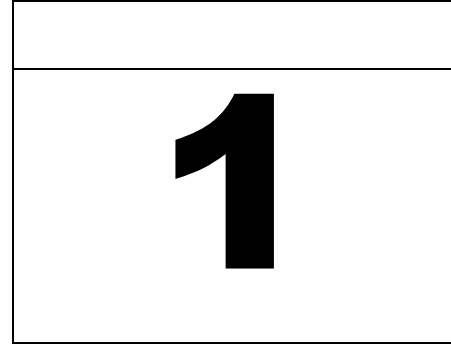

M. A. Akşit Koleksiyonundan

Peygamberler Göç etmiştir*

*M Arif AKŞİT***

**Kim göç eder sorusuna cevap peygamberler denilmiştir, Makalede sunulmaktadır*

*** Prof. Dr. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Neonatoloji Bilim Dalı, Pediatri Genetik*

Kimler göç etmiştir denilince, Tüm Peygamberlerin göç ettiği algısı vardır. Bu açıdan bu Makalede Peygamber göçleri irdelenecektir. Kuran temel alınan kaynak olmaktadır.*

Tarihsel açıdan doğru veya yanlış denilmemelidir. Bazı görüşlere bağımlı olmamak için Wikipedia serbest ansiklopedi olarak ondan yararlanılmıştır. Özet yapmadan doğrudan alınmıştır.

S evgi ve insanlık olmayan bir yaklaşımın Peygamberlere yakıştırılması doğru olamaz. Peygamber, zenginliği, bilimi, amir oluşu ile değil, insanlığın, yaratılış üzere bize sunan, bilgilendiren, duyuran kişi olmalarıdır. Zaten temel tanımı, resul, iletici, bildiren olmaktadır. Bu açıdan onlarda bizim gibi insandır, insan dışı, farklı olarak yorumlamamak gereklidir.

Olay ve durumlarda rehberlik yapılan kişilerin davranışı olarak bakılmalıdır. Bizler de örnek almalıyız. İyiler örnek, kötüler ibret olarak derstir.

Özet

Peygamberler Göç etmiştir

Amaç: Peygamberler bizlere örnek ise, bizlerde yaşamımızda göç olgusunu düşünmemiz gerekmektedir. Bu açıdan Peygamber yaşamına bakılınca sadece hayati neden değil, topluma aydınlatma ile göçler daha hâkim olmuştur.

Dayanaklar/Kaynaklar: Kaynaklar Wikipedia ve internet kaynaklıdır, Kuran ayetleri de temel alınmıştır. Yorumlar Yazara aittir. Özet yapmadan kaynaklar doğrudan verilmiştir.

Giriş: Bir kişi eğer inanç boyutunda toplumdaki ayrışıyor, zalim ve zulüm ortamı ise, bu açıdan uyarması, eğitmesi bir görev olmaktadır. Suç olan bir yerde, sessiz kalmak bile suça ortak olmaktır. Bu nedenle peygamberler sorun ve zulüm olduğu yerde tebliğlerini sürdürmüşlerdir.

Genel Yaklaşım: Her peygamber, daha ziyade bir aydınlatıcı, uyarıcı olarak, etkinlik sürdürmüşlerdir. Zamanımızda kesin, değişmeyen Kuran olduğuna göre, bize düşen de Kuran temelinde toplumu aydınlatma olmalıdır.

Başlıca boyutlar: Kuran ilkeleri ve prensipleri oldukça, bizlere zulüm boyutunda resul olmak bir görev olarak verilmiştir.

Yaklaşım: Suç durumu var ise, müdahale olmasa bile tebliğ etmek, uyararak şart görülmektedir.

Sonuç ve Yorum: Her insan, bir ortamda katkıda bulunmak, aydınlatma gerekiyorsa yapması, resul sıfatının gereğini uygulaması, bir zorunluluk olarak görülmektedir. Doğru söyleyeni 9 köyden kovanlar denilir, göç bu açıdan bir gereksinim ise yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Peygamberler göç etmiş ise, bize örnek olmalıdır

Outline

Prophets are also performing immigration

AIM: As we noted, prophets are an example by their life, so, the immigration for enlightens as a fact for us. Not only for life threatening, thus for given information, leading to truth at common, thus, they performed.

Grounding Aspects: Information taken from Wikipedia and other internet sources, thus evaluation from Author decisions. Not making outlines, the references completely given.

Introduction: Each person is free from their ideas, and believes, thus, if harm and cruel act is performed, must warn, evoked and informed not to do. If a criminal act, must legally act, even being a silent is crime. Therefore, each prophet enlightened as the cruel person opposition.

General Considerations: In each condition today, even the Quran and statement is obvious, we have to opposed the cruel acts, free-thinking as a human act.

Proceeding: The opposition to the cruelty is grounding on believing fact, as prophets performed.

Notions and Conclusion: If each person being on to the community, not only education as opposition to harm and cruel must active, not silent. They may be forced from 9 places, but still indicated the legally the truth.

Key Words: If prophets immigrate, it as an example to us

Giriş

Öncelikle peygamberler ve onların ansiklopedik tanımları sunulacaktır. Göç ile bağlantısı irdelenecektir.

Peygamberler

Biz peygamber olarak tanımlamamıza karşın, Resul, nebi ve veli şeklinde geçmektedir.

Resul (nedirnedemek.com.tr)¹, Kökeni: Arapça: 1) Kendisine kitap indirilmiş, yalvaç, 2) Haberci, 3) Elçi, 4) Peygamber, 5) Bir kimsenin sözünü başka bir kimseye tebliğ eden kişi.

Kabul edilmesi gereken tebliğ edendir. Eğitim verenler bilir, bir çocuğa yer çekimini öğretmek sadece söylemek değil, bizzat uygulamak ile olur. Bu açıdan resul sadece iletenden öte olmalı, yaşamları ile de örnek olmalıdır.

Akla kulaktan kulağa oynana oyun gelmektedir. Bir kelime söylenir, 5, 6 kişi sonra söz tamamen farklı olarak çıkabilmektedir. Bu açıdan bir şarkı, bir şiir yapısında olup, anlamların kaybetmeden, tercüme değil, yorumlar ile daha doğru boyuta ulaşmak olasıdır.

Veli (nedirnedemek.com.tr)¹, Kökeni: Arapça: 1) Bir çocuğun her türlü durum ve davranışlarından sorumlu olan kimse. 2) Okula giden bir çocuğun her türlü davranış ve tutumundan sorumlu olup onunla ilgili işleri izleyen kimse. 3) Ermiş, eren, evliya. 4) Sahip. 5) Evliya, 6) Destekçi ve yakın, 7) Dost, arkadaşı, yardımcıdır.

Enbiya (nedirnedemek.com.tr)¹, Kökeni: Arapça: 1) Peygamberler, yalvaçlar.

Peygamber (nedirnedemek.com.tr)¹, Kökeni: Arapça: 1) İnsanlara Tanrı'nın buyruklarını bildiren, onları Tanrı yoluna, dine çağıran kimse, yalvaç, elçi, resul, nebi. 2) Allah tarafından

kullarına haber götürmekle görevlendirilmiş seçkin insan. Nebi, Resul. - yalnız peygamberlere mahsus bir isimdir. 3) (Peygamber) Allah'tan haber getiren. Allah'ı, ahireti, zararlı ve faydalı şeyleri tanıtan. Nebi.

Nebi (nedirnedemek.com.tr)¹, Kökeni: Arapça: 1) Peygamber. 2) Haberci. 3) Yeni bir kitap ve şeriatla gelmeyi kendinden evvelki Resul'ün getirdiği kitap ve usulleri devam ettiren Peygamber. 4) Haber getiren.

Kuranda peygamber olarak geçmemesi, bunun yerine Resul ve Nebi denilmesi, verilen ayetleri ileten, haber veren, sunan ve Kuran ayetlerini yorumlayanlara da kültürlerde Nebi, hatta Resul denilmiştir.

Toplumda bir kişi, kıyafetleri ile (Peygamber o kıyafetleri giymiyordu), başındaki sarığı ile ve zenginlik, ben bilirim tavrı ile kibir, gurur içinde ise, biliniz ki bu kişi hiçbir zaman resul ve nebi sıfatını taşıyamaz. Bedeviler geliyor, bakıyor, peygamber kim tanımlamıyorlar. Buna bozulan Ebu Lehep ayrı bir konumda olmalı, kürsüsü, kıyafeti ve zenginliği ile belli olmalı diyor. Cevap, tüm insanlığın zenginliğini verseler, bilgilerini sunsalar bile ben olmam, yapmam olmuştur.

Zamanımızda bazı kişiler, giysi ve zenginlikleri ile yaptıkları konuşmalara bakınca artık Cennetlik oldukları ve bu hırs ve kibir ile halkı bir bilmez, cahil olarak görmektedirler. Tafralarından yanlarına yaklaşılammamaktadır.

Bu Hristiyanlıkta Cizvit, Aziz boyutu ile açık izlenmekte, dolayısıyla benzeri İslam Dünyasında da adeta değil, gerçekten kendilerini resul ilan edenler vardır.

Gerçek anlamda resul, bir anlamda hocalardır, belirli bir konuyu eğitirler. Ama bilgi ve öğüt dışında bir kalıbı, bir sistemi öğretir, bilim bile olsa, düşünce akıl geliştirmesi, rıza boyutu yok ise o kişi insanlıktan uzaklaşmakta, uzaklaştırmaktadır.

Örnek olarak: La-ilah=İlah yok demektir. İlla-Allah=Yalnız Allah vardır yaklaşımında Allah'tan başka tanrı yoktur diyerek, tek tanrı olarak sunmaktadırlar. Halbuki 44 yerde tanrı yok, 7 yerde de ilah yoktur denilmektedir. Yaratılış vardır, bilim vardır, bunları Yaratandır. Bunu algılamak yerine tarihsel gelen bir gücün yaratması ve bunun tanrı olmasıdır.

Göç ve Göçmene Bakış

Göç ne demek (nedirnedemek.com.tr)¹?

1. Ekonomik, toplumsal, siyasi sebeplerle bireylerin veya toplulukların bir ülkeden başka bir ülkeye, bir yerleşim yerinden başka bir yerleşim yerine gitme işi, taşınma, hicret, muhaceret
2. Evden eve taşınma, nakil
3. Taşınma sırasında götürülen ev eşyaları.
4. Kuşların, geyiklerin, yarasaların, bazı balık ve böceklerin mevsim, iklim, besin miktarı vb.ne göre çevre değiştirmeleri.
5. İktisadi, siyasi veya sosyal nedenlerle bir yerleşim biriminden başka bir yerleşim birimine doğru gerçekleşen nüfus hareketleri.
6. Mevsim, iklim, besin miktarı vb. sebeplere dayalı olarak hayvanların habitat değiştirmesi.
7. Bitkilerin yeni alanlara yer değiştirmesi. Migrasyon.

8. Herhangi bir kuvvetin etkisi altında belli bir yönde taneciklerin, iyonların düzgün hareketleri.
9. Embriyonik gelişim sırasında kimi hücrelerin buldukları yerden başka bir yere amip hareketlerle taşınması olayı.

Göç kelime anlamı ile geniş anlam taşıdığı, bir kişi veya bir grubun bir yere gitmesi ile orada kaybolması bile olsa, yapılanmasındaki farklılıklar ile benliğin orada etkileşmedir.

Göç eden göçerlerin sorun yarattığı ifadesi ile önce göçmen konusuna değinilecektir.

Emigration. Wikipedia²

Emigration is the act of leaving a resident country or place of residence^[1] with the intent to settle elsewhere (to permanently leave a country).^[2] Conversely, **immigration** describes the movement of people into one country from another (to permanently move to a country).^[3] A migrant *emigrates* from their old country, and *immigrates* to their new country. Thus, both emigration and immigration describe migration, but from different countries' perspectives.

Demographers examine **push and pull factors** for people to be pushed out of one place and attracted to another. There can be a desire to escape negative circumstances such as shortages of land or jobs, or unfair treatment. People can be pulled to the opportunities available elsewhere. Fleeing from oppressive conditions, being a **refugee** and **seeking asylum** to get **refugee status** in a foreign country, may lead to permanent emigration.

Forced displacement refers to groups that are forced to abandon their native country, such as by enforced **population transfer** or the threat of **ethnic cleansing**. Refugees and asylum seekers in this sense are the most marginalized extreme cases of migration,^[4] facing multiple hurdles in their journey and efforts to integrate into the new settings.^[5] Scholars in this sense have called for cross-sector engagement from businesses, non-governmental organizations, educational institutions, and other stakeholders within the receiving communities.^{[6][7]}

Yorum

Göç kavramında iki faktör olduğu, emigrates/göçen/eski yer açısından, yeni ülke tarafından da immigrates/göçmen olarak tanımlanmaktadır. Muhacir ve Ensar ifadesi Kuran kökenli kullanılan boyutlardır. Göçer denilen boyut ise, mevsimlik bir yerden, ovalara, platolara göç ifadesi yer almaktadır.

Tüm bunların vurgulanması, göç boyutunun hayatımızda devamlı olmasını belirtmektir. Göç olgusu yaşamamış bir dönem her halde yoktur.

Bu yayında temel olarak göçe iten nedenler, ayrıca çeken, göçe teşvik eden nedenleri tanımlamaktadır.

History

Patterns of emigration have been shaped by numerous economic, social, and political changes throughout the world in the last few hundred years. For instance, millions of individuals fled poverty, violence, and political turmoil in **Europe** to settle in the **Americas** and **Oceania** during the 18th, 19th, and 20th centuries. Likewise, millions left South China in the **Chinese diaspora** during the 19th and early 20th centuries.

Demographers distinguish factors at the origin that push people out, versus those at the destination that pull them in.^[8] Motives to migrate can be either incentives attracting people away, known as *pull* factors, or circumstances encouraging a person to leave. Diversity of push and pull factors inform management scholarship in their efforts to understand migrant movement.^{[9][4]}

Yorum

Tarihteki büyük göçler değil, konumuz hepimizin eğitim, kadro veya iş nedeni ile mevcut konusundan diğerine geçmesi, yerleşmesi gibi bir boyut olarak küçük değil, bizler açısından büyük göçler söz edilmektedir.

Bir büyük savaştan sonra Peygamberimizin, *küçük savaştan çıktık, şimdi büyük savaş, benliğimiz ile savaşa döndük* dediği söylenir. Bu sözü her büyük bize kendisi söyler gibi

söylemiş, şimdi bizde çocuklara, öğrencilere aynı şeyi söylüyoruz. *Şimdi küçük sınavdan geçtiniz, her hasta karşısında büyük sınavdasınız* demişimdir.

Push factors

- Poor living conditions or [overcrowding](#)
- Lack of employment or entrepreneurial opportunities
- Lack of educational opportunities
- Threat of arrest or punishment
- Persecution or intolerance based on race, religion, gender or sexual orientation
- [Political corruption](#), lack of [government transparency](#) or [freedom of speech](#)
- Inability to find a spouse for marriage
- Lack of [freedom to choose religion](#), or to choose no religion
- [Resource depletion](#), [scarcity](#) or [austerity](#)
- [Military draft](#), warfare or [terrorism](#)
- Expulsion by armed force or coercion
- [Recession](#) or [economic collapse](#)
- [Famine](#) or [drought](#)
- [Cultural fights](#) with [other cultural groups](#)

Yorum

Daha ziyade ekonomik durumlardan söz edilmektedir. Ancak, bu köle olan toplumlarda geçerlidir. İsyan edersen aç kalırsın boyutudur. Kaçarsan da öldürüleceksin, nereye kaçacaksın ki denilir. Köleleri yakalamak için gönüllü olanlar da kölelerdir. Kaçmak, kölelik kavramına isyan, var oluş nedenleri hiçe saymaktır. Hürriyeti tadan bir daha esir olamayacağı için kaybedilen kişi olarak görülmektedir.

Türkler bağımsızlık karakterleri olduğu için, her gittikleri yerde bir koloni, bir yapı oluştururlar. Bedeli candır, seve seve feda edilir.

Detaylı incelemede, Peygamberler sefalet için göç etmemişlerdir. Musa zengin, varlıklı iken, zulümden göçmüş, İsa Peygamber de tebliğ etmek için göç etmiştir. Peygamberimize altın, hocalık ve amirlik teklif edilmiş, kabul etmeyince öldürelim, mirasına konalım denilmiştir.

Kısaca insanlar zorluk değil ama gelecek, fikirleri, eylemlerini ve doğruları ifade için göçmüşlerdir. Her göçün başında fikir adamlarının, gerekçelendiren, onu bir olgu ve hak olarak tanımlayanların büyük kişiler olduğu da unutulmamalıdır.

İten faktör olarak burada tanımlananlar:

- Kalabalıklaşma: Ters: kalabalık olunca güçlü birlik, daha etkin aktivite ve fikir ve yapılan eser ve değerlerin yayılması, etkileşmesi olabilir. Niye olmasın?
- İşçi bulamama: Kendi elemanını yetiştirmiyorsun, onlara işsizlik maaşı veriyorsun, ama çöpçülük, hademelik ve kendisine göre sosyal düşük sınıf işi denileni başkasına yaptırıyorsun. Almanya'nın yaptığı ayıptır ama Türkler orada bir süre sonra patron oldular ve bundan rahatsızlıkları oluştu.
- Eğitim kapasitesinin düşük olması: Niye orada sen eğitim kapasitesini arttırmıyorsun? Burada eğitim kapasitesi yüksek olan bir yerden daha düşük bir yere veya hiç imkânı olmayan yere göç etmek, kapasite, olgu, merkez yaratma hevesi ile olmasındandır. Kısaca düşük olmasından gitme değil, gelme de söz konusudur.
- Yakalanma veya tutuklanma tehdidi: Dünya küçüktür, suçun ağır ise yakalar getirirler. Ufak ise de çeker kurtulursun. Ömür boyu yakalanma korkusu taşımak olanaklı olamaz.

- Irk, inamış, cinsiyet veya cinsel uyum sorunlarının olması: Göç etme yerine kendi fikir ve düşüncelerini yayma boyutu olmalıdır. Ancak dinleyen bile yoksa, gitmek gerekli olabilir. Hristiyanlar gitmişler ama gittikleri yerlerde bir koloni oluşturmuşlardır.
- Politik çöküş, konuşma hürriyeti olmaması: Türkiye açısından insan kabulünün sık kullanılmasıdır. İddia ispat ile gerçek olur, suç kanunlarda yazılıdır, bu ulusal veya uluslararası boyutta olması fark etmez. Hakaret, aşağılama bir haktır deniliyorsa, kendilerine olunca suç, başkasına olunca doğal haktır deniliyorsa, onu yapan ülkede sorun vardır. Bir kişi iddialarda bulunmuş, ispat edememiş, tazminata mahkûm olmuş ise, bu iddiasını söyleyemiyor diye hürriyet kısıtlaması olmaz, çünkü söylemiş, mahkûm olmuştur.

İspanya'da bölücülük diyerek Katalan yaklaşımı kabul edilemez, Türkiye'de ise aynı sözler söylenmelidir denir. Bunlar hakimiyet kurma, onları destekleme, basın, yayın desteğini sağlamaları ile açık görülmektedir.

Ermeniler 1922 yılında Malta İngiliz Mahkemelerinde Osmanlı soykırım yok diye beraat etmiş, verilerin propaganda olduğu, birçoğunun da öldürülen Türklerin görüntüsü olduğu belirtilmiştir. 2007, 2011 Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde soykırım kanıtı yoktur, iddia sahibi Ermeniler evraklarını açar ve getirirse yeniden bakarız denilmektedir. Hukuk açıdan anlamı olmayan 30 adet üstü ülke Meclis kararı aldirmek ama mahkemelere başvurmamak, bunu politika olarak görmek, bazı Türk vatandaşlarının da bunu bir gerçek olarak sunması bir dayanaksız olmaktadır.

Bir grubu tehdit unsuru ise göç ettirmek, bir yerden diğerine taşımak bir hukuk hakkıdır. Bunu Japonlara Amerika Teksas'a taşımak ile yapmıştır. Halen Ermenilerin bıraktığı hiçbir ev, alan dokunulmamıştır. Rumların göç ettiği yerlerde durmaktadır. Denizli'de mübadele ile gelenler ancak yerleştirilmiştir. Satıp parasını almaları ile ancak hak doğar. Fetih anlamı budur, İstanbul dahil geçerlidir. Kıbrıs'ta kuzeydeki Rum malları yüksek fiyata alındı, ödendi. Hak sahibi değiller. Ama Güneyde gerçekten büyük araziler ve mallar işgal edildi, vakıf malları gasp edildi. Antlaşma olsa, oraları Türklerin olacak, istemiyorlar. Türkler hiçbir zaman mevcut şehre değil, sıtma tehdidi olması dikkate alınınca, yamaçlara yerleşmişler, kendi usulleri ile evler yapmış, taş bloklarda olmamışlardır. Yabancı bunları bir hürriyet kısıtlaması olarak taktim etmekte başarılıdır. Bizde de algılamayanların çok olması da şaşırtıcıdır.

Almanya'da Türkler ancak terk edilmiş, kötü ünü olan, bir apartmanda tek tuvaletli, kötü yerlere yerleşmeler müsaade edilmiş, ama buraları cennet yapmışlardır.

- Evlenecek eş bulamama ve evlenememe: Türkler ile evlenme yasak iken, gayri meşru yaşam müsaade edilmektedir. Hukuki haklar doğmaması için. Nu kişiler ülkemize gelip evleniyorlar, bu bile kabul edilmediği gözlenmiştir. Genetik dağılımlarda erkek ve kadın dağılımları birbirine benzer ama aynı değildir.
- İnanışı seçememe veya inançsız olamama durumu: İslam 109/6, senin dinin sana, benim dinim bana diyorsa, buna uymama olmamasına karşın, karşıya geçip Hristiyan ve başka tarikatların propagandasını yapmaya izin verilmemesi, hürriyet kısıtlaması olamaz. İkna dahil, hiçbir zorlamanın yeri olamaz. Hristiyan toplumlarda, papazlar, Cizvitlerin işi zorla din boyutuna sokmaktır. Buna izin verildiği ama serbest denilince bu kısıtlama olması doğal değildir. Serbest olan fikirleri ise tam zıt olmaktadır. **Tanrı yoktur, yaratılış vardır** boyutunu kabul ettiremez, aynı zamanda bu sözün söylenmesine izin verilen bir boyut da bulamazsınız.

622 Medine antlaşması ile birey hakkı öncelikli olmuştur.

- Kaynaklarda azalma, çökme veya yok olma durumu: Afrika Dünyanın 7-8 kat nüfusu sadece Sudan topraklarının ekilmesi ile karşılanacağı ortadadır. Burada tarım ve yer altından çekilen su ile sulama, yıkama değil, bu sağlanabilir. Bunun yerine küçük hayvancılığa mahkûm olması kabul edilemez. Afrika'da yer altından, derin pompa ile 200 metre altından su çıkaran artezyenlerin %75 oranından fazlası Türkiye yapmaktadır ve diğer Avrupa ülkeleri, bu kuyuların çoğu ücretsiz yapıldığı için kızmaktadırlar.
- Terör, güvenlik veya emniyet zafiyet durumu: Terör var, buna karşı emniyetini sağlamam gerekir diyene sormalı, bu teröristin elinde silah kimin, kim eğitim verdi, bunu kim getirdi? Kendileri getirmekte, finanse etmekte, işgal ettikleri yerin, Suriye'nin %70 arazisinden çıkan petroleri şu veya bu şekilde almakta, daha doğrusu verdikleri silahların bedelini çıkarmaktadırlar. Bir terör maddi dayanağı olmadan çatışamaz. Manevi desteği de dolaylı, karşı çıkanlar ile oluşur. Buradaki halkı kaçırmak, onların devlet yönetiminde söz sahibi olmaması, dikensiz gül bahçesi yapma gayretidir.
- Dikta rejimi: Dikta rejimleri o ülkeye demokrasi, eşitlik getirmek için yapılır. Kendileri daha eşit olarak gelirden en üst payı almalıdırlar. Arkalarında da Yüksek Teknoloji Kültüründe amir olan bir devlet vardır. Eğer biz onlara bağlı değil, bağımsızız diyorsa, bilin tam bağımlıdır. Çünkü ülkelerindeki üstler ve imkanlar onların elindedir.
- Ekonomik çöküş: Bir toplumda ekonomik çöküş önceden belli olur. Destek ve yardım yapmak isteyen, tam iflas etsin daha rahat alayım peşindedir. Amerika'da 1920-30 iflasları, 1980 Mortgage iflasları, zenginin fakiri daha fazla sömürmesi sonucudur. Bir malın bedelini arttır, ipotek yap, para ile harcama yapılınsın, araba ve mal alsın, sana 5-10 yılda ödesin. Tekrar aynı usul ile borçlansın, ama ipotek değeri arttırılınsın. Örneğin bir ev 970bin dolar iken, 230bin dolara gerçek değerine satıldı. Banka ve tüm işletmeler iflas etti. Türkiye düşük tuttu, sorun oluşmadı. Daha önce ise onlarca Banka iflas etmiştir. Ekonomik çöküşü yarat, sonra borç ver mantığı göçü sen yaratıyorsun demektir.
- Kuruluk, çölleşme veya kıtlık: Kazakistan seyahatinde nehirlerin yanındaki arazilerin çöl gibi olduğunu, ürün yetişmediğini gördük. Bol yıkama ile orada biriken kireç ve diğer maddeler nedeni ile bozulmuşlar. Denizli Ovası da benzer olmuştu, drenajlar yapıldı, damlalık ve kontrollü sulama yapıldı, topraktaki sorunlu maddeler yıkanarak ayrı kanallar ile boşaltıldı. Gerçi akıtılan nehir, alt yerlerde sorun yarattı, burada da nehir suyuna ekleme yapılarak gübrelemiş gibi daha etkin oldu. Ayrıca gübreler fosfattan, oksit formuna geçildi, kimyevi gübre sorunu kalktı. Diğer deterjanlar da parçalanır oldu, tarıma toksik değil, gübre gibi etki edenlerden oldu. Sorun bunu kavrayan ve uygulamaya koyan bir ekip olmasıdır. Bilen bilir ama yapan olur mu? Damlalık yolu ile yağmur suyunu yapay göller ile tutup, salınması zamanımızdaki çözüm görülmektedir. Sıcakta buhar olur, sonra su birden boşalır, toprağı siler götürür, bu bir hakikat ise bunu algılamak gereklidir. Yazar bu yaklaşımı kendi bahçesinde yapmaktadır.

- Kültürel çatışma, başka kültürlerin baskısı: Kültürel değişim, farklılık ne zaman kötü olur, bunu olumlu paylaşsanız olmaz mı? Ülkemizde 5 farklı kültür, sorunsuz iken, Batı kaynaklı düşünceler bunları çatışma boyutuna getirmektedir. Osmanlı bir İmparatorluk olarak her kavmin kelimelerini almış, eklemiş, adetlerini de kabul etmiştir. Batı ise doğru ve yanlış diye sınıflandırır, dışlar. Farklı kültürler asimile edilmeli görüşü varken, zamanlı birey hakkı denilerek, çoklu ve renkli yapı ile daha güzel ve insancıl yapı oluşturulmaktadır. Bu algılanmalıdır.

NOT: Yüksek Teknoloji Kültüründe, globalleşen bir Evrende, bizim dediğimiz doğru, demokratik ve gerçektir, diğerleri söz alamaz. Demokrasi getirme adı altında Ülkeleri işgal etme, sömürmenin adı, yardım, teknoloji götürme, isyan önlenmesi için asileri belirli gruplar ile, terör ile korkutma, gelirlerini alma şeklinde yaklaşımları olmaktadır.

Bu açılardan dolayı, yukarıdaki göç nedenlerinin de iki taraflı olduğu anlaşılmalıdır.

Pull factors

- Higher [quality of life](#), [economic growth](#) or lower [cost of living](#)
- Encouragement to join relatives or fellow countrymen; [chain migration](#)
- Quick wealth (as in a gold rush)
- More job opportunities or promise of higher pay
- [Prosperity](#) or [economic surplus](#)
- Educational opportunity (including university for adults or K-12 for children)
- Prepaid travel (as from relatives)
- Building a new nation (historically)
- Building specific cultural or religious communities
- Political freedom
- Cultural opportunities
- Greater opportunity to find a spouse
- Favorable climate
- Ease of crossing boundaries
- Reduced tariff

Yorum

Ceken faktör olarak burada tanımlananlar:

- Yüksek kalitede yaşam, ekonomik büyüme, düşük yaşam maliyeti: Yüksek Teknoloji Kültürü, diğer ülkeleri sömürür ve kendi ülkesi refah içinde olur ve göç çeker. Gelenleri seçer, işine yarayanları alacaktır. Diğer yerlere de refah götürmez. Afrika besin üretimi açısından tarımda geniş alanlar vardır, bunların ekimi neden öğretilmez? Buna benzer başta ekonomik kalkınma olanağı neden sağlanmaz? Zenginlikleri alınır, besin verilir, ondan bağımsız olmamaları gerekir.
- Daha önce göçenler ile olan ilişkiler: Almancı boyutunda olduğu gibi, ilk gidenler, arkadan gelenlere yol açmışlardır. Ancak bir süre sonra, neden geldikleri sorulmuştur. İlk gelenler geri dönmeyi düşünürler ama nasıl olacaktır. 1975 yıllarında bu soru bana soruldu, Berlin'de, tahminen 40 kişi olduğu bir yerde konuşma yaptım. İlk gelen ve sonradan gelenler karma topluluk idi. Benim 3-4 saatlik söylediklerim özet olarak; a) Artık geri dönme değil, burayı vatan yapmanın yeridir. Bizim atalarımız, Orta Asya'dan göçen Akşitler, sen bayraksın (kanın Albayrak, yıldız sensin, hilal düşünce ve fikirler), dikilen yer Vatan, orasını tüm Dünya vatan yapılabilir, sevgi, insanlık götürmek ile olur denir. Ayrıca, b) Televizyon gibi ürünler artık çok şükür Ülkemizde yapılıyor, şimdi firmalara

ortak olmak, hissesi alınmalı. Buna karşın öncelik Almanya, burada sermaye oluşturup, firmaları kendi firmanız yapmalısınız. Fedakârlık, ortak paylaşım ve sorumluluk yoksa zaten Türk olamazsınız. Bunun yanında, c) Burada olmayan insanlığı, kardeşliği getirmeniz gerekir, bu şekilde de değişim yaşatmalısınız. Sorulara cevap olarak, d) Bizde korku yoktur ama bozgunculuk ve şiddet de yoktur. Onlar hücum yapsın, siz de hazır olun, savunun demişimdir. Medeniyeti siz getirin.

- Birden zengin olmak: Almanya ilk planda zengin olmak amaçtı. Harcamaz, biriktirdiler, Türkiye boyutu ile karşılaştırınca paralı olunur, ama zengin olunmaz. Bu açıdan bir ailede 6 kişi varsa, ikisi çocuk ise, 4 kişi kazanır, birisinin parası ile geçinilir, 3 kişinin kazandığı biriktirilir ve bir işe yatırılır. Mercedes alınır, taksi olarak kullanılır, her kişi sıra ile 24 saat şoför olur gibi. İşçi olsa maaş alacak, mal sahibi olunca vergi de olmaz, gündüz başka işte çalışır. Sonuçta 1990 yılında 4 çay/kafelerin dörtte üçü Türklere ait olduğu algılandı. Buralar çayhane metodu ile işletildi, bir restoran olmadılar.
- Yüksek ücretli yeni iş: Yüksek ücretli yeni işte bir çapan vardır denir. Bu Amerika ve diğer yerlerde olsa bile, oradaki sosyal yaşam ile karşılaştırılmalıdır. Tek başına maaş değil, diğer boyutların bütünleşmesi ile olmaktadır. Kızım Amerika yerleşmesinde bu faktör bir neden olmuştur.
- Eğitim alma imkânı: Turgut Özal, yurtdışına 20,000 doktora öğrencisi gönderme fikrini söyleyince, ülkemizde ihtiyaç olduğu nedeni ile itiraz etmiştik. Burada söylediği, biz Ermeni propagandalarını çürütmek için 40,000 kişiye ödenecek kadar para gizli ödenekten ödenmektedir. 5000 kişi göndersek bu yerine gelir. Ayrıca bu öğrenciler bize dönmek için eğitim alıyorlar. Orada kalırlarsa da Türk temsilcimiz olurlar demiştir. Nitekim öyle de olmuştur. Kızım, Amerika'da enerji tasarrufu doktorası ile Devlet Merkezinde ofisteki 10 kişiden biri olmuştur. Çocuklara Ermeni sıkıştırması yapılmış, cevapları bu tarihsel bir boyuttu, 3 defa, 1922, 2009 ve 2011 mahkeme edilmiştir, yeni veri yok, hep eski propagandalar söyleniyor, yeni veri olsun, mahkemeye versinler demişlerdir. İngiltere ve Amerika'da İntörn ve aile hekimi olarak çalışınca, sağlık imkânları, teknikleri olduğu ama hasta olmadığını gördüm. Hasta olmadan alınan teorik eğitim ezber olur ve değişim, gelişim yaşanmazdı. Bu nedenle Yenidoğan Yoğun Bakım için öncü olmak tercih edildi. Hacettepe'de 3-4 akademik kişi olmak yerine, ilk yapan olma heyecanı ve eğitim vermek için gidilmiş, bir bakıma göç edilmiştir.
- Akrabalar tarafından yol parası ödenen göçler: İlk göç dışındakiler, arkadan gelenlere imkân hazırlama ile oluşmaktadır. Bulgar göçlerinde beş parasız yola çıkmışlar, Türkiye'deki akrabaları ile iş ve imkana sahip olup, yeni bir devir açmışlardır.
- Yeni bir devlet kurmak: Temel Akşit sülalesinin görüşü budur. Bir yere gidince yeni bir yer, oluşum kurulacaktır. Mezun olunca Eskişehir'de Neonatoloji kurmak, ilk Neonatolog olmak, Pamukkale Üniversitesi kurucu Rektörü olmak gibidir. Şimdi de yeni Enstitü modeli ile, Turgut Özal ve Doğramacıya verilen sözü tutmak, Köy Enstitü, modelini geliştirmek, amaçtır, olur olmaz değil, yola devam gereklidir.
- Yeni bir kültürel veya inanış merkezi kurmak: Bu şekilde merkezleri kurmak, bir imkân meselesidir, ancak bunu kuracak kişilere öncü, yol gösterici olmak daha öne alınmalıdır. Sakıp Sabancı ile Enstitü ile ilgili bir konuşmada, ben niye Üniversite kuruyorum demiştir ve kurmuştur.

- Politik hürriyet olması: Burada serbest seçime girmeleri ve oy vermeleri ile belirli kesime destek olunacağı için, oyların rengi bilinmediği için istenmez. Buna karşın dikta rejimlerinde olmak ve fikirlerini söylemek için göç edilebilir. Bazı muhalefet güçleri, basın hürriyeti olmadığını söylerler, ama davalar hakaret, aşağılama ve kesin kanıta dayalıdır. Bu bir algı yanılması yapmaktır.
- Kültürel imkanlar: Bazı inançlar kendi törenlerini yapacak yer ararlar. Hristiyanlar bu açıdan göçmüşlerdir. Zamanımızda gidilen yerde, birey hakkı kültür oluşturmak ile kültürel çatışma değil, kültürel çeşitlilik yaratılabilmektedir.
- Eş bulma olanağının yüksek olması: Bazı kişiler, oranın vatandaşı olmak için evlenirler, bazıları da o kültürdeki kişi ile yuva kırmak istemezler. Buna örnek olarak zorla ve istenmeyen kişi ile evlenme yerine, Orhan Gaziyi tercih eden, Nilüfer Hatun örnek verilebilir. Kadın Haklarının oluşmasında büyük katkısı olmuştur.
- Hudutlarda kolay geçme imkânı: Burada hudut kolaylığı ötesinde karşı tarafta iş bulma olanağı da olmalıdır. Hudut açısından kolay olması için deniz yolu seçilmekte, botlarda batarak ölenler bilinmektedir.
- İstenilen ortam, iklimi uygun yer olması: Eskiden alerji olasılığı ile yer değiştirme önerilmektedir. Çam polenine karşı var ise, başka yerde olması etkin olacaktır. Amerika'da ragweed bitkisi vardır, bu yüksek alerjiktir. Bu açıdan korunma için yer değiştirme önerilir.
- Refah ve ekonomik üst sınıf imkânı: Bazı yerlerde farklı sosyal konum önerilmektedir. Bu aristokrasinin olduğu yerde geçerli olmaktadır. Amerika'da ilk göçenler Avrupa'da kaçaklar olmuştur.
- Düşük vergi veya ücret ödemelerinin olması: Burada zenginlerin fazla ücret ödememesi için bazı ülkelerin vatandaşı olduğu vurgulanmalıdır.

NOT: Sömürme düzeni, eğer kaçarsan köle aç kalır yaklaşımı ile kendi isteği, zorunlu ve koşarak gelmesini istemenin bir yoludur. Bunun yerine, size destek, yardım yapayım siz halksın modeli, Vakıf, Üçüncü Sektör mantığı hiç işlenilmemektedir.

Özel Sektör, kişi bazlı, Kamu sektörü devletçilik ile gelişim yerine, Fatih ve diğer Türk büyüklerinin yaptığı, vakıflarla, bağış temelli ortak yapılanma ve geliri paylaşma modeli ile kalkınma söz edilmediği görülmektedir.

Criticism

Some scholars criticize the "push-pull" approach to understanding [international migration](#).^[10] Regarding lists of positive or negative factors about a place, Jose C. Moya writes "one could easily compile similar lists for periods and places where no migration took place."^[11]

Yorum

Göç olmadan bu nedenler vardır ama göç yoktur diyenler çıkacaktır. Her kabile göç riskini göze almaz.

Hız. Musa olmasa acaba Yahudiler göç etmeyi düşünürler midir diye sorarsanız, imkânsız derim. Bu açıdan Hz. Musa ayrıca incelenmelidir.

Her göçü oluşturan bir lider, bir felsefe ve bir birey olması beklenir, doğaldır. İlk göçenler bilinçli veya yetiştirdikleri bilinçli olurlar. Martin Luther King, Malcolm X, sayılabilir.

Emigration waves by country

Statistics

Unlike immigration, in many countries few if any records have been recorded^[a] or maintained in regard to persons leaving a country either on a temporary or permanent basis. Therefore, estimates on emigration must be derived

from secondary sources such as immigration records of the receiving country or records from other administrative agencies.^[14]

The rate of emigration has continued to grow, reaching 280 million in 2017.^[15]

In Armenia, for example, the migration is calculated by counting people arriving or leaving the country via airplane, train, railway or other means of transportation. Here, the emigration index is high: 1.5% of population leaves the country annually.^[16] In fact, it is one of the countries, where emigration has become a part of culture since 20th century. For example, between 1990 and 2005 approximately 700,000-1,300,000 Armenians left the country. The highly rising numbers of emigration are a direct response to socio-political and economic areas of the country. The internal migration (migration in country) is big (28.7%), while international migration is 71.3% of the total migration by people aging 15 and above. It is important to understand the reasons for both types of migration and the availability of the options. For example, in Armenia, everything is localized in the capital city Yerevan, thus, internal migration is from the villages and small cities to the biggest city of the country. The reason for the migration can be work or study. International migration follows the same reasoning of migration: work or study. The main destinations for it are Russia, France and US.^[17]

Yorum

Göçmen sayısı eğer göçmenlere para ve yardım yapılacak ise gerçek rakam olur. Hatta abartılabilir. Ama gerçek göçmenler, yandaşları ve diğer nedenler ile düşük olabilir.

Bazı kişiler bağını kopartmış, vatandaş olmuştur, bunlar göçmen denilemez. Afrikalıların Amerika'da olması, hatta Kafkas Kökenliler bile Amerika'da göçmen denilmesi gibi olur.

Emigration restrictions

Some countries restrict the ability of their citizens to emigrate to other countries. After 1668, the [Qing](#) Emperor banned Han Chinese migration to [Manchuria](#). In 1681, the emperor ordered construction of the [Willow Palisade](#), a barrier beyond which the Chinese were prohibited from encroaching on Manchu and Mongol lands.^[18]

The [Soviet Socialist Republics](#) of the later [Soviet Union](#) began such restrictions in 1918, with laws and borders tightening until even illegal emigration was nearly impossible by 1928.^[19] To strengthen this, they set up [internal passport controls](#) and individual city [Propiska](#) ("place of residence") permits, along with internal freedom of movement restrictions often called the [101st kilometer](#), rules which greatly restricted mobility within even small areas.^[20]

At the end of [World War II](#) in 1945, the [Soviet Union](#) occupied several [Central European](#) countries, together called the [Eastern Bloc](#), with the majority of those living in the newly acquired areas aspiring to independence and wanted the Soviets to leave.^[21] Before 1950, over 15 million people emigrated from the Soviet-occupied eastern European countries and immigrated into [the west](#) in the five years immediately following [World War II](#).^[22] By the early 1950s, the Soviet approach to controlling national movement was emulated by most of the rest of the Eastern Bloc.^[23] Restrictions implemented in the Eastern Bloc stopped most east–west migration, with only 13.3 million migrations westward between 1950 and 1990.^[24] However, hundreds of thousands of [East Germans](#) annually immigrated to [West Germany](#) through a "loophole" in the system that existed between East and West [Berlin](#), where the four occupying World War II powers governed movement.^[25] The emigration resulted in massive "brain drain" from [East Germany](#) to [West Germany](#) of younger educated professionals, such that nearly 20% of East Germany's population had migrated to West Germany by 1961.^[26] In 1961, East Germany erected a barbed-wire barrier that would eventually be expanded through construction into the [Berlin Wall](#), effectively closing the loophole.^[27] In 1989, the [Berlin Wall fell](#), followed by [German reunification](#) and within two years the [dissolution of the Soviet Union](#).

By the early 1950s, the Soviet approach to controlling international movement was also emulated by [China](#), [Mongolia](#), and [North Korea](#).^[28] North Korea still tightly restricts emigration, and maintains one of the strictest emigration bans in the world,^[28] although some [North Koreans](#) still manage to illegally emigrate to China.^[29] Other countries with tight emigration restrictions at one time or another included [Angola](#), [Egypt](#),^[30] [Ethiopia](#), [Mozambique](#), [Somalia](#), [Afghanistan](#), [Burma](#), [Democratic Kampuchea \(Cambodia from 1975 to 1979\)](#), [Laos](#), [North Vietnam](#), [Iraq](#), [South Yemen](#) and [Cuba](#).^[31]

GENEL YORUM

Zamanımızda genel anlamda idareler dikensiz gül bahçesi istedikleri için, kendilerine muhalefet eden, karşı çıkanları göçe zorlamaktadırlar.

Değersiz, basit insanlar mı beni seçecek, idareyi alacaklar sorgusu da temel noktalarıdır. O halde çözüm göçmeleridir.

Peygamberler

Göç ile peygamber ilişkisi kurmamızın nedeni: eğer peygamberler göçmüş ise, peygamberlere bakmalı ve nedenleri bu şekilde daha net oluşturulmalıdır. Tebliğ yapmak için göçtüler demek basite kaçmak olacaktır.

Din adamı diye bir sıfat yoktur, bilgi veren, öncü olan kişi vardır

Bazı kişiler kendilerini din temsilcisi derler, alakaları olamaz. İlahiyat mezunu, okumak sadece bilgi sahibi olmak, ancak kalıbı söylemek, düşünmeyi engellemek hakları olamaz. İlahiyat tanrı bilimi olduğu için İslam felsefesi ile alakası olmamalıdır. Yaratılış üzere, bilim ile Allah bağlantısı varken, idol ve tanrıçalık ile ilintisi kabul edilemez.

Birçok kişi din ile ilgili bazı bilgileri öğrenmesi ile, kılık, kıyafetini, sosyal yapısı düzenlemesi ile bir grup ile ilk planda maddi, sonra iletişim kurması ile hakimiyet kurmaya çalışmaktadır. Peygamberlerden de bazı destanlar ve bilgiler ile de pekiştirmeye çalışmaktadır.

Unutulan bir boyutlar vardır: İnsan hür, bağımsız, bağlantısız, serbest rıza ile inanır veya inanmaz karışılmaz iken, bir baskıcı, kalıp içine sokulmaktadır. Kalıp içinde olan inanmış değildir (49/14).

- 1) **İslam'da Din adamı yoktur.** Öğreten vardır. Bazı uygulamaları bilmeyenlere öğreten ve yardım eden kişiler olur. Bunlara beceriler öğretilir; ölü yıkama, gömme gibi.
- 2) **Esaslar Kitap, Yazılı metin Kurandır.** Türk Ceza Kanunu'nda bile yaklaşım suç değilse karışmamaktır. Medeni Kanun'da³ ve Medeni Kanun'da⁴ da yazılı esaslar yoksa, toplumun örfüne ve hâkim inisiyatifine bakılır der.

Batı bunu toplum görüşü diyerek Jüriye bırakır. Adaletsizlik temelini oluşturur. Bizde ise, birey hakkı, kul hakkı öne çıkmaktadır. Toplum, anne ve baba bile yanlış düşünebilir. Örneğin, hiçbir jüri zenciyi, öldüren bireyi, beyaz polise karşı korumamıştır.

Türk Ceza Kanunu: Temel İlkeler ve Tanımlar³

Ceza Kanununun amacı: Madde 1- (1) Ceza Kanununun amacı; kişi hak ve özgürlüklerini, (NOT İlk sıradadır) kamu düzen ve güvenliğini, hukuk devletini, kamu sağlığını ve çevreyi, toplum barışını korumak, suç işlenmesini önlemektir. Kanunda, bu amacın gerçekleştirilmesi için ceza sorumluluğunun temel esasları ile suçlar, ceza ve güvenlik tedbirlerinin türleri düzenlenmiştir.

Suçta ve cezada kanunilik ilkesi: Madde 2- (1) Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez ve güvenlik tedbiri uygulanamaz. Kanunda yazılı cezalardan ve güvenlik tedbirlerinden başka bir ceza ve güvenlik tedbirine hükmolunamaz. (2) İdarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamaz. (3) Kanunların suç ve ceza içeren hükümlerinin uygulanmasında kıyas yapılamaz. Suç ve ceza içeren hükümler, kıyasa yol açacak biçimde geniş yorumlanamaz.

Adalet ve kanun önünde eşitlik ilkesi: Madde 3- (1) Suç işleyen kişi hakkında işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı ceza ve güvenlik tedbirine hükmolunur. (2) Ceza Kanununun uygulamasında kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, milli veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konuları yönünden ayırım yapılamaz ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaz.

Kanunun bağlayıcılığı: Madde 4- (1) Ceza kanunlarını bilmemek mazeret sayılmaz.

Özel kanunlarla ilişki: Madde 5- (1) Bu Kanunun genel hükümleri, özel ceza kanunları ve ceza içeren kanunlardaki suçlar hakkında da uygulanır.

NOTLAR:

- Ceza Kanununun amacı; kişi hak ve özgürlüklerini ... korumak, suç işlenmesini önlemektir.
- Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez.
- İdarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamaz.
- Uygulanmasında kıyas yapılamaz. Suç ve ceza içeren hükümler, kıyasa yol açacak biçimde geniş yorumlanamaz.
- Suç işleyen kişi hakkında işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı ceza ve güvenlik tedbirine hükmolunur.
- Kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, milli veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konuları yönünden ayırım yapılamaz ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaz.
- Ceza kanunlarını bilmemek mazeret sayılmaz.
- Bu Kanunun genel hükümleri, özel ceza kanunları ve ceza içeren kanunlardaki suçlar hakkında da uygulanır.

Türk Medeni Kanunu: BAŞLANGIÇ: A. *Hukukun uygulanması ve kaynakları Madde 1-* Kanun, sözüyle ve özüyle değindiği bütün konularda uygulanır. Kanunda uygulanabilir bir hüküm yoksa, hâkim, örf ve âdet hukukuna göre, bu da yoksa kendisi kanun koyucu olsaydı nasıl bir kural koyacak idiyse ona göre karar verir. Hâkim, karar verirken bilimsel görüşlerden ve yargı kararlarından yararlanır.

B. Hukukî ilişkilerin kapsamı

I. Dürüst davranma Madde 2- Herkes, haklarını kullanırken ve borçlarını yerine getirirken dürüstlük kurallarına uymak zorundadır. Bir hakkın açıkça kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumaz.

II. İyi-niyet Madde 3- Kanunun iyi-niyete hukukî bir sonuç bağladığı durumlarda, asıl olan iyi-niyetin varlığıdır. Ancak, durumun gereklerine göre kendisinden beklenen özeni göstermeyen kimse iyi-niyet iddiasında bulunamaz.

III. Hâkimin takdir yetkisi Madde 4- Kanunun takdir yetkisi tanıdığı veya durumun gereklerini ya da haklı sebepleri göz önünde tutmayı emrettiği konularda hâkim, hukuka ve hakkaniyete göre karar verir.

C. Genel nitelikli hükümler Madde 5- Bu Kanun ve Borçlar Kanunu'nun genel nitelikli hükümleri, uygun düştüğü ölçüde tüm özel hukuk ilişkilerine uygulanır.

D. İspat kuralları I. İspat yükü Madde 6- Kanunda aksine bir hüküm bulunmadıkça, taraflardan her biri, hakkını dayandırdığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür.

II. Resmî belgelerle ispat Madde 7- Resmî sicil ve senetler, belgeledikleri olguların doğruluğuna kanıt oluşturur. Bunların içeriğinin doğru olmadığının ispatı, kanunlarda başka bir hüküm bulunmadıkça, herhangi bir şekle bağlı değildir.

NOTLAR:

- Kanunda uygulanabilir bir hüküm yoksa, hâkim, örf ve âdet hukukuna göre,
- Bu da yoksa kendisi kanun koyucu olsaydı nasıl bir kural koyacak idiyse ona göre karar verir.
- Hâkim, karar verirken bilimsel görüşlerden ve yargı kararlarından yararlanır. Kanunun takdir yetkisi tanıdığı veya durumun gereklerini ya

da haklı sebepleri göz önünde tutmayı emrettiği konularda hâkim, hukuka ve hakkaniyete göre karar verir.

- Hukukî bir sonuç bağladığı durumlarda, asıl olan iyi-niyetin varlığıdır.
- Ancak, durumun gereklerine göre kendisinden beklenen özeni göstermeyen kimse iyi-niyet iddiasında bulunamaz.
- Uygun düştüğü ölçüde tüm özel hukuk ilişkilerine uygulanır.
- Taraflardan her biri, hakkını dayandırdığı olguların varlığını ispatla yükümlüdür.

Türk Ticaret Kanunu: F) Ticari hükümlerle yasaklanmış işlemler ile mal ve hizmet tedarikinde geç ödemenin sonuçları MADDE 1530- (1) **Aksine bir hüküm bulunmadığı takdirde, ticari hükümlerle yasaklanmış işlemler ve şartlar batıldır.** Ancak, sözleşme uyarınca yerine getirilmesi gereken edimler için kanunun veya yetkili makamların koymuş olduğu en yüksek sınırı aşan sözleşmeler en yüksek sınır üzerinden yapılmış sayılır; sınırı aşan edimler hata ile yerine getirilmiş olmasa bile, geri alınır. Bu sınırlarda, Türk Borçlar Kanunu'nun 27 inci maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi uygulanmaz (27Madde ilgili maddesi: Bu mükelleflerin işe başlamayı bildirme yükümlülükleri yerine getirilmiş sayılır).

NOTLAR: Ticarete anlaşma yapılsa bile, bir kişinin zararına olanlar geçersizdir. Dengeli olmalı, hak edişe göre yapılanmalıdır.

- 3) **Yorumlar bağlamaz, kişi görüşüdür, ispatlı, bilimsel kanıtlı olmalıdır.** Birisi size hakaret etti dersiniz, ne dedi ve nerede diye sorulur. Basın ile yapılmış ise ağırlaştırıcı ceza verilir. Söylenen açık, net, yoruma dayalı olmayan, kesin kanıtlı olmalıdır. Ceza aldıktan sonra ve ceza onaylandıktan sonra bu suçtan dolayı kişi suçlanabilir. Yalancı demek için söylediklerinin Yargıtay ile yalan olduğu karara bağlanması ile olur.
- 4) **Kültürel yaklaşımlar o grubu bağlar, zarar ve zulüm yoksa karışılmaz.** Kültürler; a) Aile, b) Kültürel Kaynaklar, Sanat, c) Çevre, d) Eğitim, e) Din, Devlet ve Yönetim, f) İnsan, g) Sağlık ve h) Teknoloji parametreleridir. Bu açıdan kendi yapısını devam ettirmek için diğerlerini dışlayabilir ama suç kavramında olmamalıdır.
- 5) **Faile karışılmaz, yaptığı fiile karışılabilir.** Bir insan somut yaptığı eylem ile sorumlu ve ceza da suç yapmış ise alır. Bu bireye değil, cezaya verilir. Birey tekrarlama, azmetmesi şeklinde insanlık dışı davranışı olursa, ispatlı ise ancak ceza arttırılabilir.

Prophet Wikipedia⁵

Prophet

In [religion](#), a **prophet** or **prophetess** is an individual who is regarded as being in contact with a [divine being](#) and is said to speak on behalf of that being, serving as an intermediary with humanity by delivering messages or teachings from the [supernatural](#) source to other people.^{[1][2]} The message that the prophet conveys is called a [prophecy](#).

Claims of prophethood have existed in many cultures and religions throughout history, including [Judaism](#), [Christianity](#), [Islam](#), [ancient Greek religion](#), [Zoroastrianism](#), [Manichaeism](#), [Hinduism](#), and many others.

Yorum

Peygamber kişilere göre ise, rüyasında gören bile, artık peygamber denilmeli midir?

Kendini ulvi boyutta hissetmek Peygamber sıfatını taşımak anlamında ise, zamanımızda karşılaştığımız birçok kişi, ben Cennetliğim ve bu benim hakkım, toplumda bunu bana sağlamalıdır. Ayrıca diğer insanlarda bilgisiz, cahil ve tam bir sefillerdir, kendileri ise kutsal ve aristokrat ve yüce kişilerdir. Birisi ilkokul dördüncü sınıftan terk iken, iyi ki okumadım diyebilmektedir. Onun sohbetinin yapıldığı yerde bile olmak, tüm günahlardan arınmak demek

imiş. Günah suç ise, bizzat yaptığın kişiye tazmin etmeden, nasıl affedilebilir? Elbette bu söylenemez, sorulamaz.

Her namaz sonu tövbe etmek, niye? Namaz kılarken işlenen günahları temizlemek için denilmektedir. Anlaşılır gibi olamaz.

Etymology

The English word *prophet* is the [transliteration](#) of a compound [Greek](#) word derived from *pro* (before/toward) and *phesein* (to tell); thus, a (*prophētēs*) is someone who conveys messages from the divine to humans, including occasionally foretelling future events. In a different interpretation, it means [advocate](#) or [speaker](#).

In [Hebrew](#), the word (*nāvi*), "spokesperson", traditionally translates as "prophet".^[3] The second subdivision of the [Tanakh](#), ([Nevi'im](#)), is devoted to the Hebrew prophets. The meaning of *Navi* is perhaps described in [Deuteronomy](#) 18:18,^[4] where [God](#) said, "...and I will put My words in his mouth, and he shall speak unto them all that I shall command him." Thus, the *Navi* was thought to be the "mouth" of God. The root [nun-bet-alef](#) ("Navi") is based on the two-letter root nun-bet which denotes hollowness or openness; to receive transcendental wisdom, one must make oneself "open".^[5]

Yorum

Yaratandan bana mesaj geldi ve ben bu yazıları yazıyorum diyen kişiye, arkadaşım ona ilham geldi denilir, denilmelidir.

Bir kere tanrı yoktur, yaratılış vardır. Bunun kuralları da bilimsel kurallar, doğa kanunlarıdır. Hiçbir yerde tek tanrı, ilah vurgusu yoktur. 44 yerde tanrı yoktur, 7 yerde ilah yoktur der. Başka kelimesi, Allahtan başka kelimesi, yaklaşımı da yoktur, illa Allah vardır der.

İslam uluhiyet, tanrıçalık ile alakası yoktur.

Yukarıda olanların tümü tanrı temellidir. Hristiyanlar, güneyde gezilen ilk kiliselere bakınca, harabe bile olsa, soyut tanrı varken, sonra İsa, daha sonra da diğer ikonlar eklenmiştir. Üçlü denilir, ama gerçekte insanın kendisi de olduğu için dördlüdür, dört yapraklı yonca bu açıdan insanlara cennetliğin geldiğini vaat edilmesi olarak görülmektedir.

Abrahamic religions

Judaism

In addition to writing and speaking messages from God, [Israelite](#) or [Judean](#) *nevi'im* ("spokespersons", "prophets") often acted out prophetic parables in their life.^[7] For example, in order to contrast the people's disobedience with the obedience of the [Rechabites](#), God has [Jeremiah](#) invite the Rechabites to drink wine, in disobedience to their ancestor's command. The Rechabites refuse, for which God commends them.^{[8][9]} Other prophetic parables acted out by Jeremiah include burying a linen belt so that it gets ruined to illustrate how God intends to ruin Judah's pride.^{[10][11][12]} Likewise, Jeremiah buys a clay jar and smashes it in the [Valley of Ben Hinnom](#) in front of elders and priests to illustrate that God will smash the [nation of Judah](#) and the city of Judah beyond repair.^[13] God instructs Jeremiah to make a yoke from wood and leather straps and to put it on his own neck to demonstrate how God will put the nation under the yoke of [Nebuchadnezzar](#), king of [Babylon](#).^[14] In a similar way, the prophet [Isaiah](#) had to walk stripped and barefoot for three years to illustrate the coming captivity,^[15] and the prophet [Ezekiel](#) had to lie on his side for 390 days and eat measured food to illustrate the coming siege.^[16] Prophetic assignment is usually portrayed as rigorous and exacting in the Hebrew Bible,^{[17][18][19]} and prophets were often the target of persecution and opposition.^[20] God's personal prediction for Jeremiah, "And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee,"^[21] was performed many times in the [biblical narrative](#) as Jeremiah warned of destruction of those who continued to refuse repentance and accept more moderate consequences.^{[20][22]} In return for his adherence to God's discipline and speaking God's words, Jeremiah was attacked by his own brothers,^[23] beaten and put into the stocks by a priest and [false prophet](#),^{[24][25]} imprisoned by the king,^[26] threatened with death,^[27] thrown into a cistern by Judah's officials,^[28] and opposed by a false prophet.^[29] Likewise, Isaiah was told by his hearers who rejected his message, "Leave the way! Get off the path! Let us hear no more about the [Holy One of Israel!](#)"^{[18][30]} The life of [Moses](#) being threatened by [Pharaoh](#) is another example.^[31]

According to I [Samuel](#) 9:9,^[32] the old name for navi is *ro'eh*, which literally means "Seer". That could document an ancient shift, from viewing prophets as seers for hire to viewing them as moral teachers. L.C. Allen (1971) comments that in the [First Temple](#) Era, there were essentially seer-priests belonging to a guild, who performed [divination](#), rituals, and sacrifices, and were scribes; and beside these were canonical prophets, who did none of these things (and condemned divination), but came to deliver a message.^[33] The seer-priests were usually attached to a local shrine or temple, such as [Shiloh](#), and initiated others into that priesthood, acting as a mystical [craft-guild](#) with apprentices and recruitment. Canonical prophets were not organized this way. Some examples of prophets in the Tanakh include [Abraham](#), Moses, [Miriam](#), Isaiah, [Samuel](#), Ezekiel, [Malachi](#), and [Job](#). In Jewish tradition [Daniel](#) is not counted in the list of prophets.

A Jewish tradition suggests that there were twice as many prophets as the number which left Egypt, which would make 1,200,000 prophets.^[34] The [Talmud](#) recognizes [48 male prophets](#) who bequeathed permanent messages to mankind.^[34] According to the Talmud, there were also seven women counted as prophetesses whose message bears relevance for all generations: [Sarah](#), [Miriam](#), [Devorah](#), [Hannah](#) (mother of the prophet Samuel), [Abigail](#) (a wife of [King David](#)), [Huldah](#) (from the time of Jeremiah), and [Esther](#).^[34] The Talmudic and Biblical commentator [Rashi](#) points out that [Rebecca](#), [Rachel](#), and [Leah](#) were also prophets.^[35] [Isaiah 8:3-4](#)^[36] refers his wife "the prophetess", who bore his son [Maher-shalal-hash-baz](#); she is not referred to elsewhere.

Prophets in Tanakh are not always Jews,^[34] for example the non-Jewish prophet [Balaam](#) in [Numbers](#) 22.^[37] According to the Talmud, [Obadiah](#) is said to have been a convert to Judaism. The last *nevi'im* mentioned in the [Jewish Bible](#) are [Haggai](#), [Zechariah](#), and [Malachi](#), all of whom lived at the end of the 70-year Babylonian exile. The [Talmud](#) ([Sanhedrin](#) 11a) states that Haggai, Zachariah, and Malachi were the last prophets, and later times have known only the "[Bath Kol](#)" lit. *daughter of a voice*, "voice of God").

Yorum

Tüm sanat ve yazıtlarda tanrı bir obje ve kişiliği olan, yaratılış gibi değil, insan gibi yapısı olan bir oluşu sunulmaktadır.

Yaratılış bir sistem, bir bilimsel yapı iken, tanrı istediğini yapan, iyi veya insanlara isterse zulmeden, hesaba çeken bir kişi gibidir, tam bir zorbadır. 99 isimde bile Kuranda olmayan 14 tanesi, olan 12 tanesi ise yoktur. Bağışlar ve korur, istediği ve kendisine tapınana yapar. Bu İslam'da olmadığı gibi, zihniyette de olamaz. İnsanları bir köle yapma modelidir.

Yukarıdaki tüm örnekler de bir köle ve emir altında olan insanın güdülmesidir. Kabul edilebilir olamaz.

Christianity

Traditional definitions

In [Christianity](#), a prophet (or seer) is one inspired by God through the [Holy Spirit](#) to deliver a message. This includes the prophets of ancient Israel as well as those who function(ed) as prophets in the Church. Concerning the latter concept, some [Christian denominations](#) limit a prophet's message to words intended only for the entire church congregation, excluding personal messages not intended for the body of believers; but in the [Bible](#) on a number of occasions prophets were called to deliver personal messages.^[38] The reception of a message is termed [revelation](#) and the delivery of the message is termed prophecy.

The term "prophet" applies to those who receive public or [private revelation](#). Public revelation, in Catholicism, is part of the [Deposit of faith](#), the revelation of which was completed by Jesus; whereas private revelation does not add to the Deposit. The term "deposit of faith" refers to the entirety of Jesus Christ's revelation, and is passed to successive generations in two different forms, sacred scripture (the Bible) and sacred tradition.

The Bible applies the appellation '[false prophet](#)' to anyone who preaches a Gospel contrary to that delivered to the apostles and recorded in Sacred Scripture.^[39] One [Old Testament](#) text in [Deuteronomy](#)^[40] contains a warning against those who prophesy events which do not come to pass and says they should be put to death. Elsewhere a false prophet may be someone who is purposely trying to deceive, is delusional, under the influence of [Satan](#) or is speaking from his own spirit.^[41]

Ongoing prophecy

Christians who believe that the [Holy Spirit](#) continues to give [spiritual gifts](#) to Christians are known as [continuationists](#).^{[42][43]} These charismata may include prophecy, [tongues](#), [miraculous healing](#) ability, and discernment (Matthew 12:32 KJV "Whosoever speaketh a word against the Son of Man, it shall be forgiven him: but whosoever speaketh against the Holy Ghost, it shall not be forgiven him, neither in this world, neither in the

world to come.”).^[43] [Cessationists](#) believe that these gifts were given only in New Testament times and that they ceased after the last [apostle](#) died.^[43]

The [last prophet](#) of the [Old Covenant](#) before the arrival of Jesus is [John the Baptist](#).^{[44][45]} [New Testament](#) passages that explicitly discuss prophets existing after the death and resurrection of [Christ](#) include [Revelation](#) 11:10,^[46] [Matthew](#) 10:40–41 and 23:34,^[47] [John](#) 13:20 and 15:20^[48] and [Acts](#) 11:25–30, 13:1 and 15:32.^[49]

The [Didache](#) gives extensive instruction in how to distinguish between true and false prophets, as well as commands regarding tithes to prophets in the church.^[50] [Irenaeus](#), wrote of 2nd-century believers with the gift of prophecy,^[51] while [Justin Martyr](#) argued in his *Dialogue with Trypho* that prophets were not found among the Jews in his time, but that the church had prophets.^[52] [The Shepherd of Hermas](#) describes revelation in a vision regarding the proper operation of prophecy in the church.^[53] [Eusebius](#) mentions that [Quadratus](#) and [Ammia of Philadelphia](#) were both prominent prophets following the age of the Twelve Apostles.^{[54][55]} [Tertullian](#), writing of the church meetings of the [Montanists](#) (to whom he belonged), described in detail the practice of prophecy in the 2nd-century church.^[56]

A number of later Christian saints were claimed to have powers of prophecy, such as [Columba of Iona](#) (521–597), [Saint Malachy](#) (1094–1148) or [Padre Pio](#) (1887–1968).^[57] [Marian apparitions](#) like those at [Fatima](#) in 1917 or at [Kibeho](#) in Rwanda in the 1980s often included prophetic predictions regarding the future of the world as well as of the local areas they occurred in.^[58]

Prophetic movements in particular can be traced throughout the Christian Church's history, expressing themselves in (for example) [Montanism](#), [Novatianism](#), [Donatism](#), [Franciscanism](#), [Anabaptism](#), [Camisard](#) enthusiasm, [Puritanism](#), [Quakerism](#), [Quietism](#), [Lutheranism](#)^[59] and [Radical Pietism](#). Modern Pentecostals and Charismatics, members of movements which together comprised approximately 584 million people as of 2011,^[60] believe in the contemporary function of the gift of prophecy, and some in these movements, especially those within the [Apostolic-Prophetic Movement](#), allow for idea that God may continue to gift the church with some individuals who are prophets.

Some Christian sects recognize the existence of "modern-day" prophets. One such denomination is [the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints](#), which teaches that God still communicates with mankind through prophecy.^[61]

Yorum

İsa Peygamberi ihbar eden Haç edilmesini sağlayan, bize göre kendisi haça gerilen kişi bile peygamber olarak tanımlanmaktadır. O dönemde ve daha sonra da bu işlere bulaşanlar peygamber olmakta, bir felaket inancı ve bağımlılığı oluşmaktadır.

Bir kere İsa bir insan olarak resul olmuş ve yazılı metinler verilmiştir. Şimdi bu metinler İznik Konsüllük zamanı elimine edilmiş, 4 kabul edilen, hatta 5 nüsha vardır, Barnabas İncili, beşincisinin kabul edilmemesinin sebebi, İsa sonrası Ahmet adında bir resulün gelecek olmasıdır. Bunun yerine Hz. İsa yeryüzüne gelecek fikrinin olduğu görülmektedir.

Bunun yanında İncili yayanlar, hikâye, destanlar ve papalık ve papazların söyledikleri geçerlidir. Tümünü bilemeyeceğin için, çobanın olan papaza danışacak o ne diyorsa onu uygulayacaksın. Tam bir bağımlı yapı oluşturulmaktadır. Bir çocuğun doğumu ile vaftiz edilir ve adı kilise kütüğüne kaydedilir.

İslam

The [Quran](#) identifies a number of men as "[Prophets of Islam](#)" ([Arabic](#): *nabī*; pl. [أنبياء](#) *anbiyā*). [Muslims](#) believe such individuals were assigned a special mission by [God](#) to guide humanity. Besides [Muhammad](#), this includes prophets such as [Abraham](#) (*Ibrāhīm*), [Moses](#) (*Mūsā*) and [Jesus](#) (*ʿĪsā*).

Although only twenty-five prophets^[62] are [mentioned by name in the Quran](#), a [hadīth](#) (no. 21257 in [Musnad Ahmad ibn Hanbal](#))^[63] mentions that there were (more or less) 124,000 prophets in total throughout history. Other traditions place the number of prophets at 224,000. Some scholars hold that there are an even greater number in the history of mankind, and only God knows.^[citation needed] The Quran says that God has sent a prophet to every group of people throughout time and that Muhammad is the last of the prophets, sent for the whole of humankind.^[64] The message of all the prophets is believed to be the same. In Islam, all prophetic messengers are prophets (such as [Adam](#), [Noah](#), [Abraham](#), [Moses](#), [Jesus](#), and [Muhammad](#)) though not all prophets are prophetic messengers. The primary distinction is that a prophet is required to demonstrate God's law through his actions, character, and behavior without necessarily calling people to follow him, while a prophetic messenger is required

to pronounce God's law (i.e., revelation) and call his people to submit and follow him. Muhammad is distinguished from the rest of the prophetic messengers and prophets in that God commissioned him to be the prophetic messenger to all of mankind. Many of these prophets are also found in the texts of Judaism (The Torah, the Prophets, and the Writings) and Christianity.^[65]

Muslims often refer to Muhammad as "the Prophet", in the form of a noun.^{[66][67][68][69]} Jesus is the result of a [virgin birth](#) in Islam as in Christianity, and is regarded as a prophet.^[70]

Traditionally, four prophets are believed to have been sent [holy books](#): the [Torah \(Tawrat\)](#) to Moses, the [Psalms \(Zābūr\)](#) to David, the [Gospel \(Injil\)](#) to Jesus, and the Quran to Muhammad; those prophets are considered "Messengers" or *rasūl*. Other main prophets are considered messengers or *nabī*, even if they didn't receive a Book from God. Examples include the messenger-prophet [Aaron \(Hārūn\)](#), the messenger-prophet [Ishmael \(Ismā'īl\)](#) and the messenger-prophet [Joseph \(Yūsuf\)](#).^[citation needed]

Although it offers many incidents from the lives of many prophets, the Quran focuses with special narrative and rhetorical emphasis on the careers of the first four of these five major prophets. Of all the figures before Muhammad, the significance of Jesus in Islam is reflected in his being mentioned in the [Quran](#) in 93 [verses](#) with various titles attached such as "Son of [Mary](#)" and other relational terms, mentioned directly and indirectly, over 187 times.^{[71][72]} He is thus [the most mentioned person](#) in the Quran by reference; 25 times by the name Isa, third-person 48 times, first-person 35 times, and the rest as titles and attributes.^{[73][74][75]} Moses (*Musa*) and Abraham (*Ibrahim*) are also referred to frequently in the Quran. As for the fifth, the [Quran](#) is frequently addressed directly to Muhammad, and it often discusses situations encountered by him. Direct use of his name in the text, however, is rare. Rarer still is the mention of Muhammad's contemporaries.

Several prominent exponents of the [Fatimid Ismaili Imams](#) explained that throughout history there have been six enunciators (*natiqs*) who brought the exoteric (*zahir*) revelation to humans, namely: [Adam](#), [Noah](#), [Abraham](#), [Moses](#), [Jesus](#) and [Muhammad](#). They speak of a seventh enunciator (*natiq*), the Resurrector (Qa'im), who will unveil the esoteric (*batin*) meaning of all the previous revelations. He is believed to be the pinnacle and purpose of creation. The enunciators (sing. *natiq*) who are the Prophets and the [Imams](#) in their respective times, are the highest hierarch (*hadd*). The enunciators (*natiqs*) signal the beginning of a new age (*dawr*) in humankind, whereas the [Imams](#) unveil and present the esoteric (*batin*) meaning of the revelation to the people. These individuals are both known as the 'Lord of the Age' (*sahib al-'asr*) or the 'Lord of the Time' (*sahib al-zaman*). Through them, one can know God, and their invitation to humans to recognize God is called the invitation (*da'wa*).^[76]

According to [Shia Islam](#), all Prophets and [Imams](#) are [infallible](#) and the belief in their abstinence from intentional and unintentional sins is a part of the creed. Thus, it is accordingly believed that they are the examples to be followed and that they act as they preach. This belief includes some '[Awliyā'](#)' such as [Lady Fatima](#) and [Lady Mary](#).

Yorum

Burada söylenenler, tarikatların söylediklerine benzerdir.

Bir konuyu tebliğ eden, söyleyen, öğüt veren ve uyaran kişi, eğitici veya kim olursa olsun bilgilendiren, aydınlatan kişidir. Bunlardan eğitmen olarak vardır ve olacaktır. Bunlara peygamber adı zaten Kuran'da geçmediğine göre, bir topluma uyaran gelmeden başına bela gelmez denildiği gibi uyaranlar ile karıştırılmamalıdır.

Birey bilgilendirir ve karar ona ait, rıza kendisinin ve sorumludur. Başkası onu bağlamaz, kendi yaptıklarından sorumlu ve ödül, ceza alacaktır. Toplumun dediğine uymak zorunluluğu da yoktur. Zarar ve ziyan yoksa, günah diye de adlandırılmaz. Kimse, kimsenin güdücüsü ve çobanı olamaz. Önce kendilerine olsunlar. Kutsal varlık ve insanın kendisidir, diğerleri olamaz. Ömer eline geçeni, hadisleri (Peygamber sözü denilenleri de) yakmıştır ve Kuran'a da uygundur.

Yorum yapan dinlenir, itiraz edilir, katkılar sunulur ama kutsal gibi kabul edilmez. Her bir görüş bir Yaratılışın verdiği nimet veya bir ifadedir. Lanet okunmaz, ıslah etsin denilir.

Ifá and other African traditional religions

[Divination](#) remains an important aspect of the lives of the people of contemporary [Africa](#), especially amongst the usually rural, socially traditionalistic segments of its population. In arguably its most influential manifestation, the system of prophecy practiced by the [Babalawos](#) and [Iyanifas](#) of the historically [Yoruba](#) regions of [West Africa](#)

have bequeathed to the world a corpus of [fortune-telling](#) poetic methodologies so intricate that they have been added by [UNESCO](#) to its official [intangible cultural heritage of the World list](#).

Yorum

Birçok yerde bir isim vardır, bu soyut kavramda ise, Allah tanımı içinde alınabilir. Ana put şeklinde ise kabul görmez.

İbni Arabi, bir kişi puta taparken, diğeri namaz kılarken; yorumunda, biz içlerini bilmiyoruz, bu ağacı yapana şükür ediyor, diğeri ise zorla, patronuna yaranmak için zorunlu olmasa da yalandan kılıyor demiştir.

Native Americans

The [Great Peacemaker](#) (sometimes referred to as *Deganawida* or *Dekanawida*) co-founded the [Haudenosaunee league](#) in [pre-Columbian](#) times. In retrospect, his [prophecy of the boy seer](#) could appear to refer to the conflict between natives and Europeans (white serpent).

From 1805 until the [Battle of Tippecanoe](#) that falsified his predictions in 1811, the "[Shawnee prophet](#)" [Tenskwatawa](#) led an Indian alliance to stop Europeans from taking more and more land going west. He reported [visions](#) he had. He is said to have accurately predicted a [solar eclipse](#). His brother [Tecumseh](#) re-established the alliance for [Tecumseh's War](#), that ended with the latter's death in 1813. Tecumseh fought together with British forces that, in the area of the [Great Lakes](#), occupied essentially today's territory of [Canada](#).

[Francis the Prophet](#), influenced by Tecumseh and Tenskwatawa, was a leader of the [Red Stick](#) faction of the [Creek](#) Indians. He traveled to England in 1815 as a representative of the "four Indian nations" in an unsuccessful attempt to get Great Britain to help them resist the expansionism of the white settlers.

20 years later (1832), [Wabokieshiek](#), the "[Winnebago Prophet](#)", after whom [Prophetstown](#) has been named, (also called "White Cloud") claimed that British forces would support the Indians in the [Black Hawk War](#) against the United States as 20 years earlier (based on "visions"). They did not, and he was no longer considered a "prophet". In 1869, the [Paiute Wodziwob](#) founded the [Ghost Dance](#) movement. The dance rituals were an occasion to announce his visions of an earthquake that would swallow the whites. He seems to have died in 1872.

The [Northern Paiute Wovoka](#) claimed he had a vision during the [solar eclipse](#) of January 1, 1889, that the Paiute dead would come back and the whites would vanish from America, provided the natives performed [Ghost Dances](#). This idea spread among other Native American peoples. The government were worried about a rebellion and sent troops, which lead to the death of [Sitting Bull](#) and to the [Wounded Knee massacre](#) in 1890.

Yorum

Kızılderililerin tanrı inancı ile Orta Asya Tengri inancında benzerlik vardır. Her şeyi yaratandır derler.

İnsan şeklinde yorumlamaların daha sonra yapıldığı düşünülmektedir.

Prophetic claims in religious traditions

In modern times the term "prophet" can be somewhat controversial. Many Christians with [Pentecostal](#) or [charismatic beliefs](#) believe in the continuation of the gift of prophecy and the continuation of the role of prophet as taught in [Ephesians](#) 4.^[77] The content of prophecies can vary widely. Prophecies are often spoken as quotes from God. They may contain quotes from scripture, statements about the past or current situation, or predictions of the future. Prophecies can also 'make manifest the secrets' of the hearts of other people, talking about the details of their lives. Sometimes, more than one person in a congregation will receive the same message in prophecy, with one giving it before another.

Other movements claim to have prophets. In France, Michel Potay says he received a revelation, called *The Revelation of Arès*, dictated by Jesus in 1974, then by God in 1977. He is considered a prophet by his followers, the [Pilgrims of Arès](#).

Yorum

Bazı durumlarda, Noel Baba hikayesinde sunulan doğru ama abartılıdır.

Noel Baba, Türkiye Güney'de Demre Kasabasında bir okulun hocasıdır. Topladığı bağışları insanlara fark etmeden vermiş. Sanki zamanımızda askıda ekmek ve diğer uygulamalar

oradan nasip olamamış gibi, zekât gibi yaklaşımlar yokmuş gibi ilk yapan olarak tanıtılmaktadır.

Ağaçlara bağlanan dilekler, içine eskiden dilek yazılır, insanlar imkanına göre alır, altına koyarlarmış. Dumanı çıkmayan bacadan içeri kömür ve odun atılmış.

Bu adetler soğuk iklim Kuzey Asya'da olup, uygulanır olmuş, Günlerin uzadığı zaman şenliğe dönüşürmüş. Bu bir adet ve yaygın iken, Papalık bunu Hristiyan adedine dönüştürmüş. Yılbaşı, yılın sonu kutlamasını yapanı afroz etmiş, halen devam etmektedir ki kutlamalar yapılınsın, İsa günü olsun denilmiş. İsa ise hurma toplama mevsimi Eylül iken Aralık Ayına alınmış.

Her bir İslam üzere olan kişi Noel, hanımı da eşidir ve bu tip yardımları yapar ve kimliği de saklar. Batı ise yapılan yardımı söylemeli, vergiden de düşürmelidir.

Bir önemli caminin hocası, gelen bağışlardan bir kısmını, Bayram ve ilgili günlerde harcadığını ve helallik istedi. Kendi evi ve tanıdıkları için ayrı şeker aldığı, cami ile ilgili ayrı aldığı ve bu görevi ile olanların parasını bağışlardan karşıladığını, Hz. Ömer usulünü güttüğünü söyledi. Cevap, Allah Yücedir oldu, buna uyana inanan denir denildi.

Claims in Abrahamic religions

Bahá'í Faith

The [Bahá'í Faith](#) refers to what are commonly called prophets as "Manifestations of God" who are directly linked with the concept of [progressive revelation](#). Bahá'ís believe that the will of God is expressed at all times and in many ways, including through a series of divine messengers referred to as "Manifestations of God" or "divine educators".^[78] In expressing God's intent, these Manifestations are seen to establish religion in the world. Thus, they are seen as an intermediary between God and humanity.^[79]

The Manifestations of God are not seen as incarnations of God, and are also not seen as ordinary mortals. Instead, the Bahá'í concept of the Manifestation of God emphasizes simultaneously the humanity of that intermediary and the divinity in the way they show forth the will, knowledge and attributes of God; thus they have both human and divine stations.^[79]

In addition to the Manifestations of God, there are also minor prophets. While the Manifestations of God, or major prophets, are compared to the Sun (which produces its own heat and light), minor prophets are compared to the Moon (which receives its light from the sun). Moses, for example, is taught as having been a Manifestation of God and his brother Aaron a minor prophet. Moses spoke on behalf of God, and Aaron spoke on behalf of Moses ([Exodus](#) 4:14–17).^[80] Other Jewish prophets are considered minor prophets, as they are considered to have come in the shadow of the dispensation of Moses to develop and consolidate the process he set in motion.

Yorum

İslam adı altında tanrı inanişini pekiştiren yaklaşımlar olmuş, bunlardan söz bile edilmesi doğru bulunmamaktadır. Ekber fiziksel büyük demektir, Kuran dahil geçerli olamaz. Ulu, yüce denilebilir ama Ekber denilmez. Kültürel uygulama olarak bu soyut olarak söylenmeye başlanmış, yüce olarak tanımlanınca kullanılır olmuştur.

Örneğin, Bahailik temelde İslam'ı reddeden, daha doğrusu değişti yerine ben geldim diyendir.

Catholicism

The [Kibeho apparition](#) in [Rwanda](#) in the 1980s included many prophecies about great violence and destruction that was coming, and the [Rwandan genocide](#) only ten years later was interpreted by the visionaries as the fulfilment of these prophecies.^[81]

Several miracles and a vision of the [identity of the last 112 Popes](#) were attributed to [Saint Malachy](#), the [Archbishop of Armagh](#) (1095–1148).

Six of the [Minor Prophets](#) are commemorated in December. Each encouraged people to return to God, to repent of past sins, and to recognize God's presence even in their difficulties.^[82]

"Jesus Christ is the one whom the Father anointed with the Holy Spirit and established as priest, prophet, and king. The whole People of God participates in these three offices of Christ and bears the responsibilities for mission and service that flow from them."^[83] The laity act prophetically when they speak the truth, and live the Gospel by example before their families, neighbors, and co-workers.^[84] The Old Testament prophets defended

the poor and powerless "and inspire Catholic Social Teaching on the preferential option for the poor, workers' rights, and justice and peace."^[85]

Jehovah's Witnesses

[Jehovah's Witnesses](#) do not consider any single person in their modern-day organization to be a prophet.^[86] Their literature has referred to their organization collectively as God's "prophet" on earth, in the sense of declaring their interpretation of God's judgments from the Bible along with the guidance of God's holy spirit.^{[87][88]} Their publishing company, the [Watch Tower Society](#) has asserted: "Ever since *The Watchtower* began to be published in July 1879 it has looked ahead into the future... No, *The Watchtower* is no inspired prophet, but it follows and explains a Book of prophecy the predictions in which have proved to be unerring and unfailing till now. *The Watchtower* is therefore under safe guidance. It may be read with confidence, for its statements may be checked against that prophetic Book."^[89] They also claim they are God's only true channel to mankind on earth, and used by God for this purpose.

They have made various [false predictions](#), and *The Watchtower* has acknowledged that Jehovah's Witnesses "have made mistakes in their understanding of what would occur at the end of certain time periods."^[90]

Latter Day Saint movement

[Joseph Smith](#), who established the [Church of Christ](#) in 1830, is considered a prophet by members of the [Latter Day Saint movement](#), of which [the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints](#) (LDS Church) is the largest denomination. Additionally, many churches within the movement believe in a succession of modern prophets (accepted by Latter Day Saints as "[prophets, seers, and revelators](#)") since the time of Joseph Smith. [Russell M. Nelson](#) is the current Prophet and President of [the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints](#).

Adventism

[Baptist](#) preacher [William Miller](#) is credited with beginning the mid-19th century North American religious movement now known as [Adventism](#). He announced a [Second Coming](#), resulting in the [Great Disappointment](#).

Seventh-day Adventist

The [Seventh-day Adventist Church](#), which was established in 1863, believes that [Ellen G. White](#), one of the church's founders, was given the [spiritual gift of prophecy](#).

Branch Davidians

The [Branch Davidians](#) are a religious cult which was founded in 1959 by [Benjamin Roden](#) as an offshoot of the Seventh-Day Adventist Church. [David Koresh](#), who died in the well-known [Waco Siege](#) in 1993, claimed to be their final prophet and "[the Son of God, the Lamb](#)" in 1983.

Other Christian movements

Further information: [List of Christian denominations](#)

- Montanus, founder of [Montanism](#), an early Christian movement of the 2nd century.
- [Bernhard Müller](#), also known as Count de Leon, was a German Christian mystic.
- [Emanuel Swedenborg](#), founder of [Swedenborgianism](#), an 18th-century Swedish scientist, philosopher, theologian, revelator, and mystic movement.
- [Hong Xiuquan](#), established the [heterodox](#) Christian sect which was named the "[Heavenly Kingdom of Great Peace](#)" (Chinese: 太平天國; Chinese: 太平天国).
- [John Alexander Dowie](#), a faith healer who founded the city of Zion, Illinois, and the Christian Catholic Apostolic Church.
- [Nona L. Brooks](#), described as a "prophet of modern mystical Christianity", was a founder of the Church of Divine Science.
- [William M. Branham](#), Christian minister, usually credited with founding the post-World War II [faith healing](#) movement.^{[91][92]}
- [Gerald Flurry](#), founder and head of the [Philadelphia Church of God](#), who claimed he is 'that prophet' mentioned in [John 1:21–22](#).^{[93][94]}

Yorum

Hristiyanlıkta sorumlu ve güden, çoban olan papaz olduğu ve bu nedenle halkından sorumlu olduğu, onların listede bulunması gerektiği için çok fazla farklı kilise ve görüşlerin olması da normal beklenen bir durumdur.

Ancak hepsi tanrı ve hatta üçlü, bireyi de alırsan dörtlü mekanizmaya inanmaları kabul edilemez boyuttur.

İslam

Ahmadiyya

During his lifetime, [Mirzā Ghulām Ahmad](#) claimed that he was a [prophet](#) of [God](#) and became the founder of the [Ahmadiyya Movement in Islam](#),^{[95][96]} which embodied the [Mahdī](#) of [Islam](#)^{[95][96]} and fulfilled the messianic prophecies regarding the coming of a [savior](#) to various other religious traditions, including [Christianity](#) and [Hinduism](#).^[95]

Followers of the [Ahmadiyya Movement in Islam](#) believe that Mirzā Ghulām Ahmad was a [prophet](#) of [God](#),^{[95][96]} who claimed to be a fulfillment of the various Islamic prophecies regarding the [second advent](#) of [Jesus](#) ([İsā](#)) before the [end of time](#).^{[95][96]}

Other Islamic movements

- [Elijah Muhammad](#), American religious leader, [black separatist](#), and self-proclaimed Messenger of [Allah](#) who led the [Nation of Islam](#) (NOI) from 1934 until his death in 1975.^{[97][98][99]}
- [Noble Drew Ali](#), American religious leader, founder of the [Moorish Science Temple of America](#) and the Moorish Divine and National Movement in the early 20th century.^[100]

Jewish Messianism

Further information: [Jewish religious movements](#) and [Sabbateans](#)

- [Nathan of Gaza](#) was a [Jewish Kabbalist](#), theologian, and religious author who became famous in 1666 as a prophet and [supporter](#) for the alleged Jewish Messiah, [Sabbatai Zevi](#).^{[101][102]}

Claims in other religious traditions

- [Aleister Crowley](#), founder of [Thelema](#).
- [Lou de Palingboer](#), founder and figurehead of a [new religious movement](#) in the Netherlands.
- [Mani](#), founder of [Manichaeism](#), a quasi-Gnostic movement of late antiquity.
- [Marshall Vian Summers](#), founder of the New Message from God religious movement.^[103]
- [Tenrikyo](#)'s prophet, [Nakayama Miki](#), is believed by Tenrikyoans to have been a messenger of God.^[104]
- [Zoroaster](#), founder of [Zoroastrianism](#).

Yorum

İslam adı alması onun İslam üzere olduğu anlamını taşımaz. Kuran temelli olunmalıdır. Kuran büyüü reddeder ama birisi size büyü yapmışsa bunu okuyun diyen zihniyetin İslam ile alakası olamaz.

Hep benzer yaklaşım yapılır, Kuran böyle derler, arkasından ama, lakin ve yalnız denilerek istedikleri alakasız şeyi din ile bağlayıp söylerler.

Zayıf, zavallı, toplumdan güç almak isteyenlerin metodudur.

Secular usage

The designation of "[Victorian](#) prophet" has been used in reference to cultural critics of the era, such as [Thomas Carlyle](#) and [John Ruskin](#).^[105]

In the late 20th century, the appellation of *prophet* has been used to refer to individuals particularly successful at analysis in the field of economics, such as in the derogatory *prophet of greed*. Alternatively, social commentators who suggest escalating crisis are often called *prophets of doom*.^{[106][107]}

Yorum

Birçok kişi tanrı reddi derken, birey, şahıs reddi yapar, yaratılış üzeredir. Bunlar farkında değil ama gerçek İslam üzeredirler.

GENEL YORUM:

Tüm insanlığa gelmiş olan şey aynıdır.

42/13: *Sizin için, dinden, Nuh'a önerdiğini, sana vahiy ettiğini, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi şöyle diyerek kanunlaştırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara*

ayrılmayın!" Onları çağırmanın bu tutum, şirket bulaşanlara çok ağır gelmiştir. Allah, dilediğini kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir

KURAL: İnsanlar insanlık inancımızı (sevgi, insanlık ve barışa yönelik paylaşım temelinde, bu inanışta) dosdoğru tutun, ayrılmış parçalanmayın olmuştur.

İslam Bakışı açısından Peygamberler

İnsan davranışına örnek olmak ve Dünyaya yaratılış mesajını vermek amaç ise bunu yapan zamanımızda da birçok kişi vardır.

Peygamberin Riyasetle Mükellef oldukları Kaide ve Esaslar

13 Ocak 1960 Tarihli Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi⁶, Hekimlerin etik davranış ilkelerini belirtmiştir. Burada; Sağlık Elemanlarına sanki peygamber ilkeleri yüklenilmektedir.

- ... başta gelen vazifesi, insan sağlığına, hayatına ve şahsiyetine ihtimam ve hürmet göstermektir. ... cinsiyeti, ırkı, milliyeti, dini ve mezhebi, ahlaki düşünceleri, karakter ve şahsiyeti, içtimai seviyesi, mevkii ve siyasi kanaati ne olursa olsun, ... azami dikkat ve ihtimamı göstermekle mükelleftir.
- ... gerekli bakımın sağlanmadığı acil vakalarda, mücbir sebep olmadıkça ilk yardımda bulunur.
- ... meslek ve sanatının icrası vesilesiyle muttali olduğu sırları, kanuni mecburiyet olmadıkça, ifşa edemez. Tıbbi toplantılarda takdim edilen veya yayınlarda bahis konusu olan vakalarda, hastanın hüviyeti açıklanamaz.
- ... sanat ve mesleğini icra ederken, hiçbir tesir ve nüfuza kapılmaksızın, vicdani ve mesleki kanaatine göre hareket eder.
- ... sanat ve mesleğinin icrası dışında dahi olsa, meslek ahlak ve adabı ile telif edilemeyen hareketlerden kaçınır.
- ... ticari bir veçhe verilemez.
- ... yapacağı yayınlarda tababet mesleğinin şerefini üstün tutmaya mecbur olup, her ne suretle olursa olsun, yazılarında kendi reklamını yapamaz.
- ... yeter derecede tecrübe ederek faydalı olduğuna veya zararlı neticeler tevhit etmeyeceğine kanaat getirmediği, tatbik veya tavsiye edemez.
- ... yanlış kanaat uyandıracak ifadeler kullanılması yasaktır.
- ... Tecrübe maksadı ile insanlar üzerinde hiçbir cerrahi müdahale yapılamayacağı gibi aynı maksatla, kimyevi, fiziki veya biyolojik şekilde herhangi bir tedavi de tatbik edilemez.
- ... zarar vermesine ihtimal bulunmayan ve hastayı kurtarması kati görülen bir müdahale yapılabilir.
- ... **Yaklaşımları:**
 - A) Hastalara, herhangi bir suretle olursa olsun, haksız bir menfaat teminini istihdaf eden fiil ve hareketlerde bulunmaları;
 - B) Birbirlerine, muayene ve tedavi için hasta göndermeleri mukabilinde ücret alıp vermeleri;
 - C) Kendilerine hasta temini maksadıyla, eczacı, yardımcı tıbbi personel ve diğer herhangi bir şahsa tavassut ücreti ödemeleri;
 - D) Şahsi bir menfaat düşüncesi veya gayrimesru bir gaye ile ilaç, tıbbi alet veya vasıtalar tavsiye etmeleri yahut sağlık müesseselerine hasta sevk etmeleri veya yatırmaları;
 - E) Muayene ve tedavi ücretinin tespiti ve bunun ödenmesi hususunda, üçüncü şahısların tavassutunu kabul etmeleri; caiz değildir.
- ... ilmi icaplara uygun olarak teşhis koyar ve gereken tedaviyi tatbik eder. Bu faaliyetlerinin mutlak surette şifa ile neticelenmemesinden dolayı, deontoloji bakımından muaheze edilemez.
- ... Tababet prensip ve kaidelerine aykırı veya aldattıcı mahiyette teşhis ve tedavi yasaktır.
- ... hastanın arzusuna uyararak veya diğer sebeplerle, akli veya bedeni mukavemetini azaltacak herhangi bir şey yapamaz.
- ... Vaziyetinin icap ettirdiği sıhhi ihtimamı gösterir.
- ... hayatını kurtarmak ve sıhhatini korumak mümkün olmadığı takdirde dahi, ıstırabını azaltmaya veya dindirmeye çalışmakla mükelleftir.

- ... ümit vererek teselli eder.
- ... maneviyatı üzerinde fena tesir yapmak suretiyle hastalığın artması ihtimali bulunmadığı takdirde, teşhise göre alınması gereken tedbirlerin hastaya açıkça söylenmesi lazımdır.
- ... vahim görülen akıbet ve seyrinin saklanması uygundur.
- ... Kötü ve iyileşmeyen bir durumda bireyin kendisine çok büyük bir ihtiyatla ihdas edilebilir.
- ... Böyle bir sonucun ailesine açıklanmaması istenilmemiş veya açıklanacağı şahıs tayin olunmamış ise, durum ailesine bildirilir.
- ... bakmak üzere bir aile nezdine veya herhangi bir müesseseye çağrılan kişi, korunmayı da sağlamaya çalışır.
- ... hastalara ve onlarla birlikte yaşayanlara, kendilerine ve muhitlerine karşı mesuliyetlerini bildirir.
- ... icabında, tedaviye devamı reddetmek pahasına da olsa, hiyjen ve korunma kaidelerine riayeti temin için gayret sarfeder.
- ... bir kimsenin sıhhi durumu hakkında, ilmi metotları tatbik suretiyle bizzat yaptığı muayene neticesinde edindiği vicdani ve fenni kanaat ve şahsi müşahedesine göre rapor verir. Hususi bir maksatla veya hatır için rapor veya herhangi bir vesika verilemez.
- ... hususî veya ailevi işlerine karışamaz. Ancak, hayati ehemmiyeti haiz bulunan veya sağlık bakımından zaruri görülen hallerde, mümkün olan kolaylığı ve manevi yardımı sağlar.
- ... acil yardım, resmi veya vazifenin ifası halleri hariç olmak üzere, mesleki veya şahsi sebeplerle hastaya bakmayı reddedebilir.
- ... mesleki veya şahsi sebeplerle, tedaviyi bitirmeden hastasını bırakabilir. Ancak, bu gibi hallerde, diğer bir meslektaşın tedavi veya müdahalesine imkân verecek zamanı evvelden hesaplayarak hastayı vaktinde haberdar etmesi şarttır.
- ... Hastanın bırakılması halinde hayatının tehlikeye düşmesi veya sıhhatinin zarara uğraması muhtemel ise, diğer bir meslektaş temin edilmedikçe, hastayı terk edemez.
- ... faydasızlığını bildiği bir ilacı, hastaya veremez.
- ... Ancak, esaslı bir tedavi yapılması mümkün olmayan hallerde, teselli bakımından bazı ilaçlar tavsiye edebilir.
- ... Mali vaziyetleri müsait olmayan hastalara, mutlak zaruret olmadıkça, pahalı teselli ilaçları verilmesi caiz değildir.
- ... hastaya lüzumsuz ve fuzuli masraflar yaptırmayacağı gibi faydası olmayacağını ve hastanın mali kudretinin kâfi gelmeyeceğini bildiği bir tedaviyi tavsiye edemez.
- ... Başkalarının yardımı ile yapılacak cerrahi ameliyeler ile diğer tedavilerde, operatör, müdavi tabip ve dış tabibi, beraber çalışacağı elemanları seçmekte serbesttir.
- ... Ananın hayatını kurtarmak için yegâne çare teşkil ettiği takdirde, avortman yapılması caizdir.
- ... Güç doğumlarda tabip, anayı ve çocuğu kurtarmaya gayret eder. Bu gibi hallerde tabip, ailevi mülhazalara ve diğer tesirlere kapılmaksızın, ilmin ve fennin icaplarını yerine getirir.
- ... Kişi, konsültasyon yapılmasını arzu ederse, müdavi tabip veya dış tabibi bu talebi kabul eder. Müdavi tabip veya dış tabibi, konsültasyon yapılmasına lüzum gördüğü takdirde, keyfiyeti hastaya bildirir. Bu teklifin ... kabul edilmemesi halinde, müdavi tabip veya dış tabibi, hastasını bırakabilir.
- Konsültasyonlarda münakaşa ve müşaverele hasta ile etrafındakilerin duyup anlayamayacakları şekilde yapılır.
- ... Münakaşa ve müşavere esnasında, meslek vakarının muhafaza edilmesine dikkat olunur.
- ... Konsültasyona iştirak eden tabip veya dış tabibinin, bir meslektaşı himaye maksadı ile veya başka bir hissi sebeple, lüzumsuz metihlerden kaçınarak, kanaatini açıkça söylemesi lazımdır.
- ... Konsültasyon neticesi, ayrıca, en yaşlı tabip veya dış tabibi tarafından hastaya bildirilir. Netice bildirilirken, hastanın veya yakınlarının maneviyatını bozacak veya kendilerini tereddüt ve şüpheye düşürecek müphem ve imalı sözler sarf edilmesi caiz değildir.
- ... Konsültan tabip veya dış tabibi, yapılan tedaviyi uygun görmediği takdirde, kanaatini konsültasyon zaptına yazmakla iktifa eder. Yapılan tedaviye müdahalede bulunamaz.
- ... aykırılık hasıl olur ve hasta, konsültan kanaatini tercih eder ise, müdavi tabip kendi görüşünde ısrar ettiği takdirde hastayı terk edebilir.
- ... Konsültan hastanın ısrarlı talebi olmadıkça, hastayı tedavi edemez.
- ... konsültasyonu icap ettirmiş olan hastalığın devamı müddetince, müdavi tabibin muvafakati olmadan, hastanın yanına, aynı hastalık için, mesleki bir maksatla sonradan girmesi caiz değildir.

- ... Konsültasyon, müdavi tabibe, konsültan tabip veya dış tabibi gibi, ücret almak hakkını verir.
- ... Asgari ücret tarifesi tatbik olunan yerlerde, tabip veya dış tabibi, rekabet veya propaganda maksadı ile, tarifede yazılı asgari miktardan aşağı ücret kabul edemez.
- ... kendi meslektaşları ile bunların bakmakla mükellef oldukları usul ve furuunun ve karı veya kocalarının muayene ve tedavileri için ücret almaması uygundur. Bu hallerde, zaruri masraflarını isteyebilir.
- ... Her çeşit cerrahî müdahale, doğum, fizik terapi, radyoterapi, dış tababeti tedavileri ve tabibin sıkı nezaretini gerektiren sürekli kürler için hastalardan maktu bir ücret istenebilir. Bir kür evinde veya bakım ve tedavi müessesesinde, tedavi için maktu bir ücret alınabilir.
- ... Acil vakalarda müdahale eden tabip veya dış tabibi, bu müdahaleden dolayı, ücretini sonradan isteyebilir.
- ... sağlık kurumlarına başvurmuş olan hastaları muayenehane veya laboratuvarına celbederek ücretle tedavi edemez.
- ... **Meslektaşların birbiri ile ve para medikal meslek mensup ile münasebetleri:**
 - kendi aralarında iyi meslektaşlık münasebetlerini idame ettirmeli ve manevi bakımdan birbirine yardım etmelidirler.
 - Meslekle ilgili anlaşmazlıklarını, evvela kendi aralarında halletmeğe çalışmalı ve bunda muvaffak olamadıkları takdirde mensup oldukları tabip odalarına haber vermelidirler.
 - meslektaşlarını zemmedemeyeceği gibi onları küçük düşürecek diğer tavır ve hareketlerde de bulunamaz.
 - Tabip ve dış tabibi, herhangi bir şahsın haysiyet kırıcı hücumlarına karşı meslektaşlarını korur.
 - meslektaşlarının hastalarını elde etmeğe matuf hareket ve teşebbüslerde bulunamaz.
 - para medikal meslek mensupları ile mesleki münasebetlerinde, onların bağımsızlığını ihlal etmemeli, kendilerine nezaket göstermeli, onları, hastalarına karşı müşkül bir duruma koyabilecek hareketlerinden sakınmalıdır.
- ... bu Nizamname hükümlerine aykırı hareket ettikleri takdirde, 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanununun 30 uncu maddesine tevfikan mensup oldukları Tabip Odaları İdare Heyetleri tarafından Haysiyet Divanına sevk edilirler.
- ... inzibati ceza ile tecziye edilmeleri, haklarında ayrıca hukuki veya cezai takibat yapılmasına mâni değildir.

NOT: Zamanımızda birçok meslek, başta Sağlık olmak üzere, oluşturulan Etik Prensipler olarak Peygamberlik vasıflarının bireylerde olması talep edilmekte, buna göre bir eğitim ve yaklaşım yapılmaktadır. Yapılmaz ise meslekten men edilmektedir.

Suç bellidir. Doğru nedir denilerek uzmanların oluşturduğu ilkeler Etik Bildirgelerdir, birey de bunlara göre doğru olarak ne yapmalıyım yaklaşımı içinde olur.

Deontoloji Kuralları bir ödev gibidir, bir ilke, bir prensiptir, birey bunu bir görev, vazife olarak ele alır, gönülden, aklı ile, huzur ve mutlu olarak yapar. Zaten amacı ile bütünleşmektedir.

Kısaca her birey artık Peygamber Davranışlı kişilerdir.

Prophet and messengers in Islam Wikipedia⁷

Prophets in Islam (Arabic: الأنبياء في الإسلام, romanized: *al-'Anbiyā' fī al-'Islām*) are individuals in [Islam](#) who are believed to spread [God's](#) message on Earth and to serve as models of ideal human behaviour. Some prophets are categorized as **messengers** (Arabic: رسل, romanized: *rusul*, sing. رسول, *rasūl*), those who transmit [divine revelation](#), most of them through the interaction of an [angel](#). Muslims believe that many prophets existed, including many not mentioned in the [Quran](#). The Quran states: "And for every community there is a messenger."^{[1][2]} Belief in the Islamic prophets is one of the [six articles](#) of the Islamic faith.^[3]

Muslims believe that the first prophet was also the first human being, [Adam](#), created by God. Many of the revelations delivered by the 48 [prophets in Judaism](#) and many [prophets of Christianity](#) are mentioned as such in the Quran but usually with Arabic versions of their names; for example, the Jewish [Elisha](#) is called [Alyasa'](#), [Job](#) is [Ayyub](#), [Jesus](#) is ['Isa](#), etc. The [Torah](#) given to [Moses \(Musa\)](#) is called [Tawrat](#), the [Psalms](#) given to [David \(Dawud\)](#) is the [Zabur](#), the [Gospel](#) given to Jesus is [Injil](#).^[4]

The last prophet in Islam is [Muhammad ibn 'Abdullāh](#), whom Muslims believe to be the "Seal of the Prophets" ([Khatam an-Nabiyyin](#)), to whom the [Quran](#) was revealed in a series of revelations (and written down by his companions).^[5] Muslims believe the Quran is the divine word of God, thus immutable and protected from distortion and corruption,^[6] destined to remain in its true form until the [Last Day](#).^[7]

In Islam, every prophet preached the same core beliefs: the [Oneness of God](#), worshipping of that one God, avoidance of [idolatry](#) and [sin](#), and the belief in the [Day of Resurrection](#) or the [Day of Judgement](#) and life [after death](#). Prophets and messengers are believed to have been sent by God to different communities during different times in [history](#).

Yorum

Bazı algıların kabulü ve anlaşılması ile uygulaması farklı olabilmektedir.

- Bir konuyu Tanrı kavramı ele alıyorsanız, birçok boyutta onu sorumlu tutabilir veya isteyebilirsiniz. Halbuki İslam Yaratılış ve bilimi yönelinmesini ister her bir doğa yasası da ayet gibi kabul edilmeli ve uygulanmalıdır. Daha sonra Tanrı kavramına uyan, melekler, hatta karşı çıkan şeytan oluşturulur. Daha sonra da insan/peygamber eklenir ve üçlü olur. Bireyin kendisini de eklerseniz dördü, yana bulursanız, Cennetlik müjdelenen olursunuz. Olumlu ve olumsuzlar bir doğal boyut olup, bunlardan faydalanma olasıdır. Şeytan bir fikir ve düşüncedir, eylemi, kişiliği yoktur, yapan, eden ve sorumlu olan biz oluruz. Melek aynı şekilde, bir etkisi, enerjisi olmayan da cin diye sıfatlanır. Tümünde birey sorumludur, diğerlerine sorumluluk aktaramaz. Fikir sende gerçekleşir, melek ol, şeytan olma denilir. Yaratılışın bir kuralları, bilimsel yapısı vardır. Bu sizin eliniz ile tedbiri alınabilir. Dua, bir plan, niyet ve bağlamak için motivasyon olmalıdır. İyilik yaparsan melek, zarar ve zulüm yaparsan şeytan olur, bu vasıf sende olur, sorumlusu sen olursun.
- Boş duaların yaratılış tarafından sevilmediği vurgusu vardır. Çalışarak değer, eser üretmeli, dua ile sınıf geçmenin istenmemesi, boş dua ve sevilmeyen boyut olmaktadır. Tanrı olursa istenir, yaratılıştaki ise çalış kazan denilir.
- Bazı kavramlar sabit, kesin ve değişmez, diğerleri ise değişken olanlardır. Zararımız dokunmaması sabit, ama zarar nedir kavram olurken bireye göre değişkendir.
- Kimse, kimsenin patronu, çobanı değildir. Her birey kendi yaptığından sorumludur, başkası ona şefaah edemez. Birçok tarikat, Hristiyan metodu gibi, dikta ve zorba şeklinde, iyiye ve güzele diyerek gütmek isterler. Kabul edilemez.
- Suç yapmak ceza gerektirir: Kalıpta belli olan suçtur. Amaç olarak kasıtlı, dikkat ve özen eksikliği ve hata nedeniyle olabilir. Buna göre ceza değişir. Bunlar kesin, objektif ve kanıta dayalı olmalı, kıyas, yorum yasaktır. Bunun dışında eylemler ise bireyin hakkıdır. Düzenlemelere bile uymamak suç değildir. Bu kültürel be kabile adet ve örflerini günah diye ele almak bile suç işlemektir. Hakkı gaspa girer.

NOT: Tüm bu yaklaşımları kalıp olarak yapılmalı diyerek bir düzen kuranların güçlü olmak için İslam boyutunu kullanmışlar ama hakları da yoktur, yaptıkları da kabul göremez. Burada da üzerinde fazla durulmayacaktır.

Etymology

Terminology in the Bible and its apocrypha

The words "prophet" and "messenger" appear several times in the [Old Testament](#) and the [New Testament](#). The [Biblical Hebrew](#) word *nabi*^[8] ("spokesperson, prophet") occurs often in the [Hebrew Bible](#). The biblical word for "messenger", *mal'akh*, refers today to [Angels in Judaism](#), but originally was used for human messenger both of God and of men, thus it is only somewhat comparable to *rasul*. According to Judaism, [Haggai](#), [Zaqariah](#), and [Malachi](#) were the last prophets, all of whom lived at the end of the 70-year [Babylonian exile](#). With them, the authentic period of [Nevuah](#) ("prophecy") died, and nowadays only the "[Bath Kol](#)" (בת קול, lit. 'daughter of a voice', "voice of God") exists ([Sanhedrin](#) 11a).^[9]

In the New Testament, however, the word "messenger" becomes more frequent, sometimes in association with the concept of a preacher (apostle or prophet).^[10] "Messenger" may refer to Jesus, to his [Apostles](#) and to John the

Baptist. But the last book of the Old Testament, the [Book of Malachi](#), speaks of a messenger that Christian commentators interpret as a reference to the future prophet [John the Baptist](#) (Yahya).^[11]

The [Syriac form](#) of *rasūl* Allah (lit. 'messenger of God'), *sheliḥeh d-allāhā*, occurs frequently in the [apocryphal Acts of St. Thomas](#). The corresponding verb for *sheliḥeh*—*shalah*, occurs in connection with the prophets in the [Hebrew Bible](#).^{[12][13]}

Terminology in the Quran

In [Arabic](#), the term *nabī* (Arabic plural form: أنبياء, *anbiyā'*) means "prophet". Forms of this noun occur 75 times in the Quran. The term *nubuwwah* (Arabic: نبوة "prophethood") occurs five times in the Quran. The terms *rasūl* (Arabic plural: رسول, *rusul*) and *mursal* (Arabic: مرسل, *mursal*, pl: مرسلون, *mursalūn*) denote "messenger with law given by/received from God" and occur more than 300 times. The term for a prophetic "message" (Arabic: رسالة, *risālah*, pl: رسالات, *risālāt*) appears in the [Quran](#) in ten instances.^[14]

The following table shows these words in different languages:^[15]

Prophet and Messenger in the Bible and Quran								
Arabic	Arabic Pronunciation	English	Greek	Greek pronunciation	Strong Number	Hebrew	Hebrew pronunciation	Strong Number
نَبِيّ	<i>Nabī</i> [<i>'næbi:</i>]	Prophet	προφήτης	<i>prophētēs</i>	G439 6	נָבִי	<i>navi</i> [<i>na'vi</i>]	H503 0
رَسُول or مُرْسَل	<i>Rasūl</i> [<i>ra'su:l</i>], <i>Mursal</i> [<i>'mørsæl</i>]	Messenger, Prophet, Apostle	ἄγγελος, ἀπόστολος	<i>aggelos, apostolos</i>	G32 , G652	מַלְאָךְ, מְשַׁלֵּחַ (verb)	<i>mal'akh</i> [<i>mal' (?)ax</i>], <i>shalah</i> [<i>ʃa'lay</i>] ↓ (verb)	H439 7 , H797 1

Yorum

Atalarımızın söylediği her bir eğitici bir nakleden bir resuldür, buna göre yetişmelidir. Yeni fikir ve yeni yaklaşım içinde olan akademik olmak bir nevi nebi olmaktır.

Buna göre bir profesör davranmalıdır.

Characteristics

In Islam, the Quran is believed to be a revelation from the last prophet in the Abrahamic succession, Muhammad, and its contents detail what Muslims refer to as the [straight path](#).^[16] According to Islamic belief, every prophet preached submission and obedience to God ([Islam](#)). There is an emphasis on [charity](#), prayer, pilgrimage, fasting, with the most emphasis given to the strict belief and worship of a [singular God](#).^[17] The Quran itself calls Islam the "religion of [Abraham](#)" ([Ibrahim](#))^[18] and refers to [Jacob \(Yaqub\)](#) and the [Twelve Tribes of Israel](#) as being Muslims.^[19]

The Quran says:

He has ordained for you 'believers' the Way which He decreed for Noah, and what We have revealed to you 'O Prophet' and what We decreed for Abraham, Moses, and Jesus, 'commanding:.' "Uphold the faith, and make no divisions in it."

—[Surah Ash-Shura 42:13](#)

Prophets in Islam are exemplars to ordinary humans. They exhibit model characteristics of righteousness and moral conduct. Prophetic typologies shared by all prophets include prophetic lineage, advocating monotheism, transmitting God's messages, and warning of the eschatological consequences of rejecting God. Prophetic revelation often comes in the form of signs and divine proofs. Each prophet is connected to one another, and ultimately support the final prophetic message of Muhammad. The qualities prophets possess are meant to lead people towards the [straight path](#). In one [hadith](#), it was stated: "Among men the prophets suffer most."^[20]

Protection from sin and failure

Classical Islamic teaching, especially [Shia Islam](#),^[21] teach that unlike other human beings, prophets have the quality of [ismah](#), i.e., are protected by God from making mistakes or committing grave sins.^[22] This does not

mean that they do not err, rather that they always seek to correct their mistakes. It is argued that sins are necessary for prophets, so they can show the people how to repent.^[23]

Some doubt whether there is Quranic basis for *'ishmah*,^[22] but the notion became "mainstream Sunni doctrine" by the ninth century CE.^{[24][25]}

The Quran speaks of the prophets as being the greatest human beings of all time.^[17] [Quran 4:69](#) lists various virtuous groups of human beings, among whom prophets (including messengers) occupy the highest rank. Verse 4:69 reads:^[14]

All who obey [God](#) and the messenger are in the company of those on whom is the Grace of God—of the prophets (who teach), the sincere (lovers of Truth), the witnesses (who testify), and the Righteous (who do good): Ah! what a beautiful fellowship!

—[Quran 4:69](#)^[26]

Stories of the prophets in the Quran demonstrate that it is "God's practice" (*Sunnat Allah*) to make faith triumph finally over the forces of evil and adversity. "We have made the [evil ones](#) friends to those without faith."^[27] "Assuredly God will defend those who believe."^{[28][29]} The prophets are divinely inspired by God but "share no divine attributes", and possess "no knowledge or power" other than that granted to them by God.^[30] Prophets are considered to be chosen by God for the specific task of teaching the faith of Islam.^[17]

Age

Some were called to prophesy late in life, such as Muhammad at the age of 40.^[31] Some were called to prophesy at a young age, such as John the Baptist.^[32] Jesus prophesied while still in his cradle.^[33]

Female prophets

The [Tawrat](#) (the Arabic-language name for the Torah within its context as an Islamic holy book) mentions that [Deborah](#) was a prophetess as well as the fourth Judge of pre-monarchic Israel.

The question of [Mary's](#) prophethood has been debated amongst Muslim theologians. The Zahirite ("literalist") school argued that Mary as well as [Sara](#) the mother of Isaac, and [Asiya](#), the mother of Moses are not considered as prophets. The Zahirites-based this determination on the instances in the Quran where angels spoke to the women and divinely guided their actions.^[34] According to the Zahirite Ibn Hazm of Cordova (d. 1064) women could be placed under the categorization of *nubuwwa* ("prophethood") but not under *risala* ("messengerhood") which could only be attained by men.^[34] Ibn Hazm also based his position on Mary's prophethood on [Qurān 5:75](#) which refers to Mary as "a woman of truth" just as it refers to Joseph as a "man of truth" in [Q12:46](#). Other linguistic examples which augment scholarship around Mary's position in Islam can be found in terms used to describe her. For example, in [Q4:34](#) Mary is described as being one of the "qanitin", or one who exhibits "qunut" ("devout obedience"). This is the same term used for male prophets in the masculine gender plural of Arabic. The feminine plural, which is not used, would be "qanitat".^[35]

Challenges to Mary's prophethood have often been based on [Q12:109](#) which reads "We have only sent men prior to you". Some scholars have argued that the use of the term "rijal" or men should be interpreted as providing a contrast between men and angels and not necessarily as contrasting men and women.^[35]

The majority of scholars, particularly in the Sunni tradition, have rejected this doctrine as *bid'a* ("heretical innovation").^[34]

Prophetic lineage

Abraham is widely recognized for being the father of monotheism in the Abrahamic religions, however, in the Quran he is recognized as a messenger and a link in the chain of Muslim prophets. Muhammad, God's final messenger and the revelator of the Quran, is a descendant of Abraham. In the Quran it reads, "He [God] said: 'I am making you [Abraham] a spiritual exemplar to mankind.'" ([Q. 2:124](#)) This phrase is affirming Islam as an Abrahamic religion, and further promoting Abraham as an important figure in the history of the Quran. This confirmation of the prophetic relationship (between Abraham and Muhammad) is significant to Abraham's story in the Quran – due to the fact that the last messenger, Muhammad, completes Abraham's prophetic lineage. This relationship can be seen in the [Quranic chapter 6](#):

"That is Our Argument which We imparted to Abraham against his people. We raise up in degrees whomever We please. Your Lord is indeed Wise, All-Knowing. And We granted him Isaac and Jacob, and guided each of them; and Noah We guided before that, and of his progeny, [We guided] David, Solomon, Job, Joseph, Moses and Aaron. Thus, we reward the beneficent. And Zechariah, John, Jesus and Elias, each was one of the righteous. And Ishmael, Elijah, Jonah and Lot; each We exalted above the whole world. [We also exalted some] of their fathers, progeny and brethren. And We chose them and guided them to a straight path." ([Q. 6:83-87](#))

These particular verses support the Quranic narrative for Abraham to be recognized as a patriarch and is supported by his prophetic lineage concluding with Muhammad. Although Muhammad is considered the last prophet, some Muslim traditions also recognize and venerate [saints](#) (though modern schools, such as [Salafism](#) and [Wahhabism](#), reject the theory of sainthood).^[36]

The Quran presents the world of Abraham as interlocking dramas or conflicts. The divine drama concerns the events of creation and banishment from the garden; while the human drama concerns the life and history of humanity but, also inclusive of the ever-changing events in of individual lives and those of the prophets.^[16] This is the situation that calls the faith of the Prophets to follow and reclaim the message of the Straight path and this is characterization of the conflicts between the two dramas. The Islamic morality is founded on this virtuous living through faith in the life ordained by the divine. This is the divine task given to believers accompanied by the divine gift that the Prophets had in revelation and perspective of Ayat.^[16] This the key feature to the authority of their revelation because not only is the source of revelation is God but it produces texts that are seen as distinctive than other poetry but it fits within the Abrahamic tradition. Poetry especially, in the Arabian context, connects the Quran to Pre-Islamic poetry which originates from the jinn; however, the Quran's place within other religious contexts gives the revelation to Muhammed the same authority of the Hebrew texts and the New Testament.^[37]

Yorum

Tarihte bazı görüşler olmuş, bunlar İslam olarak görülmemelidir. Kuran'ı ikinci plana iten her yaklaşım İslam dininden uzaklaşma anlamındadır.

Tüm indirilenler aynıdır 42/13: *Sizin için, dinden, Nuh'a önerdiğini, sana vahiy ettiğini, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi şöyle diyerek kanunlaştırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara ayrılmayın!" Onları çağırdığın bu tutum, şirke bulaşanlara çok ağır gelmiştir. Allah, dilediğini kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir.*

İtaat (nedirdemek.com): 1) Söz dinleme, boyun eğme, buyruğa uyma. 2) Alınan emre uymak. Söz dinlemek. etmek. Boyun eğmek. Amirin meşru emirlerini dinleyip ona göre hareket etmek. Anlamını emir alma, boyun eğme denirse, bu İslam, inanış, birey hukukuna uygun değildir. Ancak anlamı öğüt olabilir.

- Anayasa 137. Madde suç teşkil eden emir uygulanmaz der.
- Peygambere Kuran temelli değil ise uymayız derler: 1) Mekke fethinde Feth Suresi nedeniyle işgal etmezler, 2) Hendek savaşında ise, bedel ödemek Kuran'da yok diye kabul edilmiyor.
- Oku: 17/14: Oku yaşam bilgini (kitabını) Bugün sana hesap sorucu olarak öz benliğin yeter, İlk İnen Ayet: İkincisi de Kalem, yazmak üzeredir.
96/1 Yaratan Rabbinin adıyla oku/eğitim al, eğitim ver/öğren-eğit/çağır
96/2 İnsanı, embriyodan/ilişip yapışan bir sudan/sevgi ve ilgiden/husumetten yarattı.
96/3 Oku! Rabbin Ekrem'dir/en büyük cömertliğin sahibidir
96/4 O'dur kalemle öğreten
96/5 İnsana bilmediğini öğretti
68/1 Nun, Yemin olsun kaleme ve satır, satır yazdıklarına
- **Türk öğün**/öğren-öğret, **çalış**/ibadet, çalışarak değer, eser üretmek, emek, **güven**/inanarak, bilerek, güvenerek emin yapmaktır. **Atatürk**:

4/69 *Allah'a ve resule itaat eden kişilere gelince, bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdikleriyle beraberdirlere. Peygamberlerle, hak dostlarıyla, şehitlerle, hayır ve barışı sevenlerle. Ne güzel dosttur bunlar*

4/80 *Resule itaat eden Allah'a itaat etmiş olur. Yan çizen çizsin, biz seni onlar üzerine bekçi göndermedik.*

Bir kişi tedavi olmak için hekime/resule, sağlam bina yapmak için, mimar ve mühendise/resule, inşaatlarda da uzman işçiye/resule ihtiyacı vardır.

Atalarımız bize ad olarak Mehmet koymalarının nedeni, bizden topluma eğitici, öğretmen olmamız, taktire-şayan, hizmet eden, seçilmiş kişi (Mehmet kelimesinin anlamı) olmamızı istemişlerdir. Bu yolda yürüyün demişlerdir.

Resul dışarda arama içten gelen, akıl ile yoğrulan, Kitap ile prensipleri olan kişi olmamız öğütlenmiştir.

Monotheism

The Quran states,

"And (remember) Abraham, when he said to his people: 'Worship Allah and fear Him; that is far better for you, if only you knew. Indeed, you only worship, apart from Allah, mere idols, and you invent falsehood. Surely, those you worship, apart from Allah, have no power to provide for you. So, seek provision from Allah, worship Him and give Him thanks. You shall be returned unto Him.'" (Q. 29:16-17)

This passage promotes Abraham's devotion to God as one of his messengers along with his monotheism. Islam is a monotheistic religion, and Abraham is one who is recognized for this transformation of the religious tradition. This prophetic aspect of monotheism is mentioned several times in the Quran. Abraham believed in one true God (Allah) and promoted an "invisible oneness" (*tawhid*) with him. The Quran proclaims, "Say: 'My lord has guided me to a Straight Path, a right religion, the creed of Abraham, an upright man who was no polytheist.'" (Q. 6:161) One push Abraham had to devote himself to God and monotheism is from the pagans of his time. Abraham was devoted to cleansing the Arabian Peninsula of this impetuous worship.^[38] His father was a wood idol sculptor, and Abraham was critical of his trade. Due to Abraham's devotion, he is recognized as the father of monotheism.

Yorum

Tanrı kavramında korku öne çıkmakta, sanki bir bireyden korku aşılana çalışılmaktadır. Yaratılış üzere olan kişi, bilime göre davranır, aksi olursa felaket kaçınılmazdır. Korku yaratılışa uymamakta olmaktır. Bilinmeyenden korku olabilir. Oda karanlık iken korkulurken, lamba yakıp aydınlanınca korku kalmaz. Esirgeyen bağışlayan ilk planda iken, korkunun yerleştirilmesi zor olmaktadır. Takva, korunmadır, tedbir almaktır, takvada olan üstündür denir. Saygı ile hürmet göstermek de korku olarak tanımlanmakta, gerçek yaklaşım saptırılmaktadır.

Korkan kişi, yaratılışa sığınmalıdır, çünkü bilim bizleri koruyacak yaklaşımları yapmamızı sağlar.

Bazı Kuran Ayeti ile olay irdelenebilir.

- 6/161 De ki: "*Beni, dosdoğru yola Rabbim iletmiştir. Güçlü, pürüzsüz bir dine, Hanif olan İbrahim'in milletine. Müşriklerden değildi o.*"
Burada bir kişi yaşamda etik ilkelerde olur, doğru, sevgi dolu insanlıkta olursa, iyiliğe iletilir.
- 29/16 İbrahim'i de gönderdik. Toplumuna şöyle demişti: "*Allah'a ibadet edin, O'ndan sakının. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır*"
Birçok yerde korkun diye geçerken, Arapça kelime olarak tevekkül etmek, güvenmek, dayanmak olup, korku yoktur. Yaratılıştan sakınma belirtilir. Bunda dua veya ibadet etmenin de bir faydası olmaz. İbadet kelime anlamı, çalışarak değer, eser üretmek, emek demektir, tapınmak olamaz.
- 29/17 "*Allah'ın berisinden; birtakım putlara tapıyorsunuz, yalan/iftira üretiyorsunuz. Sizin Allah dışında kulluk/kölelik ettikleriniz size hiçbir rızık veremezler. Rızık Allah katında arayın; O'na ibadet edin, O'na şükredin. O'na döndürüleceksiniz*"
Bazı bilim dışı şeylere inanmak, hatim yapmak gibi yaklaşımlar sevilmeyen boyutlardır. Anlamı da olmaz. Depremde bazı yıkılan evlerin kapısında Yasin suresi asılı idi, anlamını idrak etseler koymazlardı dedim. Ey İnsan, yaratılış hakimdir, belirtilenler hikmet dolu varlığı tanımlar demektir. Bilim üzere olmayı öğütler.

KORKU, TASA BİLE YOKTUR

Kuranda sadece Kuran üze olanlara değil, Yahudiler, Hristiyan, Güneşe tapan kişilerde bile korku ve tasa olmayacağını söyler. İstenen boyut: a) Yaratılışa inanmak, b) Her şeyin bir sonu olduğunu kabul etmek, c) Barışa ve iyiliğe yönelik iş yapmak.

2/62: Şu bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hristiyanlardan, Sabilerden Allah'a ve ahiret gününe inanıp barışa ve hayra yönelik iş yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar

Peki bu nedir?

Korkutacaksın, bir soyut kavramlardan ve kaçacak yer için sana başvuracak, senin kölen olacaktır.

Göbekli-Tepe kazılarında eski Kültür Bakanı ile konuşurken, ilk insanların İnançlarında soyut kavramlar varken, sonra tabiiatta korktukları şeylere, doğa olaylarına tapınmışlar, daha sonra insan, daha sonra simgeler, yazılara ve kutsallara inanmışlar. Arık soyut, gerçek yaratılışa inanma çağı geldi, birey hakkı temelinde Kuran tekrar okunmalı ve yorumlamalı dedik. Başa dönüş diye yorumladık.

Eschatology

Prophets and messengers in Islam often fall under the typologies of *nadir* ("warner") and *Bashir* ("announcer of good tidings"). Many prophets serve as vessels to inform humanity of the eschatological consequences of not accepting God's message and affirming monotheism.^[39] A verse from the Quran reads: "Verily, We have sent thee [Muhammad] with the truth, as a bearer of glad tidings and a warner: and thou shalt not be held accountable for those who are destined for the blazing fire." (Q2:119) The prophetic revelations found in the Quran offer vivid descriptions of the flames of Hell that await nonbelievers but also describe the rewards of the gardens of Paradise that await the true believers.^[39] The warnings and promises transmitted by God through the prophets to their communities serve to legitimize Muhammad's message. The final revelation that is presented to Muhammed is particularly grounded in the belief that the Day of Judgement is imminent.

Yorum

Burada sen boyutu tek bir kişi değil, geniş düşünmek gerekir. Kişi, birey hakları dikkate alarak, bilimsel ve yaratılış üzere olarak bilgi ve uyarı veriyorsa bir müjde veriyordur. Bu durumda buna uyan hiçbir bina depremde yıkılmaz, yıkılmamıştır. Sorgu, sual ve suç olmadığına göre de soruşturma olmaz.

2/119 İnan olsun ki, biz seni hak üzere bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen, cehennem ehlinde sorgu suale çekilmeyeceksin/cehennem yâranından sen sorumlu değilsin

Signs and divine proofs

Throughout the Quran, prophets such as Moses and Jesus often perform miracles or are associated with miraculous events. The Quran makes clear that these events always occur through God and not of the prophet's own volition. Throughout the Meccan passages there are instances where the Meccan people demand visual proofs of Muhammad's divine connection to God to which Muhammad replies "The signs are only with Allah, and I am only a plain warner." (Q29:50) This instance makes clear that prophets are only mortals who can testify to God's omnipotence and produce signs when he wills it.^[39] Furthermore, the Quran states that visual and verbal proofs are often rejected by the unbelievers as being *shirr* ("magic") The Quran reads: "They claim that he tries to bewitch them and make them believe that he speaks the word of God, although he is just an ordinary human being like themselves. (Q74:24-25)

Yorum

Büyücüler de bilim insanları da mucize olarak görünenlerin bir yaratılış üzere olduğunu bilirler. Bir yılan şeklinde insan yavrusu doğdu diyen, anomalileri bilmiyor, reklam yapıyor denilir. Mucizeler yaratılış boyutundadır. Her bin doğumun 2,5 adedinde anomali saptanır. Bu bir doğal boyut, bazı durumlarda bu yüzde, oran etkileşim nedeni ile artar.

29/50: *Dediler ki: "Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!" De ki: "Mucizeler Allah katındadır. Bana gelince, ben açıkça uyarıcı biriyim. Hepsi bu*

Hekim olunca, hastaya bazı öğütler ve öneriler verirken, "sen geleceği nasıl biliyorsun, sen büyücü müsün" derler. Biz *A grubunda yanılma payı %5-15 kadar, B grubunda ise %25 civarında yanılma payı olur, bunlar bir uyarıdır, dikkat edin anlamındadır* deriz.

Yorum, algılama ve farklı yaklaşımlar olabilir. Kuran için de benzeri söylenmiştir.

74/24: *Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil*

74/25: *İnsan sözünden başka bir şey değil bu.*

Nereden biliniyor? Yaratılış aynı yapıda ve yanılmaz. Bir taşı atarsan düşer, tüy ise uçar. Aradaki fark yapısında, rüzgâr gibi etkileşimdedir. Her hasta farklıdır ve farklı yanıt verir, bu nedenle izlenerek yaklaşılır. Hastalara tedavi, bir bakıma terzilik yapmaktır.

Representation and prophetic connection to Muhammad

There are patterns of representation of Quranic prophecy that support the revelation of Muhammad. Since Muhammad is in Abraham's prophetic lineage, they are analogous in many aspects of their prophecy. Muhammad was trying to rid the Pagans of idolatry during his lifetime, which is similar to Abraham. This caused many to reject Muhammad's message and even made him flee from Mecca due to his unsafety in the city. Carl Ernest, the author of *How to Read the Qur'an: A New Guide, with Select Translations*, states, "The Qur'an frequently consoles Muhammad and defends him against his opponents."^[40] This consolation can also be seen as parallel to Abraham's encouragement from God. Muhammad is also known to perform miracles as Abraham did. Sura 17 (*al-Isra*) briefly describes Muhammad's miraculous Night Journey where he physically ascended to the Heavens to meet with previous prophets. This spiritual journey is significant in the sense that many Islamic religious traditions and transformations were given and established during this miracle, such as the ritual of daily prayer. (Q17:78-84) Muhammad is a descendant of Abraham; therefore, this not only makes him part of the prophetic lineage, but the final prophet in the Abrahamic lineage to guide humanity to the Straight Path. In Sura 33 (*al-Azab*) it confirms Muhammad and states, "Muhammad is not the father of any of your men, but is the Messenger of Allah and the seal of the Prophets. Allah is Cognizant of everything". (Q33:40)

Obedience

The Quran emphasizes the importance of obedience to prophets in Surah 26 *Ash-Shu'ara*, in which a series of prophets preaching fear of God and obedience to themselves.

- verse 108 has [Noah](#) saying 'fear God and Obey me'
- verse 126 has [Hud](#) saying 'fear God and obey me'
- verse 144 has [Salih](#) saying 'fear God and obey me'
- verse 163 has [Lot](#) saying 'fear God and obey me'
- verse 179 has [Shu'ayb](#) saying 'fear God and obey me'^{[41][42]}

Yorum

Fetteku: endişe etmek, dikkatli olmak demektir. Takva kelimesi de korunmak, barınmak, sakınmak şeklinde ele alınmalıdır.

Bu Makalede belirtildiği gibi, Tanrıdan korkun ve itaat edin, bu yaklaşım olmadığı nettir. Tercüme ederken, kelimelerin anlamı değiştirilmiş olmakta, anlamda sapma yapılmaktadır.

Yaratılıştan çekinin, doğa yasalarına uyun, denilmektedir. Çünkü Kuran Tanrı yoktur, ilah yoktur demektir. İlla Allah, yaratılışı yaratan, her bilime, her boyuta sahip, doğmamış, doğurmamış ve her yaratılıştaki yaklaşımdadır denilmelidir.

26/108 *"Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin*

Burada bilim üzere ve etik ilkelerde olunması anlamı taşır. Manada abartmak, olayı temel yaklaşımı olan kişisel, süje yapılan tanrı kavramından çıkarılıp, yaratılışa yönlendirilmelidir.

İncil'de bile Tanrı sonra anlam kazanmaktadır. İncil'de God is Love denirse, soyut karama çekilmiştir, somuttan uzaklaşılmalıdır.

Var oluş somut ama bu bir varlık şeklinde değildir.

Bir boyutta şeytan, bize fikir veren, uyarıcı ve dürtükleyendir. Bu durumda ona kanmak değil, onun gücü ve yaptırımını yoktur, yaratılışa sığınmak ile ancak etkinleşmesi kalkabilir.

7/200 Şeytandan bir dürttüğ seni dürtüklediğinde, Allah'a sığın. Çünkü O, her şeyi iştirir, her şeyi bilir

*4/100 Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde, varıp sığınarak karşı harekete girişecek çok yer bulur; geniş bir imkân da bulur. Ve her kim, evinden Allah'a ve resulüne hicret niyetiyle çıkar da kendisine ölüm yetişirse onun ödülünü vermek Allah'a düşer. Allah **Gafur**'dur, **Rahim**'dir*

Burada açık olarak, etik ilkede olmak için göçmek bir boyuttur ve doğrudan önerilmektedir.

Scriptures and other gifts

Holy books of Islam

The revealed books are the records which Muslims believe were dictated by God to various Islamic prophets throughout the history of mankind, all these books promulgated the code and laws of Islam. The belief in all the revealed books is an [article of faith](#) in Islam and Muslims must believe in all the scriptures to be a Muslim. Islam speaks of respecting all the previous scriptures.^[43]

The Quran mentions some Islamic scriptures by name:

- The "[Tawrat](#)" (also Tawrat or Tourat; [Arabic](#): توراة) is the Arabic name for the Torah within its context as an [Islamic holy book](#) believed by [Muslims](#) to have been revealed to the prophets and messengers amongst the [Children of Israel](#). When referring to traditions from the *Tawrat*, Muslims have not only identified it with the [Pentateuch](#), but also with the other books of the [Hebrew Bible](#) as well as with [Talmudic](#) and [Midrashim](#) writings.^[44]
- The Quran mentions the [Zabur](#), interpreted as being the [Book of Psalms](#),^[45] as being the holy scripture revealed to [King David](#) (*Dawud*). Scholars have often understood the Psalms to have been holy songs of praise, and not a book administering law.^[46] The current Psalms are still praised by many Muslim scholars.^{[47][48]} [Quran 21:105](#) and [Psalm 37:29](#) are direct counterparts.^[49]
- Books of Divine Wisdom ([Arabic](#): possibly identified *az-Zubur*): The Quran mentions certain *Books of Divine Wisdom*,^[50] translated by some scholars as *Books of Dark Prophecies*, which are a reference to particular books vouchsafed to some prophets, wherein there was wisdom for man. Some scholars have suggested that these may be one and the same as the Psalms as their root Arabic word, *Zubur* (Quran 35:25) - the plural for the word "Scriptures", comes from the same source as the Arabic *Zabur* for the Psalms.
- The Injil ([Gospel](#)) was the holy book revealed to Jesus, according to the Quran. Although many lay Muslims believe the *Injil* refers to the entire New Testament, scholars have clearly pointed out that it refers not to the New Testament but to an original Gospel, which was sent by God, and was given to Jesus.^[51] Therefore, according to Muslim belief, the Gospel was the message that Jesus, being divinely inspired, preached to the Children of Israel. The current [canonical Gospels](#), in the belief of Muslim scholars, are not divinely revealed but rather are documents of the life of Jesus, as written by various contemporaries, disciples and companions. These Gospels contain portions of Jesus's teachings but do not represent the original Gospel, which was a single book written not by a human but was sent by God.^[52]
- [Quran](#): The Quran ([Arabic](#): القرآن, [romanized](#): *al-Qur'ān*) was the revelation revealed to Muhammad.
- [Scrolls of Abraham](#) ([Arabic](#): صحف إبراهيم, *Ṣuḥuf 'Ibrāhīm*)^[53] are believed to have been one of the earliest bodies of scripture, which were given to [Abraham](#) (*Ibrāhīm*),^[54] and later used by [Ishmael](#) (*Ismā'īl*) and [Isaac](#) (*Ishāq*).^[citation needed] Although usually referred to as "scrolls", many translators have translated the [Arabic](#) *suhuf* as "books".^{[47][55]} The verse mentioning the "Scriptures" is in [Quran 87:18-19](#) where they are referred to, alongside the [Scrolls of Moses](#), to have been "Books of Earlier Revelation".
- [Scrolls of Moses](#) ([Arabic](#): صُحُف مُوسَى, *Ṣuḥuf Mūsā*) are an ancient body of scripture mentioned twice in the [Quran](#). They are part of the religious scriptures of [Islam](#). Jordanian scholar and

professor of philosophy [Ghazi bin Muhammad](#) mentions that the "Scrolls of Moses" are identical to the Torah of [Moses](#).^[56]

- Book of Enlightenment ([Arabic](#): الْكِتَابُ الْمُنِيرُ, [romanized](#): *Kitābul-Munīr*): The Quran mentions a *Book of Enlightenment*,^[57] which has alternatively been translated as *Scripture of Enlightenment* or the *Illuminating Book*.

Yorum

Kuran dışındakileri kabul ederseniz, destan ve hikâyeleri de kabul etmiş olursunuz. Kuran temelinde olmayan kabul edilmez. Hz. Ömer ve tüm sahabeler zamanında Kurana olan eklemeleri, Hadis adı altında Peygamber sözlerini toplayıp yakmışlardır.

Peygamberin hanımı, Peygamber sözünü duymak istiyorsanız Kuran okuyun, orada bulun, bulursunuz demiştir.

Holy gifts

Muhammad was given a divine gift of revelation through the angel Gabriel. This direct communication with the divine underlines the human experience but the message of the Quran dignifies this history of revelation with these select people in human history the foundation for Muhammed's prophetic lineage.

The Quran mentions various divinely-bestowed gifts given to various prophets. These may be interpreted as books or forms of celestial knowledge. Although all prophets are believed by Muslims to have been immensely gifted, special mention of "wisdom" or "knowledge" for a particular prophet is understood to mean that some secret knowledge was revealed to him. The Quran mentions that Abraham prayed for wisdom and later received it.^[58] It also mentions that Joseph^[59] and Moses^[60] both attained wisdom when they reached full age; David received wisdom with kingship, after slaying [Goliath](#);^[61] [Lot \(Lut\)](#) received wisdom whilst prophesying in [Sodom and Gomorrah](#);^[62] John the Baptist received wisdom while still a mere youth;^[63] and Jesus received wisdom and was vouchsafed the Gospel.^[64]

Yorum

Peygamberin tüm kutsal kabul edilen eşya ve evrakları Hz. Ömer zamanında yakılmıştır. Kalanların da kutsal boyutu olamaz.

The nature of revelation

During the time of Muhammad's revelation, the Arabian Peninsula was made up of many pagan tribes. His birthplace, Mecca, was a central pilgrimage site and a trading center where many tribes and religions were in constant contact. Muhammad's connection with the surrounding culture was foundational to the way the Quran was revealed. Though it is seen as the direct word of God, it came through to Muhammad in his own native language of Arabic, which could be understood by all the peoples in the peninsula. This is the key feature of the Quran which makes it unique to the poetry and other religious texts of the time. It is considered immune to translation and culturally applicable to the context of the time it was revealed.^[65] Muhammad was criticized for his revelation being poetry which, according to the cultural perspective, is revelation purely originating from the jinn and the Quraish but the typology of duality and its likeness to the other prophets in the Abrahamic line affirms his revelation. This likeness is found in the complexity of its structure and its message of submission of faith to the one God, Allah.^[37] This also reveals that his revelation comes from God alone and he is the preserver of the Straight Path as well as the inspired messages and lives of other prophets, making the Quran cohesive with the monotheistic reality in the Abrahamic traditions.^[37]

Known prophets

Prophets and messengers named in the Quran

All messengers mentioned in the [Quran](#) are also prophets, but not all prophets are messengers.^[66]

Prophets and messengers in the Quran											
No.	Name	Arabic (transl.)	Equiv.	Prophet (<i>nabī</i>)	Messenger (<i>rasūl</i>)	Arch-prophet (' <i>ulu al-azm</i>)	Law (<i>Sharia</i>)	Book	Lived during	Sent to	Notes
1	Adam	آدَمَ (' <i>Ādam</i>)	Adam	✓ ^[67]	✓ ^[67]	—	—	—	Birth of humanity	Earth ^[68]	First Prophet and father of the human beings

Prophets and messengers in the Quran											
No.	Name	Arabic (transl.)	Equiv.	Prophet (nabī)	Messenger (rasūl)	Arch-prophet ('ulu al-'azm)	Law (Sharia)	Book	Lived during	Sent to	Notes
2	Idris	إدريس (<i>Idrīs</i>)	Enoch ?	✓ ¹⁶⁹	—	—	—	—	?	Never stated, later tradition claim Babylon	show "Raised... to an exalted place"
3	Nuh	نوح (<i>Nūḥ</i>)	Noah	✓ ¹⁷³	✓ ¹⁷⁴	✓ ¹⁷⁵	✓ ¹⁷⁶	—	Great Flood	People of Noah ¹⁷⁷	Survivor of the Great Flood
4	Hud	هود (<i>Hūd</i>)	—	✓ ¹⁷⁸	✓ ¹⁷⁸	—	—	—	?	' Ād tribe ¹⁷⁹	Merchant
5	Salih	صالح (<i>Sāliḥ</i>)	—	✓ ¹⁸⁰	✓ ¹⁸⁰	—	—	—	?	Thamud tribe ¹⁸	Camel breeder
6	Ibrahim	إبراهيم (<i>Ibrāhīm</i>)	Abraham	✓ ¹⁸²	✓ ¹⁸³	✓ ¹⁸⁴	✓ ¹⁷⁶	Scrolls of Abraham ¹	?	People of Iraq and Syria ¹	Builder of the Kaaba
7	Lut	لوط (<i>Lūṭ</i>)	Lot	✓ ¹⁸⁷	✓ ¹⁸⁸	—	—	—	?	"People of Lot" ¹⁸⁹ (Sodom and Gomorrah)	Did not live in Palestine , but was considered "brethren" by inhabitants.
8	Ismail	إسماعيل (<i>Ismā'īl</i>)	Ishmael	✓ ¹⁹⁰	✓ ¹⁹⁰	—	—	—	?	Pre-Islamic Arabia (Mecca)	Founder of the Arabian people
9	Ishaq	إسحاق (<i>Ishāq</i>)	Isaac	✓ ¹⁹¹	—	—	—	—	?	Canaan	Founders of the Israelite people
10	Yaqub	يعقوب (<i>Ya'qūb</i>)	Jacob	✓ ¹⁹¹	—	—	—	—	?	Twelve Tribes of Israel	
11	Yusuf	يوسف (<i>Yūsuf</i>)	Joseph	✓ ¹⁹²	✓ ¹⁹³	—	—	—	?	Egypt	Possessed a gift for prophecy
12	Ayyub	أيوب (<i>Ayyūb</i>)	Job	✓ ¹⁹²	—	—	—	—	?	Edom	Known for his patience. ¹⁹⁴
13	Shu'ayb	شعيب (<i>Shu'ayb</i>)	—	✓ ¹⁹⁵	✓ ¹⁹⁵	—	—	—	?	Midian ¹⁹⁶	Shepherd
14	Musa	موسى (<i>Mūsā</i>)	Moses	✓ ¹⁹⁷	✓ ¹⁹⁷	✓ ¹⁷⁵	✓ ¹⁷⁶	Tawrah (Torah); Scrolls of Moses ¹⁹⁸	c. 1400s BCE – c. 1300s BCE, or c. 1300 BCE – c. 1200s BCE <small>Citation needed</small>	Pharaoh and his establishment ¹⁹	Challenged the Pharaoh to lead the migration back to Israel
15	Harun	هارون (<i>Hārūn</i>)	Aaron	✓ ¹¹⁰⁰	✓ ¹⁹⁷	—	—	—	?	Pharaoh and his establishment	Vizier, brother of Moses
16	Dawud	داود \ داود (<i>Dāwūd</i>)	David	✓ ¹⁷³	✓ ¹⁷³	—	—	Zabur ¹¹⁰¹ (Psalms)	c. 1000s BCE – c. 971 BCE <small>Citation needed</small>	Jerusalem	Military commander, 2nd king of Israel
17	Sulayman	سليمان (<i>Sulaymān</i>)	Solomon	✓ ¹⁷³	—	—	—	—	c. 971 BCE – c. 931 BCE <small>Citation needed</small>	Jerusalem	Copperworker, 3rd and last king of the United Monarchy ; built the First Temple ; Son of Dawud
18	Ilyas	إلياس (<i>Ilyās</i>)	Elijah	✓ ¹⁷³	✓ ¹¹⁰²	—	—	—	?	"People of Ilyas" ¹¹⁰³ (Children of Israel)	Silk weaver
19	Alyasa	أليسا (<i>Alyasa</i>)	Elisha	✓ ¹⁷³	—	—	—	—	?	Children of Israel	—
20	Yunus	يونس (<i>Yūnus</i>)	Jonah	✓ ¹⁷³	✓ ¹¹⁰⁴	—	—	—	?	"People of Yunus" ¹¹⁰⁵ (Nineveh)	Swallowed by a giant fish
21	Dhu al-Kifl	ذو الكفل (<i>Dū l-Kifl</i>)	show Disputed	✓ ¹¹¹¹	—	—	—	—	?	Unknown, due part to uncertain identity	Identity still unknown
22	Zakarīyya	زكريا (<i>Zakarīyyā</i>)	Zechariah	✓ ¹⁷³	—	—	—	—	?	Jerusalem	Father of Yahya; was assassinated
23	Yahya	يحيى (<i>Yahyā</i>)	John the Baptist	✓ ¹¹¹²	—	—	—	—	?	Jerusalem	Was assassinated

Prophets and messengers in the Quran											
No.	Name	Arabic (transl.)	Equiv.	Prophet (<i>nabī</i>)	Messenger (<i>rasūl</i>)	Arch-prophet (<i>'ulu al-'azm</i>)	Law (<i>Sharia</i>)	Book	Lived during	Sent to	Notes
24	Isa	عيسى (<i>ʿĪsā</i>)	Jesus	✓ ^[113]	✓ ^[114]	✓ ^[126]	✓ ^[125]	Injil ^[115] (Gospel)	c. 4 BCE - c. 33 CE <i>[citation needed]</i>	Children of Israel ^[116]	The Messiah
25	Muhamma	مُحَمَّد (<i>Muḥammad</i>)		✓ ^{[117][118]}	✓ ^[119]	✓ ^[184]	✓ ^[126]	Quran ^[120]	570 – 632 <i>[citation needed]</i>	All humanity and jinn ^[121]	Shepherd, merchant, founder of Islam ; Seal of the Prophets

Figures whose prophethood is debated

Figures whose prophethood is debated				
Name	Arabic (transliteration)	Equivalent	Sent to	Note
Shayth ^[122]	شَيْطَان (<i>Shāyṭān</i>)	Seth	Mankind ^[123]	He is not mentioned in the Quran, but he is mentioned in Hadith, and is revered within Islamic tradition.
Kaleb	كَلْب (<i>Kālib</i>)	Caleb	Israel	In the Quran, Caleb is mentioned in the 5th surah of the Quran (Q5:20-26).
Yusha bin Nun	يُوشَعَ (<i>Yūṣāʿ</i>)	Joshua	Israel ^{[124][125]}	Yusha (Joshua) is not mentioned by name in the Quran , but his name appears in other Islamic literature and in multiple Hadith. He is also named as a prophet in the Tawrat (the Arabic-language name for the Torah within its context as an Islamic holy book). In the Quranic account of the conquest of Canaan, Joshua and Caleb are referenced, but not named, as two men, on whom God "had bestowed His grace". Yusha is regarded by most scholars as to the prophetic successor to Musa (Moses). Joshua is the assistant of Moses when he visits al Khidr, and according to the Torah and the Bible, he was one of the two tribe messengers, along with Caleb that brought news that Jerusalem was habitable for the Jews. Joshua is also Moses' successor as the leader of the Jews, who led them to settle in Israel after Moses' death. Joshua (Yusha) entering into Jerusalem is also mentioned in the Hadith.
Khidr	الْكَافِر (<i>Al-Khaḍīr</i>)	Unknown, sometimes identified as Melchizedek , and sometimes equated with Elijah ^[126]	The seas, ^[127] the oppressed peoples, ^[122] Israel, ^[Quran 18:65-82] Mecca, ^[128] and all lands where a prophet exists ^[129]	The Quran also mentions the mysterious Khidr (but does not name him), identified at times with Melchizedek , who is the figure that Moses accompanies on one journey. Although most Muslims regard him as an angel or enigmatic saint, ^[130] some see him as a prophet as well. ^[131]
Luqman	لُقْمَانَ (<i>Luqmān</i>)	-		The Quran mentions the sage Luqman in the chapter named after him, but does not clearly identify him as a prophet. The most widespread Islamic belief ^[134] views Luqman as a saint , but not as a messenger, however, other Muslims regard Luqman as a messenger as well. ^[135] The Arabic term <i>walī</i> is commonly translated into English as "Saint". This should not be confused with the Christian tradition of sainthood.
Samuil	صَمُوئِيلَ (<i>Samūʿīl</i>)	Samuel		Not mentioned by name, only referred to as a messenger/prophet sent to the Israelites and who anoints Saul as a king. ^{[124][125]}
Talut	طَلُوتَ (<i>Tālūt</i>)	Saul ^[136] or Gideon		Some Muslims refer to Saul as Talut, and believe that he was the commander of Israel. Other scholars, however, have identified Talut as Gideon . According to the Qur'an , Talut was chosen by Samuel to lead them into war. Talut led the Israelites to victory over the army of Goliath , who was killed by Dawud (David). He is also named as a prophet in the Tawrat (the Arabic-language name for the Torah within its context as an Islamic holy book). According to some, Saul is not considered a prophet, but a divinely appointed king. ^[138]
Irmīya ^[139]	إِرْمِيَا (<i>ʿIrmīyā</i>)	Jeremiah	Israel ^[140]	He does not appear in the Quran or any canonical hadith, but his narrative is fleshed out in Muslim literature and exegesis. He is also named as a prophet in the Tawrat (the Arabic-language name for the Torah within its context as an Islamic holy book). Some non-canonical hadith and tafsirs narrate that the Parable of the Hamlet in Ruins is about Irmīya. ^[141]
Hizqīl	حَزَقِيلَ (<i>Hizqīl</i>)	Ezekiel	Babylon	He is often identified as being the same figure as Dhul-Kifl . ^[142] Although not mentioned in the Qur'an by the name, Muslim scholars, both classical ^[143] and modern ^[144] have included Ezekiel in lists of the prophets of Islam.
Dāniyāl ^[145]	دَانِيَالَ (<i>Dāniyāl</i>)	Daniel	Babylon ^[146]	Usually considered by Muslims to be a prophet; he is not mentioned in the Qur'an, nor in Sunni Muslim hadith, but he is a prophet according to Shia Muslim hadith. ^{[147][148]} He is also named as a prophet in the Tawrat (the Arabic-language name for the Torah within its context as an Islamic holy book).
Dhu al-Qarnayn	ذُو الْقَرْنَينِ (<i>Dū l-Qarnayn</i>)	Traditionally believed to be a reference to Alexander the Great . ^[149] (Non-traditional theories about his identity)	The people he met on his travels ^[150]	He appears in the Quran 18:83-101 as one who travels to east and west and erects a barrier between mankind and Gog and Magog (called Ya'uj and Ma'uj). ^[151]

Figures whose prophethood is debated				
Name	Arabic (transliteration)	Equivalent	Sent to	Note
		include: Cyrus the Great , ^[151] Imru'l-Qays , ^[151] Messiah ben Joseph , ^[152] Darius the Great , ^[153] Oghuz Khagan ^[154]		
Uzair	عزير (<i>'Uzayr</i>)	Ezra	Israel	He is mentioned in the Quran, ^[157] but he is not specified to have been a prophet, although many Islamic scholars hold Uzair to be one of the prophets. ^{[158][159]} He is also named as a prophet in the Tawrat (the Arabic-language name for the Torah within its context as an Islamic holy book).
Imran	عمران (<i>'Imrān</i>)	Joachim	Israel	The Family of Imran (Arabic: آل عمران) is the 3rd chapter of the Quran. <i>Imran</i> , not to be confused with Amram , ^[160] is Arabic for the biblical figure Joachim , the father of Mary and maternal grandfather of Jesus .
Marvam	مريم (<i>Maryam</i>)	Mary	Israel	Some scholars ^{[161][162]} regard Maryam (Mary) as a messenger and a prophetess, since God sent her a message through an angel and because she was a vessel for divine miracles. Islamic belief regards her as one of the holiest of women, but the matter of her prophethood continues to be debated. ^[163]

To believe in God's messengers (Rusul) means to be convinced that God sent men as guides to fellow human beings and [jinn](#) (khalq) to guide them to the truth.

Yorum

Sadece Kuran'da geçen olarak tanımlanan peygamberler alınacaktır. Kuran kaynaklı değil, Wikipedia alıntısından yorum yapılmaktadır. Kuran kaynağı daha sonra düşünülmelidir. Bu nedenle bu bölüm irdelenmeden geçilecektir.

Adam/Âdem, Wikipedia⁸

Âdem,^[a] [İbrahimi dinlere](#) göre [Tanrı](#) tarafından yaratılan ilk [insandır](#). Bunun yanı sıra Âdem, tüm insanlığın ve onların yaratıcılarıyla olan ilişkilerinin bir sembolü olarak da görülebilir. Âdem ayrıca erkek, kadın ve cinsellik rollerinin dini ahlakını temel almak için kullanılır.

Hristiyanlığa göre günah, Âdem aracılığıyla dünyaya girmiştir. O, insanlığı doğası gereği [günahkâr](#) yapardı. Bu nedenle [Tanrı](#), insanları vaftiz ve çarmla gererek özgür kılmak için [İsa](#) şeklinde [Cennetten](#) indi.

[İslam](#) genellikle günahın dünyaya insanlar aracılığıyla girdiği fikrine bağlı kalmaz. İslam'a göre Âdem, Allah tarafından Cennette günah işlemesi için yaratıldı, böylece insanlar yeryüzünde yaşayabilirler. İnsanlar [Allah'ın bütün sıfatlarını](#) yeryüzünde yaşayabilirler. Ancak insanın Cennet fikrini oluşturabilmesi ve geri dönüşü özleyebilmesi için önce cennette yaratılmış olması gerekir.

İnsan soyunun izini Âdem'e kadar götürmeye çalışan İncil'de verilen gerçek tarihler, [Yaratılışçılığı](#) doğurmuştur. İnsan ırkının Âdem'e kadar dayandığı fikri, ayrıca İslam'a da [hadisler](#) ve [diğer dinlerden gelen](#) (İsrailliyeye) haberlerle girmiştir.

Yorum

170-200 bin yıl önce ilk defa Homo sapiens, sapiens türünün genetik yapısına ulaşılmıştır. Bunun bir özelliği de Mitokondriyal RNA ve DNA yapısı da anne ovum/yumurtası kaynaklı olmasıdır. Dolayısıyla genetik olarak DNA ve RNA ile tek bir türden olunulmuştur. Bölünmede, insanda Y ve X genleri olması nedeniyle, XX, YY ve XY oluşabilir. X geni yaşam boyutu olduğu için YY' nin yaşam olasılığı yoktur.

Buradan oluşan türün Evrene göçlerle yayıldığı da Arkeolojik çalışmalar ile gösterilmektedir.

Cennet Bahçe demektir, burada yasak meyve, kimine göre elma, kimine göre ayvadır. Fark etmez, ama bu yasak değil, ancak yenilmemesi öğütlenmektedir.

2/35: *Ve Âdem'e şöyle buyurmuştuk: "Ey Âdem, sen ve eşin cennete yerleşin ve orada dilediğiniz yerde, bol bol yiyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zulme sapanlardan olursunuz.*

Nitekim cinsiyeti fark etmişler, örtünmüşler ve Cennet çıkarılmışlardır. Burada yasak değil, uyarı vardır. Kuran ayetleri irdelendiğinde de öğüt, uyarı olmaktadır.

Domuz konusunda da insanlık adına kesilmeli, bir put için öldürülmemeli, zorda kalmak, sınırı aşmadan, haksızlık ve tecavüz etmeden, yemesinde günah yoktur denilmektedir.

2/173 Allah size leşi, kanı, domuz etini, Allah'tan başkası adına kesilene haram kılmıştır. Ama zorda kalanın, sınırı aşmadan, şuna-buna haksızlık ve tecavüze gitmeden yemesinde kendisi için günah yoktur. Allah çok affedici, çok merhametlidir

Burada vurgu, zarar dokunmaması ile haddi aşmak, zulüm içinde olmama tanımlamasıdır.

GÖÇ: Cennetten çıkma en büyük göç denebilir.

İdris, Wikipedia⁸

İdris (*Arapça:* ادریس), *Kur'an*'da adı geçen [peygamberlerden](#) biri ve *Sit*'in oğlunun oğludur. İlk kez onun döneminde insanların hayvan derileri giymekten kurtuldukları söylenir. Kumaşı bulduğu ve yazı yazmayı geliştirdiği söylenir. [İslam mitolojisine](#) göre 4. kat gökte yaşamaya devam etmektedir.

Ayrıca [Antik Yunan mitolojisindeki Hermes](#) ve [Antik Mısır mitolojisindeki Thoth](#)'un *Kur'an*'daki İdris ile aynı kişi olduğu ve MÖ 14.000 civarında yaşadığı iddia edilir.^[1]

[Orhan Hancıoğlu](#) İdris'i şöyle anlatmaktadır;" Günümüzden beş bin yıl önce Mısır'da bir terzi yaşadı. Terzi, Mısır papirüslerinde Hermes Tut adını taşıyor. Kuran'a göre o, Âdem ve oğlu Şit 'ten sonra gelen üçüncü peygamber İdris'tir. Kalemle yazı yazan ve elbise diken ilk insan odur. Terzi Hermes'in, kendinden sonraki bütün düşünsel akımlara ışık tutan düşüncesi şudur: İnsanlar ölümlü tanrılar, tanrılar ölümsüz insanlardır."^[2]

İdris'in [Tanah](#)'taki [Hanok](#) (*İbranice:* חנוך) ile aynı zat olduğu iddia edilir. Hanok [Adem](#)'in oğlu *Sit*'in zürriyetindendir ve 365 yıl yaşar. Yaşamının sonunda tanrı ile birlikte yürüyerek gözden kaybolur, yani ölmez.^[3] Yunanlara göre O trimegistustur (Üç kere ermiş, Yunanlar bu ismi Hermes'e de vermiştir ve bu da üç kere kutsanmış demektir.) Astroloji ve simyanın kurucusu olmasının yanında kalemle yazı yazan ve dikiş diken ilk insandır.^[3]

İdris, Hermes hürmüz bir ve aynı kişilikler olarak görüldüğünde İdris karakteri [Zülkarneyn](#) olarak da bilinen [Büyük İskenderin](#) Andreas ismindeki aşçısı, Zerdüştlüğün [Huşengi](#), Budizmin [Budası](#), İbranilerin [Uhnuh](#)'u üzerinden [Akhenaton](#) veya [Osiris](#) ile de bağlantılı görülür.^[4]

Yorum

Burada dikkat edilmesi gereken, büyük bir atılım ve insanlığa katkı sağlayan kişi olarak tanımlanmaktadır. Vurgu, bir şeyleri işgal etmesi değil, kültürel katkı yapmasıdır. Astroloji, Kimya, Yazı yazma ve dikiş dikme gibi birçok boyut ifade edilmektedir.

365 Yıl yaşamak, bir etkileşimin devam etmesidir. Zamanımızda da Atatürk ölmedi deriz, asırlarca yaşayacak ifadesini kullanırız.

GÖÇ: Yaşamını yürüyerek kaybolması, kısaca göç ile sonlandığı ifade edilmektedir.

Nuh, Wikipedia⁸

Nuh ibn Lamek ibn Metuşelah,^[1] olarak da bilinen [Nuh](#), [İslam](#)'da Peygamber olarak kabul edilmektedir. [Allah](#) insanlığa gönderdiği ilk [peygamberlerden](#) biri olduğu için İslam geleneğinde önemli bir şahsiyettir.^[2] İslam'a göre, Nuh'un misyonu ahlaksız ve günah içine batmış olan halkını, uyarmaktı. Allah, Nuh'a halkına putperestliği bırakmalarını ve sadece Allah'a ibadet etmelerini, iyi ve saf hayatlar yaşamalarını tavsiye etme görevini verdi.^[3] Her ne kadar Allah'ın mesajını gayretle yaymaya çalışsa da halkı onu reddetti. Meydana gelecek büyük sel ise, gemi inşa etmesine neden oldu. İslam geleneğinde, Büyük Tufan'ın küresel mi yoksa yerel mi olduğu tartışmalıdır. Nuh'un peygamberliği ve hayatı [Kur'an](#)'a göre 950 yıl sürdü

Yorum

Burada yaşamı 950 yıl sürdü denilmesi de aynı şekilde etkileşimidir. 25000 yıl önce buzulların erimesi ile Akdeniz 360 metre yükselmiş ve her boyutta etkileşim olmuştur. Gerçek bilim ile

karşılaştırıldığında da uyum vardır. Bulunduğu yer Ağrı Dağı denilse de bu uygun değildir zaten uçaktan alınan görüntü de kayaların aldatmacasıdır.

NOT: olaylar gerçek düşünülüyorsa geçmiş ile bağlantı kurulmasında yarar vardır.

GÖÇ: Tufan ile göçmesi en büyük veridir.

Hud, Wikipedia⁸

Hûd (*Arapça*: هود), *Kur'an'da adı geçen peygamberlerden* birisidir. *Eski Ahit*'te adı **Eber** (*İbranice* עבר) olarak geçen peygamber ile Hûd peygamberin aynı kişi oldukları tahmin ediliyor.^[1] Eski Ahit'in en *Antik Yunanca* versiyonlarından birinde (*Latince*: Septuaginta) Eber'in yaşamış olduğu dönem, *Kur'an*'daki **Hûd**'un yaşadığı döneme denk düşer. Eber kelimesi kimi iddialara göre *İbrani* ve *Arap* kelimelerinin kökenini oluşturur. *Yahudi* kutsal metinlerinde bahsedilen Eber, *Nuh*'un soyundandır ve *İbrahim*'in atalarındandır. Bazı İslam kaynakları Hûd peygamberin 150 sene ömür sürdüğü ve peygamberlik yaptığı dönemin yaklaşık olarak MÖ 2400 civarında olduğunu belirtir.^{[2][3]}

İslam'a göre *Âd* kavmine *Allah* tarafından uyarıcı olarak gönderilmiştir. *Âd* Kavmi **Hûd**'u yalanlamış, Allah'ın tanrılığını inkâr etmiştir. İnananlar hariç doğru yola gelmeyen *Âd* Kavmi, yıldırımlar ve yedi gece sekiz gün süren dondurucu bir rüzgârla helak edilmiştir. *Âd* Kavmi'nin helak edilişi, *Ahkâf Suresi*'nde şöyle anlatılır:

Yorum

Felaket ve bir toplumun başına gelenlerden önce, birilerinin uyardığı ve felakete hazırlanmayan, kısaca öncü kişileri dinlemeyen, bilimsel önlem almayan gruplar için söz konusu olmaktadır.

Tüm Evrende bir ısınma ve buna bağlı buharlaşma ve sonra seller ile toprağın yıkanması gibi sorun, bunu ben söyledim ve ben uyarıcı mıyım? Çözüm bizzat yapmak ve yaymak gereklidir. Bu açıdan mevcut yazılı uyarılar, Kuran yeterlidir. Bilimsel yaklaşımlarda vardır ama sorun uyarıcı/resul gibi insanlar olmalıdır.

Bu kişilerin politikacı olarak geldiği ama dikta ve darbeler ile yok edildikleri ve toplumun felaketlerle boğuştuğu da zamanımızda gözlenmektedir.

GÖÇ: Soğuktan korunmak da bir göç boyutu olmaktadır.

Salih, Wikipedia⁸

Sâlih (*Arapça*: صالح), *İslam* dininde kutsal sayılan bir peygamberdir. Kur'an anlatımında Salih, *Semud* kavmine gönderilir ve buranın neresi olduğu konusunda Kur'an'da hiçbir bilgi yoktur. Ancak *Semud*'un Orta veya doğu Arabistan halklarından biri^[1] olabileceğine veya Onların Hicr Bölgesi'nde (*Medain Salih*) yaşadıklarına inanılmıştır.

- *Semud*'a kardeşleri Salih'i: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur... Ad'dan sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın.

Semud kavminin kendilerine bir *mucize* veya sınav olarak kaya deliğinden çıkan ve zaten kıt olan su kaynaklarıyla bilinen bölgede kuyudan su içmenin bir gün deve, bir gün de *Semud* kavmi arasında nöbetleşe yapılması sonucu kavimden bazılarının bu duruma isyan etmesiyle deveyi kestikleri, ceza olarak da kendilerine gönderilen korkunç bir sesle helak edildiklerine inanılır.

Yorum

Yaşam ve varlık hakkı, tüm Evrende olduğu, bunun için haklara saygı boyutunu öne çıkarmaktadır. Bu açıdan bir varlığın yok olması, tüm insanlığın yok olmasıdır, insanlar var olabilir ama onlar insanlığı öldürmüşlerdir.

GÖÇ: Her varlığın yaşam hakkı açısından da bu durumda göçün gerektiği, bunun yerine diğerlerini, yaşamı paylaştığını yok etmenin insanlığı yok ettiği vurgusu açısından önemlidir.

Ibrahim_Wikipedia⁸

İbrahim^[al] (başlangıçta Abram)^[bl], [Yahudilik](#), [Hristiyanlık](#) ve [İslam](#) gibi [İbrahimi dinlerin](#) ortak atasıdır.^[1] Yahudilikte, [Yahudiler](#) ile Tanrı arasındaki özel ilişkinin kurucu babası, Hristiyanlıkta, Yahudi ya da Yahudi [olmayan](#) tüm inananların ruhsal atası,^{[cl][2]} İslam'da ise [Adem](#) ile başlayan ve [Muhammed'de](#) sona eren [peygamberler zincirinin](#) bir halkasıdır.^[3]

[Yaratılış Kitabında](#) anlatılan hayatı, gelecek nesiller ve toprak temaları etrafında döner. İbrahim, babası [Terah'ın](#) evini terk etmeye ve Tanrı tarafından İbrahim'e ve onun soyuna vadettiği [Kenan](#) diyarına yerleşmeye çağılır. Bu vaat daha sonra İbrahim'in eşi [Sare'den](#) oğlu [İshak'a](#) miras kalırken, İshak'ın üvey kardeşi [İsmail'e](#) de büyük bir ulus kuracağına dair söz verilir. İbrahim, Sara' için [El-Hailde](#) mezar olarak [Atababalar Mağarasını](#) satın alır ve böylece toprak üzerindeki hakkını tesis eder. Varisi İshak kendi akrabasından bir kadınla evlenir, böylece Kenanlıları herhangi bir mirastan mahrum bırakır. İbrahim daha sonra [Kantura](#) ile evlenir ve altı oğlu daha olur; ama öldüğü ve Sara'nın yanına gömüldüğünde, "İbrahim'in tüm mallarını" alan İshak'tır, diğer oğullar ise yalnızca "hediyeler" alır.^[4]

Çoğu tarihçi, [Çıkış](#) ve [yargıçlar](#) dönemiyle birlikte [ataerkil çağı](#), belirli bir tarihsel dönemle ilgisi olmayan geç bir edebi yapı olarak görür;^[5] ve bir asırlık kapsamlı arkeolojik araştırmadan sonra, tarihsel bir İbrahim için hiçbir kanıt bulunamadı.^[6]

Tevrat'ın, erken Pers döneminde (MÖ 6. yüzyılın sonlarında) [Babil esareti](#) sırasında Yahuda'da kalan ve toprak üzerindeki haklarını "babaları" İbrahim aracılığıyla izleyen Yahudi toprak sahipleri ve karşı iddialarını [Musa](#) ve [Çıkış](#) geleneğine dayandıran geri dönen sürgünler arasındaki gerilimlerin bir sonucu olarak yazıldığı sonucuna varılmıştır.^[7] (Vadedilen toprakların öyküsü)

İbrahim devri

Yapı ve anlatım programları

İbrahim devri, bir çatışma veya sorunun çözümüne odaklanan birleşik bir yapı olarak yapılandırılmamıştır.^[4] Bölümler genellikle yalnızca gevşek bir şekilde bağlantılıdır ve sıralama her zaman mantıklı değildir, ancak aktör ya da tanık olarak İbrahim'in kendisinin mevcudiyeti ve gelecek nesiller ve toprak temaları ile birleştirilir.^[4] Bu temalar, [Yaratılış 11:27-31](#)'de Sara'nın kısırlığı ve [12:1-3](#)'te İbrahim'e Yahya'nın kendisine göstereceği toprak için doğduğu ülkeyi terk etmesinin emredildiği "anlatı programları" oluşturur.^[4]

Yorum

Her bir din kendi açısından bakmak istemektedir. Gerçi tümü aynıdır. Aynı inanın boyutudur. Tüm dinlerde aynı kişiler hakkında söz edilmesi, bulaşmış destan ve epik hikâyelerden temizlenmeyi de gerekli kılar. Birçok inanılmaz boyut Kuran bakışı ile mucize olarak taktim edilen olayın bir çevre boyutu olduğu anlaşılmaktadır. Bunun fark edilmesi ve yapılan yaklaşımlar özel, özgün olup, bir bakıma o zaman diliminde bilinmesi, kavranması ve önlem alınması mucize denilebilir.

İbrahimi dinlerde tanrı

İbrahimi dinlerde tanrı tarih içerisinde [Antropometrik](#) tanımlamalardan arındırılarak daha soyut kavramlarla ifade edilen, değişerek gelişen bir figürdür. Başlangıçta gökte bir saray içerisinde, etrafında bir sürü yaratıkla yaşayan, göğe merdivenle inip çıkan, diğer tanrıları da tanıyan insan şeklinde bir aile veya klan tanrısı iken, zaman içerisinde sex yaşamları ve insani özellikleri yok edilerek sadece melekler ve şeytanlar üzerinden konuşan ulusal ve son aşamada evrensel tanrı figürüne dönüşür.^[9] Bu aşamada Evrenin yaratıcısı olan Tanrı; ebedi, her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen bir tanrıdır. Günümüzde İbrahimi dinler Tanrı'nın zamandan ve mekândan münezzele olduğuna inanır, bu yüzden Tanrı somut evrenden bağımsızdır ancak yine de duaları duyar ve tepki verir.

[İbrahimi dinlerin](#) kitaplarında [Tanrı kişileştirilmiş bir yaratıcıdır](#). Birincil kişi olarak konuşur ve bazen insanların karşısına "[insan görüntüsü](#)" ile çıkar.^[10] İslam'da Allah Müntakim (intikam alan), Mütekebbir (büyüklenen)dir. Ayrıca Sabur (çok sabırlı), celil (Celalet; 1/azamet, 2/hiddetlilik, hışım), rahim (çok merhametli), halim (yumuşak huylu), vedud (sevecen) gibi insani duygular ifade eden isimlerle de anılır ve insana ait özelliklerin de aslında Allah'a ait olduğu ifade edilir. [Hristiyanlıkta](#) Tanrı baba gibi, [Sufilikte](#) arkadaş gibidir.^[11] Tanah'ta da [Yehova](#)'nın sık sık kişileştirildiği görülür.

İbrahimi dinlerde Tanrı'nın adı da zaman içerisinde değişim halindedir.

Yorum

İbrahim'in inancı denilen yaklaşımda önce Tanrı, İlah yoktur. Yaratılış vardır. Konuşan boyut, bir insan şeklinde değil, bir vurgudur. Taş yere düşer, bunun gibi bir realite ifadesidir. Oku, deki denilmesi bir yapılacakları belirtmektedir. İnsanların karşısına insan görüntüsü olarak çıkar boyutu, Hristiyan şeklinde olmaktadır. İnsan zaten doğayı, zaten yaratılışı görüyorsa, bunlar tanrının sıfatlarıdır demektir.

99 Sıfat olarak söylenenlerin 14 adedi Kuran'da yoktur, buna karşın 12 adedi Kuranda var ama sıfatları içinde yoktur. Birçok kelime de anlam ötesine taşınmaktadır. Bunlardan biri de şefaath kavramıdır. Kimse, kimseye şefaath edemez denirken, bazıları sanki bu hakka sahip olurmuş. Temelde bir ağaç dikerseniz, ölseniz bile ondan faydalanma ile size hayır gelme boyutu şeklinde ele alınmalıdır.

Tanrı Baba, Arkadaş, kişileşen değildir. Bir yaratılışta, bir atom bile yer değiştirmesi ile birçok etkileşim oluyorsa, oluşan boyutlardan bilgi ve haber olmaması olanaksız olamaz. Sistem bunun üzerinedir.

Kökenler ve çağrı

[Nuh](#) soyundan, dokuzuncu nesil olan [Terah](#), Abram, [Nahor](#) ve [Haran'ın](#) babasıydı. Haran, Abram'ın yeğeni olan [Lut'un](#) babasıydı; [tüm aile Keldaniler'in Ur şehri](#)'nde yaşıyordu. Haran doğduğu şehir olan Ur'da öldü. Abram kısır olan [Sare](#) ile evlendi. Terah, Abram, Saray ve Lut, [Kenan'a](#) doğru yola çıktılar, ancak Terah'ın 205 yaşında iken öldüğü [Haran](#) adlı bir yere yerleştiler. Tanrı, Abram'a ülkesini ve akrabalarını terk etmesini ve kendisine göstereceği bir ülkeye gitmesini söylemiş ve onu büyük bir ulus yapmayı, onu kutsamayı, adını yüceltmeyi, onu kutsayanları kutsamayı ve onu lanetle dileyen herkesi lanetlemeyi vadedmişti. Abram, karısı Saray, yeğeni Lut ve edindikleri mal ve canlarla Haran'dan ayrılarak Kenan'da Şekem'e gittiğinde 75 yaşındaydı. Sonra çadırını [Bethel'in](#) doğusunda kurdu.

Yorum

İnsanların zamanla birçok yere göçtüğü ortadadır.

Bunlar her seferinde yeni bir ülke oluşturma niyeti ile yapılmıştır.

Sare

Kenan diyarında şiddetli bir kıtlık oldu, öyle ki Abram, Lut ve ev halkı [Mısır'a](#) gider. Yolda Abram, Mısırlılar onu öldürmesinler diye Saray'a kız kardeşi olduğunu söylemesini söyler. Mısır'a girdiklerinde Firavun'un görevlileri, Saray'ın güzelliğini [Firavun'a](#) över ve onu saraya götürüp karşılığında Abram'a mal verirler. Tanrı, Firavun'u ve ev halkını belalarla üzer, bu da Firavun'un neyin yanlış olduğunu bulmaya çalışmasına neden olur. Saray'ın evli bir kadın olduğunu öğrenen Firavun, Abram ve Saraydan uzaklaşmalarını ister.

Abram ve Lut'un ayrılışı

Mısır'dan sürgün edildikten sonra bir süre [Necef'de](#) yaşadılar. [Bethel](#) ve Ay bölgesinde Abram ve Lut'un büyük sürüleri aynı meraları işgal etti. Bu, her ailenin sığır çobanları için bir sorun haline geldi. Çobanlar arasındaki çatışmalar o kadar sıkıntılı hale gelmişti ki, Abram, Lut'a, kardeşler arasında herhangi bir çatışma olmaması için sol veya sağ tarafta ayrı bir alan seçmesini önerdi. Lut, doğruya doğru, ülkenin Zoar'a kadar her yeri iyi sulanan [Seria](#) ovasına gitmeye karar verdi ve ovanın [Sodom'a](#) bakan şehirlerinde oturdu. Abram güneye [El-Halil'e](#) gitti ve [Mamre](#) ovasına yerleşti ve burada [Tanrı'ya](#) ibadet etmek için başka bir sunak inşa etti.

Çedorlaomer

Ürdün Nehri şehirleri [Sodom ve Gomora'nın Elam'a karşı](#) isyanı sırasında, Avram'ın yeğeni Lut, ev halkıyla birlikte işgalci Elam kuvvetleri tarafından esir alınır. Elam ordusu, Sodom ordularını yendikten sonra savaş ganimetlerini toplamaya gelir. O sırada Lut ve ailesi, Sodom Krallığı'nın eteklerine yerleştirilir ve bu onları görünür bir hedef haline getirir.

Yakalanmaktan kurtulan bir kişi gelir ve Abram'a olanları anlatır. Abram bu haberi alır almaz, hemen 318 eğitimli hizmetçi toplar. Abram'ın kuvveti, [Siddim Savaşı'ndan](#) yıpranan Elam ordusunu takip etmek için kuzeye yönelir. Onları [Dan'de](#) yakalarlar. Abram grubunu birden fazla birliğe bölerek bir savaş planı tasarlar ve bir gece baskını başlatır. Tutsakları serbest bırakmakla kalmazlar, [Sam'ın](#) hemen kuzeyindeki Hoba'da Elam Kralı Çedorlaomer'i katleder, Lût'u, evini ve alınan tüm malları Sodom'dan geri alırlar.

Abram döndüğünde, Sodom kralı onunla buluşmak için Şaveh Vadisi'ne çıkar. Ayrıca, yüce [El'in](#) bir rahibi olan Salem ([Kudüs](#)) kralı [Melçizedek](#) ekmek ve şarap çıkarır ve Abram'ı ve Tanrı'yı kutsar. Abram Melçizedek'e her şeyin [onda birini](#) verir. Sodom kralı halkına dönecekse, Abram'ın tüm mülkü elinde tutmasına izin vermeyi teklif eder. Abram, müttefiklerinin hakkı olan pay dışında Sodom kralının herhangi bir anlaşmasını reddetti.

Bölgelerin vaadi

Rab'bin sesi bir rüyette Abram'a gelir ve yeryüzünün ve yıldızlar kadar çok soyunun vadini yineler. Abram ve Tanrı bir ahit töreni yapar ve Tanrı, İsrail'in Mısır gelecek esaretinden bahseder. Tanrı Abram'a, soyunun sahip olacağı ülkeyi anlattı: Ken, Kenizit, Kadmon, [Hitit](#), Periz, [Refaim](#), [Amor](#), [Kenan](#), Girgaşi ve Yebusi ülkeleri.

Hacer

Abram ve Saray, O'nun nasıl ulusların atası olacağını anlamaya çalışırlar, çünkü Kenan'da 10 yıl yaşadktan sonra hiçbir çocuk doğmamıştır. Sara Mısırlı cariyesi [Hacer'i](#) Abram'a bir oğul doğurması niyetiyle teklif eder.

Hacer hamile olduğunu öğrendikten sonra Saray'ı hor görmeye başladı. Saray, Hacer'e kötü davranarak karşılık verdi ve Hacer vahşi doğaya kaçtı. [Sur](#) yolundaki çeşmede bir melek Hacer ile konuştu. Abram'ın ordugahına dönmesini ve oğlunun "vahşi bir adam" olacağı, onun elinin herkese ve herkesin elinin ona karşı olacağı ve bütün kardeşlerinin karşısında duracağı söylendi. Oğlu [İsmail'i](#) araması söylendi. Hacer onunla konuşan Tanrı'yı "El-roi" (gören tanrı) olarak adlandırdı. O günden itibaren kuyuya Beer-lahai-roi ("Yaşayan ve beni gören kuyusu") adı verildi. Daha sonra çocuğunu doğurmak için kumasının yanına dönerek kendisine söyleneni yaptı. İsmail doğduğunda Abram 86 yaşındaydı.

Sare

On üç yıl sonra, Abram 99 yaşındayken, Tanrı O'nun yeni adını ilan etti: "İbrahim"- "birçok ulusun babası". İbrahim daha sonra [sünnet](#) in alameti olacağı [bölgelerle ilgili ahdin](#) talimatlarını aldı.

Tanrı, Saray'ın yeni adını [Sare](#) ilan etti, onu kutsadı ve İbrahim'e, "Sana ondan da bir oğul vereceğim" dedi. İbrahim güldü ve "yüreğinden dedi ki, 'Yüz yaşında olana bir *çocuk* doğar mı? ve doksan yaşında olan Sare doğurur mu?" İbrahim Tanrı'yla karşılaşmasından hemen sonra, kendisi 99, İsmail 13 yaşında olmak üzere tüm ev halkını sünnet ettirdi.

Üç ziyaretçi

Kısa bir süre sonra, günün sıcağında Abraham, Mamre'nin [menengiç](#) ağaçları yanında çadırının girişinde oturuyordu. Yukarı baktı ve Tanrı'nın huzurunda üç adam gördü. Sonra koştı ve onları karşılamak için yere eğildi. İbrahim onlara ayaklarını yıkamayı ve onlara bir lokma ekmek getirmeyi teklif etti, onlar da razı oldular. İbrahim, seçme undan külleme yapması için Sara'nın çadırına koştı, sonra hizmetçi çocuğa seçme bir buzağı hazırlamasını emretti. Her şey hazır olunca lor, süt ve buzağıyı önlerine koydu, onlar yerken bir ağacın altında onları bekledi. Ziyaretçilerden biri İbrahim'e, gelecek yıl döndüğünde Sare'nın bir oğlu olacağını söyledi. Sara çadırın girişinde söylenenlere kulak misafiri oldu ve o yaşta bir çocuk sahibi olma ihtimali hakkında kendi kendine güldü. Ziyaretçi, İbrahim'e, Tanrı için hiçbir şey zor olmadığı için, Sara'nın bu yaşta bir çocuk doğurmaya neden güldüğünü sordu. Sare güldüğünü reddetti.

İbrahim'in duası

Yemekten sonra İbrahim ve üç misafir kalktılar. [Sodom ve Gomora'nın](#) kaderini, Tanrı'yı harekete geçirecek kadar büyük olan günahlarını tartışmak için 'ova şehirlerine' hakim zirveye yürüdüler. İbrahim'in yeğeni Sodom' da yaşadığından, Tanrı bu şehirleri doğrulamak ve yargılamak için planlar açıkladı. Bu noktada, diğer iki ziyaretçi Sodom'a gitti. Sonra İbrahim Tanrı'ya döndü ve O'na giderek, "şehirde en az on salih adam bulunsaydı, Tanrı şehri bağışlamaz mıydı?" diye yalvardı. Tanrı, on doğru insan hatırına şehri yok etmeyeceğini bildirdi.

İki ziyaretçi raporlarını vermek için Sodom'a geldiklerinde, şehir meydanında kalmayı planladılar. Ancak İbrahim'in yeğeni Lut, onlara rastladı ve bu iki "adamın" geceyi kendi evinde geçirmeleri konusunda ısrar etti. Lut'un evinin önünde bir grup adam toplandı ve Lut'tan konuklarını istedi. Ancak Lut buna karşı çıktı ve yerine bakire kızlarını onlara teklif etti. Bunu reddettiler ve Lût'un kapısını kırmaya çalıştılar.

Ertesi sabah erkenden İbrahim, Tanrı'nın önünde durduğu yere gitti. O, "Sodom ve Gomora'ya baktı" ve "on salih"in (ayet 18:32) bile bulunmadığı şehirlerde, yerden "fırın dumanı gibi yükselen" dumanı gördü.

Abimelek / Endogami

İbrahim, [Kades](#) ve [Şur](#) arasında, [Mukaddes Kitap](#)'ın anakronik olarak "[Filistin](#) diyarı" dediği yere yerleşti. İbrahim [Gerar'da yaşarken](#), açıkça Sare'nin kız kardeşi olduğunu iddia etti. Bu haberi öğrenince, Kral [Abimelek](#) onu kendisine getirdi. Tanrı rüyada Abimelek'e geldi ve bir adamın karısı olduğu için onu almanın ölümle sonuçlanacağını bildirdi. Abimelek ona elini sürmemiştii, Tanrı'ya İbrahim'in kendisi ve Sara'nın kardeş oldukları iddiasıyla ilgili doğru bir ulusu daha öldürüp öldürmeyeceğini sordu. Buna karşılık Tanrı, Abimelek'e O'nun gerçekten de kusursuz bir yüreğe sahip olduğunu ve bu yüzden var olmaya devam edeceğini söyledi. Ancak, Tanrı İbrahim'in karısını kendisine geri vermezse, Abimelek'i ve tüm ev halkını kesinlikle edecekti.

Abimelek rüyasını ertesi sabah erkenden hizmetçilerine bildirdi ve İbrahim'e yaklaşıp, krallığına neden bu kadar büyük bir suçluluk getirdiğini sordu. İbrahim, orada Tanrı korkusu olmadığını ve karısı için onu öldürebileceklerini düşündüğünü söyledi. Sonra İbrahim söylediklerinin yalan olmadığını savundu: "Yine de o benim kız kardeşimdir; o babamın kızıdır, ama annemin kızı değildir ve benim karım oldu."

Abimelek, Sara'yı İbrahim'e verdi ve ona koyun, sığır ve hizmetçilerden oluşan hediyeler verdi ve onu kendi topraklarında dilediği yere yerleşmeye davet etti. Ayrıca Sara'nın için bin parça gümüş verdi. İbrahim Abimelek ve ev halkına dua etti.

Filistinler diyarında bir süre yaşadıkdan sonra, Abimelek ve [Fikol](#), bir kuyu için şiddetli bir çatışmayla sonuçlanan bir anlaşmazlık yüzünden İbrahim'le karşı karşıya geldiler. İbrahim Filistinli hizmetçisinin saldırıları ve [İbrahim'in kuyusunu](#) ele geçirmesi nedeniyle Abimelek'e sitem etti. Abimelek olaydan habersiz olduğunu iddia etti. İbrahim, Abimelek'e koyun ve öküz karşılığında bir anlaşma teklif etti. Ayrıca kuyuyu kazanın kendisi olduğunu kanıtlamak için ona yedi koyun daha verdi. Bu yemin nedeniyle bu kuyunun yerine [Beerşeba](#) adını verdiler. Abimelek ve Fikol Filistiyeye döndükten sonra, İbrahim Beerşeba'da bir ilgin ağacı korusu dikti ve "Tanrı'nın adını ebedi olan" diye çağırdı.

İshak

Önceki yıl Mamre'de kehanet edildiği gibi, Sara hamile kaldı ve sünnet ahdinin birinci yıldönümünde İbrahim'e bir oğul doğurdu. İbrahim, [İshak](#) adını verdiği oğlu doğduğunda "yüz yaşındaydı"; ve sekiz günlükken onu sünnet etti. Sare için, böyle ileri bir yaşta bir çocuğu doğurma ve emzirme düşüncesi, çok gülünçtü. İshak büyümeye devam etti ve süttten kesildiği gün İbrahim büyük bir ziyafet verdi. Ancak kutlama sırasında Sara, İsmail'i alay ederken buldu.

İsmail

İshak doğduğunda İsmail on dört yaşındaydı. Sara, İsmail'i İshak'la alay ederken bulduğunda, İbrahim'e hem İsmail'i hem de Hacer'i göndermesini ve İsmail'in İshak'ın mirasına ortak olamayacağını ilan etti. İbrahim karısının sözlerine çok üzüldü ve Tanrısının tavsiyesini istedi. Tanrı, İbrahim'e üzülmemesini, karısının emrettiği gibi yapmasını söyledi. Tanrı, İbrahim'e "İshak'ta nesil sana çağrılacak", İsmail'i bir ümmet yapacağım "çünkü o senin zürriyetindir" der.

Ertesi sabah erkenden İbrahim Hacer ve İsmail'i birlikte dışarı çıkardı. Ona ekmek ve su verdi ve onları gönderdi. İkisi, bir şişe su tükenene kadar Beerşeba'nın vahşi doğasında dolaştılar. Umutsuzca gözyaşlarına boğuldu. Tanrı çocuğun sesini duydu, [Rab'bin meleği](#) Hacer'e onun büyük bir ulus olacağını ve "kılıcı üzerinde yaşayacağını" doğruladı. Daha sonra ortaya çıkan su, hayatlarını kurtardı. Çocuk büyüdükçe [Paran'ın](#) vahşi doğasında yaşayan yetenekli bir [okçu](#) oldu. Sonunda annesi, memleketi Mısır'dan İsmail'e bir eş buldu.

İshak'ın bağlanması

İshak'ın gençliğinde, İbrahim'e Tanrı tarafından oğlunu [Moria](#) ülkesinde kurban etmesi emredilir. İbrahim söylenen dağa gelinceye kadar üç gün yol kat eder. O ve İshak tek başına dağa girerken hizmetçilere kalmalarını emreder. İshak odunu taşır ve babasına yakmalık sunu için hayvanın nerede olduğunu sorar. İbrahim soruya "Tanrı kendisine yakmalık sunu için bir kuzu sağlayacak" yanıtını verir. İbrahim, oğlunu kurban etmek üzereyken, Rab'bin meleği tarafından durdurulur ve arkasında "boynuzları tarafından çalılığa yakalanmış bir koç" görür.

Yer daha sonra [Yehova Yire](#) olarak adlandırıldı. İtaati karşılığında, soyundan ve refaktan bol bol başka vaatler aldı. Bu olaydan sonra İbrahim Beerşeba'ya gitti.

[Kurban kesme](#) ve [erkek sünneti](#): Günümüz Yahudi ve Müslüman topluluklarında kurban ve erkek çocukların sünnet edilmesi geleneklerine kaynaklık eden anlatılar İbrahim ile bağlantılıdır.

Yahudi toplumunda Tanrı'ya erkek çocukların kurban olarak sunulduğu bilinmektedir. İbrahim'in rüyasında oğlunu kurban ettiğini görmesi de bu uygulamanın işareti sayılmaktadır. Zamanla insan kurbanı terk edilmiş, vücudun tamamını kurban etmek yerine onu simgeleyen bir parça (sünnet derisi) kesilmeye başlanmıştır. İbrahim'in oğlunu kurban etmek istemesi o toplumda böyle bir uygulamanın varlığına işaret eder. ^{[14][15]}

[Sami Ezzib](#) İbrahim ile ilgili kurban anlatısının Yahudi din adamlarının bir kurgusu olduğunu, bununla İbranilerin Tanrı'ya erkek çocuklarını kurban verme geleneğinin kaldırılarak yerine hayvan kurbanının getirilmesinin amaçlandığını, ancak erkek çocukların kurban verme anlayışından tamamen kurtulmadığını, bunun yerine onların erkeklik organlarını kaplayan derinin kesilmesinin gelenek haline getirildiğini ifade eder. Ve şöyle der: "90 yaşını aşan büyük babanız bir gün sizi dağa götürüp Tanrı'nın rüyasında emrettiğini söyleyerek kesmeye kalksa, sonra da vazgeçip bir koç kesse, bir başka gün kendisinin cinsel organını kesse ne düşünürdünüz?"

Sonraki yıllar

Sare ölür ve İbrahim onu, [Hititli](#) Efron'dan bitişik tarlayla birlikte satın aldığı El-Halil yakınlarındaki Atalar [Mağarası'na](#) ("Makpela) gömer. Sara'nın ölümünden sonra İbrahim, [Kantura](#) adında bir cariyeye alır ve

ondan [Zimran](#), Joksan, [Medan](#), [Midyan](#), İşbak ve Şuah isimli oğulları doğar. [Kutsal Kitap](#)'a göre, adının "birçok milletin babası" anlamına gelen "İbrahim" olarak değişmesini yansıtan İbrahim, diğerlerinin yanı sıra [İsrailliler](#), [İsmaililer](#), [Edomlular](#) gibi Kutsal Kitap'ta adı geçen birçok ulusun da atası kabul edilir. [Amalekitler](#), [Kenizliler](#), [Midyanlılar](#) ve [Asurlular](#) ve Lut aracılığıyla [Moablılar](#) ve [Ammonlularla](#) da akrabadır. İbrahim, oğlunun [Rebeka](#) ile evliliği ve torunları [Yakup ile Esav'ın](#) doğumunu görece kadar yaşadı. 175 yaşında öldü ve oğulları İshak ve İsmail tarafından Makpela mağarasına gömüldü.

Anlatının tarihselliği ve kökenleri

Tarihsellik

20. yüzyılın ortalarında, William F. Albright ve G. Ernest Wright gibi önde gelen arkeologlar ve Albrecht Alt ve John Bright gibi Kutsal Kitap bilginleri, "[atalar çağı](#)" olarak isimlendirdikleri MÖ 2. binlerde anlatılanların gerçek insanların inandırıcı hikayeleri olduğuna inanıyorlardı.^[16] Ancak 1970'lerde İsrail'in geçmişi ve Kutsal Kitap metinlerine ilişkin yeni argümanlar bu görüşlere meydan okudu; bu argümanlar Thomas L. Thompson'ın *The Historicity of the Patrikal Narratives* (1974),^[17] ve John Van Seters'in *Abraham in History and Tradition*'ında (1975) bulunabilir.^[18]

Edebiyat bilgini Thompson, argümanını arkeoloji ve eski metinlere dayandırdı. Tezi, ataların MÖ 2. binyılda yaşadıklarına dair ikna edici kanıtların eksikliğine odaklandı ve bazı [Kutsal Kitap](#) metinlerinin birinci bin yılın koşul ve anlayışlarını yansıttığını kaydetti.

Van Seters ataerkil (patriarchal) hikayeleri inceledi ve ad, sosyal çevre ve mesajların güçlü bir şekilde [Demir Çağı](#) (MÖ 1000-2000) yaratımları olduğunu savundu.^[19] Van Seter ve Thompson'ın çalışmaları, Kutsal Kitap biliminde ve arkeolojide bir [paradigma kaymasıydı](#) ve bu, bilginlerin giderek ataerkil anlatıları artık tarihsel olarak görmemesine yol açtı.^[20]

Sonraki yıllarda bazı muhafazakar bilim adamları ataerkil anlatıları savunmaya çalıştılar, ancak bu, bilim adamları arasında kabul görmedi.^{[21][22]} 21. yüzyılın başlarında arkeologlar, İbrahim, İshak veya Yakup'u güvenilir tarihsel kişilikler yapacak herhangi bir bağlam kurma umudundan vazgeçtiler.^[6]

İnandırıcılık bağlamında; İbrahim anlatıları ile ilgili birçok eleştiriler yapılır. Bu eleştiriler onun gerçek bir tarihi kişilik olup olmadığı, nerede yaşadığı, anlatıların kaynakları ve inandırıcılıkları gibi konularla ilgilidir. Örneğin karısı Sara hikâyelerde 90 yaşında bir kralı tahrik edebilecek kadar güzel ve doğum yapabilecek yetenektedir. İbrahim, Sara'nın 127 yaşında ölümünden sonra evlenir ve 6 oğul sahibi olur.^[23]

Anlatının kökenleri

İbrahim hikayesi, diğer ata hikayeleri gibi, büyük olasılıkla önemli bir sözlü tarih geçmişine sahipti^[24] ve adı görünüşe göre adı çok eskidir. ([Hezekiel](#)^[25] ve [Yeşaya Kitabında](#)^[26] bahsedilmektedir) [Tekvin Kitabında](#) bulunan rivayet artık orijinal anlamını yansıtmıyor. (Yaratılış 17:5'te sunulan, muhtemelen "Baba yücedir" anlamına gelirken, "Halkın Babası", popüler bir etimolojidir).^[27]

Bir aşamada [sözlü gelenek](#), [Tevrat](#)'ın yazılı hikayelerinin bir parçası haline gelir; bilim adamlarının çoğu, bu aşamanın, kabaca MÖ 520-320 Pers dönemine ait olduğuna inanıyor. Bunun için iki hipotez var;^[7]

Pers İmparatorluk yetkilendirmesi olarak adlandırılan ilki, Sürgün sonrası topluluğun Tevrat'ı Pers İmparatorluk sistemi içinde işlev görecektir yasal bir temel olarak tasarlamış olması, ikincisi, sürgün sonrası Yahudi topluluğuna kimlerin ait olacağını belirleme kriterlerini sağlamak ve çeşitli grupların, özellikle rahiplik ve meslekten olmayan "ihtiyarlar"ın güç yapılarını ve görel konumlarını belirlemek için Tevrat'ın yazılmış olmasıdır.^[7]

Tevrat'ın tamamlanması ve Sürgün sonrası Yahudiliğin merkezine yükselmesi, eski metinleri birleştirmek kadar yenilerini yazmakla ilgiliydi - son Tevrat mevcut kültüre dayanıyordu.^[28] Sürgün sırasında (yani, MÖ 6. yüzyılın ilk yarısında) yazılan [Hezekiel Kitabında](#),^[29] Babil'de bir sürgün olan [Hezekiel](#), Yahuda'da kalanların arazinin mülkiyetini nasıl talep ettiklerini anlatır. İbrahim'den mirasa dayalı; ama peygamber onlara Tevrat'a uymadıkları için hiçbir iddialarının geçerli olmadığını söyler.^[4] Benzer şekilde [Yeşaya Kitabı](#)^[30] Yahuda halkı ile Sürgün sonrası geri dönen Yahudiler ("gôlâ") arasındaki gerginliğe tanıklık ederek, Tanrı'nın İsrail'in babası olduğunu ve İsrail tarihinin İbrahim'le değil Mısır'dan Çıkış ile başladığını belirtir.^[4] Bu ve benzeri kanıtlardan (örneğin, [Ezra-Nehemya](#)) çıkarılacak sonuç; İbrahim hikayesinin, sürgün sonrası geri dönenlerin aleyhine, topraklar üzerinde hak iddia eden Yahuda'nın yerli toprak sahiplerine karşı, sürgünlerin güçlerini desteklemeye hizmet eden bir figür olduğu yönündedir.^[4]

[Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ](#), İbrahim'le ilgili yazdığı kitabında, İbrahim'in yaşadığı dönemin M.Ö. 1900-1800 yıllarına tarihlendirilmek istendiğini, bu dönemde Arap ve İbrani diye bir kavmin olmadığını, İbrahim ile ilgili efsanelerle karışık en eski arkeolojik buluntuların kendisinin yaşadığı düşünülen devirden en az 1500 yıllık bir zaman dilimi sonrasında [Ras Şamra](#)'da bulunduğu ifadelerine yer vermektedir.^[31] Çığ, İbrahim'in karısını kız

kardeşi olarak tanıtıp Firavun'a ve bir başka krala bırakması ve aynı hikayenin oğlu İshak tarafından tekrarlandığı hikayesinin de Sümerlilerden alınma olduğunu söylemektedir.^[32]

Dinî söylemler

İbrahim'e üç büyük dünya inancı olan [Yahudilik](#), [Hristiyanlık](#) ve [İslam'da](#) yüksek bir saygı pozisyonu verilir. Yahudilikte, Yahudi halkı ile Tanrı arasındaki özel ilişki olan antlaşmanın kurucu babasıdır. – [Yahudilerin Tanrı'nın seçilmiş insanları olduğu](#) inancına yol açar. Hristiyanlıkta, [Havari Pavlus](#), İbrahim'in Tanrı'ya olan inancının - [Musa yasasından](#) önce geldiğini - onu Yahudi ya da Yahudi [olmayan](#) tüm inananların prototipi yaptığını öğretti; ve İslam'da o, [Adem](#) ile başlayan ve [Muhammed'de](#) doruğa ulaşan [peygamberler zincirinin](#) önemli bir halkası olarak görülür.^[3]

Yahudilikte

Yahudi geleneğinde İbrahim'e *Avraham Avinu* (אַבְרָהָם אַבִּינוּ), "babamız İbrahim" denir ve onun hem Yahudilerin biyolojik atası hem de ilk Yahudi olarak Yahudiliğin babası olduğunu belirtir.^[31] Hikayesi haftalık [Tevrat](#) okuma bölümlerinde, ağırlıklı olarak [peraşada okunur](#).

[Hanan bar Rava](#), [Abba Arikha](#) adıyla İbrahim'in annesinin 'amatla'y bat Karnebo olduğunu,^[33] [Hiyya bar Abba](#), ise [gençliğinde Terah'ın put dükkanında çalıştığını](#) öğretti.^[36]

[Yahudi Efsanelerinde](#), Tanrı cenneti ve yeri İbrahim'in erdemleri uğruna yaratır.^[37] [Kutsal Kitap'taki tufandan](#) sonra, dindarlar arasında Tanrı'ya asla terk etmeyeceğine ciddi bir şekilde yemin eden tek kişi de İbrahim'dir.^[37]

"Tanrı'nın Yolları" hakkında bilgi edinmek için [Nuh](#) ve [Sam'in](#) evinde çalışır.^[38] Nuh ve Sam'den [Başkâhinlik](#) soyu ve makamı sonsuza dek [Levi'ye](#) ve [onun](#) soyuna geçer.

İbrahim, babasının topraklarından ayrılmadan önce, [Kildanilerin](#) putlarını parçalamak gibi cesur bir eyleminin ardından, [Nemrut'un](#) ateşli fırından mucizevi bir şekilde kurtulur.^[37] Kenan'da kaldığı süre boyunca, yolculara ve yabancılar konukseverlik gösterir ve onlara Tanrı bilgisini de nasıl öveceğini öğretir.^[37]

Yahudilikte Tanrı "İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı" olarak adlandırıldığından, İshak ve Yakup ile birlikte, adı Tanrı ile birleşmiş olarak görünen kişidir.^[37] Otuz milletin babası olarak da anılmıştır.^[37] İbrahim genellikle [Yahudi mistisizmi](#) üzerine mevcut en eski kitaplardan biri olan [Sefer Yetsirah'ın](#) yazarı kabul edilir.^[39]

[Avot'a](#) göre İbrahim, Tanrı'nın emriyle on testten geçer.^[40] İshak'ın bağlanması Kutsal Kitap'ta bir test olarak belirtilir; diğer dokuzu belirtilmemiştir, ancak daha sonra haham kaynakları çeşitli numaralar verir.

Hristiyanlıkta

[Hristiyanlıkta](#) İbrahim, Tanrı'nın kendisini açıklamayı seçtiği ve Tanrı'nın bir antlaşma başlattığı peygamber olarak saygı görür (*Antlaşma Teolojisi*).^[2] [Pavlus](#), İsa'ya inanan herkesin "İbrahim'in zürriyetine dahil olduğunu ve İbrahim'e verilen vadin mirasçıları" olduğunu ilan etti.^[2] [Romalılar](#) 4'te İbrahim, Tanrı'ya olan "sarsılmaz inancı" nedeniyle övülür ve bu, "Mesih'in kurtarıcı gücüne iman gösterenler" e kavramına bağlanır.^[44]

Tarih boyunca, Pavlus'u takip eden kilise liderleri, İbrahim'i tüm Hristiyanların manevi babası olarak vurguladılar.^[45] [Augustinus](#), Hristiyanların, iman yoluyla İbrahim'in "çocukları (veya "tohumları") olduğunu, [Ambrosius](#), "inançları aracılığıyla Hristiyanların İbrahim'e verilen vaatlere sahip olduklarını" belirtti. [Martin Luther](#), Abraham'ı "bir iman adamının paradigması" olarak isimlendirdi.^[6]

[Roma Katolik Kilisesi](#), Ayin sırasında okunan Roma Kanonunun Ökaristya duasında İbrahim'i "İmandaki babamız" olarak adlandırır. Aynı zamanda çeşitli mezheplerin [azizlerinin takvimlerinde de anılmaktadır](#): 20 Ağustos'ta [Maruni Kilisesi](#), 28 Ağustos'ta [Kıpti Kilisesi](#) ve [Doğu Süryani Kilisesi](#)' ve 9 Ekim'de Roma Katolik Kilisesi ve Lutheran Kilisesi-Missouri Sinodu. Altın Efsane'nin İbrahim'le ilgili anlatımının 15. yüzyıldaki çevirisinin girişinde [William Caxton](#), bu patriğin yaşamının Pazar günü Quinquagesima kilisesinde okunduğunu kaydetti.^[46] Otelcilik endüstrisindekilerin [koruyucu azizidir](#).^[47]

[Doğu Ortodoks Kilisesi](#), onu ayin takviminde iki [bayram günü](#) "Adil Ata İbrahim" olarak (22 Ekim'de) yeğeni "Doğru yoldaki Lut" ile birlikte anıyor. Diğerleri, [İsa'nın diğer atalarıyla](#) birlikte anıldığı "Ataların Pazar Günü"nde. Anaphora'dan hemen önce [Büyük Basil'in İlahi Litürjisinde](#) de İbrahim'den bahsedilir ve yeni evli bir çift için rahip tarafından yapılan dualarda Abraham ve Sara'ya başvurulur.

Bazı Hristiyan ilahiyatçılar, İbrahim'in yaşadığı bir [teofanideki](#) "üç ziyaretçiyi" Kutsal [Üçlü](#) ile eşit tutarlar.^[48]

İslam'da

İslam, İbrahim'i, Adem ile başlayan ve [Muhammed'de](#) doruğa ulaşan peygamberler zincirinin bir halkası olarak görür.^[3] [İbrahim'den Kuran'ın 35 bölümünde](#) bahsedilir.^[49] O, hem *hanif* ([tek tanrılı](#)) hem de *Müslüman* olarak adlandırılır ve^[3] Müslümanlar onu bir [peygamber](#) ve [ata](#), mükemmel [Müslüman'ın](#) arketipi ve [Mekke'deki Kabe'nin](#) saygıdeğer kurucusu olarak görürler.^[50] İslamda, İbrahim İslam'ın ilk Öncüsü (*millet-i İbrahim*) olarak kabul edilir ve onun tek amacının [Tanrı'nın Birliğini](#) ilan etmek olduğunu düşünülür. İbrahim,

İslam'da büyük peygamberler arasında yüksek bir konuma sahiptir ve kendisine "[Allah'ın](#) Sevgilisi" anlamına gelen "İbrahim Halilullah" denilir.

İbrahim, İshak ve Yakub dışında, Allah katında insanların en faziletlielerindedir. [\[51\]\[52\]](#) [\[53\]](#) İbrahim'den Kuran'da "Müslümanların Babası" ve toplum için bir rol model olarak bahsedilmiştir. [\[54\]\[55\]\[56\]](#)

[İslam](#) bakış açısında İbrahim, [Haniflik](#), [kurban](#), [Kâbe](#)'nin inşa edilmesi, [Nemrut](#)'la mücadele ve Nemrut tarafından atıldığı ateşte yanmama gibi hikâyelerin sembol kişisidir. [Kur'an](#)'da birçok ayette ismi geçer ve bir [peygamber](#) olarak kabul edilir. Öyle ki ona "Allah'ın dostu" manasına gelen *Halilullah* sıfatı verilmiştir. İbrahim'in "[Hanif](#)", Allah'ın birliğine, ortağı olmadığına inananların dininden olduğu kabul edilir.

- *Hani İbrahim, babası Azer'e, "Sen putları ilâh mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti. İşte böylece İbrahim'e göklerdeki ve yerdeki hükümlerliliği ve nizamı gösteriyorduk ki kesin ilme erenlerden olsun. Gece onun üstünü örtünce bir yıldız gördü de "İşte Rabbim bu!" dedi. Yıldız battığında ise "Batıp gidenleri sevmem!" diye konuştu. Ay'ı doğarken görünce de "İşte Rabbim!" dedi. Ay da batınca, "Andolsun ki, Rabbim bana doğru yolu göstermezse, mutlaka ben de sapıklardan olurum" dedi. Güneşi doğarken görünce de "İşte benim Rabbim! Bu daha büyük" dedi. O da batınca (kavmine döndü), "Ey kavimim! Ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım" dedi. Muhakkak ki ben, hanif olarak yüzümü, yeri ve semaları yaratan Allah'ın Zat'ına döndürdüm. Ve ben, müşriklerden değilim. Kavmi onunla çekişip tartışmaya girdi. De ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip tartışmaya mı giriyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuğunuzdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkında bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?", "Allah'ın, size, hakkında hiçbir delil indirmedığı şeyleri O'na ortak koştuktan korkmuyorsunuz da ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden ne diye korkayım? Öyle ise iki taraftan hangisi güvende olmaya daha lâyıktır? Eğer biliyorsanız söyleyin." ([Enam](#):74–81)*
- *"İbrahim'in, İsmail'le birlikte, Beytullah'ın ana duvarlarını yükselterek şöyle yakardıkları zamanı da an: "Rabbimiz, bizden gelen niyazları kabul buyur; sen, evet sen, Semi'sin, her şeyi çok iyi duyarsın; Alim'sin, her şeyi çok iyi bilirsin." ([Bakara](#):127)*
- *"Hani biz İbrahim'e, Kâbe'nin yerini, bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle diye belirlemiştik. İnsanlar arasında hacca ilan et ki gerek yaya olarak gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler. Gelsinler ki, kendilerine ait birtakım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (onları kurban ederken) Allah'ın adını ansınlar. artık onlardan siz de yiğit, yoksula fakire de yedinir. Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i atik'i (kâbe'yi) tavaf etsinler." ([Hac](#):26–29)*

İslam'da İbrahim'in gördüğü rüyayı, oğlu [İsmail](#)'i kurban etmesinin istenmesi şeklinde yorumlayarak onu kurban etmek üzere götürdüğüne ve bu teslimiyetin Allah tarafından ödüllendirilerek kendisine bir melek eşliğinde gökten bir koç indirildiğine inanılır. Kur'an'da çocuğun isimi verilmeden anlatılan bu hikâye [Kurban](#) Bayramlarında tekrar anlatılır.

Bu konu [Saffat Suresinde](#) şöyle anlatılmaktadır:

- *"Ey Rabbim! Bana salihlerden olacak bir çocuk başışla. Biz de ona uysal bir oğul müjdeledik. "Çocuk kendisiyle birlikte koşup yürüyecek yaşa gelince İbrahim ona, "Yavrum, ben rüyamda seni boğazladığımı gördüm. Düşün bakalım, ne dersin?" dedi. O da "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi. Nihayet her ikisi de boyun eğip, İbrahim de onu yüzüstü yere yatırınca ona, şöyle seslendik: "Ey İbrahim! Gördüğün rüyayı yerine getirdin. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle mükafatlandırırız." "Şüphesiz bu apaçık bir imtihandır." Biz, (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık vererek O'nu kurtardık. Sonradan gelenler arasında ona güzel bir ad bıraktık. İbrahim'e selam olsun. ([Saffat](#):100–109)*

İbrahim, Kur'an'a göre Müslüman bir [hafiftir](#). İbrahim ne Yahudi idi ne de Hristiyan. Fakat o, hanif bir Müslümandı. Allah'a ortak koşanlardan da değildi. ([Âlâ-i İmrân suresi](#), 67)

Yorum

Kuran tek bir din geldiğini, diğerlerinin bundan oluştuğunu belirtirken, Yahudi, Hristiyan veya kurala uyan Eslenna/Müslüman denilmesi inanan işi değildir (49/14).

Çok fazla hurafe, destan, epik hikâye birbirine girmiştir. Bir insan öldürmek, tüm insanlığı öldürmektir denilen bir inanışta, kendi oğlunu kurban edilmesi düşünmemelidir. Kurban kelime anlamı olarak yakınlaşmak demektir. Ayet indikten sonra ancak 4 yıl ötesinde kurban kesilmesi önerilmiş, bunun ancak sünnet olduğu da dikkate alınmalı, zorunlu değildir.

O halde yeniden okunursa kelime “ezbuhuke” olup, boğazlama, kesmek olarak tanımlanır. Gerçekte ise alnı yere koymaktır. Boğazlama teşbih olarak kurban kesme iken, burada tanımlanan alnı yere koymaktır. Kısaca secdeye gelmek, yani namazda olan, şükür boyutudur. Birçok kişi destansı hikâyeye bağlı kalmıştır. Kurallara ve kalıplara uyan bir kişi olmayan kimliği ile bunu teşebbüs etmesi bile onu algılayanlara terstir. Abartı gerçeği kaçırır.

Musa oğluna söylemiş, kabul etmemiş, bu nedenle Hz. İbrahim’in de endişesi vardır. Resul olmasını tebliğ etmiş, o da kabul etmiş ve birlikte alınlarını secdeye getirmişler. Tüm olay bu şekildedir. Başkasını düşünmek İbrahim düşüncesine aykırıdır.

37/103 Böylece ikisi de teslim olup İbrahim onu şakağı üzerine yatırınca, ifadesinde hiç kurban kesmeyenin ifadesidir. Kurban şakağı, alnı üstüne yatırılmaz ki. Alın üstü yatırma bir secde etme, bir namaz vurgusudur. Sonra “37/105 *Sen rüyayı gerçekleştirdin. İşte biz, güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz*” ve ayrıca. *37/107: Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik*. Kurban, yakınlaşma anlamında olduğu tanımlanmalıdır. Bu şekilde olsa idi, mutlaka farz olurdu, ancak en düşük boyut olarak sünnettir, ancak sadece Peygamber davranışdır.

Putları kırması

Kur'an'da İbrahim'in, putperest kavmiyle ve kendini ilah sayan Nemrut ile yaptığı çetin mücadele de anlatılmaktadır. Bu tartışmalarda ona cevap veremeyenler, onu ateşe atarak cezalandırmak istemişler fakat bunda başarılı olamamışlardır. Ateşin İbrahim için bir gül bahçesine dönüştüğü rivayet edilir.

- *Derken bir kurnazlıkla onların ilâhlarına vardı da "Buyursanıza, yemez misiniz?" dedi. (cevap vermediklerini görünce de): "Neyiniz var da konuşmuyorsunuz?" (dedi). Nihayet bir yolunu bulup onlara kuvvetli bir darbe indirdi. Bunun üzerine birbirlerine girerek ona yürüdüler. İbrahim dedi ki: "A, siz kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?", "Halbuki sizi de yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır." Onlar: "Haydin onun için bir yapı yapın da onu ateşe atın." dediler. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de kendilerini daha alçak düşürdük. Bir de dedi ki: "Ben rabbime gidiyorum, o bana yolunu gösterir." ([Saffat Suresi](#), 91-99)*

Hani o babasına ve kavmine, "Ne bu tapınıp durduğunuz heykeller?" demişti. "Babalarımızı bunlara ibadet ediyor bulduk" dediler. İbrahim, "Andolsun, siz de atalarınız da apaçık bir sapıklık içindediniz" dedi. "Bize gerçeği mi getirdin, yoksa sen bizimle eğleniyor musun?" dediler. İbrahim dedi ki: "Hayır! Rabbiniz göklerin ve yerin rabbidir. O bunları yaratandır ve ben de buna şahitlik edenlerdenim." "Allah'a yemin ederim ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra ben putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım. " derken (İbrahim) belki kendisine başvururlar diye içlerinden bir büyüğü bırakarak onları (putları) paramparça etti. Onlar, "Kim yaptı bunu tanrılarımıza! Muhakkak o zalimlerden biridir" dediler. (içlerinden bazıları), "İbrahim denilen bir gencin onları diline doladığını duyduk" dediler. (bir kısmı da) "O halde haydi, onu insanların gözü önüne getirin. Belki (bu konuda) şahitlik ederler" dediler. (İbrahim gelince) "Sen mi yaptın bunu ilahlarımıza ey İbrahim" dediler. dedi ki, "Hayır! Bunu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa onlara sorun, bakalım!" Bunun üzerine birbirlerine dönüp, "Hiç şüphesiz asıl zalimler sizsiniz siz" dediler. Sonra eski inanç ve inatlarına döndüler ve "Andolsun bunların konuşmayacağını sen de bilirsin" dediler. İbrahim şöyle dedi: "öyle ise siz, (hâlâ) Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda, hiçbir zarar veremeyecek şeylere mi tapacaksınız?", "Yazıklar olsun, size de Allah'ı bırakıp tapmakta olduklarınıza da! Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?" (içlerinden bazıları), "Eğer (bir şey) yaparsanız, onu yakın da ilahlarınıza yardım edin" dediler. ([Enbiya suresi](#), 52-68)

Dedi ki: siz, sırf aranızdaki dünya hayatına has muhabbet uğruna Allah'ı bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet günü birbirinizi tanımazlıktan gelecek ve birbirinize lânet okuyacaksınız. Varacağınız yer cehennemdir ve hiç yardımcınız da yoktur. ([Ankebût suresi](#), 25)

Putperest babasıyla tartışması

Kuran'da İbrahim'in putperest kavmiyle münakaşasının yanı sıra putperest babasıyla da tartışması yer verilmiştir. Tevrat'ta Terah olarak geçen ismi Kuran'a Azer olarak zikredilir.

- *"Hani, babasına demişti ki: "Babacığım; iştmeyen, görmeyen, sana hiçbir yarar sağlamayan şeylere niçin kulluk ediyorsun? Babacığım! Doğrusu, sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Bana uy ki seni doğru yola iletayim. Ey babacığım, şeytana kul olma! Muhakkak ki şeytan, Rahman'a asi oldu. Babacığım! Doğrusu ben, sana, çok esirgeyici Rahmân tarafından bir azabın dokunmasından, böylece şeytana bir dost olmandan*

korkuyorum. Babası, “Ey İbrahim! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, mutlaka seni taşla tutarım. Uzun bir süre benden uzaklaş!” dedi. İbrahim, şöyle dedi: “Esen kal! Senin için Rabbinden af dileyeceğim. Şüphesiz O, beni nimelleriyle kuşatmıştır. Sizi ve Allah'tan başka tapıklarınızı terk ediyor ve Rabbime ibadet ediyorum. Rabbime ibadet etmekle de mutsuz olmayacağımı umuyorum.” ([Meryem suresi](#), 42, 48)

- “İbrahim'in, babası için af dilemesi, ancak ona vadettiğini tutmak içindi. Fakat onun, Allah düşmanı olduğu kendisince iyice anlaşıldığı zaman ondan vazgeçti. Şüphe yok ki İbrahim, çok ağlayıp dua eden, insanlara fazlasıyla merhamet eden bir zattı.” ([Teybe suresi](#), 114)

İbrahim'in ateşe atılma kıssası

Kur'an ve bazı Yahudi efsanelerinde İbrahim'in ateşe atılma hikâyesine rastlanır. İbrahim Nemrut'u ve putları ilah edinmeyi asla kabul etmemiş, putları kimse görmeden kırarak baltayı büyük putun boynuna saplamış ve [Nemrut](#)'u tek tanrı inancına çağırmıştır. İbrahim'in çağrısına kulak asmayan Nemrut, büyük bir ateş yaktırıp, İbrahim'i mancınık ile ateşe attırılmış, ama ateş Allah'ın emri ile onu yakmamıştır. Rivayete göre İbrahim ateşlerin içindeyken Tanrı, ateşi bir gül bahçesi haline getirmiştir. Efsanenin Türkiye versiyonunda olay Urfa'da gerçekleşir, ateş göle ([balıklı göl](#)), odunlar ise gölde yüzen [balıklara](#) dönüşür. Kuran'da şöyle geçmektedir:

- “Allah, kendisine hükümdarlık verdi diye (şımarıp böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, “Benim Rabbim diriltir, öldürür.” demiş; o da “Ben de diriltir, öldürürüm” demişti. (Bunun üzerine) İbrahim, “Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir” deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.” ([Bakara suresi](#), 258)^[58]
- “Yakın onu! Bir şey yaparsanız onu yakın da Tanrılarınıza yardım etmiş olun!” dediler. Bizse şöyle dedik: ‘Ey ateş! Soğu! Ve esenlik ol İbrahim’e!’” ([Enbiya suresi](#):68–69) [Midraşik](#) efsanelerde hikâye daha ayrıntılıdır. Ayrıca bu anlatımların yine Tevrat'ın Daniel bölümünde Kral [Nebukadnezar](#)'ın fırına attığı 3 Yahudi genci ile ilgili ([Danyal Kitabı](#) 3:12–28) bir başka efsanenin uyarlaması olduğu iddiaları mevcuttur.

Kuşların diriltilmesi

Kuran'da İbrahim'in ölülerin nasıl diriltileceğini merak ettiğinde de bahsedilir. Kuran'da şöyle geçmektedir:

- “Hani İbrahim, “Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster” demişti. (Allah ona) “İnanmıyor musun?” deyince, “Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için” demişti. “Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.” ([Bakara suresi](#), 260)

Suhuf

Kur'an, İbrahim'in bazı Tomarlarına ([suhuf](#)) atıfta bulunur. Bütün Müslüman alimler genel olarak İbrahim'in hiçbir parşömeninin hayatta kalmadığı konusunda hemfikirdir ve bu nedenle bu, kayıp bir kutsal metine bir referanstır.^[59] Bazı bilginler, Yahudi geleneğinin yazarlığını genellikle İbrahim'e atfettiği için, [Sefer Yetzirah'a](#) bir referans olmasını önerdi.^[60] Bununla birlikte, diğer bilim adamları, [İbrahim'in Ahit'ine](#) atıfta bulunduğunu öne sürüyorlar.^[61] Kuran'ın 87. suresi Ala Suresi, surenin konusunun İbrahim ve [Musa](#)'nın daha önceki kutsal kitaplarında yer aldığını söyleyerek sona erer.^[59] Kuran'ın 53. Suresi, [Necm suresi](#), İbrahim ve Musa'nın daha önceki kutsal kitaplarındaki bazı konulardan daha fazla bahseder.

Dürzilik'te

[Dürziler](#), İbrahim'i, [Adem](#) ve [Nuh'tan](#) sonra, tektanrıcılığın, geniş kitlelere yönelik temel öğretilerini aktarmaya yardım eden üçüncü sözcü görürler.^[62] O da Dürzi inancına göre tarihin farklı dönemlerinde ortaya çıkan yedi peygamberden biridir.^{[41][42]}

Mandeizm'de (Sabiilik)

[Mandaeizm'de](#) Abraham'dan Yahudi halkının patriği olarak [Sağ Ginza Kitap 18'de](#) bahsedilir. [Mandeanlar](#), İbrahim'in aslen bir Mandaean rahibi olduğunu düşünürler, ancak bedensel sakatlama olarak gördükleri ve bu nedenle yasak olduğunu düşündükleri sünnet konusunda İbrahim ve Yahudilerle farklılık gösterirler.^{[63][64][65][66][67]} :18,185

Yorum

Urfa yöresinde halen mezarı olduğu söylenmektedir. Ancak dergâhı buradadır.

Hakkında çok uzun tanımlamalar olması nedeniyle, epik destan ve inanılmaz boyuttan çıkarılmalıdır. Bu açıdan daha sonra göç olguları yeniden incelenecektir.

Bir kâğıdın üstüne su koyun, kâğıt yırtılmasın, alttan mum yakında kâğıt tutuşmaz. Bu bilimsel veridir. Dolayısıyla ateşe atılması ile olan veriler, bilimsel açıdan irdelenmelidir. Gerçek dışı yaklaşım İbrahim yaklaşımı olamaz.

GÖÇ: İbrahim Peygamber birçok yere göçü söz konusudur. Bunlar ayrıca irdelenmelidir.

Lut_Wikipedia⁸

Lut (*Arapça*: لوط, *İbranice*: לוֹט), bugünkü *İsrail* ile *Ürdün* sınırı arasındaki topraklarda yaşayan bir kavim olan *Lut kavmine* gönderildiğine inanılan *peygamber*. *İbrahim*'in akrabası olduğuna ve İbrahim'in peygamberliğini ilk kabul eden kişi olduğuna inanılır. Lut'a kavminin azap haberini vermeye giden üç büyük *melek* önce *İbrahim*'e gidip, ona bir çocuğunun (Musevilere göre *Ishak* Müslümanlara göre *İsmail*) olacağı müjdesini vermişlerdir. *Yahudilik* ve *Hristiyanlık* inancına göre Lut, peygamber değil yalnızca bir din büyüğüdür.^[1]

Muazzez İlmiye Çığ kutsal kitap hikâyelerini eski mitolojilerle karşılaştırdığı çalışmalarında bu konuda büyük paralellikler olduğunu, iki kızı ile yatan Lut hikâyesinin de Kenan baştanrısı *El (tanrı)*'in iki tanrıça yaratıp onlarla yattığı hikâyesinden alınma olduğunu ifade etmektedir.^[2]

Yorum

Her kültür kendisine göre bir kahraman ve bunlara da üstün güçler tanımlamaktadır. Tarihsel veriler, epik hikayeler, destanlar kaynağı belli ama yorum, bakışı farklıdır.

Bunlara bakarak doğru bulunamaz.

Lise döneminde bir oturuşta bir oğlak yediğim söylenir. Gerçek ise 9 kişi idik, bana bir parça ayırdılar ve yediler. Ben aç kurtlar gibi saldırdık, aslanlar gibi yedik dediğim için, tümünü ben yedim diye söylemişler. İtiraz ettim, bu bir destanlaşma hikayesidir, olur dediler. Aradan 30 yıl sonra bana sordular, gerçeği söyledim ama tarihsel boyut önemlidir denildi.

Kuran ifadelerinde de kelimelerin anlamı değiştirilerek, kültürlerle uygun hikâye yapılmaktadır.

GÖÇ: Yaptığı göçün, istenmeyen sosyal yapı nedeniyle olduğu söylenir.

İsmail_Wikipedia⁸

Tora ve *Kur'an*'a göre, babası *İbrahim*, annesi ise *Hacer*'dir. İslam inancında *Zebihatullah*, yani "Allah'ın kurbanı" denir ve yine İslam inancına göre *Muhammed*'in atasıdır. İbrahim 86 yaşında iken, cariyesi Hacer'den oğlu İsmail doğdu. Daha sonra İbrahim 100, Sare 90 yaşında iken, Yahveh'in mucizesi ile *Ishak* doğdu.^{*Tekvin:17:17-27*}

İslam kaynaklarına göre, İbrahim'in büyük oğlu İsmail'in soyu, bugünkü *Arap milletini* oluşturmuştur. İbrahim *Tora*'ya göre Hacer ve İsmail'i bugünkü *Ürdün* sınırına (Paran) yollamıştır. İsmail ve soyu orada büyüdü. Ürdün, *Arabistan* ve güney *Edom*'u ele geçirdi. İslami inanışa göre Hacer ile İsmail bugünkü *Mekke*'nin bulunduğu yere gelirler ve *Zemzem Kuyusunu* bulurlar. Daha sonra da İbrahim gelerek birlikte *Kabe*'yi inşa ederler. Ayrıca İbrahim'in gördüğü bir rüya üzerine İsmail'i *kurban* sunduğuna, sonra da Allah'ın İsmail'i kurtarmak için gökten bir *koç* indirdiğine inanılır.

Yorum

İbrahim'in kurban sunması yerine, kendisinin tanrı olarak mantık yürüterek, güneş geçici, yıldızlar geçici o zaman devamlı ve güçlü olan ne olabilir, yaratılış olmaktadır diyerek yaratana inanması, putları kırması bir gerçek iken, tanrı diye kültürel yapı olarak kalıba, kırdıkları tanrı benzerine, oğlunu kuran etmesi tam karşı görüşü desteklemektir. Büyüye inanmayın ama birisi size büyü yaparsa bu duayı okuyun demeye benzer. Mantıklı olan kişi, buradaki kelimelerde oynama olduğunu algılamalıdır. Epik hikâye tesirinde olan elbette masala uyur.

Tebliğ yapmış, kabul görünce, birlikte alınlarını koyarak secdeye varmışlar. Toplum ile yakınlaşmışlar. Dini boyutlarda bu sık rastlanılmaktadır.

GÖÇ: Yaşamında çok geniş bölgeyi etkilemesi söz konusudur

Ishaq Wikipedia⁸

İshak (İbrance: יִשְׁחָק; Arapça: إسحاق / إسْحٰق, *İshāq*), [İsrailoğullarının](#) üç önemli büyüğünden (diğerleri [İbrahim](#) ve [Yakup](#)) biri olan [İbrani](#) din büyüğü ve atasıydı. [Yahudilik](#), [Hristiyanlık](#) ve [İslam](#) dahil olmak üzere [İbrahimî dinlerde](#) önemli bir kişidir. [İbrahim](#) ve [Sare](#)'nin oğlu, Yakup ve [Esav](#)'ın babası olan İshak, [Yusuf](#) ve [Yehuda](#)'da dahil İsrailoğullarının dedesidir.

İshak'ın adı [Tanah](#)'a göre, Tanrı tarafından İbrahim ve Sarah'a '*çocuklarınız olmayacak*' dediğinde şaşkınlık ile karışık gülere tepki vermelerine itafen "gülecek" anlamına gelmektedir.^{[1][2]} Adı sonradan değiştirilmeyen ve [Kenan](#)'da doğup, Kenan'da ölen tek din büyüğü olarak bilinir.^[2] Yine Tanah'a göre 3 din büyüğünün en uzun ömürlüsü İshak'tı, 180 yaşında öldü.^[2]

Yorum

180 yıl yaşaması demek, onun oluşturduğu okul ve düzenin o kadar sürmesidir. Atatürk ölmedi dediğimiz gibi.

--hurriyet.com.tr/ramazan-ozel/hz-ishak-kimdir-hazreti-ishak-a-s-hayati-kissasi-meslegi-mucizeleri-ve-ilgili-ayetler-41509529/⁹

Hazreti İshak (A.S) Hayatı (kissası)

Şam ve Filistin'deki insanlara peygamber olarak gönderilmiştir. Annesi Hz. Sare, babası ise Hz. İbrahim (A.S)'dir. Şam'da büyümüş ve ardından Mekke şehrine gitmiştir. Hz. İbrahim (A.S)'dan öğrendiği din kurallarını topluma öğretmiştir. İys ve Yakup isminde iki oğlu vardır. Yakup'ta peygamber olmuştur. Yakup'un diğer ismi ise İsrail'dir. Hz. İshak, 120 yıl yaşamış ve Filistin'de vefat etmiştir. Kavmine ve insanlara Allah'ın dinini anlatmış ve öğretmiştir.

Hazreti İshak (A.S) Mesleği

Hz. İshak (A.S)'ın mesleği merak edilmektedir. Hz. İshak (A.S)'ın yaşadığı dönemde çobanlık yaptığı bilinmektedir.

Hazreti İshak (A.S) Mucizeleri ve İlgili Ayetler

- Dilsiz hayvanlar, Hz. İshak (A.S) ile konuşmuşlardır.

- Hz. İshak'ın mucizesi sayesinde bir koyun bir batında doksan kuzu dünyaya getirmiştir.

- Hz. İshak (A.S)'ın üzerine bindiği mübarek hayvan yokuş yukarı çıkıyorken ön ayakları kısalmıken arka ayakları ise uzamaktadır. Hayvan aşağı doğru inerken, ön ayakları uzarken arka ayakları kısalmaktadır.

Hz. İshak (A.S)'ın bu mucizelerine şahit olanların imanları artmış, bu mucizeleri gören kafirlerden bazıları iman etmiştir.

Hz. İshak (A.S) ile ilgili Olan Ayetler

Bakara Suresi 136. Ayet Tefsiri:

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilen, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."

Al-i İmran Suresi 84. Ayet Tefsiri:

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız."

Nisa Suresi 163. Ayet Tefsiri:

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahiy ettiğimiz gibi, sana da vahiy ettik, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahiy ettik. Davud'a da Zebur verdik.

Hud Suresi 71. Ayet Tefsiri:

Karısı ayakta idi, bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik.

Yusuf Suresi 6. Ayet Tefsiri:

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

Enbiya Suresi 72. Ayet Tefsiri:

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini Salihler kıldık.

Saffat Suresi 112. Ayet Tefsiri:

Biz ona, Salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik.

İbrahim Suresi 39. Ayet Tefsiri:

Hamt, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir.

Yorum

Çoban olarak, hayvanların dilinden anlaması, insanlığın bir simgesi olarak yorumlanabilir.

GÖÇ: Şamdan Mekke'ye gitmiştir.

Yaqub_Wikipedia⁸

Yakup (Arapça: **يَعْقُوب**, romanize: *Ya'qūb*), **Yakov**^[1] (İbranice: **יַעֲקֹב**, Modern: *Ya'aqōv*, Tiberyan: *Ya'āqōb*, lit. "sonra gelen") veya **İsrail** (İbranice: **יִשְׂרָאֵל**, *Yisrā'ēl*), **İsrailoğullarının** üç önemli büyüğünden (diğerleri **İbrahim** ve **İshak**) biri olan **İbrani** din büyüğü ve atasıydı.^[2] İbrahim'in torunu ve İshak'ın oğlu olan İsrail, özellikle **Yahudilikte** çok yüksek bir manevî konuma sahiptir. **Hristiyanlıkta** önemli bir din büyüğü olarak; **İslam**'da ise bir **peygamber** olarak görülür.^{[3][4]}

Yorum

Oğlunu kaçırıp, kuyuya atılmasına karşın, öğütleri ve af edişi önemli boyuttur.

<https://www.islamveihsan.com/hz-yakub-a-s-kimdir.html#:~:10>

HZ. YAKUB'UN (A.S.) KISACA HAYATI- Yakub Peygamber Kimdir?

Yakub Aleyhisselam'ın adı Kur'an-ı Kerim'de 16 defa geçer. Kur'an'da kendisinden hem Yakub hem de İsrail diye bahsedilmektedir.

Medyen'de veya Şam'da doğduğu ve zayıf yapılı, ağır başlı, uzun boylu, güzel yüzlü bir kişi olarak rivâyet edilir. Hazret-i İshak'ın oğlu olan Yakub Aleyhisselam Filistin civarında Kenan diyarında yaşayan İsrailoğulları'na gönderilen bir peygamberdir. Yusuf Peygamber'in de babasıdır. İsrailoğulları onun soyundan gelmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de Yakub Peygamber'in güçlü bir iradeye, keskin bir zekâya sahip, salih, hayırlı, dürüst ve temiz zürriyetli bir insan olduğundan bahsedilir.

Yakub Aleyhisselam'ın neslinden birçok peygamber gelmiştir. Hazret-i Musa, Hazret-i Harun, Hazret-i Davud, Hazret-i Süleyman, Hazret-i Zekeriya, Hazret-i Yahya ve Hazret-i İsa Aleyhimüsselam neseben Hazret-i Yakub'a bağlıdırlar.

Hazret-i Yakub'un 12 çocuğu olmuş, en sevdiği oğlu olan Hazret-i Yusuf kardeşleri tarafından kıskanılmış ve kuyuya atılmıştır.

Yakub Aleyhisselam evlat acısı ile evlat ihaneti ile imtihan edilmiştir. Oğlu Yusuf Aleyhisselam'ın acısı dolayısıyla gözleri kapanmış, kırk sene sonra ona kavuşmasıyla yeniden açılmıştır.

Yusuf Peygamber'i kuyudan çıkararak kişileri onu köle olarak satmış ve ardından da zindana düşmek gibi musibetlere uğramıştır. Fakat sonunda babası Hazret-i Yakub ile birleşmişlerdir.

Yakub Aleyhisselam oğlu Yusuf Aleyhisselam ile buluştuktan sonra ailesi ile Kenan diyarından Mısır'a hicret etmiştir.

Rivâyete göre, Hazret-i Yakub Mısır'da oğlu Yusuf Aleyhisselam'ın yanında 24 sene kaldıktan sonra vefat etmiş ve vasiyeti üzerine naaşı, Şam'da defnedilmiş bulunan babası İshak Aleyhisselam'ın yanına gömülmüştür. Başka bir rivâyete göre 147 yaşında vefat eden Yakub Peygamber vasiyeti gereği Filistin el-Halil'de Makpela, İbrahim Aleyhisselam ve karısı Sâre, İshak Aleyhisselam ve karısı Rebeka ile kendi karısı Lea'nın bulunduğu yere defnedilmiştir.

Evladı Hz. Yusuf (a.s.) ile imtihan edilen ve 40 yıl gözyaşı dökken Hz. Yakub'un (a.s.) ayrıntılı hayatı.

HZ. YAKUB'UN (A.S.) HAYATI- Yakub Aleyhisselam Kimdir?

İshâk -aleyhisselâm-'ın oğlu olan Yakub -aleyhisselâm-, Kenan diyârında yaşayan insanlara gönderilen bir peygamberdir. O'nun Medyen'de veya Şam'da doğduğu rivâyet edilir. Hazret-i Yakub, İys adlı kardeşiyle ikiz olarak doğmuş ve İys'tan sonra dünyâya geldiği için de kendisine "tâkib eden" mânâsında Yakub denilmiştir.

YAKUB NE DEMEK?

Yakub, diğer bir mânâda "saffetullâh" (Allâh'ın sâf ve temiz kıldığı kulu) demektir. Yakub -aleyhisselâm-'ın lâkabı "İsrâîl"dir. Bu da, Allâh'ın kulu mânâsına gelmektedir.

Yakub -aleyhisselâm-'ın neslinden birçok peygamber gelmiştir. Hazret-i Mûsâ, Hazret-i Hârûn, Hazret-i Dâvûd, Hazret-i Süleyman, Hazret-i Zekeriyâ, Hazret-i Yahyâ ve Hazret-i İsâ -aleyhimüsselâm-, neseben Hazret-i Yakub'a bağlıdırlar. Çünkü babası Hazret-i İshâk, "züriyetinden enbiyâ ve melikler gelmesi" için duâ etmiştir. Her nebîye kendine mahsus bir duâ verilmiştir ki muhakkak kabûl olunur. Her peygamber onu dünyâda iken yapmış, Peygamber Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- ise, onu kıyâmet gününe bırakmıştır. Onunla, şefâat-i uzmâsı gerçekleşecektir.[1]

HZ. YAKUB'UN (A.S.) EŞLERİ

Annesi, oğlu Yakub'u dayısının yanına gönderdi. Dayısının iki kızı vardı. Büyüğünün ismi Lâyâ, küçüğünün ismi Rahîl idi. Ya'kûb -aleyhisselâm- dayısına yedi sene hizmet etti ve onun büyük kızı Lâyâ ile evlendi. Ardından yedi sene daha dayısının hizmetinde bulunarak küçük kızı Rahîl'i de nikâhladı. Yakub -aleyhisselâm-'ın tâbî bulunduğu şeriatte iki kız kardeşi bir nikâh altında bulundurmamak câizdir.

Dayısı, kızlarını Yakub'a verirken, onlara hizmetçi olmak üzere her birine birer câriye verdi. Birinin adı Zülfe, diğerinin Belhe idi. Ayrıca iki câriye de Yakub'a hibe etti.

HZ. YAKUB'UN (A.S.) KAÇ ÇOCUĞU OLDU?

Hazret-i Yakub'un Lâyâ'dan altı, câriyelerden dört, Rahîl'den de iki oğlu oldu. Rahîl'den uzun bir müddet çocuğu olmamıştı. Rahîl, Allâh Teâlâ'ya ilticâ etti ve ona Yûsuf bahşedildi. Ardından Bünyâmîn doğdu. Bu doğumun kırkında Rahîl vefât etti.

Yakub -aleyhisselâm- Hazret-i Yûsuf'un doğduğu sene peygamberlikle vazîfelendirildi. İnsanları tevhid akîdesine dâvet etmeye başladı. Kendisine Kenan diyârı ahâlisinden çok kimse îmân etmiştir.

Allâh Teâlâ âyet-i kerîmelerde şöyle buyurur:

"...O'na (İbrâhîm'e) İshâk ve Yakub'u bahsettik ve her birini peygamber yaptık. Onlara rahmetimizden ihsanlarda bulduk. Onlar için dillerde (ve dinlerde) yüksek ve güzel bir nam bıraktık." (Meryem, 49-50)

"(Ey Rasûlüm! Dinde, ibâdette ve Allâh'ın emirleri hususunda) kuvvet ve basîret sâhibi olan kullarımız İbrâhîm, İshâk ve Yakub'u da yâd et! Biz onları özellikle âhîret yurdunu düşünen ihlâslı kimseler kıldık. Doğrusu onlar bizim katımızda seçkin, sâlih kimselerdendir." (Sâd, 45-47)

Rasûlullâh -sallâllâhu aleyhi ve sellem- de bu peygamberlerin fazîleti hakkında şöyle buyurmuştur:

"Kerîm oğlu Kerîm oğlu Kerîm oğlu Kerîm; İbrâhîm oğlu İshâk oğlu Yakub oğlu Yûsuf'tur." (Buhârî, Enbiyâ 19, Tefsir 12/1)

Yûsuf -aleyhisselâm-, daha küçük yaşlarından itibâren babasının büyük bir sevgisine mazhar olmuştu. Her hâliyle kardeşlerinden farklıydı. Nitekim babası Yakub -aleyhisselâm-, oğlu Yûsuf'ta kendisindeki husûsiyetleri görmüştü. Bu sebeple O'na olan meyli, diğer evlâdlarından fazla idi. O'nu çok sever, bütün oğullarından azîz tutar ve yanından ayırmazdı.

KARDEŞLERİNİN HASEDİ

Yakub -aleyhisselâm-, oğlu Yûsuf'un alnındaki nübüvvet nûrunu görmüş, bunun için O'na daha fazla ihtimam göstermişti. İşte babalarının bu meyil ve muhabbeti, Yûsuf'un diğer kardeşlerinin hasedlerine sebep oldu. Gün geldi bu hased bardağı iyice taşı ve kardeşleri Yûsuf için kötü plânlar yaptılar.

Yakub -aleyhisselâm-'ın Yûsuf'a olan aşırı muhabbeti gayretullâha dokundu. Bu sebeple Allâh Teâlâ, ona bir iptilâ vermeyi murâd etti ve Yûsuf'u babasından ayırdı. Zirâ evlâd, bazı hâllerde baba için büyük bir imtihandır. Meselâ Nûh -aleyhisselâm-, kâfirlerin helâki için bedduâ ettiği hâlde, müşrik olan oğlunun da suya gark olduğunu görünce sabredemeyip:

"...Ey Rabbim! şüphesiz oğlum da âilemendendir..." (Hûd, 45) demişti.

Nûh -aleyhisselâm-'ın bu niyâzına Cenâb-ı Hak şu şekilde karşılık verdi:

"Ey Nûh! O kesinlikle senin ehlinden değildir. Çünkü o, sâlih olmayan (kötü, çirkin) bir amelin sâhibidir..." (Hûd, 46)

SİNSİ PLAN

Kardeşleri, Yûsuf hakkında belli bir kanaat birliğine varınca:

"İçlerinden biri: «Yûsuf'u öldürmeyin! Eğer mutlakâ (birşey) yaparsanız, onu bir kuyunun dibine atın da (bari) geçen kervanlardan biri onu alsın (götürsün)!» dedi." (Yûsuf, 10)

Bu teklifi yapan Yehûda idi ve bunu kardeşlerine kabûl ettirmişti. Şu kardeşlerin hâli ne kadar ibretlidir ki; en merhametli olanı dahî hasedi sebebiyle Yûsuf'un kuyuya atılmasını tavsiye etti.

Nihâyet Yûsuf'un birâderleri, yapmış oldukları sinsî plânla babalarına geldiler.

"Dediler ki: «Ey babamız! Sana ne oluyor da Yûsuf hakkında bize güvenmiyorsun! Oysa biz O'nun koruyucularıyız (O'nun iyiliğini istemekteyiz).»

«Yarın O'nu bizimle beraber (kıra) gönder de bol bol yesin (içsin); oynasın! Biz O'nu mutlakâ muhâfaza ederiz.»" (Yûsuf, 11-12)

BELA AĞIZDAN ÇIKAN SÖZE BAĞLIDIR

“Babaları: «Onu götürmeniz beni hakikaten üzer ve siz farkında olmadan, onu bir kurdun yemesinden korkarım.» dedi.” (Yûsuf, 13)

Yûsuf’un birâderleri, babalarına ve kardeşlerine hürmette kusûr eden kimselerdi. Dolayısıyla, kurdukları hileyi gerçekleştirebilmek için babalarının îkaz ve ihtârını geçiştiriverdiler:

“Onlar! «Vallâhi biz böylesine güçlü bir grup iken onu kurt kapar da yerse, o zaman biz hüsrâna uğrayanlardan oluruz (yazıklar olsun bize!)» dediler.” (Yûsuf, 14)

KARDEŞLERİNİN İHANETİ

“Derken kardeşleri onu alıp götürünce ve kuyunun dibine bırakma konusunda görüş birliğine vardıklarında, Biz de Yûsuf’a şöyle vahyettik: «Zamanı gelecek, onların hiç hatırlarına gelmediği bir sırada, yaptıkları bu işi kendilerine hatırlatacağım.»” (Yûsuf, 15)

Âyette geçen «Biz de Yûsuf’a şöyle vahyettik» ifâdesinden hareketle müfessirlerin bir çoğu, Hazret-i Yûsuf -aleyhisselâm-’a, daha o zaman peygamberlik verildiğini beyân ederler.[2]

Ya’kûb -aleyhisselâm-, oğullarının kardeşleri Yûsuf’u sahrâya götürmek üzere ısrar etmeleri ve Yûsuf’un da buna istekli olması üzerine kazâya rızâ göstererek izin verdi. Kardeşleri, babalarının müsterih olması için gözden kayboluncaya kadar Yûsuf’u omuzlarında götürdüler. Babalarının gözünden kaybolduklarında ise, verdikleri sözü terk ettiler. Yûsuf’u yere attılar ve dediler ki:

“–Ey yalancı rüyâ sâhibi! Hani nerede sana secde ettiğini gördüğün yıldızlar? Haydi gelip de seni bizim elimizden kurtarsınlar!”

Ardından da Yûsuf -aleyhisselâm-’ı dövmeye ve eziyet etmeye başladılar. Yûsuf hangi kardeşine ilticâ etse, daha fazla eziyet görüyor, azarlanıyor ve dövülüyordu. Bu durum karşısında çâresiz ağlamaya başladı ve:

“–Ey babacığım! Sana verdikleri sözü ve senin onlara verdiğin nasihati ne çabuk unuttular! Yaptıklarımı bir görsen; oğluna edilen eziyetler bir köle evlâdına dahî revâ görülmez!” dedi.

Rivâyete göre Robil, Yûsuf’u kaldırıp yere çarptı. Sonra da göğsüne hızlıca oturarak O’nu öldürmeye teşebbüs etti. Kardeşi Levi de boynunu kırmak istedi. Yûsuf, kardeşlerinin en merhametlisi olan Yehûda’ya yalvardı:

“–Ey Yehûda! Allâh’tan kork da beni öldürmek isteyenlere mâni ol!” dedi. Yehûda merhamete gelip:

“–O’nu öldürmeyiniz! Bu hususta bana söz vermemiş miydiniz?” dedi. Onlar da:

“–Evet!” dediler. Bunun üzerine Yehûda:

“–Öldürmekten daha hayırlısını size söyleyeyim mi? Onu kuyuya atın!” dedi.

HZ. YUSUF’UN (A.S.) KUYUYA ATILMASI

Diğerleri de Yehûda’nın teklifine «Pek iyi!» deyince, el birliği edip O’nu kuyuya atmak üzere sözleştiler. Bu kuyu, Ürdün civârında olup, Âd kavminin zâlim hükümdarlarından Şeddâd, onu Ürdün’ün îmarı sırasında kazdırmıştı. Kuyunun ağzı dar, dibi genişti.

Nihâyet kuyunun başına geldiler. Yûsuf, kardeşlerinin elbiselerine yapışıp ağlıyor, fakat itilip kakılıyordu. Yûsuf’u kuyunun yarısına kadar sarkıttılar. Bir de hiçbir yere tutunamasın diye ellerini bağladılar, gömleğini soydular. Babalarını iknâ etmek için de bir koyun kesip kanını gömleğe bulaştırmaya karar verdiler.

Nitekim Yûsuf’un kardeşleri yalandan döktükleri gözyaşlarına ilâveten:

“Yûsuf’un gömleğine sahte kan bulaştırarak getirmişlerdi. Babaları Yakub: «Hayır! Nefisleriniz sizi aldatıp bu işe sevk etmiş. Artık bana düşen, (ümitvâr olarak) güzelce sabretmektir. Sizin bu anlattıklarınız karşısında, Allâh’tan başka yardım edebilecek hiç kimse olamaz!» dedi.” (Yûsuf, 18)

Rivâyete göre, Yûsuf’un kana bulanmış olan gömleği Yakub -aleyhisselâm-’a getirilince, onu yüzüne sürüp ağlamaya başladı ve:

“–Bugüne kadar böyle yumuşak huylu bir kurt görmedim! Oğlumu yemiş de sırtındaki gömleği yırtmamış!” dedi. Böylece gözyaşı döken Yakub -aleyhisselâm-’a artık sabretmekten başka birşey kalmamıştı. Nitekim hiç kimseye hâlden şikâyet etmeden sabretti ve:

“«Ben, sıkıntımı, keder ve hüznümü sâdece Allâh’a arz ediyorum.» dedi...” (Yûsuf, 86)

YAKUB PEYGAMBER’İN OĞULLARINI MISIR’A GÖNDERMESİ

Kıtlık sebebiyle Yakub -aleyhisselâm- da Yûsuf’un öz kardeşi olan Bünyamin’i yanında alıkoyarak, diğer oğullarını erzak almak için Mısır’a gönderdi. Âyet-i kerîmelerde bu hâdise de şöyle anlatılır:

“Yûsuf’un kardeşleri gelip O’nun huzûruna girdiler. (Yûsuf) onları hemen tanıdı. Kardeşleri ise onu tanıyamadılar. (Yûsuf) onların yüklerini hazırlayınca dedi ki: «–Sizin baba bir erkek kardeşinizi de getirin! Görmüyor musunuz, size tam ölçek veriyorum. Ben misâfirperverlerin en hayırlısıyım. Eğer onu bana getirmezseniz, artık benden bir ölçek dahî alamazsınız ve bir daha bana yaklaşmayın!” (Yûsuf, 58-60)

Yûsuf -aleyhisselâm-’ın gelmeyen kardeşini de istemesi şu sebeplerdir: Kıtlık sebebiyle erzak, ihtiyaç kadar veriliyordu. Yardım alacak şahsın bizzat bulunması gerekiyordu. Hazret-i Yûsuf’un kardeşleri, gelemeyen baba

ve kardeşleri için de birer hisse isteyince, Yûsuf -aleyhisselâm-, ihtiyar babayı mâzur sayarak, bir defaya mahsus erzak verdi. Fakat bir dahaki sefere öbür kardeşin de gelmesini şart koştu. Bu vesileyle kardeşini görmeyi ve ondan haber almayı da istiyordu. Kardeşleri:

«–Onu babasından istemeye çalışacağız, herhâlde (bunu) yaparız.» dediler. (Yûsuf) emrindeki gençlere:

«–Sermâyelerini yüklerinin içine koyun! Olur ki âilelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki yine (buraya) dönerler.» dedi. Bu şekilde babalarına döndükleri zaman dediler ki:

«–Ey babamız! Erzak bize yasaklandı. Kardeşimiz (Bünyamin)’i bizimle berâber gönder de (onun sâyesinde) zahîre alalım. Biz O’nu mutlakâ koruyacağız!» Yakub dedi ki:

«–Daha önce kardeşi Yûsuf hakkında size ne kadar güvendiysen, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim! (Ben onu sâdece Allâh’a emânet ediyorum.) Allâh en hayırlı koruyucudur. O, merhametlilerin en merhametlisidir.» (Yûsuf, 61-64)

Yakub -aleyhisselâm-:

«Allâh en hayırlı koruyucudur. O, merhametlilerin en merhametlisidir.» deyince, Allâh Teâlâ şöyle buyurdu:

«İzzet ve celâlim hakkı için, mâdem ki Sen, Bana bu şekilde tevekkül ediyorsun, Ben de Sen’i iki evlâdına birden kavuşturacağım!»

Yakub -aleyhisselâm-’ın oğulları, Bünyamin’i de yanlarına alıp Mısır’a giderek erzak alabilmek için babalarına türlü diller döküyor ve O’nu râzı etmeye çalışıyorlardı:

«Eşyâlarını açtıklarında ödemiş oldukları bedelin kendilerine iâde edildiğini gördüler. Dediler ki:

«–Ey babamız! Daha ne istiyoruz. İşte sermâyemiz de iâde edilmiş. (Onunla yine) âilemize yiyecek getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü de fazla (zahîre) alırız. Çünkü bu (aldığımız) az bir miktardır.» (Yûsuf, 65)

Nihâyet Hazret-i Yakub, Bünyamin’i göndermeye râzı oldu.

«Dedi ki:

«–Etrafınız kuşatılıp çâresiz kalmadıkça onu bana mutlakâ getireceğinize dâir Allâh adına sağlam bir söz vermediğiniz sürece onu sizinle göndermem!»

Ona (istediği şekilde) teminat verdiklerinde dedi ki:

«–Söylediklerimize Allâh şahittir.»

HZ. YAKUB’UN (A.S.) OĞULLARINA NASİHATI

Sonra da şöyle dedi:

«–Oğullarım! (Şehre) hepimiz bir kapıdan girmeyin; ayrı ayrı kapılardan girin! Ama Allâh’tan (gelecek) hiçbir şeyi (kazâyı) üzerinizden gideremem. Hüküm Allâh’tan başkasının değildir. Ben ancak O’na güvenip dayandım. Tevekkül edenler de yalnız O’na güvenip dayanmalıdırlar.» (Yûsuf, 66-67)

Yakub -aleyhisselâm-’ın, oğullarına Mısır’a değişik kapılardan girmelerini emretmesi, onların gösterişli ve güzel giyimli olmaları, ayrıca daha önceki gelişlerinde Melik’ten kimsenin görmediği izzet ve ikrâmı görmeleri sebebiyle idi. Bu sebeple evlâdlarının kötü niyetli kimselerin kuracakları bir tuzaktan zarar görmelerini istemiyordu. Ayrıca herkesin hayret dolu nazarları onların üzerine dikilmişti. Beraber şehre girmeleri hâlinde başlarına bir kötülük gelebilirdi.

Yakub -aleyhisselâm-’ın bu nasihatlerini dinleyen oğulları erzak almak üzere tekrar yola çıktılar. Âyet-i kerîmede buyrulur:

«Babalarının kendilerine emrettiği şekilde ayrı ayrı kapılardan girdiklerinde (bu tedbir) Allâh’ın kendileri hakkındaki takdiri karşısında hiçbir fayda sağlamadı. Sâdece Ya’kûb’un içinden geçirdiği bir isteğin yerine getirilmesi oldu. O, şüphesiz bir ilim sâhibi idi. Çünkü kendisine Biz öğretmiştik. (Bunun içindir ki “Allâh’tan gelecek takdiri önleyemem” demişti.) Fakat insanların çoğu bu hakikati bilmezler.» (Yûsuf, 68)

BEN SENİN KARDEŞİN YUSUF’UM

«Birâderleri Yûsuf’un yanına girince, Yûsuf öz kardeşi (Bünyamin’i) kendi yanına aldı ve: «–Bilesin ki ben senin kardeşimim, onların geçmişte bize yapmış oldukları şeylere aldırma!» dedi.» (Yûsuf, 69)

Rivâyet edildiğine göre, Hazret-i Yûsuf, kardeşlerine yemek verdi. Onları sofraya ikişer ikişer oturttu. Bünyamin yalnız kalınca ağladı ve dedi ki:

«–Kardeşim Yûsuf sağ olsaydı, o da benimle beraber otururdu.»

Yûsuf -aleyhisselâm- da onu kendi sofrasına aldı. Yemekten sonra kardeşlerini yine ikişer ikişer evlere misâfir olarak dağıttı. Bünyamin yine yalnız kalmıştı. Bunun üzerine Hazret-i Yûsuf dedi ki:

«–Bunun ikincisi yok! Öyleyse bu da benimle kalsın!»

Böylece Bünyamin onun yanında geceledi. Hazret-i Yûsuf ona dedi ki:

«–Ölen kardeşin yerine beni kardeş olarak kabûl eder misin?»

Bünyamin cevâben:

“–Senin gibi bir kardeşi kim bulabilir? Fakat Sen, babam Ya’kûb ile annem Rahîl’in evlâdından değilsin.” deyince, Hazret-i Yûsuf ağladı ve kalkıp Bünyamin’in boynuna sarıldı. Sonra gerçeği söyledi:

“–Ben senin kardeşin Yûsuf’um! Onların bize yapmış oldukları şeylere aldırma!”

Yûsuf -aleyhisselâm-’ın Bünyamin’e: “Onların geçmişte bize yapmış oldukları şeylere aldırma!” demesinde, Allâh’ın, hased edenlerin hîlelerini muvaffâkıyete erdirmeyeceğine işâret vardır. Nitekim kardeşleri, Yûsuf’a neler yaptılar, ne hasedler ettiler ve nice ezâlar çektiler, fakat emellerine nâil olamadılar. Allâh Teâlâ önce iki kardeşi, sonra da babasıyla evlâdını birbirine kavuşturdu.

Yûsuf -aleyhisselâm- kardeşi Bünyamin’i yanında alıkoyabilmek için Allâh’ın emriyle firâset nümûnesi olan güzel bir plân hazırladı. Nakledildiğine göre plânını kardeşine de anlatıp onun da tasdiğini aldı.

MÜKAFAT KAPISINI AÇAN ÇİLE

“(Babaları Yakub):

«–Hayır, hayır! Korkarım yine nefisleriniz size bir işi câzip gösterip (ayağınızı kaydırmıştır). Ne yapayım? Bu hâle (karşı sükûnet ve ümit içinde) güzelce sabretmekten başka yapacak şey yok. Ümid ederim ki Allâh bütün kaybettiklerimi bana lutfedecektir. Çünkü O alîmdir, hakîmdir.” (Yûsuf, 83)

Yûsuf’un kardeşleri daha önce babalarına yalan söyledikleri için, bu sefer de söyledikleri doğru söze babaları inanmak istemedi. Onlara:

“–Hayır, sizi nefisleriniz aldatıp böyle büyük bir işe sürüklemiş, yoksa bizim şeriatimizde hırsızın esir olarak yakalanacağını azîz ne bilirdi?” dedi.

“Onlardan yüz çevirdi de: «Ah Yûsuf’um ah!» diye sızlandı ve üzüntüden gözlerine ak düştü. Kederini içine gömdü.” (Yûsuf, 84)

HZ. YAKUB (A.S.) NASIL GÖRMEZ OLDU?

Yûsuf’u kaybettiği günden beri Yakub -aleyhisselâm-’ın, gözüne uyku girmedi. O zaman yeryüzünde Allâh indinde Yakub’tan şerefliisi yoktu. Nihâyet ağlaya ağlaya Yakub’un gözlerine ak indi. Bunun bir hikmetinin de diğer oğullarını görüp hüznün ve kederinin daha fazla ziyâdeleşmemesi için olduğu söylenir.

HZ. YAKUB (A.S.) KIRK SENE AĞLADI

Yakub -aleyhisselâm- kırk sene ağlamıştır.

“(Oğulları, Hazret-i Yakub’a) şöyle dediler:

«–Ömrün geçti gitti, hâlâ Yûsuf’u dilinden düşürmüyorsun. Vallâhi “Yûsuf!” diye diye kederden eriyeceksin veya büsbütün ölüp gideceksin.»

(Hazret-i Yakub): «–Ben, sıkıntımı, keder ve hüznümü sâdece Allâh’a arz ediyorum. Hem sizin bilemediğiniz birçok şeyi Allâh tarafından (vahiy yolu ile) biliyorum.» dedi.” (Yûsuf, 85-86)

Daha sonra Yakub -aleyhisselâm- oğullarına şöyle dedi:

“–Ey oğullarım! Gidin de Yûsuf ve kardeşini iyice araştırın! Allâh’ın rahmetinden ümid kesmeyin! Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allâh’ın rahmetinden ümid kesmez!” (Yûsuf, 87)

HZ. YAKUB’UN (A.S.) MISIR AZİZİ’NE (OĞLU YUSUF’A) MEKTUBU

İşte bu minvâl üzere Yakub -aleyhisselâm- da ümîdini yitirmeyerek Mısır Azizi’ne, yâni Yûsuf’a oğullarıyla bir mektup gönderdi. Yakub -aleyhisselâm- o zamanlar oğlu Yûsuf’un Mısır Azizi olduğunu bilmiyordu. Mektupta şöyle diyordu:

“Bismillâhirrahmânirrahîm!

Halîlullâh İbrâhîm oğlu İshâk’ın oğlu İsrâîl Yakub’tan Mısır Azizi’ne:

Biz, başına birçok belâlar gelmiş bir sülâleyiz. Ceddim İbrâhîm, Nemrûd’un ateşiyile mübtelâ kılındı; sabretti. Allâh da onu selâmete ulaştırdı. Babam da başka iptilâlarla imtihan edildi; sabretti. Allâh ona da mükâfât verdi. Bana gelince, ben de oğlum Yûsuf’u kaybettim. O’nun ayrılığında ağlaya ağlaya gözlerim görmez oldu, belim büküldü. Yanında rehin tuttuğun oğlumla kendimi tesellî ediyordum. Onun hırsızlık ettiğini söylemişsin. Bizim neslimizden olan hırsızlık yapmaz. Biz hırsız doğurmuyuz. Onu bana iade edersen edersen, eğer etmezsen, sana öyle bir bedduâ ederim ki yedi batın evlâdına tesir eder!”

HZ. YUSUF’UN (A.S.) BABASINA YAZDIĞI CEVAP

Yûsuf -aleyhisselâm- bu mektubu alınca ağladı ve O da şu cevâbı yazdı:

“Bismillâhirrahmânirrahîm!

Mısır Azizi’nden, İsrâîl Yakub’a;

Ey yaşlı kimse! Mektubun geldi. Okudum ve muhtevâsını anladım. Orada sâlih babalarından bahsedip her birinin belâlara düçar olduklarını ve sabrettiklerini yazıyorsun. Onlar nasıl iptilâlara sabrettilerse, sen de öyle sabret! Vesselâm!”

Yakub -aleyhisselâm- bu cevâbı alınca:

“–Allâh’a yemin ederim ki bu bir melik mektubu değil, bir peygamber mektubudur. Ve bunu yazan, olsa olsa Yûsuf’tur.” diyerek oğullarını mes’elenin aslını öğrenmeleri için tekrar Mısır’a gönderdi. Oğulları da hemen yola çıktılar:

“Onlar Mısır’a varıp Yûsuf’un huzûruna girdiklerinde dediler ki:

«–Ey Azîz! Bizi de, çoluk çocuğumuzu da kıtlık bastı, biz bu sefer pek az bir meblâğ getirebildik. Lütfen bize tahsisâtımızı yine tam ölçek ver, ayrıca sadaka da ihsân eyle. Şüphesiz ki Allâh tasadduk edenleri fazlasıyla mükâfatlandırır.»

(Yûsuf) dedi ki:

«–Siz, câhilliğiniz döneminde Yûsuf ile kardeşine yaptığımız muâmeleyi elbette biliyorsunuz, değil mi?» (Yûsuf, 88-89)

Tefsîrlerde ifâde edildiğine göre, Hazret-i Yûsuf’u kuyuya atan kardeşleri, en küçük kardeşleri olan Bünyamin’e de dâimâ hakâret ve eziyet ederlerdi.

DASİTANİ BİR AF

“(Kardeşleri):

«–Yoksa sen, gerçekten Yûsuf musun?» dediler. O da:

«–(Evet) ben Yûsuf’um, bu da kardeşim!.. Allâh bize lutuflarda bulundu. Çünkü kim Allâh’tan korkar ve (belâlara katlanıp) sabrederse, şüphesiz Allâh güzel davrananların mükâfatını zâyî etmez!» dedi. (Kardeşleri) dediler ki:

«Allâh’a and olsun ki hakikaten Allâh Sen’i bize üstün kılmıştır. Gerçekten biz ise (size yaptıklarımızda) hatâ etmişiz.»

(Yûsuf) dedi ki:

«–Bugün size hiç başa kakma ve ayıplama yok; Allâh sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir.» (Yûsuf, 90-92)

Gömleğimi Babamın Gözlerine Sürün

Yûsuf -aleyhisselâm- kardeşlerine sabah-akşam ziyâfet veriyordu. Kardeşleri ise daha önce O’na yaptıklarını hatırlayarak onun bu izzet ü ikrâmı karşısında son derece mahcûb oluyorlardı. Hazret-i Yûsuf’a bir adam göndererek dediler ki:

«–Sen, bizi sabah-akşam ziyâfete dâvet ediyorsun! Fakat biz, sana karşı yaptıklarımızdan dolayı Sen’den utanıyoruz!»

Yûsuf -aleyhisselâm- da onlara şöyle cevap verdi:

«–Mısırlılar, şimdiye kadar bana hep ilk gördükleri gözlerle bakıyorlar ve «–Yirmi dirheme satılmış bir köleyi bu mertebeye yükselten Allâh’ı tenzîh ederiz!» diyorlardı. Şimdi ise sizin sâyenizde şeref kazandım. Çünkü benim, sizin kardeşiniz ve İbrâhîm -aleyhisselâm- gibi büyük bir peygamberin torunu olduğumu anladılar.»

Yûsuf -aleyhisselâm- bu sözlerini fahretmek için değil, kardeşlerinin gönlünü almak, onları rahatlatmak ve mahcûbiyetlerini hafifletmek için söylüyordu. Bu hâl, O’nun affedicilik ve kerem sıfatlarının enginliğini ortaya koymaktaydı.

Kardeşlerini böylesine engin bir merhametle affeden Hazret-i Yûsuf -aleyhisselâm-, babasının gözlerinin şifâ bulması için ona gömleğini gönderirken kardeşlerine şöyle dedi:

“Benim şu gömleğimi götürün de babamın yüzüne sürün! O artık rahatlıkla görmeye başlar. Sonra da bütün âilenizi bana getirin!” (Yûsuf, 93)

“Kâfile (gömleği götürmek üzere Mısır’dan) ayrılınca, babaları (yanındakilere):

«–Eğer bana bunamış demezseniz, inanın ki şimdi Yûsuf’un kokusunu alıyorum!» dedi. (Onlar da):

«–Vallâhi sen hâlâ eski şaşkınlığındasın!» dediler.” (Yûsuf, 94-95)

HZ. YAKUB’UN (A.S.) GÖZLERİNİN AÇILMASI

“(Fakat) müjdecî gelip de gömleği onun yüzüne koyar koymaz derhal eskisi gibi görmeye başladı.

(O zaman Yakub):

«–Ben size, sizin bilemeyeceğiniz şeyleri Allâh tarafından (vahiy ile) muhakkak biliyorum, demedim mi?» dedi.” (Yûsuf, 96)

Gömleği getiren bu müjdecî Yehûda idi. Onun:

«–Kanlı gömleği babama ben götürmüş ve onu kedere boğmuştum. Şimdi de bu gömleği yine ben götüreyim de sevincine sebep olayım!» diyerek Mısır’dan Kenan iline kadar büyük bir heyecan içinde, başaçık, yalınayak yürüdüğü rivâyet edilir.

Bu gömlek, İbrâhîm -aleyhisselâm- ateşe atılacağı zaman Cebrâîl -aleyhisselâm- tarafından cennetten getirilmiş olan gömlekti.

“(Oğulları) dediler ki:

«-Ey babamız! (Allâh'tan) bizim günahlarımızın affını dile! Çünkü biz gerçekten günahkâr olduk.»
(Yakub da):

«-Sizin için bir müddet sonra Rabbimden af dileyeceğim. Hakikaten çok bağışlayan ve çok merhamet eden ancak O'dur.» dedi.” (Yûsuf, 97-98)

Yakub -aleyhisselâm- «Sizin için bir müddet sonra istiğfâr edeceğim!» demek sûretiyle, önce mazlum tarafından affedilmeleri gerektiğine dikkat çekmiştir. Nitekim onlar için istiğfârı da, Hazret-i Yûsuf -aleyhisselâm- ile görüştükleri zamana kadar ertelemiştir.

Yakub -aleyhisselâm-'ın bu tavrını, duâ ve istiğfârı daha makbul olduğu bir vakte bıraktığı şeklinde îzâh edenler de bulunmaktadır.

Bir hadîs-i şerîfte şöyle buyrulur:

“Hazret-i Yakub, oğulları için istiğfâr etmeyi Cuma gecesine tehir etmiştir.” (Tirmizî, Deavât, 114) buyrulmaktadır.

VUSLAT VE GERÇEKLEŞEN RÜYA

Hazret-i Yûsuf'la beraber hükümdar ve bütün halk, Hazret-i Ya'kûb ve âile efrâdını karşılamaya çıkmışlar, saf tutmuşlardı. Karşı karşıya geldiklerinde Hazret-i Yakub, Hazret-i Yûsuf ve orada bulunanlar atlarından indiler ve iki peygamber birbirini hasretle kucakladı.

Allâh Teâlâ şöyle buyurur:

“(Hep beraber Mısır'a gidip) Yûsuf'un yanına girdikleri zaman O, ana ve babasını kucakladı. (Onları yanına aldı ve):

«-Allâh'ın irâdesi ile hepiniz emniyet içinde Mısır'a girin!» dedi.” (Yûsuf, 99)

Büyük mükâfâtlar, dâimâ büyük sabırların, musibetlerin ve iptilâların arkasından gelir.

Hazret-i Yakub -aleyhisselâm- bu kavuşmanın hemen ardından ellerini kaldırıp Allâh'a şükrederek şöyle duâ etti: “Allâh'ım! Yûsuf için feryâdlarımı, onun ayrılığından dolayı sabrımın azlığını ve oğullarımın kardeşlerine yaptıklarını mağfiret eyle!”

Hazret-i Yûsuf da büyük bir şükür ve hamd hâlindeydi:

“Anne ve babasını tahtının üstüne çıkartıp oturttu ve hepsi O'na kavuştukları için secdeye kapandılar.

(Yûsuf) dedi ki:

«-Ey babacığım! İşte bu, daha önce (gördüğüm) rüyânın tahakkukudur. Gerçekten Rabbim onu doğru çıkardı. Hakikaten Rabbim bana (çok şey) lutfetti. Çünkü beni zindandan çıkardı ve şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Şüphesiz ki Rabbim, dilediğine lutfedicidir. Şüphesiz ki O, çok iyi bilendir, hikmet sâhibidir.»” (Yûsuf, 100)

Hazret-i Yûsuf -aleyhisselâm-, Allâh'ın kendisine lutfettiği nîmetlerin kemâle erdiğini görünce, bu dünyânın karar kılınacak mekân olmadığını, burada bulunan her şeyin fânî olduğunu ve kemâlden sonra zevâlin geleceğini anlamıştı. Kendisine lutfedilen büyük nîmetleri zikrederek Rabbi'ne gücü nisbetinde şükür ve niyazda bulunmaya devâm etti:

“Ey Rabbim! Mülkten bana (nasîbimi) verdin ve bana (rüyâda görülen) hâdiselerin tâbirini de öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyâda da âhirette de benim sâhibimsin! Benim cânımı müslüman olarak al ve beni sâlihler zümresine ilhâk eyle!” (Yûsuf, 101)

Dikkat edilirse bu âyet-i kerîmelerde Yûsuf -aleyhisselâm-, bütün mü'minlere örnek teşkil edecek güzel davranışlar sergilemektedir. Canına kastederek kendisini kuyuya atan kardeşlerinden intikam alabilecek kuvvet ve iktidar sâhibi olduğu hâlde onlara gösterdiği âlicenâplık, nezâket, olgunluk ve müsâmaha, ahlâkî kemâlâtın zirvelerine işâret etmektedir. O, kölelikten sultanlığa yükselişini hep Allâh'ın lutfuna bağlamış ve nefesine en ufak bir pay dahî çıkarmamıştır. Kardeşleri tarafından şahsına karşı yapılan en kötü hareketi bile te'vîle gayret etmiş ve hatâyı şeytana nisbet ederek kusurlarını yüzlerine vurmamıştır. Sonunda Cenâb-ı Hakk'a yaptığı ilticâsı da O'nun Allâh Teâlâ ile nasıl bir maiyyet içerisinde bulunduğunu ve dâimâ “son nefes” endişesi taşıdığını göstermektedir. Tasavvufun en esaslı düsturlarından biri olan “sâlihlerle beraber olma” hassâsiyetinin en bâriz bir misâlini Yûsuf -aleyhisselâm-'ın bu duâsında görmekteyiz.

HZ. YAKUB'UN (A.S.) VEFATI VE DEFNEDİLMESİ

Rivâyete göre, Hazret-i Yakub -aleyhisselâm- Mısır'da oğlu Yûsuf -aleyhisselâm-'ın yanında yirmidört sene kaldıktan sonra vefât etti. Vasiyeti üzerine nâşî, Şam'da defnedilmiş bulunan babası İshâk -aleyhisselâm-'ın yanına gömüldü.

Dipnotlar:

[1] Bkz. Buhârî, Deavât, 1. [2] Allâh Teâlâ Yahyâ ve İsa -aleyhisselâm-'a vahyi bülûğ çağlarından itibâren göndermiştir. Bunun gibi bazı kullarını önceden hazırlayıp dilediği vakit kendilerine nübüvvet kapılarını açmıştır. Allâh -celle celâlühû- bazı kullarına da, daha küçük yaşlarındaiken velâyet kapısını açar. Velîlerden Sehl bin

Abdullâh et-Tüsterî bunlardandır. Bu da gösteriyor ki velâyet ve nübüvvet için bülûğ çağına veya kırk yaşına gelme şartı yoktur. Ancak enbiyânın ekserisine sünnetullâh icâbı kemâl devresi olan kırk yaşından sonra nübüvvet verilmiştir. Böylece tebliğ vazifesi umûmiyetle kırk yaşından sonra başlamıştır. [3] Cenâb-ı Hak, zaman ve mekândan münezzehtir. Bu yüzden hâdis-i şerîfteki “dünyâ semâsına iner” beyânı müteşâbihâtтан kabul edilmiş ve insanlara keyfiyeti meçhûl bir şekilde mânen yaklaşmayı ifâde sadedinde olduğu bildirilmiştir.

Kaynak: Osman Nuri Topbaş, Nebiler Silsilesi 2, Erkam Yayınları

Yorum

Epik hikâyelerde olaylarda abartı açık ve nettir.

GÖÇ: Yaşamında yaşadığı yer, Mısır boyutları gündeme gelmektedir.

Yusuf_ Wikipedia⁸

Yusuf (**Arapça:** يوسف *Yūsuf*), **Yosef** (**İbranice:** יוסף, **romanize:** *Yôsēp̄*, **lit.** "Artırmak")^[1] veya **Batıdaki** ismiyle **Joseph** (**Grekçe:** Ἰωσήφ, *Iōsēph*),^[2] **Yakup**'un oğlu olan **İbrani** din büyüğü ve atasıydı. **Tevrat**'a göre **İsrailoğulları**'nı meydana getiren on iki boydan birinin başıdır.^[3] **Kur'an** da adı geçen yirmi beş peygamberden birisidir.

Yahudi kutsal kitabı **Tevrat**'a göre Yakup tarafından Yusuf'a rengarenk bir **kaftan** hediye edilmiş. Yusuf'a **Yehova** (**İsrailoğulları**'nın Tanrı'ya atıfta bulunmak için söylenen isim) tarafından rüyaları yorumlama yeteneği vurgulanmıştır. Onu kıskanan abileri tarafından önce kuyuya atılmış bir kervan geçerken Yusuf'u bulup, sonra da **Mısırlılara** köle olarak satılmıştır. İslamiyetteki Yusuf anlatıları **Yahudilikle** benzerlik gösterirken, **Hristiyanlıktaki** Yusuf anlatıları Yahudilikle birebir aynıdır. **Tanah**'taki (Hristiyanların **Eski Ahit**'i) **Yaratılış Kitabı**'yla, Kur'an'da **Yusuf Suresi**'nde yaşamı anlatılır.

Kur'an'da Yusuf tüccarlar tarafından bulunarak kuyudan çıkarılır ve Mısır'a götürülerek ve birkaç **dirheme** asillere satılır. (Yusuf:20) Bu ifadeler **anakroniktik** ifadeler olarak değerlendirilir. Çünkü dirhem Yunan kökenli Drahmiden türetilen ve İslam'ın çıkış yıllarında da **Sasanilerce** kullanılan bir para birimidir. Yusuf döneminde mısırdaki resmi olarak kullanılan bir para yok.^[4]

Yorum

Kardeşleri tarafından kuyuya atılması ve Mısır yönetici olmasına karşın, kin beslememesi, onları koruyup gözetmesi, mahcup olmaları, af dilemeleri ile bir örnek olgu oluşmuştur.

<https://www.neoldu.com/yusuf/>^[1]

z. Yusuf'un Hayat Hikayesi (Kissası)

Yakup Peygamber'in ehemmiyetle ve üzerine titreyerek büyüttüğü Hz. Yusuf, kardeşleri tarafından çok kıskanılırmış. Hz. Yusuf'un 11 kardeşinden 10'u karar alarak bir yolculuk sırasında onu kuyuya atarlar. Eve geldiklerinde ise Yakup peygambere Yusuf'un öldüğünü söylerler. Olaylara inanmayan Yakup peygamber yıllarca Yusuf'un arkasından ağlayacak ve hatta bu sebeple gözlerini dahi kaybedecektir. Yusuf a.s ise atıldığı kuyunun içerisindeyken tüccarlar tarafından bulunarak Mısır'a köle olarak satılır. Burada Mısır'ın en güçlü adamlarından birinin evinde köle olan Yusuf güzelliği ile evin hanımı Züleyha'nın dikkatini çekmiştir. Güzelliği kadar iffetiyle de bilinen Yusuf peygamber Züleyha'nın tüm oyunlarına rağmen ona dokunmaz. Züleyha, Yusuf (a.s)'a kendisi ile beraber olması için teklifte bulunmuş ancak Yusuf (a.s) bu teklifi reddetmiştir. Züleyha bunun üzerine Yusuf (a.s)'a iftira atmış ve kendisine saldırdığını söyleyerek Yusuf Peygamberi hapse attirmiştir. Bu olayda Yusuf (a.s)'ın suçsuzluğu Allah tarafından bir mucize ile gösterilse de Yusuf peygamber zindana girmekten kurtulamamıştır.

Hz. Yusuf'un Zindan ve Mısır Hayatı

Hz. Yusuf bir süre Zindan'da kaldıktan sonra yeni Kral'ın emri ile çıkarılmıştır. Bu olay ise şöyle olmuştur; Hz. Yusuf zindan günlerinde Allah'ın ona verdiği ilim ile arkadaşlarının rüyalarını yorumlamış. Bir gün yeni kral bir rüya görür ve ülkedeki kimse bu rüyayı yorumlayamaz. Bunun üzerine bir zamanlar Hz. Yusuf ile zindanda olan bir adam Kral'a Yusuf'dan bahseder. Hz. Yusuf Kral'ın rüyasını doğru bir şekilde yorumlayarak hem zindandan kurtulur hem de Mısır devletinde görev alır. Mısır Kralı ile aralarında çok sıkı bir dostluk başlayan Hz. Yusuf onu ve eşrafını Allah'ın dinine davet eder. Yusuf'un inandığı Tanrıya inanan Kral putlara vetapınağa karşı savaş açar. Bu şekilde Mısır'da tek tanrıcılık inancı yayılmaya başlar.

Hz. Yusuf'un Kardeşleri ile Görüşmesi

Kral'ın rüyasına göre yedi yıllık bolluğun ardından gelecek olan yedi yıllık kuraklık başlamış ve birikim yapmayanlar yavaş yavaş muhtaç hale gelmiştir. Bu sırada Mısır maliyesinin başında olan Hz. Yusuf tüm

önlemleri alarak halkın refahını sağlamıştır. Bu zorlu günlerde sıkıntı çeken Kenan halkı da Mısır'dan yardım alabilmek için Yakup peygamberin oğullarını görevlendirmişlerdir. Bir zamanlar Yusuf'u kuyuya atan 10 kardeş ve Bünyamin Mısır'a gelerek öldüğünü düşündükleri kardeşleri Yusuf'tan yardım isterler. Kardeşlerini tanıyan Yusuf onlara kin gütmeyi ve yardımcı olur. Bir dahaki sefere ise babalarını da getirmelerini emreder. Ancak yıllardır göz yaş dökken Yakup peygamber hem yaşlanmış hemde göremez olmuştur. İlk olarak kardeşi Bünyamin'e kim olduğunu söyleyen Hz. Yusuf sonrasında kardeşlerine de kendini tanıtmıştır. Son olarak yıllardır hasretini çektiği babasına da kavuşmuştur.

Hz. Yusuf ve Mucizeleri ile İlgili Ayetler

Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde Yusuf peygamberden bahsedilir. Allah tarafından yüksek bir akıl ile donatılan Hz Yusuf kavmine ve inanmayanlara yine Allah'ın izniyle birçok mucize göstermiştir. Bu mucizeler Yusuf suresinin ayetleriyle de sabittir. İşte Yusuf suresi 17,18,19,20 ve 21. ayetlerin mealleri...

Yusuf Suresi 17. Ayet

"Ey babamız! Biz yarış için uzaklaşmış, Yusuf'u da eşyamızın yanında bırakmıştık; onu kurt yemiştir! Ama biz doğru söyleyen kimseler olsak da sen bize inanmazsın" dediler.

Yusuf Suresi 18. Ayet

Gömleğinin üstünde uydurma bir kan izi de gösterdiler. Ya'küb, "Hayır! Nefsiniz sizi kötü bir iş yapmaya sürüklemiş; artık (bana düşen) güzelce sabretmektir. Anlattığınız şeyler karşısında, (bana) yardım edecek olan ise ancak Allah'tır" dedi.

Yusuf Suresi 19. Ayet

Derken bir kervan geldi, sucularını gönderdiler, adam kovasını kuyuya saldı; "Müjde! İşte bir oğlan çocuğu!" diye bağırdı. Onu alıp bir ticaret malı olarak sakladılar. Allah onların yaptıklarını çok iyi biliyordu.

Yusuf Suresi 20. Ayet

(Mısır'da) onu yok pahasına, birkaç dirheme sattılar. Zaten ona pek değer vermemişlerdi.

Yusuf Suresi 21. Ayet

Onu satın alan Mısırlı adam karısına, "Ona değer ver ve güzel bak! Umulur ki bize faydası olur veya onu evlât ediniriz" dedi. İşte böylece Yusuf'a orada bir yer sağladık ve bunu olayların yorumunu ona öğretilim diye de yaptık. Allah, emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

Yorum

Eğitilmiş bir kişinin yönetici olması sorun olmamalı iken, farklı toplum olması açısından mucize gibi görüldüğü anlaşılmaktadır.

GÖÇ: Yaşadığı yerden Mısır'a yönetici olması gözlenmektedir.

Ayyub_ Wikipedia⁸

Eyüp (Arapça: أَيُّوب, *Ayyūb*) veya **Eyob** (İbranice: עֵיבָ; **Grekçe:** Ἰώβ, *Iób*), **İshak**'ın soyundan gelen ve **Kitâb-ı Mukaddes**'teki **Eyüp kitabının** merkez figürü olan **Yahudi** din büyüğü. Kitâb-ı Mukaddes'te, hastalık ve problemlere karşı **sabretmeyi** gösteren örnek bir kişidir.

Etimoloji

İbranicede *Eyob* (עֵיבָ, *ʿIyyōḇ*) olarak geçen isim, **Septuaginta**'da *Iob* şeklini almıştır. **Martin Luther** tarafından yapılan Kitâb-ı Mukaddes çevirisinde İbranicedeki **Alef** harfinin telaffuzunu korumak isteyen Luther, ismi Hiob olarak çevirmiştir. Türkçeye muhtemelen daha sonraları Arapçadan *Eyüp* olarak geçmiştir. *Eyüp* isminin kendisi tanrının yardımını arayan bir sorudur. Anlamı aşağı yukarı (İlahi) Baba nerede? şeklinde çevrilebilir. Öte yandan gerek İbranicede gerekse Arapçada isim birtakım kelimelerle yakın ilişki içerisindedir. İbranicede "'öyeb" düşman" anlamına gelir ve tanrı tarafından düşman edilen şeklinde de yorumlanabilir, Arapçada ise "awab" kelimesi ile ilişkilendirilen Eyüp ismi bu karakteri büyük bir tövbecar olarak öne çıkarmaktadır.^[1]

Mitolojide Eyüp

Muazzez İlmiye Çığ Eyüp kıssasının **Tanah**'tan bin yıl önce yazılmış olan 6 adet **Sümer** tabletinde hikâyesi anlatılan bir mitolojik figürden esinlenilerek yazıldığını ifade etmiştir.^[2] Tabletlerden ikisinin İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde (NI. 4587), diğer dördünün de ABD'de, Philadelphia Üniversitesi Müzesi'nin Nippur Koleksiyonu bölümünde bulunduğu kaydedilmiştir.^[3]

Yorum

Sümer veya tüm kendi yaşamımızda da peygamber davranışlarında olan kişiler buluruz.

Bazılarına da Eyüp sabrı olan kişi deriz.

<https://www.posta.com.tr/ramazan/dini-bilgiler/eyup> ¹²

HZ. EYÜP'ÜN HAYATI VE HİKAYESİ

Hz. Eyüp'ün İys'in neslinden gelen bir peygamber olduğunu söylemek mümkündür. Şam taraflarında yaşadığı ve peygamberlik yaptığı dönemde kendisine iman eden çok az sayıda kişi olduğunu söylemek de mümkün olmaktadır. Hazreti Eyyub (a.s.)'ın dedesi İshak (a.s.)'dır. Dedesi, Hz. Eyüp için çok evlat, çok mal ve çok mülkü olması için dua etmiştir. Allah'ın ise bu duayı kabul etmesi ile Hz. Eyüp (a.s.) çok malı ve çok evladı olan bir kişi olmuştur.

Her zaman için Hz. Eyüp (a.s.) sofrasında yetimlere, dullara ve fakirlere de yer verirdi. Allah'ın kendisine verdiği nimetleri ise her zaman ihtiyaç sahipleri ile paylaştığını söylemek mümkündür. Hz. Eyüp (a.s.) yaşamının başlarında oldukça zengin ve varlıklı biriyken sonralarda yaşamının ortasında fakir birisi olmuştur. Hiç bir zaman ise Allah'ın yolundan ayrılmamıştır. Peygamberliğin gereklerini her zaman yapmış ve insanları Allah'a iman ve ibadet etmeye çağırmıştır.

Hz. Eyüp (a.s.) tüm koyunları telef olmuştur. Ancak kendisine tüm mal varlığını verenin Allah olduğunu ve geri alanında Allah olduğunu söylemiştir. Hiçbir zaman şikayet etmeden şükretmiştir. Depremde oğlu göçük altında kalarak hayatını kaybetmiştir. Hz. Eyüp (a.s.) isyan etmemiş ve Allah'a teslimiyetini göstermiştir.

Hz. Eyüp (a.s.) bedeninde bir rahatsızlık oluşmuştur. Bu hastalık sonucunda ise vücudunda kurtçuk ve kötü kokular oluşmuştur. Sonrasında ise çevresinde kimse kalmamıştır. Yedi sene Eyyub (a.s.) sıkıntılar içinde kalmış ancak hiç şikayet etmemiş, her zaman şükretmiştir. En son hastalığının dilini ve kalbini etkilemesi üzerine ibadet edememekten korktuğu için Allah'tan şifa istemiş ve şifasını bulmuştur.

Yorum

Şikayet yerine şükretmesi ile tanınmaktadır.

GÖÇ: Şam yakınlarında yaşamış, birçok kişiye sabırla yardım etmiştir.

Shu'ayb_Wikipedia⁸

Şuayb, (**Arapça:** شعيب, **romanize:** Shu'ayb **Türkçe:** Doğru yolu gösteren), **Tanah**'taki **Yitro** olduğu sanılan **Yahudi** din büyüğüdü. **Yahudilik** ve **Hristiyanlık**'ta **aziz**, İslam'da ise bir **peygamber** olduğuna inanılır.

Hayatı

Tevrat'a Göre

Şuayb ayrıca Tevrat'ta önemli bir yere sahiptir. **Musa**'nın kayınpederidir ve **Tevrat**'ta geçen **Yitro** ile aynı kişidir. **Tevrat**'a göre ahlaki değer yargıları zayıf bir şehir olan Medyen'de **Yitro** önceleri putperest inanca sahipken daha sonra tek tanrı inancına dönmüştür ve peygamber olmuştur. Peygamber olması ile Midyan şehrindeki putperestlerce dışlanmıştı. Şuayb yaşadığı süre boyunca damadı **Musa**'ya her zaman destek olmuş, birçok tavsiyelerde bulunmuş ve Musa da ona karşı saygıda kusur etmemiş ve tavsiyelerinin çoğuna uymuştur. Tevrat'ta Yitro'ya olan saygı ifadesi olarak **Tevrat**'ın 54 alt bölümünden birine Yitro adı verilmiştir.

Yitro'nun kızı olan **Sippora**'dan Musa'nın iki oğlu olmuş, Musa bunlara **Gerşom** ve **Eliezer** adlarını vermiştir. Musa, firavuna halkını salması için gitmeden evvel karısı ve iki çocuğunu Yitro'ya bırakmıştır. Yitro, kızı ve torunları daha sonra Mısır çıkışında çölde Musa'ya katılmıştır. **Urfa**'ya bağlı **Harran** yakınlarında bulunan **Şuayb Şehri**, yerel inanca göre Şuayb'in yaşayıp vefat ettiği yerdir.

Dini kaynaklarda Şuayb

Kur'an'a göre **Medyen** halkının peygamberi olan Şuayb, **İbrahim**'in soyundandı. **Musa** Mısır'dan kaçtıktan sonra geldiği Medyen ülkesinde Şuayb'in kızıyla evlendi. Şuayb Medyenlilere Allah'ın birliğine inanmalarını, ölçü ve tartıda dürüst olmalarını ve münafıklıktan uzak durmalarını bildirdi. Onlar bu öğütlere uymayınca Allah tarafından lanetlendiler, deprem ve ateş yağmuruyla yok edildiler. (**A'raf Suresi:** 85, **Hûd Suresi:** 84, **Şu'arâ Suresi:** 186)

Medyen halkı **Tevrat**'ta **Midianlılar** adıyla anılan kavimdir. Bugünkü **Suriye**'nin güneyi ile **Ürdün** ve **Hicaz**'ın kuzeyine denk gelen alanda oturdular. Tevrat'a göre Musa Mısır'dan kaçtığında Midianlılara sığınarak 40 yıl onların arasında yaşadı. Baş rahipleri Yitro'nun kızıyla evlendi. **İsrailoğulları**, Musa Peygamber önderliğinde Mısır'dan ayrıldıklarında da Midianlılardan yardım gördüler. Ancak daha sonra Midianlılar onlara düşman olup Allah'ın gazabına uğradılar. Tüm şehirleri ateşle yok edildi. Tevrat Midian halkının İbrahim soyundan olduğunu belirtir.

Medyenliler'in **Asur** ve **Hitit** kaynaklarında adı geçen ve **Harran** yöresinde yerleşik oldukları anlaşılan **Mitanniler** olup olmadığı açık değildir.

Yorum

Öğütleri her zaman kulağımıza küpe olmalıdır.

<https://www.neoldu.com/suayb/11>

Hz. Şuayb'ın Hayatı

Hz. Şuayb zamanında Hicaz ve Filistin arasında kalan yer Medyen olarak geçmekteydi. Kervanların geçtiği bir yer olduğu için halkı çok zengindi. Kızıldeniz'e yakın olan yerin adı ise Eyke ülkesiydi. Hicaz yarım adasının en zengin şehirleri olarak bilinirdi. Bu ülkede yaşayan insanlar zenginliklerini hile ile elde etmişlerdi. Gelen kervanları soyup insanların haklarını gasp ediyorlardı. Karşı koyanları öldürüyorlardı. Halk dürüst değildi ve sürekli hırsızlık, adam öldürme gibi olaylar olurdu. Burada halk putlara tapmaktaydı. Hz. Şuayb bu halka Allah'a iman etmeleri, hırsızlık yapmamaları, adam öldürmemeleri için çağrıda bulunmak için gönderilmiştir.

Halk ise Hz. Şuayb'ın anlattıkları ile dalga geçiyor ve onu ciddiye almıyorlardı. Hz. Şuayb bu halkı bıkmadan doğru yola davet etmiştir. Hz. Şuayb kendisini dinleyen bir kısım halk ile beraber Medyen'i terk etti ve ondan sonra meydana gelen zelzelede hiç bir canlı sağ kalmadı. Eyke ülkesi içinde çalışmış ve halkı doğru yola çağırıştır. Kendisine inanan kişiler ile ülkeyi terk etmiş ve ülkede kalan kişiler bunaltıcı bir sığağa maruz kalmışlardır. Bulutlardan yağın ateş altında helak olmuşlardır.

Hz. Şuayb'ın Mucizeleri

Hz. Şuayb halkı doğru yola davet etmek için çok çalışmıştır. Bu süreçte insanları inandırmak için kendisine Allah tarafından bazı özellikler bahşedilmiştir. Dua etmiş ve koyunlardan doğan siyah kuzular beyaz olmuştur. Dağa çıkmak istediği zaman dağ eğilir ve onun çıkmasına yardım ederdi. Ettiği dua sonrası taşlar toprak olmuştur. Ülkede bulunan taşlar etrafında dönmüş ve o taşlar bakır olmuştur. Bu şekilde halkı dürüst ve doğru bir şekilde ticaret yapmaya davet etmiştir. Ettiği dua ile kum tepeleri yerinden oynamıştır. Tüm bu mucizelere rağmen halk inanmamış ve kendi sonlarını kendileri hazırlamıştır.

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Şuayb'ın Adı Geçen Ayetler

1. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (yollamıştı). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki size Rabbinizden apaçık bir mucize geldi. Ölçü ve tartıyı tam tutun. İnsanların eşyalarını (değerini düşürerek) eksiltmeyin. (Allah) yeryüzünü düzenledikten sonra orada bozgunculuk yapmayın. Şayet inanmışsanız bu sizin için en hayırlı olandır." (7/A'râf 85)
2. "(Allah'ın yolunun) çarpık/eğri olmasını isteyerek ve O'na iman edenleri Allah'ın yolundan alıkoymak için tehditler savurarak her yolun başına oturmayın. Hatırlayın! Siz az iken sizi çoğalttı. Bozguncuların akıbetinin nasıl olduğuna bir bakın." (7/A'râf 86)
3. "İçinizden bir topluluk benim kendisiyle gönderildiğime iman etmiş ve bir taife de iman etmemişse, Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır." (7/A'râf 87)
4. Kavminden ileri gelen müstekbirler demişlerdi ki: "Ey Şuayb! Seni ve seninle beraber iman edenleri kesinlikle yurdumuzdan çıkarıp süreceğiz. Ya da kesinlikle dinimize geri dönersiniz." Demişti ki: "İstemesek de mi?" (7/A'râf 88)
5. Şirk toplumları ve onları sömüren şirk baronları, muvahhidleri: "Ya sev ya terk et!" diyerek tehdit etmişlerdir. Ya onların üzerinde olduğu batıla razı olup seversiniz ya da zor kullanarak yerinizi yurdunuzu terk etmenizi sağlarlar. Tüm şirk toplumlarının muvahhidleri aynı söylemlerle tehdit ettiklerine dair bk. **14/İbrahim, 13**
6. "Bizi ondan kurtardıktan sonra sizin dininize dönersek, Allah'a yalan yere iftira etmiş oluruz. Rabbiniz olan Allah'ın dilemesi dışında bizim ona dönmemiz mümkün değildir. Rabbiniz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır ve biz yalnızca Allah'a tevekkül ettik. Rabbiniz! Bizimle kavmimiz arasında hakla hükmet. Sen, hükmedenlerin en hayırlısısın." (7/A'râf 89)
7. Kavminin önde gelen kâfirleri demişti ki: "Andolsun ki Şuayb'a uyarırsanız kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olursunuz." (7/A'râf 90)
8. (Bunun üzerine) onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı. Öz yurtlarında diz üstü çöküp kaldılar. (7/A'râf 91)
9. Şuayb'ı yalanlayanlar (var ya); sanki orada zenginlik içinde hiç yaşamamışlar gibi... Şuayb'ı yalanlayanlar (var ya); asıl hüsrana uğrayanlar onlar oldular. (7/A'râf 92)
10. Onlardan yüz çevirmiş ve demişti ki: "Ey kavmim! Andolsun ki, size Rabbinin mesajlarını ilettim ve size nasihat ettim. Kâfir bir toplum için nasıl üzülebilirim ki?" (7/A'râf 93)
11. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (göndermiştik). Demişti ki: "Ey Kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin. Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) bir ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. (Buna ihtiyacınız yok.) Ben sizi hayır/zenginlik içinde görüyorum. Ve ben, sizin için çepeçevre kuşatan günün azabından korkuyorum." (11/Hûd 84)

12. “Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle kullanın. İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın.” (11/Hûd 85)
13. “Şayet müminseniz, Allah’ın (lütfettiği helal kazanç) bakiyesi, sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde koruyucu değilim.” (11/Hûd 86)
14. Demişlerdi ki: “Ey Şuayb! Atalarımızın ibadet ettiği (putları) ve mallarımızda dilediğimiz gibi tasarruf etmeyi bırakmayı, namazın mı sana emrediyor? Şüphesiz ki sen, yumuşak huylu ve olgun/aklı başında bir adamsın.” (11/Hûd 87)
15. Müşrikler Allah’a (cc) inanmakla beraber, laik olmaları nedeniyle Allah’ın (cc) dünya işlerine karışmasını istemezler. Örf ve âdetlere, malların nasıl kazanılacağına ve nereye harcanacağına insanların karar vermesini isterler. Borsaya, bankaya, ekonomiye müdahale eden bir Allah’ı (cc) garipseler. İbadetler ise kişiyle Rabbi arasında olan tamamen vicdani bir konudur. İbadetler kamusal alana taşınmamalı, sosyal hayat içinde belirleyici durumda olmamalıdır. Peygamberlerin daveti ise; Allah’ın (cc) göklerin ve yerin sahibi olduğu, mutlak otoritenin Allah’a (cc) ait olduğu ve Allah’ın (cc) hayatın her alanına yasalarıyla müdahale ettiği esasına dayalıdır. (bk. 6/En’âm, 3)
16. Demişti ki: “Ey kavmim! Görüşünüz nedir? (Söylesenize!) Şayet ben, Rabbinden bir belge/delil üzereysen ve beni kendi tarafından güzel bir rızıkla mükâfatlandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim uymayarak) size muhalefet etmek istemiyorum. Tek amacım, gücüm yettiğince ıslah etmektir. Benim başarıım, ancak Allah’ın izniyledir. Ben, O’na tevekkül ettim ve yalnızca O’na yönelirim.” (11/Hûd 88)
17. “Ey kavmim! Benimle yollarınızı ayırmış olmanız, Nuh Kavmi’nin, Hud Kavmi’nin ya da Salih Kavmi’nin başlarına gelenin bir benzerini sizin başınıza getirmesin. Ayrıca Lut’un kavmi de sizden uzak değildir.” (11/Hûd 89)
18. “Rabbinizden bağışlanma dileyip sonra da O’na tevbe edin. Şüphesiz ki benim Rabbinim, (kullarına karşı merhametli olan) Rahîm, (kullarını seven, kulları tarafından sevilen, kalplerde sevgi yaratan) Vedûd’dur.” (11/Hûd 90)
19. Demişlerdi ki: “Ey Şuayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Gerçekten seni aramızda zayıf görüyoruz. Şayet (koruyup kollayan) aşiretin olmasa, seni taşlardık. (Kaldı ki) sen bizim için değerli biri de değilsin.” (11/Hûd 91)
20. Demişti ki: “Ey kavmim! Benim aşiretim Allah’tan daha mı güçlü ve üstündür ki, (beni asıl koruyup kollayan Rabbinimi) arkana atıp unuttunuz. Şüphesiz ki Rabbinim, yaptıklarınızı (çepeçevre kuşatan) Muhit’tir. (11/Hûd 92)
21. “Ey kavmim! Elinizden geleni yapın, hiç şüphesiz ki ben de elimden geleni yapacağım. Pek yakında alçaltıp rezil eden azabın kime geldiğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Siz gözetleyin (bakalım). Ben de sizinle beraber gözetleyiciyim.” (11/Hûd 93)
22. (Helaka dair) emrimiz gelince, Şuayb’ı ve beraberindeki müminleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. O zalimleri ise (kulakları sağır eden, beyinleri patlatan) bir çılgılık yakalayiverdi. Öz yurtlarında diz üstü çöktüp kaldılar. (11/Hûd 94)
23. Sanki orada, zenginlik içinde yaşamamışlar gibi... Dikkat edin! Semud (Allah’ın rahmetinden) nasıl uzak tutulduysa, Medyen halkı da öyle uzaklaştırıldı. (11/Hûd 95)
24. Eyke halkı, gönderilen resûlleri yalanladı. (26/Şuarâ 176)
25. Hani Şuayb onlara demişti ki: “(Allah’tan) korkup sakınmaz mısınız?” (26/Şuarâ 177)
26. “Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir resûlüm.” (26/Şuarâ 178)
27. “(O hâlde) Allah’tan korkup sakının ve bana itaat edin.” (26/Şuarâ 179)
28. “Sizden (davetim karşılığında) hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim âlemlerin Rabbi olan (Allah)’a aittir.” (26/Şuarâ 180)
29. “Ölçüyü tam/eksiksiz tutun. Eksilterek (insanları zarara uğratanlardan) olmayın.” (26/Şuarâ 181)
30. “Dosdoğru bir terazi ile tartın.” (26/Şuarâ 182)
31. “İnsanların eşyalarını eksiltmeyin! Yeryüzünde bozgunculuk yaparak, karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın.” (26/Şuarâ 183)
32. “Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkup, sakının.” (26/Şuarâ 184)
33. Demişlerdi ki: “Sen ancak büyülenenlendensin.” (26/Şuarâ 185)
34. “Sen yalnızca bizim gibi bir insansın. Senin kesinlikle yalancılardan olduğunu düşünüyoruz.” (26/Şuarâ 186)
35. “Şayet doğru söylüyorsan, gökten bir parçayı üzerimize düşür.” (26/Şuarâ 187)
36. Demişti ki: “Rabbim yapmakta olduklarınızı en iyi bilendir.” (26/Şuarâ 188)
37. Onu yalanladılar. Onları gölgeli günün azabı yakaladı. Şüphesiz ki o, büyük bir günün azabıydı. (26/Şuarâ 189)

38. Şüphesiz ki bunda (Allah'ın dostlarına yardım edip düşmanları helak edeceğine dair) ayet vardır. Onların çoğu mümin değildir. (26/Şuarâ 190)
39. Şüphesiz ki senin Rabbin, (evet) O, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz, (kullarına karşı merhametli olan) Er-Rahîm'dir. (26/Şuarâ 191)
40. Medyen'e kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin! Ahiret Günü (Allah'tan sevap almayı) umun. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık/düzensizlik/taşkınlık çıkarmayın." (29/Ankebût 36)
41. Onu yalanladılar. (Bunun üzerine) onları korkunç bir sarsıntı tuttu ve öz yurtlarında dizleri üstüne çöküp kaldılar. (29/Ankebût 37)

Yorum

Kervanlar akşam durunca, onlara belirli felsefi konuşmalar yapıldığı, bir ay süre ile bir nevi eğitim, sertifikasyon yapıldığı gözlenmektedir.

GÖÇ: Kervanların geçtiği bir yerde yaşamıştır. Depremden önce şehri terk etmiştir. Birçok yaklaşımı Kuran'da da yer almaktadır.

Musa_Wikipedia⁸

Musa (İbranice: מֹשֶׁה, *ISO 259-3: Mošeh*, *Modern: Mōš'eh*),^[not 1] Hristiyanlık, İslam ve Bahâilik gibi İbrahîmî dinlerde önemli bir peygamber, Yahudilikte ise en büyük peygamber^{[2][3]} kabul edilen İbrani din büyüğüdür. İsrail'in on iki oğlundan biri olan Levi'nin soyundan geldiğine inanılır. Tanah'taki anlatımlara göre İsrailoğulları'nın önderi ve kanun koyucusu olan Musa, Tanah'ın ilk beş kitabının birleşimi olan Tevrat'ın *gökten indiricisi* olarak atfedilir.^[4]

Rabbânî Yahudilik Musa'nın MÖ 1391–1271 aralığında yaşadığını, tarihçi Hieronymus MÖ 1592, James Ussher [en] ise MÖ 1571 aralığında yaşadığını iddia etmektedir.^{[5][not 2]} Bilim dünyasının ortak fikir birliği Musa benzeri bir figürün yaşamış olma olasılığı göz önünde bulundururken, daha çok efsanevi bir figür olduğu yönündedir.^{[6][7][8][9][10]} Çıkış Kitabı'na göre Musa, halkının, yani köleleştirilmiş bir azınlık halk olan İsrailoğullarının nüfuslarının arttığı ve bu nedenle Firavun'un, İsrailoğullarının Mısır'ın düşmanları ile iş birliği kuracağı endişesini duyduğu bir dönemde doğdu.^[11] Firavun, İsrailoğullarının nüfusunu azaltmak için tüm yeni doğan İbrani erkek çocuklarının öldürülmesini emrettiğinde, Musa'nın annesi Yohebed onu gizlice sakladı.

Firavun'un kızı Bithia [en]'nin, Nil Nehri'nin yakınlarında bulunurken bebek olan Musa'yı bulması ve onu büyütme istemesiyle Musa, firavun kraliyet ailesiyle birlikte büyüdü. Bir gün Musa, Mısırlı bir köle efendisinin bir İbrani'yi dövdüğünü gördü ve kimse olmadığını anlayınca yetkilerini kullanarak köle efendisini öldürttüüp kuma gizlettirdi. Ertesi gün iki İbrani'nin kavga ettiğini gördü ve haksız olana, "Niçin kardeşini dövüyorsun?" diye sordu. İbrani, "Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı? Mısırlıyı öldürttüğün gibi beni de mi öldürtmek istiyorsun?" dedi. Musa korkuya kapılarak, "Bu iş ortaya çıkmış!" diye düşündü ve orada uzaklaşarak Medyen'a gitti.^[12] Orada, Horeb Dağı [en]'nda, yanan bir çalının ardında görünen Rab'bin Meleği [en] ile karşılaştı ve onunla konuştu.^[13]

YHVH, İsrailoğulları ve Firavun arasında barış yapmak için Musa'yı Mısır'a geri gönderdi. Lisanı daha düzgün olduğunu ve kendisini doğrulamasını sağlaması için^[14] Musa'nın ağabeyi Harun'un da Musa'ya eşlik etmesini emretti.^[15] On Bela'dan sonra Musa halkını, İsrailoğullarının Mısır'dan Çıktıkları yerin ötesine götürdü. Ardından Musa'nın On Emir'i aldığı Sina Dağı'na yerleştiler. Yaklaşık kırk yıl bu topraklarda yaşadıkten sonra Musa, Nibu Dağı'nda, Vadedilmiş Topraklar üzerinde yaşamını yitirdi.

Yorum

Hz. Musa konusuna ayrıca geniş değinilecektir.

GÖÇ: Halkını Firavundan kurtarıp, ayrı yere yerleştirmiştir.

Harun_Wikipedia⁸

İbrahîmî dinlere göre **Harun**^[not 1] (/ˈærən/ or /ˈɛrən/; İbranice: אַהֲרֹן *'Ahārōn*)^[3] bir peygamber, baş rahip ve Musa'nın ağabeyiydi.^{[4][5][6][7][8][9]} Harun ve kardeşi Musa hakkındaki bilgiler, yalnızca İncil ve Kur'an gibi dini metinlerden elde edilmektedir.

Yorum

Harun, Musa ile anılması daha yerinde olacaktır.

<https://www.hurriyet.com.tr/ramazan-ozel/hz-harun-9>

Hazreti Harun (A.S) Hayatı (kıssası)

Hz. Harun (A.S), İsrailoğulları peygamberlerindedir. Mısır'da yaşamıştır. İsrailoğulları ve diğer insanlar, Hz. Harun (A.S)'ın yolunu takip etmişlerdir. Bir gün Hz. Musa şöyle dua eder :

" Rabbim, beni yalanlamalarından korkuyorum, kalbim sıkılır, dilim açılmaz olur. Onun için Harun'a da peygamberlik ver. Bir de onların aleyhimde de bir kısas davaları var. Bu nedenle benim canıma kastetmelerinden korkarım. Bana ailemden bir vezir ver. Biraderim Harun'u. Onunla arkamı kuvvetlendir. Onu içimde ortak kıl. Ta ki seni çok çok teşbih edelim ve seni çok çok zikredelim. Şüphesiz sen bizi hakkı ile görensın."

Allah (c.c) bu duayı kabul etmiştir. Hz.Musa (A.S)'a şöyle söylenildi: " Gidin ve Firavuna peygamber olduğunuzu söyleyin" buyrulmuştur. Hz. Musa ile Hz. Harun bir gün bir dağa giderek bir ağacın üzerine yatak varmış ve uzanmışlardır. Orada Hz. Harun'un ruhunu Allahü Teala almıştır. Tih çölünde ölen Hz. Harun (A.S), Tih çölünde öldüğü zaman 117 yaşında olduğu bilinmektedir

Hazreti Harun (A.S) Mesleği

Hz. Harun (A.S)'ın mesleğinin vezir olduğu bilinmektedir.

Hazreti Harun (A.S) Mucizeleri ve İlgili Ayetler

Hz. Harun (A.S)'ın İsrailoğullarının yaşlılarına çeşitli mucizeler gösterdiği bazı dini kaynaklarda yer almaktadır. Bu mucizelerin detayından bahsedilmemektedir. Hz. Harun (A.S), bir dağın tepesinde Allah'ın oraya koyduğu bir evin içinde yatağa yatmış ve Allah (c.c) onu yanına almıştır. Bu evin yanında da güzel ve çok büyük bir ağaç oluşmuştur. Bu dağa ise Turu- Harun Dağı adı verilmiştir. Bu ölüm olayı da mucize olarak nitelendirilmektedir.

İlgili Ayetler;

Araf Suresi 150. Ayet Tefsiri:

"Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona: "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. "

Mü'minun Suresi 45. Ayet Tefsiri:

"Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik."

Yunus Suresi 75. Ayet Tefsiri:

"Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkâr bir kavimdi."

Yorum

Harun bilgin olmasına karşın, toplumda sözünü geçiremediği anlaşılmaktadır.

GÖÇ: Musa ile birlikte göç eden kardeşidir.

Davud, Wikipedia⁸

Davud^[al] (İbranice: דָּוִד, romanize: *David*; y. MÖ 1040 – MÖ 970), [Tanak](#)'a göre, [Birleşik İsrail Krallığı](#)'nın kralı olmuş bir [Yahudi](#) kraldı.^{[1][2]} [İşboşet](#)'in yerine gelir ve tahtı kendisinden sonra oğlu [Süleyman](#)'a bırakır.

Tanak'ta yansıtılan Davud'un karakteri ve yaptıkları, onu Yahudi geleneğinin en önemli şahsiyetlerinden ve İsrail halkının en büyüklerinden biri yaptı. [Kabala](#)'da Davut, tarih boyunca dünyadaki *Shekhinah*'nın dayandığı arabanın dört ayağından biridir (diğer üçü Yahudilerin diğer ataları [Avraham](#), [İshak](#) ve [Yakov](#)'dur). [Samuel Kitapları](#)'nda Davud, önce bir müzisyen, daha sonra düşman şampiyonu [Câlût](#)'u öldürerek şöhret kazanan genç bir savaşçı olarak tanımlanmaktadır.^[3]

Davud aynı zamanda [Kudüs](#)'ü kurmuş ve bu yeni kente [Ahit Sandığı](#)'nı getirtmiştir. [Tanak](#) ve [Kur'an](#), Davud'u peygamber olarak statülendirir. [İncil](#)'de ise [Eski Ahit](#)'teki önemli din büyüklerinden biri olarak görülür. Yahudiler, Kutsal kitapları [Tanak/Mezmurlar](#)'ın, Davud tarafından yazıldığı kabul etmektedirler.

Yorum

Zırh yapması ötesinde cesaret ve gücü kullanma boyutu öne çıkmaktadır.

<https://www.gazetevatan.com/ramazan/dini-bilgiler/hz-davut-13>

HZ DAVUD'UN MESLEĞİ VE ÖZELLİKLERİ NELERDİR?

Hz. Davud, demir işlemeciliği, zırh yapıcı, ordu komutanı ve çoban olarak görev yapmış bir peygamberdir. Demir madenini işleyip sonra da o demirden zırh yapan bir peygamber olmuştur. Hz. Davud 15 yaşına kadar çobanlık yapmış ve sonrasında Allah (cc) tarafından hükümlerlik görevine getirilmiştir. Hz. Davud'un (as) ismi Kur'an'da Enam suresi, İsrâ suresi, Enbiya suresi, Nisa suresi, Bakara suresi ve Maide suresinde geçer.

Hz. Davud güzel ve gür bir sese sahip olarak rivayet edilir. O Zebur'u okurken bütün vahşi hayvanlar etrafında toplanır ve onun sesini dinlerdi. Bilge bir peygamber olan Hz. Davud hayvanların da dilinden anlamaktaydı. Hz. Davud hayatının çoğunda hükümdarlık ve peygamberlik yapmış, 70 yaşında da vefat etmiştir.

HZ DAVUD'UN MUCİZELERİ NELERDİR?

Birçok kaynakta Hz. Davud'un Mizmar ismindeki çalgıyı çok iyi çaldığı ve sesiyle de şiirleri okuduğu yazmaktadır. Bilge bir peygamber olarak kabul edilen Hz. Davud'un ismi Kur'an'da çok sefer geçer. Oğlu Hz. Süleyman gibi Hz. Davud'da hayvanların dilinden anlayan ve onlar ile konuşabilen biriydi. Hz. Davud'un en büyük mucizelerinden biri vahşi hayvanlarla konuşmayı bilmesidir.

Vahşi hayvanlara bile istediği gibi hükmedebilen Hz. Davud bu şekilde düşmanlara karşı da galibiyet alırdı. Hz. Davud'a verilen bir diğer mucize de demirlere istediği şekli verebilmesi olmuştur. Hz. Davud elinde tuttuğu demire istediği gibi şekil verebilirdi. Demirden yaptığı zırhlar sayesinde Hz. Davud savaşlara katılmış ve hiç yara almamıştır.

HZ DAVUD KAÇ YIL YAŞAMIŞTIR?

Hz. Davud peygamberin 70 sene yaşadığı bilinmektedir. Hayatının büyük çoğunluğunu peygamberlik ve hükümdarlık görevleri ile geçirmiştir. Kendisine Zebur kitabı indirilmiş olması onun en önemli peygamberlerden biri olmasına sebep olmuştur. Hz. Davud, 940 yılında 70 yaşındayken vefat etti ve yerine de oğlu Hz. Süleyman geçti.

Yorum

Hayvanları insan gibi görenler, bir süre sonra onlarla konuşur gibi anlaşabilirler.

GÖÇ: Yaşamında birçok yere gittiği bilinmektedir.

Sulayman, Wikipedia⁸

Süleyman,^[not 1] **İsrail Krallığı**'nın dördüncü krallığını yapmış **Yahudi** din büyüğü, kral ve liderdi. Kral **Davut** ile **Batşeba**'nın oğludur. **Yahudilikteki** en mukaddes mabed olan **Süleyman Mabedi**'nin yapım emrini veren kral olmasıyla da bilinir.

Süleyman, Yahudilikte din büyüğü, vaiz ve **özdeyişlerin** yazarı olarak; **Hristiyanlıkta** yasa koyucu ve kral olarak; **İslam**'da ise **peygamber** olarak görülür. Din dışı tarihte Süleyman'ın MÖ 970–931 yıllarında **kral** olduğu kabul edilir.

Yorum

Hakkında birçok epik hikayeler oluşturulmuştur.

<https://www.neoldu.com/suleyman/>¹¹

Hz. Süleyman Kimdir?

Hz. Süleyman, Hz. Davud'un oğludur ve babası gibi hem Peygamberlik hem de hükümdarlık yapmıştır. Hayvanların dilinden anlayabilen Hz. Süleyman, rüzgar ve cinlerin emrinde olduğu bir Peygamberdir. Mescidi Aksa'yı yaptırmıştır ve rivayete göre henüz 12 yaşında iken babasından krallığı devralmıştır.

Hz. Süleyman & Belkis Kısası

Hz. Süleyman hayatı boyunca halkına Allah'a iman etmeleri yönünde davetlerde bulunmuştur. Hz. Süleyman ile ilgili en meşhur kıssa, Belkis ile olan kıssadır. Kıssada, Belkis'in tahtının, Belkis'in Hz. Süleyman'ın sarayına gelmeden önce saraya ulaşması ile ilgili olan olaylardan bahsedilir. Bu hadiseden sonra Belkis iman etmiş ve daha sonrasında da rivayetlere göre Hz. Süleyman ile evlenmiştir.

Hz. Süleyman'ın Duası

Hz. Süleyman ile ilgili Kuranı Kerim'in En-am suresi 84. ayetinde bahsedilmektedir. Ayette, Süleyman'ın Peygamber olduğu ve bununla birlikte Hz. Süleyman'ın Mescid-ül Aksa'yı ziyaret edenlerin analarından doğmuş gibi günahsız olmalarını istediği ifade edilmiştir. Peygamber (s.a.s) hadisinin devamında Hz. Süleyman'ın ilk iki duasının kabul edildiği, üçüncüsünün ise umulduğuna dair kısımlar bulunmaktadır.

Kurani Kerim'de adı sıkça zikredilen **Hz. Süleyman'ın yaklaşık olarak 1000 yıl yaşadığı rivayet edilmektedir.**

Hız. Süleyman Hakkında Ayetler

Kur'an-ı Kerim'in birkaç suresinde Hz. Süleyman'dan açıkça söz edilmiştir. İşte Hz. Süleyman'ın adı geçen bazı ayetlerin arapça yazılışları ve Türkçe mealleri...

Sad Suresi 30. Ayet

“Biz Dâvûd’a Süleymân’ı verdik. Süleymân ne güzel bir kuldu! Doğrusu O, dâimâ Allâh’a yönelirdi.” (Sâd, 30)

Neml Suresi 15. Ayet

“And olsun ki Biz, Dâvûd’a ve Süleymân’a ilim verdik. Onlar: «Bizi mü’min kullarının birçoğundan üstün kılan Allâh’a hamd olsun!» dediler.” (en-Neml, 15)

Neml 16. Ayet

“Süleymân, Dâvûd’a vâris oldu ve dedi ki: «Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden (nasipler) verildi. Doğrusu bu, apaçık bir lutuftur.” (en-Neml, 16)

Enbiya Suresi 81. Ayet

“Süleymân’ın emrine de kasırga (gibi esen) rüzgârı verdik; onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere doğru eserdi. Biz her şeyi biliriz.” (el-Enbiyâ, 81)

Sebe Suresi 12. Ayet

“Sabah gidişi bir aylık mesâfe, akşam dönüşü yine bir aylık mesâfe olan rüzgârı da Süleymân’a (O’nun emrine) verdik ve O’nun için erimiş bakırı kaynağından sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle cinlerden bir kısmı, O’nun önünde çalışırdı. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli azâbı tattırırdık.” (Sebe’, 12)

Sebe 13. Ayet

“Süleyman için, o ne dilerse, mâbedler, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve taşınması güç kazanlar yaparlardı. Ey Dâvûd âilesi şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.” (Sebe’, 13)

Yorum

Süleyman hakkında söylenenler, onu bir insan ötesi, bir bakıma tanrılaşma eylemi içinde olduğu görülmektedir.

GÖÇ: Belkıs Diyarına İslam götürmesi önemli bir olgudur.

Ilyas_Wikipedia⁸

İlyas (/iˈlaɪzə/; **İbranice**: אֵלִיָּא, **romanize**: *ʿĒlīyāhū*, "**Tanrım YHWH**" anlamına gelir;^{[9][10]} Yunanca: Elias /iˈlaɪəs/), **İbranice** İncil'deki **Krallar Kitaplarına** göre bir **peygamber** ve bir mucize yaratıcısıdır ve Kral **Ahab'ın** hükümdarlığı sırasında (MÖ 9. yüzyıl) **kuzey İsrail krallığında**^[11] yaşar. 1 Krallar 18'de İlyas, Kenan tanrısı **Baal'a** karşı **İbrani Tanrısı YHWH**'ye tapınmayı savunur. Tanrı ayrıca İlyas aracılığıyla **diriliş**, gökten ateş indirme ve "ateşle" diri diri göğe girme gibi birçok mucize gerçekleştirir.^[12] Ayrıca "peygamberlerin oğulları" olarak bilinen bir peygamberler okuluna liderlik eder.^[13] Yükselişinin ardından, öğrencisi ve en sadık yardımcısı **Elyesa**, bu okulun lideri rolünü üstlenir. **Malaki Kitabı**, İlyas'ın "Tanrı'nın büyük ve korkunç gününün gelişinden önce" döneceğini kehanet eder,^[14] onu İbrani Kutsal Kitabına saygı duyan çeşitli inançlarda Mesih'in ve **eskatonun** habercisi yapar. İlyas'a yapılan atıflar **Sirak**, **Yeni Ahit**, **Mısna**, **Talmud**, **Kuran**, **Mormon Kitabı** ve **Bahai** yazılarında yer almaktadır.

İlyas'ın adı **Sabat'ın** sonunu gösteren haftalık **Avdala** ayininde, Fısıh Bayramı Seder ve **brit milah** (ritüel sünnet) gibi Yahudi geleneklerinde anılır. **Babil Talmud'u** da dahil olmak üzere Haggadah ve haham literatüründe çok sayıda öykü ve referansta yer almaktadır. İbrani İncili'ne göre, İlyas Ahirzaman'da geri dönecek.^[15]

Yeni Ahit, bazı insanların bir anlamda **İsa'nın** İlyas olduğunu düşündüğünü^[16] açıkça da **Vaftizci Yahya'nın** Malaki 3:1'de geleceği vaat edilen "İlyas" olduğunu belirtir; 4:5 ^[17] Üç **Sinoptik İncil'deki** kayıtlara göre, İlyas, **İsa'nın Başkalaşımı** sırasında **Musa** ile birlikte ortaya çıkar.

İlyas, Kuran'da bir **peygamber** ve **Tanrı'nın elçisi** olarak görünür ve burada **Baal'a** tapanlara karşı vaaz İncil anlatısı özetlenir.^[18] Müslümanlar, Katolikler ve Ortodoks Hristiyanlar için önemi nedeniyle Elijah, 1752'den beri **Bosna-Hersek'in koruyucu azizi** olarak saygı görüyor.

Yorum

Tebliğde başarılı olması, ancak sonra tekrar reddedilme nedeni ile dağa gidip dönmesi ve tebliğ devamı önemli bir veridir.

<https://www.hurriyet.com.tr/ramazan-ozel/hz-ilyas-kimdir-hazreti-ilyas-9>

Hız. İlyas (A.S) Hayatı (kıssası)

Hız. İlyas'ın (as) hayatı hakkında birçok bilgi Tevrat ve Yahudi âlimlerin rivayetlerinden ibarettir. İslâmî kaynaklarda da Hız. İlyas'ın (as), Kral Ahab ve Kraliçe İzebel'in döneminde yaşadığı bildiriliyor.

Baalbek şehrinin kralı Ahab ve karısı putperesti. Halkı da Ba'l putuna tapmaları konusunda zorluyor ve eziyet ediyorlardı. Kralın ve kraliçenin eziyetinden kaçan Hız. İlyas, 40 yaşına kadar dağda ömrünü geçirmiştir. 40 yaşında peygamberlik vahyi gelince şehre inmiş ve insanları Allah (CC) yoluna davet etme görevini yürütmeye başlamıştır.

Kral Ahab, ilk başta putperestliği terk etmesine rağmen, daha sonra tekrar putperestliğe dönmüş ve eşiyile birlikte Hız. İlyas'ı öldürmeye kalkışmışlardır. Bunun üzerine tekrar dağlara çıkan Hız. İlyas, buradan hak dini yaymaya devam etmiştir.

Hız. İlyas (as) peygamberlik dönemi boyunca ne kadar çabalasa da ne putperestliği ne de Kral Ahab ile Kraliçenin zulmünü sonlandıramamıştır. Kaç kere yalvarıp, Allah'tan canını almasını istese de, isteği kabul görmemiştir.

Hız. İlyas, her ne kadar mucizeler gösterse de, bu bir yere kadar etkili olmuş, fakat putperestlik ve zulüm sona ermemiştir. En sonunda Yüce Allah (CC), Hız. İlyas'ın yakarmalarını kabul etmiş, ateşten bir at göndererek, onu gökyüzüne çıkarmıştır.

Hız. İlyas Mesleği

Hız. İlyas da, peygamberlik görevini yürütürken ve hak dinini yaymaya çalışırken geçimini sağlamak zorundaydı. Hız. İlyas peygamberin mesleği dokumacılıktı. İplik eğirir, kumaş dokurdu. Bu mesleği kavmine de öğretmiş, yeni bir meslek dalı oluşmasını sağlamıştır.

Hız. İlyas, iplikçiliğin piri olarak kabul edilir. Dokumacılığın sadece kendi kavminde değil diğer kavimlerde de yayılmasını sağlar.

Hız. İlyas Mucizeleri Ve İlgili Ayetler

Hız. İlyas'ın adı Kur'an-ı Kerim'de En'am ve Saffat surelerinde geçmektedir.

En'am Suresi 85. ayette; "Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas'ı da hidayete erdirdik. Onların hepsi Salihlerdendir.

Saffat Suresi 123. ayette; "Gerçekten İlyas da, gönderilmiş peygamberlerdendi."

Saffat Suresi 130. ayette; "İlyas'a selam olsun." Yer alıyor.

Hız. İlyas'a da peygamberlik döneminde kavmini doğru yola yönlendirebilmesi için mucize göstermesine izin verilmiştir. Hız. İlyas'ın duası üzerine 3 yıl yağmur yağmadı ve kuraklık baş gösterdi. Hız. İlyas'a inanan ve hak yolunu seçenler, bu kuraklıktan etkilenmemiş, un ve zeytinyağları hiç tükenmemiştir. Kuşlar iman edenlere devamlı yiyecek taşımışlardır.

Yaşamayı mucizelere bağlı olan ve ölmesi beklenen Hız. Elyesa'yı dualarıyla iyileştirmiştir. Kavmin imana gelmesiyle Hız. İlyas dua ederek tekrar yağmur yağmasını sağlamıştır.

Yorum

Bir kişinin bilen değil, bilmeyen topluma eğitici olması daha önemlidir. Bu açıdan olgunlaştıktan sonra topluma rehberlik için dağdan inmişlerdir.

GÖÇ: Zulümden kaçmış, 40 yaşından sonra da tebliğ için şehre inmiştir.

Alyasa_Wikipedia⁸

Elyesa (**Arapça:** **إليسا** Al-Yas'a, **İbranice:** **אֵלִישָׁע**), **İslam** ve **Yahudilik** dinlerinde kutsal olan bir peygamberdir. Elyesa, **Kur'an**'da adı geçen peygamberlerdendir. **İlyas Peygamber**'den sonra gelir.

Eski Ahit'te **Elişa** ismiyle anılan Elyesa'nın mezarı ve türbesinin **Zülkifl** Peygamber ile **Diyarbakır**'ın **Eğil** ilçesindedir.^[1] Bir başka rivayete göre **Eyyub** Peygamber'i ziyarete giderken öldüğü **Urfa**'da, Eyyub Türbesi'nin güneybatısında köye 500 metre mesafedeki makamdır. Asırlardır Elyesa makamı olarak ziyaret edilmektedir.^[2]

Yorum

Kimya bilgisinin olduğu anlaşılmaktadır. Topluma yön veren kişiliği olmuştur.

<https://www.hurriyet.com.tr/ramazan-ozel/hz-elyesa-kimdir-hazreti-elyesa-9>

Hazreti Elyesa (A.S) Hayatı (kıssası)

Hız. Musa (A.S)'ın getirdiği dini tebliğ etmiş ve yayma görevini ifa etmiştir. Çocuk iken hastalanan Hız. Elyesa (A.S) için Hız. İlyas (A.S) Allahu Teala'ya yakararak dua etmiş ve Allah (C.C), Hız.İlyas (A.S)'ın duasına icabet ederek duasını kabul etmiştir. Hız. Elyesa (A.S), böylece iyileşmiştir. Hız. Elyesa (A.S) da, o günden sonra Hız. İlyas (A.S)'ın hiç bir zaman yanından ayrılmamıştır. Allahu Teala, Hız. İlyas (A.S)'dan sonra Hız. Elyesa (A.S)'ı

peygamber olarak seçip görevlendirmiştir. Hz. Elyesa (A.S), Hz. İlyas (A.S)'dan sonra İsrailoğullarının ıslahı için çok emek vermiş ve tebliğ görevini yerine getirmiştir.

Hz. Elyesa (A.S)'ın peygamberliği döneminde kavminde bulunan kabileler arasında devletin başına geçerek idareyi ele almak amacı ile bir yarış başlamıştı. Bu kabileler, Hz. Elyesa (A.S)'ın öğütlerini, sözlerini dinlemeyerek birbirlerine düştüler. Ortaya çıkan fitne, çekişme ve kavgalar devam etti. Sonu gelmedi. Bütün bu yaşananlar üzerine Allahu Teala, onlara Asur Devleti'ni musallat etti. Kendi yaptıkları kötü işler neticesinde Allahu Teala'nın sonsuz rahmetinden mahrum kaldılar, uzak düştüler. Asurlulara yenilip zelil ve perişan oldular.

Hazreti Elyesa (A.S) Mesleği

Hazreti Elyesa (A.S), Hz. Musa (A.S)'ın dinini İsrailoğullarına yaymıştır.

Hazreti Elyesa (A.S) Mucizeleri ve ilgili Ayetler

Hz. Elyesa (A.S)'ın mucizeleri ile ilgili şu olaylar anlatılmaktadır:

- Eriha kentinde halkın içme sularında acılaşıma görülmüştü. Bu durum üzerine hemen Hz. Elyesa (A.S)'ya başvurdular. Kendisinden yardım istediler. Hz. Elyesa (A.S)'da acı bir tadı olan içme suyuna bir miktar tuz parçası atarak: suya " Tatlı ol!" dedi. Allahü Teala'nın izni ile su önceki acı halinden kurtularak tatlı ve lezzetli bir hale dönüştü.

- Bir başka mucize şöyle rivayet edilir: Borçlu ve dul bir kadın Hz. Elyesa (A.S)'a geldi. Fakir olduğunu, müşkil bir durumda olduğunu anlattı. Bunun üzerine Hz. Elyesa (A.S), kadına sordu: "- Evde neyin var?", Kadın: "-Bir avuç kadar yağım var!" dedi. Hz. Elyesa (A.S) : "-Git o yağı, bir kabın içine koy!"dedi. Kadın evine gitti. Kendisine söyleneni yaptı. Sonrasında bütün kaplarının yağ ile dolduğunu gördü. Bu mucize sayesinde tüm borçlarını ödedi ve buna rağmen elindeki yağlar da tükenmedi.

Hz. Elyesa (A.S), vefatı yaklaştığı zaman Zülkifl (A.S)'ı yanına çağırarak Allahu Teala'nın buyruğu ile kendisinden sonra yerine onu halef olarak tayin etti.

İlgili Ayet :

Sad Suresi 48. Ayet Tefsiri:

" İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsisi de hayırlı olanlardır. "

En'am Suresi 86. Ayet Tefsiri:

" İsmail'e, Elyesa'ya, Yunus'a ve Lut'a da hidayet (peygamberlik) verdik. Hepsini alemler üzerine üstün kıldık."

Yorum

Resul olanın başlıca işi tebliğ etmek olduğu için, bir süreç sonra işlevine dönmektedirler.

GÖÇ: Kabilelere tebliği için seyahatleri olmuştur.

Yunus_Wikipedia⁸

Yunus (Arapça: يونس, *Yūnus*)

veya **Yonah** (İbranice: יוֹנָתַן, *lit.* "güvercin"; **Grekçe:** Ἰωνᾶς, *Iōnās*; **Latince:** *Jonas*), MÖ 8'inci yüzyılda **Kuzey İsrail Krallığı**'nda yaşamış, **Tanah**'da ismi geçen **Yahudi** din büyüğü ve Kuran'da geçen bir İslam peygamberi. Yunus, daha çok **Ninova**'ya seyahat edip yerel sakinlerini yaklaştıran ilahî gazap konusunda uyardığı ve **Yunus Kitabı**'nın ana figürü olmasıyla bilinir.

Yorum

Birçok inanılmaz boyut ile yaşamı bağlanmaktadır, ama temel olan tebliğde ısrarcı olmasıdır.

<https://www.hurriyet.com.tr/ramazan-ozel/hz-yunus-9>

Yunus (A.S) Hayatı (kıssası)

Hz. Ali'den nakledilen bir rivayete göre Hz. Yunus, 30 yaşında peygamberlik vahyini almıştır. 33 yıl peygamberlik yapmıştır. 83 yaşında ibadet halindeyken Ninova'da yaşamını yitirmiştir.

Hz. Yunus'un peygamber olarak gönderildiği Ninova, putperest bir kavimdi. Uzun yıllar boyunca sadece iki kişi kendisine inanmıştı. Tebliğinde başarısız olan Hz. Yunus, Allah'a yakararak canını almasını istemiştir. Yüce Allah da bu dileği kabul etmemiş, "halkına 40 güne kadar hak yoluna dönmediklerinde büyük bir azabın onları saracağını" söylemesini emretmiştir.

Hz. Yunus da bu tebliği yapmış, fakat yine kimse kendisine inanmamıştır. 37. günde Hz. Yunus, halkının yanından ayrılarak, onları bir başlarına bırakmıştır. Azabın alameti olarak insanların yüzleri sararıp, takatten düşmeye başlayınca imana gelip, tövbe etmeye başladılar. Allah da Ninovalıların tövbesini kabul edip, azabı üzerlerinden kaldırdı.

Halkının üzerinden azabın kaldırıldığını ve tövbelerinin kabul edildiğini öğrenen Hz. Yunus, yalancı duruma düştüğü için şehri terk eder. Limandan bir gemiye binerek şehri terk eder. Fakat yarı yolda büyük bir fırtına koparak, gemiyi batırma durumuna gelir. Mürettebat ve yolcular kendi tanrılarına dua ederler. Sonunda birinin kurban olarak denize atılmasına karar verirler. Bunun için de aralarında çöp çekerler.

Denize atılacak kurban olarak Hz. Yunus, belirlenir ve onu denize atarlar. Hz. Yunus'u büyükçe bir [Balık](#) yutar. Allah'ın emriyle balık, onu yemez ve üç gün midesinde canlı yaşamasına izin verir. Balığın karnında Hz. Yunus sürekli olarak Enbiya Suresinin "Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni bütün noksanlıklardan tenzih ederim. Gerçekten ben haksızlık edenlerden oldum" 87. ayetini okur.

Hz. Yunus, balığın karnından Muharrem ayının (aşure) onuncu gününde Allah'ın inayetiyle kurtulur. Balık onu Dicle kenarında bir sahile kusar. Güçsüz ve yardıma muhtaç olan Hz. Yunus'a hem gölge hem de besin sağlaması için Allah (CC), kikayon bitkisini yaratır. İyileşen Hz. Yunus, peygamberlik görevini devam ettirmek için halkın yanına dönmüştür.

Hz. Yunus Mesleği

Hz. Yunus, Allah'ın emir ve yasaklarını tebliğ ederken aynı zamanda dünyevi işlerle de uğraşır. Geçimini sağlamak için balıkçılık yapardı. Balıkçıların piri olarak kabul edilir. Balık avlayarak ve satarak geçimini sağlardı.

Hz. Yunus Mucizeleri Ve İlgili Ayetler

Hz. Yunus, balığın karnında hayatta kalarak mucizesini göstermiştir. Ninova halkına da peygamber olduğunu ve söylediklerinin hak kelâmı olduğunu ispat için mucizeler göstermiştir. Bu mucizelerden bazıları şunlardır;

- Dua ederek bulutlardan ateş çıkarıp, ağaçları yakmıştır.
- Dua ederek, dağdan su çıkarmıştır.
- Dağdan bir keler (çöl kertenkelesi) inerek dile gelmiş ve (Yunus hak peygamberdir. Sizi Cennet'e ve Rabbinizin mağfiretine davet ediyor)" demiştir.

[Yorum](#)

Bıkmadan usanmadan, devamlı tebliğlerde bulunmuş, toplum kabul etmemesine karşın devamlılık göstermiştir.

GÖÇ: Balıkçı ve deniz seyahatleri olmuş, tebliğde başarı gösterilmemiş gibi olmasına karşın devam etmiştir.

[Dhu al-Kifl , Wikipedia⁸](#)

[Zülkifl](#) (*Arapça:* ذُو الْكِفْلِ, *İbranice:* יְחִזְקִאל Ezeziel), [Kur'an](#)'da adı geçen [peygamberlerden](#) birisidir.^[1]

[Kur'an](#)'da Enbiyâ ve Sâd Surelerinde kendisinden bahsedilmektedir: "*İsmâil, İdris ve Zülkifl, hepsi sabredenlerdendi. Onları rahmetimize soktuk. Şüphesiz onlar salih olanlardandı*" ([Enbiya](#), 85 ve 86).

"Kuvvetli ve basiretli kullarımız İbrahim'i, İshâk'ı ve Yâkub'u da an. Biz onları ahiret yurdunu düşünme özelliğiyle temizleyip, kendimize halis (kul) yaptık. Onlar bizim yanımızda seçkinlerden, hayırlılardandır. İsmâil'i, Elyesâ'i, Zülkifl'i de an. Hepsi de iyilerdendir" (Sad, 38/45, 46, 47, 48).

Zülkifl'in peygamber olmadığını söyleyenler olmuşsa da, İslam bilginlerinin çoğunluğuna göre peygamberdir ve geçerli olan görüş de budur.^[2] Ayette geçen "Zülkifl", peygamberin adı mı lâkabı mıdır konusu tartışmalıdır.^[3] Zülkifl "nasip ve kısmet sahibi" anlamına gelir. Fakat burada dünyaya ait zenginliği değil, peygamberin üstün kişiliğini ve ahiretteki derecesini kastetmek için kullanılmıştır. Onun gerçek adı hakkında çok farklı rivayetler vardır. Yahudiler O'nun, İsrailoğullarının esâreti sırasında peygamber tayin edilen ve vazifesini Habur Irmağı yakınlarında bir bölgede yapan [Herekse](#) olduğunu iddia etmişlerdir. Âlimlerin bir kısmı da onun [Eyyub Peygamber](#)'in kendisinden sonra peygamber olan Bîşr adındaki oğlu olduğunu söylemişlerdir. Fakat bu görüşlerin hiçbiri kesinlik derecesine sahip değildir.

[Kur'an](#)'da Eyyub'un kıssası anlatıldıktan sonra, peygamberlerden bazıları anılır ve onlar övülür. Bu peygamberden biri de, Zülkifl'dir.

[Taberi](#)'de yer alan bir rivayete göre Zülkifl [Sam](#)'da otururdu. Oradaki halkı Allah'a inanmaya, O'na ibadet etmeye ve dürüst bir şekilde yaşamaya çağırırdı ve orada öldü.^[4]

Mezarının [Diyarbakır](#)'ın [Eğil](#) ilçesinde [Elyesa Peygamber](#) ile Makam Dağı'ndaki türbede olduğu bilinmektedir.^[5]

[Yorum](#)

Tevrat'ı kavmine okuyup, uymalarını belirtmiştir. Israrlı tutumu olmuştur.

<https://www.hurriyet.com.tr/ramazan-ozel/zulkifl/>⁹

Hazreti Zülkifl (A.S) Hayatı (kıssası)

İslam'ın büyük alimlerinden Ebu Cafer Taberi'ye göre Hz. Zülkifl, Şam bölgesinde yaşamıştır. Bazı rivayetlere göre Anadolu'da da yaşadığı belirtiliyor. Burada insanları doğru yola ve dürüst yaşama davet etmiş ve Allah (CC) yolunda ilerlemeleri konusunda önderlik etmiştir.

Hz. Musa'ya gönderilen Tevrat kitabını kavmine okumuş. Burada belirtilen, emir ve yasaklara uyulmasını, Allah yolunda bol bol ibadet edilmesi konusunda kavmini uyarmıştır.

Hz. Zülkifl, hayatı boyunca Şam bölgesinde yaşamış ve yine burada vefat etmiştir. Ölüm yaşı olarak da 75 ve 95 olarak iki rivayet vardır.

İsrailoğulları, Hz. Zülkifl'in Hezekiel olduğu görüşünü benimseyip, kabul ediyorlar. Onlara göre Sad suresinin 48. ayetinde geçen "O sabreden Salihlerdendi ve ona lütfettik" ibaresi onların Ahd-i Atık'teki Hezekiel kitabınca da desteklenmektedir.

Onlara göre, Hezekiel, MÖ. 597'de İsrail tarihinin en sıkıntılı döneminde yaşamıştır. Babil Kralı Buhtunnasr döneminde esir alınmış ve en ağır eziyetlere maruz kalmıştır. Hezekiel, esaretinin beşinci yılında peygamber olarak görevlendirilmiş ve bu görevi 22 yıl sürdürmüştür.

Hz. Zülkifl Mesleği

Peygamberler, uhrevi görevlerini yerine getirirken, aynı zamanda dünyevi işlerle meşgul olarak geçimlerini de sağlamışlardır. Hz. Zülkifl de fırıncılığı ilk başlatan peygamberdir. Ekmek pişirerek geçimini sağlamış ve bu yolda kavmine örnek olmuştur.

Hz. Zülkifl Mucizeleri Ve İlgili Ayetler

Hz. Zülkifl, Kur'an-ı Kerim'de adı geçen peygamberlerden biridir. Peygamberin adı Sad ve Enbiya surelerinde geçmektedir.

Sad suresinin 48. ayetinde; "Ey Rasûlüm, İsmâîl, Elyesa ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsi de en hayırlı kimselerdendi."

Enbiya suresinin 85 ve 86. ayetlerinde; "İsmâîl, İdrîs ve Zülkifl hakkında anlattığımızı da hatırla. Onların her biri sabredenlerdendi. Onları, rahmetimize kattık. Doğrusu onlar Salihlerdendi."

Hz. Zülkifl, Türk insanınca Salih amelli, adaletli, bol ibadet eden ve asla sinirlenmeyen bir peygamber olarak bilinir. Hz. Zülkifl'in türbesinin Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde olduğu kabul edilir. Bolluk, bereket ve salih evlat isteyenler tarafından sürekli ziyaret edilir.

Yorum

Fırıncılık temel işlevi olmuş, paylaşımları, zamanımda askıda ekmek gibi yaklaşımlarda bulunduğu düşünülür.

GÖÇ: Şam ile Diyarbakır Bölgesi arasında yaşamıştır.

[Zakariya_Wikipedia⁸](#)

Zekeriya, ^[not needed] [Yeni Ahit](#) ve [Kur'an](#)'da adı geçen [Yahudi](#) din büyüğüdür. [Hristiyanlıkta](#) din büyüğü, [İslamiyette](#) ise peygamber olarak görülür ve her iki dine göre de [Yahya](#)'nın babasıdır. [Yahudilikte](#) sözde "peygamber" rolüyle ortaya çıkmış bir [sahte din adamı](#) olarak görülür.

Yorum

Hz. İsa doğduktan sonra toplumdan dışlanan peygamber olmuştur.

<https://www.neoldu.com/zekeriya/>¹¹

[Kur'an-ı Kerim'de Zekeriya Peygamber Bahsi \(Kıssası\)](#)

Zekeriya peygamberin Meryem kıssalarında da yer verilen hayatı, sapkın insanları doğru yola iletmekle meşguldü. Zekeriya (a.s) 120 yaşına kadar hiç evlat sahibi olmamıştır. Soyunun devam edemeyecek olmasından endişelenen Hz. Zekeriya (a.s.)'a bir erkek evlat müjdelenmiştir. Meryem Suresi'nde de hayatından kesitler anlatılan Hz. Zekeriya (a.s.)'ın oğlunun adı Yahya'dır. Hz. İsa (a.s.) doğduktan sonra, İsrailoğulları Hz. Zekeriya (a.s.)'a karşı kin beslemeye başlamıştır. Allah'ın peygamberini kabul etmeyerek, O'nu şehit etmişlerdir. Kur'an-ı Kerim'in birden fazla yerinde Zekeriya a.s.'ın adı geçmektedir. İşte Zekeriya a.s.'ın adının geçtiği ayetler ve ayet numaraları...

1. Al-i İmran Suresi, 37, 38, 39, 40 ve 41. Ayet

(38. ve 39. Ayet: "Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. O mihrapta namaz kılariken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdelers. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir.")

2. En'am Suresi, 85. Ayet

"Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete erıştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir."

3. Meryem Suresi, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ve 11. Ayet

(6. ve 7. Ayet: "Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim, onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız.")

4. Enbiya Suresi 89. Ayet

Zekeriya da; hani Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Rabbim, beni yalnız başıma bırakma, sen mirasçılarım en hayırlısısın."

Hız. Zekeriya'nın Mesleği

Birçok peygamber farklı alanlarda meslek sahibi olmuşlardır. Bazıları tarım ve ziraatla uğraşırken bazıları ise ticaret ehliinden olmuşlardır. Zekeriya peygamber ise iyi bir zanaatkar olup marangozluk mesleğini icra etmekteydi. Zekeriya peygamber hakkındaki bilgiler ışığında ona Allah tarafından verilen mucizelerde hep ağaçlar ve kalem üzerine olmuştur. Ölümü de yine bir ağaç kovuğunda olmuştur.

Hız. Zekeriya'nın Ölümü

Allah tarafından insanları doğru yola sevk etmek amacıyla gönderilen peygamberlerden biri olan Zekeriya a.s ömrü boyunca tebliğ görevine devam etmiş olsa da kavmini ikna edememiştir. Bu günahkar kavim en sonunda Allah'ın peygamberinin canına dahi kast etmişlerdir. İslam kaynaklarına göre H.z Yahya'nın şehit edilmesinin ardından bulunduğu bölgeyi terk eden Zekeriya peygamber bir ağaç kovuğunda saklandığı sırada kavmi tarafından bulunmuş ve şehit edilmiştir.

Yorum

Marangozluk, tahtadan bir eser yaratmak, Hız. İsa mesleği olarak da tanımlanan boyut olmuştur.

GÖÇ: Geniş bir yörede etkisinin olduğu anlaşılmaktadır.

Yahya_Wikipedia⁸

Yahya veya **Yuhanna**^[not 2] (y. MÖ 10 / 1 – MS 30), İsa'nın çağdaşı, **Zekeriya**'nın ise oğlu olan **Yahudi**^{[13][14]} din büyüğüdü. **Hristiyanlıkta Vaftizci Yahya** (יְהוֹנָתָן הַמַּטְבִּיל, **romanize:** *Yohanān HaMatbil*) olarak anılır ve **aziz** kabul edilir. Hristiyanlar tarafından her yıl 24 Haziran'da "Vaftizci Aziz Yuhanna Günü" kutlanır.^{[15][16][17]} **Bahá'ilik**, **Sâbiîlik** ve **İslam**'da ise bir **peygamber** olarak kabul edilir. Bu durum **Yeni Ahit**'teki **Matta**, **Markos**, **Luka** ve **Yuhanna İncilleri** ile **Kur'an**'da^[18] ve Bahá'î metinlerinde teyit edilir.^[19] Vaftizci Yahya'nın yaşamı, bizzat **Yahudi** tarihçi **Josephus** tarafından anlatılır.^[20] **Yeni Ahit**'e göre, Yahya kendisinden daha büyük bir **mesiyanik** figür öngörür ve inciller, Yahya'yı İsa'nın habercisi veya öncüsü olarak tasvir eder.^{[21][22][23]} **Luka İncili**'ne göre, İsa'nın akrabasıdır.^[24] **Sâbiîler** Yahya'nın, İsa'nın akrabası olduğuna inanmaz ancak **Sâbiîlikte** *Yihya Yahane* olarak geçer ve en büyük peygamber olarak kabul edilir. İslam'a göre Yahya'nın annesi, **Meryem**'in teyzesidir.^[25]

Yorum

Hız. İsa'nın tebliğine kalaylık sağlayan peygamberlerdendir.

<https://www.neoldu.com/hz-yahya-hayati/>^[1]

Hız. Yahya'nın Hayatı ve Peygamberlik Günleri

Hız. Yahya'nın Hız. İsa'dan yaklaşık olarak altı ay öncesinden Dünya'ya geldiği biliniyor. Dolayısıyla buna bakarak da **Musa (a.s)**'ın şeraitiyle amel eden peygamberler içerisinde sonuncusu olduğuna anlaşıyor. Hız. Yahya daha küçük yaşlardayken kendisine hikmet verilmiş yaşlıları olan arkadaşları ona oyun teklifinde bulunurken kendisinin oyun oynamak için yaratılmadığını söylerdi. Ayrıca Kuran-ı Kerim'de de Hız. Yahya'nın saygılı, ibadet ehli ve temiz olduğuna anlatılmıştır. Ayrıca çocukluğunda Hız. Yahya'ya Ey Yahya! Kitabı kuvvetli tut, henüz çocukken ona hikmet verdik, tarafımızdan Hız. Yahya'nın kalbine günahlarından temizlik ve bir kalp yumuşaklığı verdik gibi ayetlerde bulunuyordu.

Ayrıca Hz. Yahya son derece muttaki, anne ve babasına itaatli, asi ve serkeş olmayan bir kişiliğe de sahipti. Bunların ardından Hz. Yahya'nın dünyaya getirildiği günde, vefat edeceği günde, kabrinden dirileceği günde ona her zaman selam olsun!

Bunun gibi ayetlerde de görüldüğü gibi Yüce Allah tarafından Hz. Yahya'ya birçok güzel haberler verilmiş ve onu selamla anmıştır. Bu ifadede de anlaşıldığı üzere Hz. Yahya'nın doğumundan ölümüne, ahiret yaşamına kadar Yüce Allah'ın himayesinde olduğu açık bir şekilde belirtilmektedir. Ayrıca Muhammed Ali es-Sabüni ve Safvetu't Tefasir kaynaklı bilgilere göre de; her insanın başına kesin olarak gelecek olan üç ayrı korku zamanlarında ve yalnızlığında Yüce Allah'ın esenlik ve selamı içinde olmak, ne kadar muazzam bir bahtiyarlıktır. Daha sonra Hz. Yahya emredildiği üzere kitabı (Kuran-Kerim), kuvvetli bir şekilde tuttu. Ardından yine emredildiği gibi önce Tevrat'a ve daha sonra İncil'e uygun olacak şekilde hareket etti. Hz. Yahya, var olan bu mukaddes kitapların içerisinde yer alan hükümlere bağlı kalıp çevresinin de buna uygun olacak şekilde yaşamaya adanmıştı. Ayrıca Hz. Muhammed (s.a.v)'de Hz. Yahya'nın bu yolda verdiği mücadele ile ilgili olarak; Yüce Allah Hz. Zekeriya'nın çocuğu Hz. Yahya'ya öncelikle kendisi adına daha sonra içerisinde bulunduğu İsrailoğulları'na emretmek üzere amel etmeleri için beş kelime emretmişti.

Hz. Yahya ile Hz. İsa'nın Konuşması

Hz. Yahya bu konu üzerinde de çalışmış ancak bunu yaparken oldukça ağır ve yavaş davranmıştır. Hz. Yahya'nın ağır davranması üzerine de [Hz. İsa \(a.s.\)](#), Hz. Yahya'ya sana hem kendine hem de görevlendirildiğin İsrailoğulları'na amel etmek üzere sen beş kelime ile emir olunmuşsun dedi. Ardından İsrailoğulları'nı ya sen bu durumu tebliğ edersen ya da ben bu durumu tebliğ ederim dedi. Bunun üzerine Hz. Yahya'da Hz. İsa (a.s.)'a Ey kardeşim! Eğer sen bu emri yerine getirmek için beni geçersen ben hem yere batırılmamdan hem de azaba uğramamdan korkarım dedikten sonra hemen İsrailoğulları'nı Beytü-l Makdis denen yerde topladı.

Hz. Yahya Tarafından Tebliğ Edilen Beş Kelime

O esnada bütün Beytü-l Makdis İsrailoğulları ile dolup taşmıştı. Bundan kısa süre sonra Hz. Yahya (a.s) Yüce Allah'a hamd ve senada bulunur. Ardından Beytü-l Makdis'te toplanan İsrailoğullar'na seslenir. Yüce Allah hem bana hem de İsrailoğulları'na amel etmek için size emredebim diye beş kelimeyi bana emretti. Daha sonra Hz. Yahya (a.s) bu kelimeyi tek tek açıkladı. Kelimelerden ilki Yüce Allah'a hiçbir şekilde şirk koşmadan O'na ibadet etmenizdir.

Hz. Yahya buna örnek olarak da çok malı olan bir kişinin köle satın aldıktan sonra onu çalıştıran bir adama benzetir ve köle yaptığı çalışmanın elde ettiği kazancı efendisinden başkasına ödüyordur. Ardından Hz. Yahya İsrailoğulları'na döner ve onlara hanginiz kölesinin bu şekilde davranmasına sevinir, kim razı olur ki? Şüphesiz Yüce Allah sizi yarattı ve size daima rızkınızı veriyor dedi.

Öyleyse Yüce Allah'a hiçbir durumda şirk koşmayın daima ona ibadet edin. Daha sonra Yüce Allah size namaz kılmanızı emretti ve namaz kılarken de hiçbir zaman yüzün sağa sola çevrilmemesi gerektiğini söyledi. Kuşkusuz Allah namaz kılarken kulu kendi yüzünü başka bir tarafa çevirmedikçe namazın başından sonuna kadar ona yöneliktir.

Allah oruç tutmayı da emretti. Buna da örnek veren Hz. Yahya, kişinin yanında bir misk kesesi olmasına rağmen herhangi bir topluluk içerisinde yer alan ve o toplulukta ondaki misk kokusunu duyan kimselere benzetir. Ayrıca Yüce Allah sadaka vermeyi ve sürekli onu zikrederek anmanızı da emretmektedir.

Hz. Yahya Hakkında Kur'an-ı Kerim Ayetleri

İlk olarak Hz. Zekeriya bahsinde adı anılan Hz. Yahya peygamber Kur'an-ı Kerim'in birkaç ayetinde zikredilmiştir. İşte **Yahya peygamber hakkında Kur'an-ı Kerim ayetleri...**

1. O, mihrapta kıyama durmuş namaz kılarken, melekler ona seslendi: “Şüphesiz ki Allah, seni Yahya ile müjdeliyor. O, Allah'ın kelimesini (İsa'yı) doğrulayan, (insanların değer verdiği bir) efendi, iffetli ve salihlerden olan bir nebidir.” (3/Âl-i İmran 39)
2. Zekeriya, Yahya, İsa ve İlyas'ı da (hidayet ettik). Hepsi salihlerdendi. (6/En'âm 85)
3. “Ey Zekeriya! Biz seni, ismi Yahya olan bir çocukla müjdeliyoruz. Daha önce kimseyi ona adaş yapmadık.” (19/Meryem 7)
4. “Yahya! Kitab'ı kuvvetle al.” (dedik.) Biz, ona henüz çocukken hüküm/hikmet verdik. (19/Meryem 12)
5. Tarafımızdan ona incelik/merhamet/şefkat ve arınmışlık (verdik). O, takvalı biriydi. (19/Meryem 13)
6. Anne babasına iyilik yapardı, onlara karşı zorba ve isyankâr değildi. (19/Meryem 14)
7. Doğduğu gün de öleceği gün de ve yeniden diriltileceği gün de ona selam olsun. (19/Meryem 15)

Yorum

Yaratılışı, Yaratanı tanrı olarak görmeyen, ona eş koşmaması ile tanımlanmaktadır.

GÖÇ: Hz. İsa'nın yaşadığı yerlerde etkin olmuştur.

Muhammed, Wikipedia⁸

Muhammed^[a] (Arapça: مُحَمَّد, y. 570 - 8 Haziran 632),^[b] Arap dinî ve siyasi lider. Muhammed, [dünyanın en yaygın ikinci dini İslam](#)'ın kurucusu ve merkezî figürüdür. [Arap Yarımadası](#)'nın tamamını ele geçirerek [Müslüman](#) hâkimiyetini tek bir yönetim altında birleştirmiş ve böylece [İslam](#)'ın kutsal kitabı olan [Kur'an](#)'ın yanı sıra, öğretileri ile uygulamalarını güvence altına alarak İslami dinî inancın temelini oluşturmuştur. İslami öğretiye göre; [Âdem](#), [İbrahim](#), [Musa](#), [İsa](#) ve diğer [peygamberlerin](#) daha sonradan [tahrif edilmiş tek tanrılı](#) dinlerini onaran ve tamamlayan kişi ve Allah'ın insanlara gönderdiği son [peygamber](#) olduğuna inanılır.^[c]

Kaynaklara göre MS 570 civarında [Arabistan](#)'ın [Mekke](#) şehrinde, o zamanlar ticaret, bilim, sanat ve kültür merkezlerinin çok uzağında olan, dünyanın geri kalmış bir yerinde doğan Muhammed, hayatının ilk yıllarında hem öksüz hem yetim kalınca, amcası [Talip](#)'in koruması ve gözetimi altında büyüdü. 25 yaşındayken, Mekke'nin zengin ve dul kadınlarından biri olan [Hatice](#) isminde birisiyle evlendi. Kırk yaşında, düzenli olarak bazı geceler inzivaya çekildiği [Hira Mağarası](#)'nda iken, [Melek Cebrâil](#)'in kendisine gelerek [Allah](#)'ın [ilk vahyini](#) iletildiğini duyurdu. Aldığını söylediği vahiylerle birlikte üç yıl sonra, "[tevhit](#)" inancını açıkça ilan ederek insanları [yeni bir dine](#)^[d] [davet etmeye](#) başladı ki bu, İslam inancına göre [diğer peygamberlerin](#) de öğrettiği^{[6][7]} "Allah'a teslimiyettir."^[8] İslami kaynaklar, [okuma ve yazmasının olmadığını](#) belirtmektedir.^[9]

Başlarda Muhammed kendisine az sayıda [destekçi](#) buldu ve kimi Mekkeli kabilelerin ve hatta akrabalarının düşmanlıklarıyla karşı karşıya kaldı. Kendisine ve kendi inancını benimseyenlere yapılan eziyetten kaçmak için ilk önce bazı Müslümanları 615 yılında [Habeşistan](#)'a gönderdi, ardından 622'de destekçileriyle birlikte [Medine](#)'ye göç etti. "[Hicret](#)" adı verilen bu olay, daha sonradan [Hicrî takvim](#) olarak da bilinen İslami takvimin başlangıcı kabul edildi. Muhammed Medine'ye geldiğinde, "[Medine Sözleşmesi](#)" adı verilen bir [anayasayla](#) kabileleri tek bir çatı altında topladı ve İslam'ı buradan yaymaya devam etti. Mekkeli kabileler ile aralıklarla sekiz yıl süren çatışmaların ardından büyük bir Müslüman ordusu kurarak 630'da [Mekke'yi ele geçirdi](#). Ayrıca döneminde [Habeşistan Krallığı](#), [Doğu Roma İmparatorluğu](#), [Sasani İmparatorluğu](#), [Gassaniler](#), [Mısır Valiliği](#), [Umman](#) ve [Yemen](#) krallıkları başta olmak üzere birçok devletin hükümdarlarına elçiler aracılığıyla mektuplar gönderdi.^{[10][11]}

632'de, [Haccını](#) tamamladıktan ve [Hutbesini](#) verdikten birkaç ay sonra hastalandı ve [Medine](#)'de öldü. Ölümünden önce Arap Yarımadası'nın büyük bir kısmının İslam'ı benimseme süreci tamamlanmıştı.^[12]

[İslam](#)'a göre, Muhammed'in ölümüne kadar [Allah](#) tarafından vahyedilen tüm sözler ([ayet](#)), dinin temeli olarak kabul edilen kutsal kitap [Kur'an](#)'ı oluşturdu. Kur'an'ın yanı sıra; [Muhammed'in hayatı](#), [uygulamaları](#) ve [sözleri](#) de Müslümanlar tarafından kabul görerek [İslam hukukuna](#) kaynak teşkil etti.

Yorum

İslam, temel boyut iken, tek inanış gelmiş kabul edilir, diğerleri kültürel etkileşimin sonucu olmuştur. Kuran 44 yerde Tanrı yok, 7 yerde ilah yok diyorsa, olay tek tanrılı din kapsamında alınmaz. Yaratılış üzere oluşan, var oluş, gibi kaynaklıdır.

Algılamak eski yapı nedeni ile zor oluyorsa da atom ve enerjiden oluşmuş, tek bir atomun oynaması, yaratılış üzerinde bir anlam ifade ediliyorsa, bu sisteme tanrı değil, Yaratan demek daha doğru olacaktır.

Okuma yazmadığı değil, o zamanlar için din eğitimi veya herhangi bir özel eğitimi olmadığı anlamındadır. Yazarlar o dönemde çeşitli şeyleri not alan yazıcılar olmaktadır. Okuma yazma bilmeyen ile kullanmayan tanımı farklıdır. Seyahatte bilmeden nasıl ticaret yapacaktır. Ümmi tanımı, hiçbir tarafa ait olmadığını belirtir.

Eziyetten denilmekte, ancak bunun, zaten Kureyş bir lider kavim olduğu için, Mekke'de yönetici, hoca ve zengin olması, buna göre etrafını gözetmesi istendi, Ebu Lehep bu yönde zorlama yapmıştır. Bunları kabul etmeyince, ölürse bize miras kalır durumu nedeniyle, tehdit olunca Medine'ye göçmüştür. Bir anayasa yaparak her bir fetih için örnek insanlık hukuk düzeni oluşturulmuştur.

Peygamber zamanında Kuran desteği olmadığı için kabul etmeme örnekleri varken, aradan geçen 300 yıl sonra, Peygamber sözleri (Hadis) çıkmış, özellikle mukabele, kuran okunurken oluşan boyut ile karışmaması için tüm ek yazılanlar ile yakılmış, yok edilmişken, ortaya çıkıp bir çatışma konusu olmuştur.

Modern Hukukta sadece kanun ile yazılı yasak konabilir. Yorumlar ve kıyas yasağı vardır. Bu açıdan Selçuk ve Osmanlı yönetimi kabul etmemişken, diğer unsurlar bir usul olarak hukuk düzenine getirilmeye çalışılmış, Hristiyan metodu şeklindedir, Musevi usulünde örf, adetler vardır, bunlarda eklenmiştir. Bunun aradan geçen 2-3 asır sonra olduğu da unutulmamalıdır.

622 Medine Antlaşması bir bakıma Anayasa gibi tüm Türk devletlerinde işlev görmüştür.

GÖÇ: Göç yeni bir düzen oluşturma açısından olmuştur.

Other persons

The Quran mentions 25 prophets by name but also tells that God sent many other prophets and messengers, to all the different nations that have existed on Earth. Many verses in the Quran discuss this:

- "We did aforetime send messengers before thee: of them, there are some whose story We have related to thee, and some whose story We have not related to thee...."^[164]
- "For We assuredly sent amongst every People a messenger, ..." ^[165]

In the Quran

- [Sons of Jacob](#): These men are sometimes not considered to be prophets, although most exegesis scholars consider them to be prophets, citing the hadith of Muhammad and their status as prophets in Judaism. The reason that some do not consider them as prophets is because of their behavior with Yusuf (Joseph) and that they lied to their father.
- [Three persons of the town](#): These three unnamed person, who were sent to the same town, are referenced in [chapter 36](#) of the Quran.^{[166][original research?]}

In Islamic literature

Numerous other people have been mentioned by scholars in the Hadith, [exegesis](#), [commentary](#). These people include:

- [Abel \(Hābīl\)](#)^[167]
- [Shem \(Sām\)](#)^[168]
- [Joel \(Yū'īl\)](#)^[citation needed]
- [Zechariah, son of Berechiah \(Zakariyyā ibn Barkhiyyā\)](#)^[167]
- [Amos \(ʿĀmūs\)](#)
- [Hosea \(Hūshī\)](#)^[169]
- [Nahum \(Nāhūm\)](#)
- [Isaiah \(Isha'yā'\)](#)^[170]
- [Elizabeth \(Alyassābāt\)](#)^[171]

Other groups

Prophethood in Ahmadiyya

The [Ahmadiyya Community](#) does not believe that messengers and prophets are different individuals. They interpret the Quranic words *warnar* (*nadhir*), *prophet*, and *messenger* as referring to different roles that the same divinely appointed individuals perform. Ahmadiyya distinguish only between law-bearing prophets and non-law-bearing ones. They believe that although law-bearing prophethood ended with Muhammad, non-law-bearing prophethood subordinate to Muhammad continues.^{[172][173]} The Ahmadiyya Community recognizes [Mirza Ghulam Ahmad](#) (1835–1908) as a prophet of God and the promised [Messiah](#) and [Imam Mahdi](#) of the latter days.^[174] The [Lahore Ahmadiyya Movement](#) rejects his status as a prophet, instead considering him to be a renewer of the faith.^[173] However, all other Muslims and their scholars argue that the Ahmadiyya community are not Muslim.^{[175][176][173]}

Prophethood in Bahá'ism

In contrast to the Muslims, Bahá'ís^[177] do not believe that Muhammad is the final messenger of God,^{[177][178]} or rather define [eschatology](#) and [end times](#) references as metaphorical for changes in the ages or eras of mankind but that it and progress of God's guidance continues. Although, in common with Islam, the title the [Seal of the](#)

[Prophets](#) is reserved for Muhammad, Bahá'ís interpret it differently. They believe that the term Seal of the Prophets applies to a specific epoch, and that each prophet is the "seal" of his own epoch. Therefore, in the sense that all the prophets of God are united in the same "Cause of God", having the same underlying message, and all "abiding in the same tabernacle, soaring in the same heaven, seated upon the same throne, uttering the same speech, and proclaiming the same Faith", they can all claim to be "the return of all the Prophets".

Yorum

Kuran üzere olmak üzere, Tarihte önemli kişiler olabilirler ama bunların dine katkıları olmuş, peygamber yaklaşımı yapılamaz.

NOT: Tarihteki tüm mitoloji, destan, epik hikâyeler, peygamber yaşamı altında bütünlleştirilerek sunulmuştur. Bu açıdan Kuran dışı yaklaşım dışındakilere inanmak olanaksız, ayrıca Kuran kelimeleri oynanması ile oluşana yapı da kabul edilemezdir.

Table of prophets of Abrahamic religions¹⁴

Table of prophets of Abrahamic religions

This is an incomplete table containing [prophets](#), sometimes called messengers, of the [Abrahamic religions](#).^{[1][2]}

Table

Bahá'í <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	Christianity <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	Druze <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	Islam <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	Judaism <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	Mandaeism <i>Main article: Mandaeism § Chief prophet</i>	Rastafari <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	Samaritanism <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
Ádam ^{[3][4]}	Adam	ʿĀdam	ʿĀdam ^[5]	—	Adam	—	ʿĀdām ^[6]
—	Abel	—	Hābīl	—	—	—	—
—	Seth	—	Šīt	—	Šītil	—	Šāt ^[6]
Edris (Enoch/Hermes Trismegistus) ^[7]	Enoch	ʿAknūḳ	Idris ^[8]	—	—	Enoch	ʿInūk ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Kenan (<i>Qinān</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Mahalalel (<i>Mā llēlāl</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Jared (<i>Yārād</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Methuselah (<i>M ətušāːla ʾ</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Lamech (<i>Ləmə k</i>) ^[6]
Núh ^[9]	Noah	Nuh	Nuh ^[8]	—	Nú	—	Nāʾ ^[6]
—	—	—	—	—	Sam	—	Shem (<i>Šēm</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Arpachshad (ʾ <i>Arpakšād</i>) ^[6]
Vāsudeva-Krishna ^{[10][11]}	—	—	Krishna (only Ahmadiyya) ^[12]	—	—	—	—
Húd ^[9]	—	—	Hud ^[8]	—	—	—	Eber (ʾ <i>əbār</i>) ^[6]
Sálih ^[9]	—	—	Saleh ^[8]	—	—	—	Šīlā ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Peleg (<i>Pālāg</i>) ^[6]

Bahá'í <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	Christianity <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	Druze <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	Islam <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	Judaism <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	Mandaeism <i>Main article: Mandaeanism § Chief prophet</i>	Rastafari <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	Samaritanism <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
—	—	—	—	—	—	—	Reu (<i>Rə'u</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Serug (<i>Šārūg</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Nahor (<i>Nā'ūr</i>) ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Terah (<i>Tārā</i>) ^[6]
Zoroaster ^[13]	—	—	Zoroaster (Only Ahmadiyya) ^[14]	—	—	—	—
Ibrāhīm ^[13]	Abraham	'Ibrāhīm	' Ibrāhīm ^[8]	Abraham ^[15]	—	Abraham	' Ābrā'm ^[6]
—	—	Sāra	—	Sarah ^[15]	—	—	—
Ismá'il ^[9]	Ishmael	—	Ismā'il ^[8]	—	—	—	Yišma' 'ēl ^[6]
Ishāq ^[9]	Isaac	—	' Ishāq ^[8]	Isaac	—	Isaac	Yēš'āq ^[6]
Yaqūb ^[9]	Jacob	Ya' qob	Yaqub ^[8]	Jacob ^[15]	—	Jacob	Yā'qob ^[6]
Yusuf ^[16]	Joseph (debated)	—	Yusuf ^[8]	Joseph ^[15]	—	Joseph	Yūsef ^[6]
Lúta	Lot	—	Lut ^[8]	—	—	—	—
Ayyūb ^[9]	Job	Ayyūb	Ayub ^[8]	Job ^[15]	—	Job	—
—	Jeduthun ^[15]	—	—	—	—	—	—
—	Asaph /Asoph	—	—	—	—	—	—
—	—	Zebulun (<i>Sabal ān</i>)	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Levi (<i>Lībi</i>) ^[6]
—	—	Akhenaten (<i>Āk hnātūn</i>)	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Amram (' <i>Āmrā m</i>) ^[6]
—	Ruth	—	—	Ruth	—	Ruth	—
Shu'ayb ^[9]	Jethro	Shu'ayb	Shoab ^[8]	—	—	—	—
—	—	—	—	Bithiah ^[17]	—	—	—
Harún ^[18]	Aaron	—	Harun ^[8]	Aaron ^[15]	—	Aaron	Āron ^[6]
—	Miriam	—	—	Miriam ^[15]	—	Miriam	Maryām ^[6]
Musá ^[13]	Moses	Mūsā	Musa ^[8]	Moses ^[15]	—	Moses	Moše ^[6]
—	Joshua (also, " Josue ")	—	Yusha (debated) ^{[8][19]}	Joshua ^[15]	—	—	Yē'ūša ^[6]
—	—	el-Khudar ^[n 1]	al-Khidr (debated) ^[2]	—	—	—	—
—	Eldad (debated)	—	—	Eldad	—	—	Ildād ^[6]
—	Medad (debated)	—	—	Medad	—	—	Mūdād ^[6]
—	—	—	—	—	—	—	Caleb (<i>Kīlāb</i>) ^[6]

<u>Bahá'í</u> <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	<u>Christianity</u> <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	<u>Druze</u> <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	<u>Islam</u> <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	<u>Judaism</u> <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	<u>Mandaeism</u> <i>Main article: Mandaeism § Chief prophet</i>	<u>Rastafari</u> <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	<u>Samaritanism</u> <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
—	Phinehas	—	—	<u>Phinehas</u>	—	—	—
—	Deborah	—	—	<u>Deborah</u> ^[15]	—	Deborah	—
—	Gideon (only <u>Eastern Orthodox</u> , and <u>Armenian Apostolic</u>)	—	—	<u>Gideon</u>	—	—	—
—	—	—	—	<u>Eli</u>	—	—	—
—	—	—	—	<u>Elkanah</u>	—	—	—
—	—	—	—	<u>Hannah</u> ^[15]	—	—	—
—	Samuel	—	<u>Syamuil</u> ^[8]	<u>Samuel</u> ^[15]	—	Samuel	—
"Prophet of the Sabaeans" ^[21]	—	—	—	—	—	—	—
"David" ^{[9][n 2]}	David	—	<u>Dawud</u> ^[8]	King <u>David</u> ^[15]	—	David	—
—	—	—	—	<u>Abigail</u> ^[15]	—	—	—
<u>Sulaymān</u> ^[9]	Solomon (debated)	Sulaymān	<u>Sulayman</u>	King <u>Solomon</u>	—	Solomon	—
—	<u>Ahijah HaShiloni</u>	—	—	<u>Ahijah HaShiloni</u>	—	<u>Ahijah HaShiloni</u>	—
—	<u>Hezekiah</u>	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	<u>Mordecai</u>	—	—	—
—	—	—	—	<u>Eliphaz (the Temanite)</u> ^[22]	—	—	—
—	—	—	—	<u>Bildad (the Shuhite)</u> ^[22]	—	—	—
—	—	—	—	<u>Zophar (the Naamathite)</u> ^[22]	—	—	—
—	<u>Elihu (debated)</u>	—	—	<u>Elihu (the Buzite)</u> ^[22]	—	—	—
—	—	—	—	<u>Beor</u> ^[22]	—	—	—
—	—	—	—	<u>Balaam</u> ^[15]	—	—	—
—	Gad	—	—	<u>Gad</u> ^[15]	—	Gad	—
—	Nathan	—	—	<u>Nathan</u> ^[15]	—	Nathan	—
—	<u>Shemaiah</u>	—	—	<u>Shemaiah</u> ^[15]	—	Shemiah	—
—	—	—	—	<u>Hanani</u> ^[15]	—	Hanani	—
—	Jehu	—	—	<u>Jehu</u> ^[15]	—	Jehu	—
—	<u>Jahaziel/Chaziel (debated)</u>	—	—	<u>Jahaziel</u>	—	Jahaziel	—
—	<u>Eliezer (debated)</u>	—	—	<u>Eliezer</u>	—	Eliezer	—
—	—	—	—	<u>Ahiyah</u>	—	—	—

Bahá'í <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	Christianity <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	Druze <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	Islam <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	Judaism <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	Mandaeism <i>Main article: Mandaeanism § Chief prophet</i>	Rastafari <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	Samaritanism <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
—	Iddo	—	—	Iddo ^[15]	—	Iddo	—
—	—	—	—	Micaiah ^[15]	—	Micaiah	—
—	—	—	—	Obadiah ^[15]	—	Obadiah	—
—	Oded	—	—	Oded ^[15]	—	Oded	—
—	Azariah	—	—	Azariah	—	Azariah	—
—	Ezra/Esdras	—	Uzair ^{[8][23]}	Ezra (Arabian Peninsula only, formerly)	—	—	—
—	Nehemiah	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	Jahaziel	—
—	Osee	—	—	Hosea ^[15]	—	Hosea	—
—	—	—	—	Huldah ^[15]	—	Huldah	—
—	—	—	—	Amos ^[15]	—	Amos	—
—	Micheas	—	—	Micah ^[15]	—	Micah	—
—	—	—	—	Amoz	—	—	—
Élyás ^[9]	Elijah/Elias	el-Khudar ^[n 1]	Ilyas ^[8]	Elijah ^[15]	—	Ellijah	—
—	Elisha	—	al-Yasa	Elisha ^[15]	—	Elisha	—
Yúnus (<i>Jonas</i>) [‡] ₂₄	Jonah/Jonas	—	Yunus ^[8]	Jonah ^[15]	—	Jonah	—
Búdá (Buddha) ^[25]	—	—	Buddha (Only A hmadiyya) ^[26]	—	—	—	—
Íshiya ^[9]	Isaiah/Isaias	—	Isha'yā ^[8]	Isaiah ^[15]	—	Isaiah	—
Ermíya ^[9]	Jeremiah/Jeremias	—	Irmiyā ^[8]	Jeremiah ^[15]	—	Jeremiah	—
—	Zephaniah/Sophonias	—	—	Zephaniah ^[15]	—	Zephaniah	—
—	Nahum	—	—	Nahum	—	Nahum	—
—	Habakkuk/Habacuc	—	Ḥabaqūq	Habakkuk ^[15]	—	Habakkuk	—
Za'l Kifl ^[9]	Ezekiel/Ezechiel	—	Dhul-Kifl ^[8]	Ezekiel ^[15]	—	Ezekiel	—
—	Uriah	—	—	Uriah ^[15]	—	Uriah	—
—	Baruch ben Neriah	—	—	Baruch ben Neriah	—	Baruch ben Neriah	—
—	Neriah	—	—	Neriah	—	Neriah	—
—	Seraiah	—	—	Seraiah	—	Seraiah	—
—	Haggai/Aggeus	—	—	Haggai ^[15]	—	Haggai	—
Zechariah ^[27]	Zechariah/Zacharias (debated)	—	—	Zechariah (Zekaryah) ^[15]	—	Zechariah	—
—	Malachi/Malachias	—	—	Malachi ^[15]	—	Malachi	—

<u>Bahá'í</u> <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	<u>Christianity</u> <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	<u>Druze</u> <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	<u>Islam</u> <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	<u>Judaism</u> <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	<u>Mandaeism</u> <i>Main article: Mandaeanism § Chief prophet</i>	<u>Rastafari</u> <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	<u>Samaritanism</u> <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
—	Esther	—	—	<u>Esther</u> ^[15]	—	—	—
<u>Yu'í</u> ^[9]	Joel	—	—	<u>Joel</u> ^[15]	—	Joel	—
<u>Danyál</u> ^[9]	<u>Daniel</u>	—	<u>Daniyal</u> ^{[8][28]}	—	—	Daniel	—
—	—	al-Ya'fūrī	—	—	—	—	—
—	<u>Lehi</u> (Book of Mormon prophet) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Nephi</u> , son of <u>Lehi</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Jacob</u> (Book of Mormon prophet) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Enos</u> (Book of Mormon prophet) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Jaron</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Omni</u> (Book of Mormon record keeper) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Amaron</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Chemish</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Abinadom</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Amaleki</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Neum</u> (Book of Mormon) ^[29] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Zenos</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Zenock</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>King Benjamin</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>King Mosiah II</u> ^[30] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Ammon</u> (Book of Mormon missionary) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Abinadi</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Alma the Elder</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Alma the Younger</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Aaron</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Omner</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	<u>Himni</u> (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—

Bahá'í <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	Christianity <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	Druze <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	Islam <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	Judaism <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	Mandaeism <i>Main article: Mandaeism § Chief prophet</i>	Rastafari <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	Samaritanism <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
—	Ammon (Book of Mormon explorer) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Amulek (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Zeezrom (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Helaman ^[31] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Shiblon ^[32] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Corianton (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Helaman II (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Nephi, son of Helaman (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Lehi, son of Helaman (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Zechariah (the Priest) ^[33]	—	Zakariya ^[8]	—	—	Zechariah	—
—	Anna	—	—	—	—	—	—
—	Agabus	—	—	—	—	—	—
—	Agur	—	—	—	—	—	—
—	Samuel the Lamanite (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Lachoneus the Chief Judge ^[34] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	—	Pythagoras (<i>Fīl āgūras</i>)	—	—	—	—	—
—	—	—	Confucius (Only Ahmadiyya)	—	—	—	—
—	—	Parmenides (<i>B ārminīdes</i>)	—	—	—	—	—
—	—	Empedocles (' <i>Ambadūqlīs</i>)	—	—	—	—	—
—	—	Alexander (<i>al- 'Iskandar</i>)	Dhu al-Qarnayn (debate d)	—	—	—	—
—	—	Aristotle (' <i>Aris tūātlīs</i>)	—	—	—	—	—
—	—	Plato (' <i>Aflāṭūn</i>)	—	—	—	—	—
—	—	Socrates (<i>Suqr āt</i>)	—	—	—	—	—
—	Mary (debated)	—	Maryam (debate d) ^{[35][36]}	—	—	—	—
Yūna ^[37]	John (the Baptist) ^[38]	el-Khudar ^[n 1]	Yahya ibn Zakariyya ^[8]	—	Yuhana Masbana	John (the Baptist)	—

<u>Bahá'í</u> <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	<u>Christianity</u> <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	<u>Druze</u> <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	<u>Islam</u> <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	<u>Judaism</u> <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	<u>Mandaeism</u> <i>Main article: Mandaeism § Chief prophet</i>	<u>Rastafari</u> <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	<u>Samaritanism</u> <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
Jesus Christ ^[39]	Jesus Christ	Isā	Isa ibn Maryam (Jesus, son of Mary) ^[8]	—	—	Jesus of Nazareth	—
—	—	Luke the Evangelist (Lū qā)	—	—	—	—	—
—	—	Matthew the Apostle (Mattā)	—	—	—	—	—
—	—	Mark the Apostle (Marqus)	—	—	—	—	—
—	John of Patmos (except Syriac Orthodox Church)	—	—	—	—	John of Patmos	—
—	Judas Barsabbas	—	—	—	—	—	—
—	Barnabas	—	—	—	—	—	—
—	Simeon Niger	—	—	—	—	—	—
—	Lucius of Cyrene	—	—	—	—	—	—
—	Manahen	—	—	—	—	—	—
—	Silas	—	—	—	—	—	—
—	Philip the Evangelist	—	—	—	—	—	—
—	—	Plotinus (ʿAflūt īn)	—	—	—	—	—
—	—	Democrates	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Marqah (Mārqe) ^[6]
—	Gidgiddoni ^[40] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Nephi the Disciple (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Timothy, son of Nephi (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Nephi, son of Nephi the Disciple (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Jonas, the son of Nephi (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Mathoni ^[41] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Mathonihah ^[42] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Kumen ^[43] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Kumenonhi ^[44] (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Jeremiah (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Shemnon ^[45]	—	—	—	—	—	—

Bahá'í <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	Christianity <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	Druze <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	Islam <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	Judaism <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	Mandaeism <i>Main article: Mandaeanism § Chief prophet</i>	Rastafari <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	Samaritanism <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
	(only Mormonism)						
—	Jonas (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Zedekiah (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Isaiah (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Amos, son of Nephi (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Amos, son of Amos (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Ammaron (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Mormon (Book of Mormon prophet) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Moroni (Book of Mormon prophet) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Mahonri Moriancumer ^{[46][47][48]} (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
—	Ether (Book of Mormon prophet) (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
Muhammad ^[1] ^{[3][49]}	—	Muhammad	Muhammad ^[8]	—	—	—	—
—	—	Salman al-Farsi	—	—	—	—	—
—	—	Ali	—	—	—	—	—
—	—	al-Hākim	—	—	—	—	—
—	—	Hamza	—	—	—	—	—
—	—	Muḥammad ibn Wahb al-Qurashī	—	—	—	—	—
—	—	Abū'l-Khayr Salama ibn Abd al-Wahhab al-Samurri	—	—	—	—	—
—	—	Ismā'īl ibn Muḥammad at-Tamīmī	—	—	—	—	—
—	—	Bahā' al-Dīn	—	—	—	—	—
—	—	Ad-Darazi	—	—	—	—	—
—	Joseph Smith (only Mormonism)	—	—	—	—	—	—
Deganawida ^[50] (Native American Bahá'ís)	—	—	—	—	—	—	—
Báb ^[51]	—	—	—	—	—	—	—

Bahá'í <i>Main article: Manifestation of God (Bahá'í Faith)</i>	Christianity <i>Main article: Prophets of Christianity</i>	Druze <i>Main article: Druze § Prophethood</i>	Islam <i>Main article: Prophets and messengers in Islam</i>	Judaism <i>Main article: Prophets in Judaism</i>	Mandaeism <i>Main article: Mandaeism § Chief prophet</i>	Rastafari <i>Main article: Rastafari § Beliefs</i>	Samaritanism <i>Main article: Samaritanism § Beliefs</i>
Bahá'u'lláh ^[52]	—	—	—	—	—	—	—
—	Ellen G. White (only Seventh-day Adventism)	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	Marcus Garvey	—
—	—	—	Mirza Ghulam Ahmad (only Ahmadiyya) ^[53]	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	Haile Selassie I	—
—	—	—	Noble Drew Ali (only Moorish Scientists) ^[54]	—	—	—	—
—	Felix Manalo (only Iglesia ni Cristo)	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	Vernon Carrington (Prophet Gad)	—
—	—	—	Elijah Muhammad (only Nation of Islam) ^[55]	—	—	—	—

Yorum

Listede birçok kişinin adı vardır ama bunların Peygamberlik sıfatı olmadığı ve olamayacağı açıktır.

Bahailik

<https://tarhibilgi.org/bahailik-nedir-onbir-madde-ile-bahailigin-genel-ozellikleri/>¹⁵

Bahailik Dini Nedir? 11 Madde ile Bahailiğin Genel Özellikleri

Bahailik, Babiliğin kurucusu Mirza Ali Muhammed'in (ö. 1850) müridi ve halefi olan Mirza Hüseyin Ali (ö. 1892) tarafından kurulan dinî akıma denir.

Babiliğin kurucusu Mirza Ali Muhammed, el-Beyan isimli eserinde Kur'an-ı Kerim'in neshedildiğini yani hükmünün kalktığını ilan ederek, İslami emir ve yasakların hükümsüz olduğunu iddia etti. Mirza Ali Muhammed, İran'da devlete karşı başlattığı silahlı mücadele sonucunda 1850 yılında öldürüldü.

Babiliğin devamı sayılan Bahailik'in kurucusu Mirza Hüseyin Ali, hiç görmediği hâlde Mirza Ali Muhammed'in görüşlerini benimsedi ve 1863 yılında kendisinin beklenen kişi olduğunu ilan etti.

Bundan sonra Bahau'llah unvanını kullanan [Mirza Hüseyin Ali](#), 1871-74 yılları arasında Kitabü'l-Akdes isimli Bahailiğin kutsal kitabını yazdı. Bu kitabı yazmasıyla kendinden önceki kutsal kitapların tümünün (Kur'an-ı Kerim ve El-Beyan gibi) hükmünün ortadan kaldırıldığını iddia etti.

Bahailiğin son halefi Şevki Efendi, 1957 yılında çocuğu olmadan öldü. Bu nedenle Bahailiğin günümüzde kişisel bir lideri bulunmamaktadır. Günümüzde grubun önderliğini yapan İsrail Hayfa'da bulunan Peki Bahailik inancının temel özellikleri nelerdir?

Bahailiğin temel özelliklerini 11 maddede şöyle sıralayabiliriz:

- 1- Bahailiğin kutsal Kitabına, Kitabı'l-Akdes denilir. Bu kitabın, Kur'an-ı Kerim dahil diğer kutsal kitapların hükmünü kaldırdığına inanılır. Bunun dışında Kitab-ı İkan isimli bir diğer kitap da Bahailik açısından önemlidir.
 - 2- Nebi ve Resuller, Allah'ın tezahürüdürler. Buna göre peygamberlerin bir insani bir de ilahi yönü vardır. İnsani yönleri itibariyle diğer insanlar gibi yer, içer, hasta olurken; ilahi yönleri itibariyle bir anlamda tanrıdırlar. Onlarla konuşulduğunda Tanrıyla konuşulmuş, onlara secde edildiğinde de Tanrıya secde edilmiş gibi kabul edilir. Böylece Bahauallah, Tanrı'nın kendisinde cisimleştiğini ileri sürmüştür.
 - 3- Bahailiğe göre Hz. Âdem'den bu yana gelen peygamberler, Bahauallah'ı müjdelemek için gelmişlerdir.
 - 4- Hz. Muhammed'in son peygamber olduğunu reddederler.
 - 5- Cennet ve cehennem hakikaten var olmayıp birer sembolden ibarettir.
 - 6- Namaz, sabah akşam samimi bir şekilde Allah'ı anmak ve dua etmekten ibaret olup kişisel bir uygulamadır. Namaza başlamadan önce el ve yüzün yıkanmasından oluşan bir temizlik yapılır.
 - 7- 19 rakamını kutsal kabul eden Bahailer, 2-21 Mart tarihleri arasında 19 günlük oruç tutarlar.
 - 8- Bab'ın Şiraz'daki evini veya Bahauallah'ın Bağdat'taki evini ziyaret etmek, hac olarak kabul edilir. Bu türden bir hac, yalnızca erkeklere ve mali durumu iyi olanlara farzdır.
 - 9- Bahailer, mallarının beşte birini zekât olarak verirler.
 - 10- Cihada karşı olup barış söylemlerini öne çıkarırlar.
 - 11- Zina, hırsızlık, içki içmek, kötü fiillerden sayılıp yasaklanmıştır.
- Misyonerlik çalışmalarına önem veren Bahailiğin günümüzde 2 ile 5 milyon arasında mensubu olduğu ifade edilmektedir.

İran başta olmak üzere ABD, İsrail, Irak, Suriye ve Avrupa ülkelerinde Bahailiğin takipçisi bulunmaktadır. Türkiye'de İstanbul, Sivas, İskenderun ve Hatay'da Bahailiğe mensup 10.000 civarında insan olduğu belirtilmektedir.

Türkiye'de Edirne ve İstanbul, Bahauallah'ın buralarda kalması nedeniyle önemli yerlerdir.

Bahâilik (Farsça: بهائی), bütün insanlığın ruhanî birliğini vurgulayan [tek tanrılı](#) bir dindir.^[1] Üç ana prensip Bahâî öğretileri ve itikadı için bir temel oluşturur: [Tanrı birliği](#), yani tüm [yaratılışın](#) kaynağı olan tek bir [tanrı](#) vardır, [din birliği](#), yani tüm ilahi dinler aynı ruhanî kaynağa sahiptirler, aynı [Tanrı](#)'dan gelirler ve [insanlığın birliği](#), yani bütün insanlar eşit yaratılmıştır, çeşitlilik içinde birlik ile bir araya getirilmiştir; [ırkların](#) ve [kültürlerin](#) bu çeşitliliği takdire ve kabule değer görülmelidir.^[2] Bahâî inancının öğretilerine göre insanın amacı [dua](#), [tefekür](#) ve insanlığa hizmet yoluyla [Allah](#)'ı tanımayı ve sevmeyi öğrenmektir.

Yorum

Hristiyanlık boyutuna da bakılınca, a) İlk yapıda hanif din görülüyor, bazı adalarda kalan kiliselerde, soyut tanrı ve peygamber İsa tanımı vardır. Daha sonra b) Üçlü figürler vardır. Bundan sonra 1500-1700 yıllarında c) İkonlar ortaya çıkmaktadır. Bahailik yapısı da bu senelerde Müslümanlar arasında oluşmaktadır.

Kuran ile bağ kurulamaz.

Dürzîler Wikipedia⁸

Dürziler; (Arapça: درزي veya دروز موحدون İbrance: דרזי) Orta Doğu kaynaklı [Sâbilik](#) ve [Ezidilik](#) gibi [dinlerin](#) etkisiyle, 11. yüzyılda İslâmiyet'in [Şîlik mezhebinin](#) [İsmâîliyye](#) kolundan köken alarak ortaya çıkmış olan [tektanrılı](#) bir [dini inanç topluluğudur](#).^[1] Bu dine inananlara ***Dürzî*** denir (çoğulu ***Durûz***). Kendilerine birleştiriciler, tek tanrıcular anlamına gelen [Muvahhidun](#) derler.

Yorum

Tanrı, tek olsa bile inanmak, İslam'dan ayırmaktadır.

Mâni Dini⁸

Mani dini veya **Maniheizm**, 3. yüzyılda Pers İmparatorluğu içinde, "Peygamberlerin Mührü" yani "son peygamber" olduğuna inanılmış^{[1][2]} [Mani](#) tarafından kurulmuş ve kısa sürede hızla geniş bir coğrafyaya yayılmış büyük bir dindi.^[3] Bu dinin önemli kutsal metinlerinden biri [Arzhang](#)'dı. Mani dini en parlak dönemini 8.

yüzyılda [Uygur Devleti](#)'nin millî dini olarak ilan edilmesi ile yaşadı. Manî kelimesi eski Türkçe "Mengü" ve [Çağatay Türkçesinde](#) "Tanrı" demektir.

Yorum

Belirli hükümdarlığın inanıştan güç almasına örnektir.

Rastafari⁸

Rastafari, ([Jamaika](#)'da çoğunlukla **Rasta** şeklinde kısaltılır; bazen **Rastafaryanizm** olarak da isimlendirilir) 1930'larda Jamaika'da ortaya çıkan ve dünya çapında yayılan, [Hristiyanlık](#)'tan doğmuş ve [Eski Ahit](#)'ten birçok kavram ve öğeler barındıran [toplumsal hareket](#), [alt kültür](#) ve [inançtır](#).^[1] Rasta Hareketi, [Haile Selassie](#)'ye tanrılık atfeder ve [Marcus Garvey](#)'in [Afrika](#)'da zencilerin kurtuluşuna liderlik edecek zenci bir kralın tahta çıkacağına yönelik kehanetinin gerçekleşeceğini iddia eder. Rasta inanışının en önemli dinî ritüellerinden biri, [esrar](#) kullanımınıdır. Bazı Rastalar, saçlarını halk arasında *rasta* adı verilen bir türde örürler. Rastafaryanizm, [ataerkil](#), [heteronormatif](#) bir dünya görüşüdür ve hiçbir türlü [eşcinselliği](#) tasvip etmez.

Yorum

Tüm dinler aynı kökenli olduğuna göre, Hristiyanlıktan çıksa bile bir yapılanma oluşturmuşlardır.

Şamanizm⁸

Şamanizm, varlığı tüm insanların tarihinde Erken Taş Devri'ne ve daha da geriye kadar kanıtlanabilen, [inisiyasyon](#) içeren bir vecd ve trans tekniği.

Günümüzde yenilenerek tekrar uygulanmaya başlanan şekline ise [Neo-Şamanizm](#) denir.

Yorum

Trans hali ile insanların akıl ve gönülden kopması ile inanç oluşamaz. Ama inanç yapılanması olmuştur.

Ebu Leheb

İslam'ın Hristiyan yöntemi gibi yapılanması konusunda, göç etmesinde de etkin rol oynaması açısından irdelemesi yapılacaktır.

Prof. Dr. Ahmet Abay: Ebu Lehebler ve akıbetleri (I), 2020, TT.¹⁶

Kur'an-ı Kerim'de ender zikredilen isimlerden birisi de Ebu Leheb'tir. Hz. Peygambere ve vahye düşmanlık eden onlarca elebaşı varken neden sadece Ebu Leheb ismen anılır?

Bu soru, üzerinde önemle durulması gereken bir sorudur. Bu sorunun cevabını Ebu Leheb ve eşinin kim oldukları ve ne yaptıklarını ele alarak vermek mümkündür.

Ebu Leheb, Hz. Peygamberin amcasıdır. Araplarda amca, baba konumunda sayılıyordu. Yeğenin babası ölmüşse, amcanın, yeğenin kendi çocuğu gibi bakması beklenirdi. Ama Ebu Leheb, İslam'a buğzu ve küfre muhabbeti nedeniyle bu Arap geleneğini çiğnemişti.

Ebu Leheb'in lanetlendiği Tebbet suresi, davetin Mekke halkı tarafından iyiden iyiye bilinmeye başladığı, Ebu Leheb'in yeğenine yardım etmesi ve onu desteklemesi gerekirken ona eziyet etmeye başladığı bir dönemde inmiştir. Rivayetlerden bu sonucu çıkarmak mümkündür. Nüzul sebebi olarak zikredilen rivayetler de bunu doğrulamaktadır.

Resulullah'a, daveti genel olarak yayma emri verildiği ve "önce yakın akrabalarını uyar"[1] ayeti nazil olduğu zaman Resulullah, Safa Tepesi'ne çıkar ve Kureyşlilere şöyle seslenir:

"Dağın arkasında 'size hücum edecek bir ordu var' desem inanır mısınız?"

Oradakiler "Evet, çünkü biz senden hiç yalan söz işitmedik" derler. Bunun üzerine Resulullah şöyle dedi: İ "Ben sizi ileride başınıza gelebilecek büyük azap ile uyarıyorum."

Ebu Leheb, "Tebben leke, hel li hâzâ cema'tenâ? /kahrolası, bunun için mi bizi topladın?" diyerek Hz. Peygamberin vahyi tebliğ etmesini sabote eder.[2]

Bazı rivayetlere göre, Ebu Leheb eline taş alarak Hz. Peygamberi taşlar. Ebu Leheb başka yer ve zamanlarda da Hz. Peygambere taş atmıştır.

Ebu Leheb'in Hz. Peygambere nasıl davrandığı ile ilgili başka bir haber İbn Zeyd'den şöyle rivayet edilir:

Ebu Leheb bir gün Resulullah'a, "Eğer dinini kabul edersem benim için ne var?" diye sordu.

Resulullah, "Diğer iman edenlere ne varsa senin için de o var" buyurdu.

Ebu Leheb, "Benim için bir ayrıcalık yok mu?" dedi.

Resulullah, "Başka ne istiyorsun?" buyurdu.

Ebu Leheb şöyle karşılık verdi:

(tebben li hazeddin) "Kahrolası bu din, beni başkaları ile eşit kılıyor." [3]

"Ateş Babası" anlamına gelen "Ebu Leheb" ifadesi Ebu Leheb'i tanımlayan en iyi ifade olduğu için Allah tarafından özellikle seçilmiş olsa gerektir. Çünkü onunla ilgili nakledilen bilgilere bakıldığında onun bu künyeyi ziyadesiyle hak ettiği görülmektedir.

Ebu Leheb'in künyesi küçümseme ve hakaret ifade eder. Maksat, ona değer vermek değil, bilakis Ebû Cehil künyesinde olduğu gibi, onu teşhir etmektir. [4]

Bu hususla ilgili Elmalılı, ilginç tespitlerde bulunarak şöyle demektedir:

"Ebu Leheb, şahsı gösteren bir künye olmakla beraber lügat itibarıyla asıl manası, alev babası demektir. O itibarla Peygamber'e ve İslâm'a karşı ateş püskürmek isteyip de kendini cehenneme atmış olan kâfirlerin hepsinin temsilcisi olması sebebiyle onun helâki, hepsinin helâkine misal yapılmıştır ki, bu da 'Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler istemese de Allah, mutlaka nurunu tamamlamak ister' [5] ayetinin ifade ettiği anlama işaret olur. Asıl ismi, Abdülaziz b. Abdulmuttalib iken yanaklarının pek kırmızı olmasından dolayı ateşe benzetilerek, Ebu Leheb denilmiş ve bu künye ile meşhur olmuştur. Çok ateşli manasına gelen 'alev babası' künyesi ona başlangıçta, yüzünün parlaklığı veya canlılığı yahut hiddet ve şiddeti itibarıyla övgü manası düşünülerek verilmişti. Ancak bu vasfın hakikatinde 'ateş kaynağı olmak' veya 'ateşi sevmek' manasının bulunması ve en şiddetli ateşin de cehennem ateşi olması dolayısıyla Ebu Leheb ismi, kendisini ateşe sürükleyen 'cehennemlik' unvanına dönüştürülmüş, fiil ve hareketleri itibarıyla da "cehennemin babası" manasına darbi mesel olarak kullanılmıştır." [6]

İbni Mesud Ebu Leheb'in şöyle dediğini rivayet etmiştir:

"(Kıyamet günündeki azabı kast ederek) eğer kardeşim oğlunun söylediği doğru ise, kıyamet gününde malımı ve çocuklarımı fide vererek kurtulurum." [7]

Hz. Peygambere şu şekilde davranan Ebu Leheb'in adı ve zihniyeti Kur'an'da zikredilerek, kıyamete kadar bu zihniyeti tanımamız için ebedi bir ibret tablosuna dönüştürülmüştür.

Rahmetli Arif Nihat Asya, meşhur na'tında;

"Diller, sayfalar, satırlar 'Ebu Leheb öldü' diyorlar:

Ebu Leheb ölmedi, ya MUHAMMED; Ebu Cehil, kıtalar dolaşiyor!" diyerek Ebu Lehebliğin ve Ebu Cehilliğin ölmediğine ve ölmeyeceğine dikkat çekmektedir.

Zira Firavunluk, Ebu Cehillik ve Ebu Leheblik yapanlarla tarihin her döneminde karşılaşmak mümkündür. Bunlar tarihi bir kimlik olmalarının yanı sıra zulmü ve istikbarı temsil eden birer semboldür. Bunların vasıfları iyi tanınmalıdır ki çağdaş versiyonlarına karşı mücadele edilebilsin.

Günümüz insanı da Ebu Leheb'in kınandığı vasıf ve eylemlerden uzak durmak zorundadır. Aksi takdirde Ebu Leheb ve ona yardım etme durumunda olan herkes iyi bilmelidir ki "Hakka savaş açan bütün eller tebant/kuruyup helak olmaktan" kurtulamayacaktır.

Bu sebeple her daim;

"Tebbet Yeda Ebi Leheb..."in muhatapları olacaktır.

Yorum

Bir bakıma karşı çıkanlar, olayı abartmış olmasına karşın, toplumda tersten, beyin fırtınası gibi daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadırlar.

Ben de Allaha inanıyorum demiş, ama onu tanrı olarak tanımlamıştır. Tapınma temel ilke olmalı demiştir.

Zamanımızdaki tarikat uygulamalarının Ebu Leheb yaklaşımına benzediği söylenebilir.

Namazda sık okurken, Dedemler, bu bizim sülalemize yakışmaz dedi ve ben şimdi ayet olarak okumuyorum.

Sonuç

Peygamberlerin, doğrusu Resullerin toplumda seçkin bir sınıf olduğu, ancak aristokrat ve bir ayrı sınıf olarak değil, tam tersi toplumla uyumlu oldukları ortadadır.

Topluma birey hakları, eşitlik, sorumluluk kavramları ötesinde zarar ve zulmün kabul edilemez olduğunu ifade etmesi, toplumda yönetici ne yapsın yaklaşımına gelmiştir.

Kölelerin de Efendilerine isyanı olmamış, tam tersine, isyan edenleri baskılama yoluna gidilmiştir. Hürriyet istenmesi, bağımsızlık istenmesi kabul görmemiştir. Şimdiki zamanda ise yine aynı işçi sınıfına sokulmaları bir isyanın sonucu olacaktır. Nitekim, her bir zencinin polis tarafından öldürülmesi değil, sorun, jüri, beyazlardan oluşan halkın görüşü, toplum kanısı ile beraat etmelerine isyandır. Aristokrat bunu kabul edemez.

İşte peygamberler burada devreye girmiş, topluma bazı ilkeleri hatırlatmışlardır.

Zaman içinde ise, onlar bir hikâye, destan ve tanrı yapılmış, eski düzene dönülmüştür.

Bizim gibi insan ile iletişim ve ilişki kurulabilir ama onları yüce, üstün, ulaşılmaz yaparsanız, size bunu söyleyen, ona ulaşma adı altında sizi tam tersi yola sokacaktır.

Yine peygamberler gelmiş, özellikle felaketleri vurgulamışlar, ama bilim üzere olunmayınca da darbe yemişler ancak bir asır kadar sonra tekrar oluşmuştur.

Kayıtların güvenli olması dönemi ile, 1) Hem Yazılı, 2) Hem söz ile ezberleyerek gelecek nesillere kalan Kuran oluşmuştur. Bir namazda hoca yanlış telaffuz ederse, imama uyanlar derhal müdahale ederler, hoca düzeltmeli, yapamıyorsa başka ayete geçmelidir. Olmaz ise, namaz iptal olur. Hoca zaten toplumda bu kıldırma usulünü bilen kişiden olur. Eğitim noksanlığı olan toplumda yetiştirilenler olsa da toplum onu azledebilir. İçlerinden bir kişiyi imam yaparlar.

Yapılacak iş, Kuran kelimelerini farklı anlamlara çekmek, bazı kişilerin yorumları ile tarihten gelen Peygamber dedi ki ifadeleri ile sistematığı değiştirmektir.

La İlah, İlah yoktur, İlla-Allah, illa Allah vardır ifadesi değişerek, Allaktan başka tanrı yoktur, yaklaşımı ile hani ilah, tanrı yoktu temel kuralı bozulur. Yaratılış tanrıya dönüşerek, eski Yahudi, Hristiyan usuller ile birleştirilir, bir dikta yönetim, açıklama ile hakimiyet alınmaya çalışılır.

Şeriat anlam olarak İslami yol, usuller olmasına karşın, bir üst aklın yönetmesidir. 1) Kuran (her konu kuranda olmadığından, kalıp ve kurallar oluşturulmalıdır, kalıp insanı (49/14) inançlı değildir ilkesi bozulmaktadır), kısaca onlara göre Kuran yetersiz kalınca (Kuranda ilke vardır kural yoktur), 2) Hadis (300 yıl sonra oluşturulan, daha önce yakılanlar) temel alınmalı ve onlarda yetersiz kalınca, 3) Din adamlarının görüşleri: a) Hanefi, b) Hambeli, c) Şafi, d) Maliki, e) Bazen Caferi gibi gruplar/mezhepler, bunlardan da olmaz ise, 4) Kıyas ve din adamlarının görüşleri. Hani Kuran, kelime anlamı olarak, okunacak bilgi, öğüt, sunum, nerede? Bilgilenme ve rıza ile sorumluluk durumu nerede kalmıştır. Kalıp, köle gören zihniyet olmaktadır ki bu İslam değildir.

Suç, zaten zarar ve zulüm olarak bellidir, bunları yapmaz iseniz, kendi düşünce ve sorumluluğunuzda yaklaşım yapabilirsiniz.

Kuran aslı ve bozulmadan durduğu gibi etimolojik ve felsefe boyutu ile incelenmesi ile, bu tarihsel bozulma kültürü ile mücadele sürecektir. Bozulursa yeni peygambere elbet ihtiyaç olur. Anlaşılan bozulmayacağı için yenisine gerek olmayacak ama resul, bildiren, yazan, çizen ve uyaranlar daima olacaktır.

Kuran Düzeni demek, şeriat kuralları değildir, bir dikta yaptırım değil, birey hakları, kul hakkının egemen olması, yönetimin bunu sağlamasıdır.

Kamu düzeni değil, birey hakları düzenidir. Kul Hakkını tüm kamu, kurum ve kuruluşlardan koruma, kollama ve gözetme kültürüdür. Suç olmadıkça, zarar ve zulüm olmadıkça da karışılmaz, onun inancı ona, bizimki bizedir (109/6).

Teşbihte hata olmaz denir, bir karşılaştırma yapalım:

- Tek Tanrı: Ona ricada bulun, onun dediklerini yap, tıpkı bir iş için babana sorman gibi. Bilmen mümkün değilse, papaz, hocaya sor, o senin çobanın, o söyler. Klasik din anlayışında olanlardandır.
- Çok karışan olan tanrılı: Koalisyon gibi, toplansınlar karar versinler. Şeriat düzeni gibidir.
- Tanrı yok, yaratılış var, ilkeler, prensipler var. Bilgilen, rıza, karar senin, sorumlulukta senindir, İslam boyutu gibi yaklaşımda tanımlanır. Suç olmadıkça karar sizindir denir.

SONUÇ (Göç bir gerçek olarak uygulanmalıdır): Peygamber davranışları örnek alınması gerektiğine göre, eğitim aldıktan sonra nereye gidilmesi konusunda bir karar vermem gerekti.

- 1) Yurtdışı, İngiltere’de hekimlikte hasta olgu az ve bu nedenle beceri kazanma da az olacağı,
- 2) Ülkemizde de yeni yapılanma, Neonatoloji Yoğun Bakım kurma boyutu oluşturma idi. Bu nedenle ülkemizde göç etmeyi yeğledim.

Kaynaklar

*Kuran:

- a. Kuran: Kuranı Kerim çözümü, www.ahmedhulusi.org. 2008.
 - b. Kuran, Türkçe: Y. N. ÖZTÜRK, Kur’anı Kerim Meali. www.yeniboyut.com/meal.asp.
 - c. Kuran Okuyan. Mehmet Okuyan Meali, internetten
- 1) Resul, Veli, Enbiya, Peygamber, Nebi: (nedirnedemek.com.tr)
 - 2) Emigration. Wikipedia
 - 3) Medeni Kanun: mevzuat.gov.tr.
 - 4) Medeni Kanun: mevzuat.gov.tr
 - 5) Prophet Wikipedia
 - 6) 13 Ocak 1960 Tarihli Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi
 - 7) Prophet and messengers in Islami Wikipedia
 - 8) Adam, Idris, Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Lut, Ismail, Ishaq, Yusuf, Ayyub, Shu’ayb, Musa, Harun, Sulayman, Yunus, Dhu al-Kifl, Zakariya, Yahya, Muhammad, Dürziler, Mani Dini, Rastafari, Şamanizm: Wikipedia
 - 9) Ishak, Harun, İlyas, Eleyse, Yunus, Zülküf: hurriyet.com.tr
 - 10) Yakup: www.islamveihsan.com
 - 11) Yusuf, Şuayb, Süleyman, Zekeriya, Yahya: <https://www.neoldu.com/yusuf/>
 - 12) Eyüp: <https://www.posta.com.tr/ramazan/dini-bilgiler/>
 - 13) Davut: www.gazetevatan.com/
 - 14) Table of prophets of Abrahamic religions
 - 15) Bahailik. Tarihbilgi.org.
 - 16) Prof. Dr. Ahmet Abay: Ebu Lehebler ve akıbetleri (I), 2020, TT.